

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és
Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,
Schmuck Erzsébet*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	13525
Megemlékezés az ügyészség napja alkalmából.....	13525
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4824. szám), valamint a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5017. szám) együttes általános vitája.....	13526
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	13526
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13528
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13530
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	13536
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	13538
Dr. Szakács László (MSZP).....	13538
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	13539
Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13540
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	13540
Felszólalók:	
Gelencsér Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13541
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13543
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	13547
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13547
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előadója	13548
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	13551
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13557
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13559
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13564
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13566
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13568
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	13573
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13577
Korózs Lajos (MSZP).....	13578
Dr. Rétvári Bence (KDNP)	13579
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13584
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13588
Korózs Lajos (MSZP).....	13589
Sallai R. Benedek (LMP)	13589
Révész Máriusz (Fidesz)	13590
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	13591
Teleki László (MSZP).....	13597
Sallai R. Benedek (LMP)	13599
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13600
Révész Máriusz (Fidesz)	13601
Sallai R. Benedek (LMP)	13602
Volner János (Jobbik)	13603
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13606
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	13607
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	13610

A Magyarország és a Luxemburgi Nagyhercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája..... 13611
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13611

Felszólalók:

Bartos Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....13612
Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről13614
Bana Tibor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről13615
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....13616

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13617
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13617

Felszólalók:

Witzmann Mihály, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13620
Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről 13622
Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13625
Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13626
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 13627

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló törvényjavaslat általános vitája 13628
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13628

Felszólalók:

Pócs János, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13632
Földi László, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13633
Magyar Zoltán, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13634
Dr. Legény Zsolt (MSZP) 13635
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 13635

A szőlő- és bortermeléssel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13636
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13636

Felszólalók:

Font Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13638
Dr. Legény Zsolt, az MSZP képviselőcsoportja részéről 13640
Földi László, a KDNP képviselőcsoportja részéről13641
Magyar Zoltán, a Jobbik képviselőcsoportja részéről13641
Sallai R. Benedek, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 13643
Dr. Legény Zsolt (MSZP) 13643
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 13644

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13644
Font Sándor (Fidesz), a napirendi pont előadója 13644

Felszólalók:

Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár..... 13646
Pócs János, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13649
Magyar Zoltán, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13650
Dr. Legény Zsolt (MSZP)13651
Sallai R. Benedek (LMP) 13652
Font Sándor (Fidesz) előterjesztői válasza..... 13653

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája.....	13655
Fuzik János nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója.....	13655
Dr. Turgyán Tamás nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója.....	13659
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13662
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13663
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13665
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13668
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	13670
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	13670
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	13670
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	13672
Szilágyi György (Jobbik).....	13673
Fuzik János nemzetiségi szószóló válasza.....	13674
Dr. Turgyán Tamás nemzetiségi szószóló válasza.....	13676
Napirenden kívüli felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	13677
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	13678
Magyar Zoltán (Jobbik).....	13679
Az ülésnap bezárása.....	13682

Az ülésen jelen voltak:

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ és ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
39. ülésnapja
2015. június 10-én, szerdán
(8.00 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 39. ülésnapját megnyitóm. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! 1991 óta minden esztendőben június 10-én ünnepeljük a **magyar ügyészség napját** annak emlékére, hogy 1871-ben ezen a napon hirdették ki az első magyar ügyészségi törvényt. Az 1871. évi XXXIII. törvénycikk kimondta, hogy az igazságszolgáltatás körül az állam közérdekeit a törvény által meghatározott ügyekben a királyi ügyészség képviseli. Ez a jogszabály jelentős lépése volt a korabeli igazságszolgáltatási reformnak, elősegítette a polgári állam korszerű szervezeti rendszerének kialakítását a kiegyezés utáni Magyarországon.

1992 óta ezen a napon adják át az ügyészi szervezet legmagasabb szakmai elismerését, a Kozma Sándor-díjat. Kozma Sándor a Magyar Királyi Államügyészség megteremtője, 1848-ban országgyűlési titkár, 1861-től országgyűlési képviselő is volt. Elévülhetetlen érdemei voltak az ügyészségi szervezet működésének kialakításában, a korszak kiemelkedő jogtudósaként tisztelték. *(Mesterházy Attila hangosan beszélget Gógös Zoltánnal, közben telefonál.)*

Megkérem képviselőtársaimat, hogy a telefonbeszélgetést... Megvárom, kedves képviselő úr, nem akarom megszavarni. Elnézését kérem. *(Mesterházy Attila: Próbálok képviselőtársamat elérni, próbálok segíteni a munkáját.)*

Magyarország Alaptörvénye kimondja: a legfőbb ügyész és az ügyészség független, az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádó az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője. Az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.

Az ügyészségi szervezet az igazságszolgáltatásra vonatkozó sarkalatos törvények nyomán új jogszabályi kereteket kapott. Fejlődése része volt az elmúlt években lezajlott közigazgatási és igazságszolgáltatási reformnak, amelynek során megtörtént a szervezet korszerűsítése és a működési-eljárési szabályok észszerűsítése a hatékony működés érdekében. Fontos szempont volt, hogy a XXI. századi ügyészi szervezet megfeleljen a kor és az Európai Unió által támasztott kívánalmaknak, teljes jogú tagként vegyen részt nemzetközi együttműködésekben. Továbbá követnie kell a változásokat, meg kell felelnie a társadalom által megfogalmazott elvárásoknak, mint például sikeresen küzdeni a korrupció és a szervezett bűnözés ellen, kiemelten védeni az alapjogokat és az em-

beri méltóságot a jogállami garanciák biztosítása mellett.

Az ügyészség önálló alkotmányos intézményként a közérdek védelmezője és az állam büntetőjogi érdekeinek érvényesítője. Alaptörvényi kötelessége a büntető igazságszolgáltatásban való részvétel, amelynek során meg kell felelnie a pártatlanság, a hatékonyság, a tárgyilagosság, a szakszerűség és az alkotmányos elkötelezettség alapelveinek. Az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megőrzése valamennyiünk feladata, a miénk, jogalkotóké és a jogok érvényesülését biztosító állami szerveké egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek után soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló, a Miniszterelnökséget vezető miniszter által benyújtott T/4824. számú törvényjavaslat, valamint a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló, Szűcs Lajos, Boldog István, Witzmann Mihály, László Tamás, Kerényi János, Fidesz, Hegedűs Lorántné, Jobbik, és Szakács László, MSZP, képviselők által benyújtott T/5017. számú törvényjavaslat együttes általános vitája** a lezárásig.

Elsőként megadom a szót Németh Lászlóné asszonynak, a Miniszterelnökséget vezető miniszter államtitkárnak, aki a két törvényjavaslat expozéját összevontan fogja ismertetni. Ön a szó, államtitkár asszony.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Két javaslat van tehát önök előtt, mindkettő a Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvényt módosítja. Engedjék meg nekem, hogy először a T/4824. számú javaslatról beszéljek.

A módosító egyes rendelkezései a Fejlesztési Bank feladat- és tevékenységi körének törvényi aktualizálását jelentik, bizonyos technikai módosításokat, jogtechnikai finomhangolást jelentenek. A módosító fókusza azonban nem ezeken a technikai finomításokon van, hanem azon, hogy a Fejlesztési Bank részesedésszerzési szabályát átalakíthassuk. Ez a módosítás hatályon kívül helyezné a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló jogszabály 2. számú mellékletét, helyette felsorolja, hogy a bank közvetlenül, illetve közvetetten milyen gazdálkodó szervezetekben szerezhet az elkövetkezendőkben tulajdont. A 2. számú melléklet hatályon kívül helyezésével megszűnik az a szabály, hogy a fejlesztési banki törvényt a törvényhozás legfelsőbb szintjének kell módosítania minden olyan esetben, amikor a Fejlesztési Bank egy adott társaságban tulajdonossá válik vagy tulajdonosi jogviszonyát megszünteti.

A Fejlesztési Bank esetében azt is elmondhatjuk, hogy ma már nincs szükség erre a 2. számú mellékletre, hiszen a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi

CXCVI. törvény megfelelő garanciákat nyújt arra nézve, hogy a Fejlesztési Bank tulajdonszerzése csakis a tulajdonosjog-gyakorló döntésének megfelelően és a tulajdonos állam számára transzparens és ellenőrzött módon történhessen meg.

Ennek a 2. számú mellékletnek a hatályon kívül helyezésével kapcsolatban még azt is el kell mondani, hogy ezzel lényegesen hatékonyabbá tehetjük azoknak a feladatoknak a végrehajtását, amelyek a Fejlesztési Bank számára kijelölésre kerülnek. Erre hadd mondjak önöknek egy példát. A közműszolgáltatás kiépítéséhez kapcsolódóan a kormány 2014. szeptember 24-én döntött úgy, hogy a Főgáz többségi részvényeit szerezzék meg a Magyar Fejlesztési Bank. A törvénymódosítás, amely mindössze csak azt jelentette, hogy a 2. számú mellékletbe bekerült a Főgáz Zrt. neve is, 2014. december 24-én vált hatályossá.

(8.10)

Úgy gondolom, figyelembe véve azt, hogy a nemzeti közműszolgáltatás terén várhatóan további ehhez hasonló feladatok, akvizíciók és különféle ügyletek várnak a Fejlesztési Bankra, nagyon fontos, hogy a folyamatokat ésszerűsítsük és a tulajdonszerzés lehetőségét rugalmasabbá tegyük. Ez mindenki számára fontos érdeknek nevezhető.

Engedjék meg, hogy az 5017. számú javaslatról is néhány szót szóljak. Azt gondolom, hogy itt egy olyan közérdekű javaslatról van szó, amelyet a kormány támogat. Elősegíti a Magyar Fejlesztési Bank és a Quaestor kapcsolatának teljes körű megismerhetőségét és ezáltal a közbizalom erősítését. Tehát ennek a javaslatnak a célja az, hogy a Magyar Fejlesztési Bank által a Quaestornak a Győri ETO Park létesítésére nyújtott 17 milliárd forintnyi kölcsön ne képezze a továbbiakban banktitok tárgyát, az ezzel kapcsolatos szerződések, dokumentumok elérhetőek legyenek.

A brókerbotrányban érintett befektetési szolgáltatóknál történt visszaélésekhez vezető kormányzati intézkedések feltárására albizottság alakult. Ez az albizottság levélben jelezte azon igényét, hogy ezeket a szerződéseket, a kapcsolódó dokumentumokat meg kívánja ismerni. Ehhez kapcsolódóan tehát elmondhatom önöknek, hogy ezt a törekvést, ezt a módosítást a kormányzati oldalról támogatjuk. Ha a javaslat elfogadásra kerül, akkor az albizottság megkezdheti a munkáját, és ettől fogva mindenki számára világossá válhat az elmúlt évek történése ennek az ügyletnek a kapcsán.

El szeretném még mondani összefoglalóul, hogy a két törvénymódosításra vonatkozó javaslat célja tehát nem más, mint az, hogy a Magyar Fejlesztési Bank tevékenységét, működését hatékonyabbá tudjuk tenni, illetve még egyszer szeretném aláhúzni azt is, hogy a kormány a brókerbotrányokat vizsgáló

albizottság munkáját, tevékenységét ezzel a módosítással támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, jegyző úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársak! Valóban, egy olyan furcsa helyzetben vagyunk, amikor két törvényjavaslat együttes általános vitájáról beszélhetünk. Azért választottuk azt a műfajt, hogy nem mondunk külön expozét, hanem a kormány képviselője mondja el, mert utána a vezérszónoklati körben viszonylag egyszerűen tudunk beszélni a második törvénymódosító részről, amelyről most utoljára beszélt államtitkár asszony.

De beszéljünk a törvényjavaslat elejéről, amely a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvényt módosítja, amelynek elsődleges célja az MFB részesedésszerzésére vonatkozó szabályozási struktúra átalakítása annak érdekében, hogy az MFB közvetlen és közvetett tulajdonszerzése a jelenleginél rugalmasabb döntéshozatali formában, de a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott keretek között történhessen meg.

A törvényjavaslat értelmében az MFB a jövőben a pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési tevékenységét is alaptevékenységként végezheti. A tulajdonosjog-gyakorlást pedig nemcsak az MFB-törvény, hanem az állami vagyonról szóló törvény is rendezi, amelynek felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet is megalapozhatja azt.

A módosítás összefoglalja, hogy milyen cégekben szerezhet tulajdont az MFB. Ilyenek többek között a pénzügyi intézmények, befektetési vállalkozások, árutózsdei szolgáltatók és elszámolóházak. Ezenkívül a kormányrendeletben meghatározott, 1990. január 1-jét követően részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve állami, önkormányzati tulajdonban állt gazdálkodó szervezetekben és ezek jogutódjaiban is szerezhet tulajdont az MFB.

A bank legfeljebb 6 évre pénzügyi szolgáltatótól veszteségmérés nélküli céllal vásárolhat eszközöket. Emellett fejlesztési tőkefinanszírozás céljából korlátozott felelősségű vagy részvénytársasági tulajdonrészt is vásárolhat. A bank felett tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter döntése alapján pedig bármilyen gazdálkodó szervezetben szerezhet vagy tarthat fenn közvetlenül vagy közvetve tulajdonrészesedést.

A Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság a magyar állam kizárólagos tulajdonában lévő hitelintézet, jogállását, feladatait és tevékenységi körét a 2001. évi XX. törvény, továbbá az alapszabály, továbbá a kormány által jóváhagyott stratégia határozzák meg. Alapfeladata a hazai vál-

lalkozások számára kedvező konstrukciójú fejlesztési hitelek biztosítása, valamint az állam hosszú távú gazdaságfejlesztési céljainak támogatása, azokhoz pénzüpi források bevonása.

A bank mérleg szerinti adózott eredménye 2013-ban 5,4 milliárd forintot tett ki, konszolidált, csoportszintű nyeresége meghaladta a 10 milliárd forintot. A működési költségek egy év alatt 1,3 milliárd forinttal csökkentek.

Az MFB aktív szerepet játszik a magyar gazdaság fejlesztésében. 2013-ban az új hitelfolyósítások összege 117 milliárd forintot tett ki. A bank összesen 28 milliárd forint értékben hajtott végre befektetéseket. Az elmúlt években olyan projekteket vállalt szerepet, mint a magyar-szlovák összekötő földgázszállító vezeték megvalósítása, az MMBF Zrt., azaz a szőregi gáztároló köztulajdonba vétele vagy éppen a Kaposvári Egyetem PET-centrumának fejlesztése.

2013 végén a bank összes hiteleinek állománya 666 milliárd forintot tett ki, a hitelprogramokra kihelyezett hitelek állománya 256 milliárd forint volt, míg az egyedi hiteleké 410 milliárd forint volt.

Az MFB befektetései jelentősen hozzájárultak a hazai földgázellátás biztosításához, a magyar egészségügy modernizálásához és a takarékszövetkezeti szektor megerősítéséhez.

Mindezek alapján ezt a módosító indítványt a Fidesz-KDNP képviselőcsoportja támogatja.

És most térünk rá arra a viszonylag rövid módosító javaslatra, amelyet - itt is megköszönve ellenzéki képviselőtársaimnak a segítő közreműködését - a brókerügyeket vizsgáló költségvetési albizottság tagjai és ellenzéki tagjai is aláírtak.

Valóban, levéllel fordultunk a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalhoz és a Miniszterelnökséghez, hogy segítsenek föltárni azokat az eseményeket, amelyek az MFB és a Quaestor között kötött megállapodások során az ETO Park vonatkozásában jöttek létre. Azt a választ kaptuk, hogy ezeknek a szerződéseknél, illetve magának a háttérnek a föltárásához szükség lehet ennek a törvénynek a módosítására.

Ezt a rövid, háromszakaszos törvénymódosítást azért nyújtottuk be, hogy ennek alapján ezeknek a szerződéseknél a nyilvánossága biztosítható legyen, és ha ezt a törvénymódosító javaslatot együtt az előzőekben fölvázolt technikai jellegű módosítással a parlament elfogadja, akkor a brókervizsgáló albizottság ezt a részt meg tudja tenni. Így köszönöm szépen Szakács Lászlónak, illetve Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, hogy a kormánypárti képviselők mellett aláírták ezt a módosító javaslatot. Reméljük, hogy a Ház működése során, a törvény elfogadása után a bizottság ezekre a kérdésekre választ tud találni, hiszen ez is egy fontos része a vizsgálatnak.

Nyilván vannak olyan részei a vizsgálóbizottságnak, amelyek kapcsán reményeink szerint a vizsgálat lezárása után olyan törvénymódosító javaslatokat tehetünk a Ház asztalára, amivel elkerülhetővé válik az, hogy Magyarországon ilyen jellegű cselekményeket bárki elkövethessen, így mindenkit kérek, hogy

segítse munkánkat, és ezt a módosító javaslatot támogatogassa. Köszönöm a figyelmet, tisztelt elnök úr.

(8.20)

ELNÖK: Köszönöm, Szűcs Lajos képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is abban a sorrendben mondanám, ahogy az államtitkár asszony is, illetve az előttem szóló Szűcs Lajos képviselőtársam tárgyalta az előtünk fekvő kettő javaslatot, amelyeket tényleg most egyben tárgyalunk. Úgy gondolom, ezeknek a közös pontja az MFB, de ettől még nincsen baj, ha ez az egy szem közös halmaz van, és így együtt tárgyalja a parlament ezt a kettő jogszabályt, bár a kettő egymástól azért merőben eltér úgy az elérni kívánt céljai, mint az indokolása tekintetében.

Az első javaslat teljes mértékben kiszélesíti az MFB vagyonszerzési, vagyonkezelési jogkörét, és ennek az egy szem felelősévé Lázár János Miniszterelnökséget vezető minisztert teszi. Mi úgy gondoljuk, hogy azért van az a mérték természetesen, ahol indokolt az állami tulajdonszerzés, van az a mérték, ahol indokolt az állam befolyásának megszerzésére, de mi továbbra is azt állítjuk, hogy a magyar államnak, illetve a magyar állam által tulajdonolt gazdasági társaságoknak és fejlesztési cégeknek, urambocsá!, bankoknak nem az az elsődleges feladata, hogy cégportfóliót építsenek, és Magyarországon akár köz-műszolgáltatóként, akár ingatlanpiaci résztvevőként, akár ingatlanhasznosítóként részt vegyenek, hiszen erre megvannak azok a piaci szereplők, akik a mai napon is egyébként ezt piaci alapon végzik. Mi úgy gondoljuk, hogy ők nyilvánvalóan versenyhátrányba is tudnak kerülni ezzel, hiszen azért az állam által tulajdonolt, az állam által irányított gazdasági társaságoknál, bankoknál, intézményeknél - hiszen itt mindegyikről szó van, intézményekről is szó van - nyilvánvalóan az állam, a kormány erőfőlény úgy tud jelen lenni a piacon, hogy az állam képes jogszabályt alkotni, a kormány képes rendelettel a piaci viszonyokat megváltoztatni.

Ezért mi úgy gondoljuk, hogy ez a fajta erőfőlény ebben a tekintetben egészen biztosan nem válik a magyar gazdaság hasznára. Valakinek a hasznára válik nyilvánvalóan, mi is látjuk, hogy ez valakinek a hasznára válik. Úgy gondoljuk, hogy akár az MFB tekintetében, akár a Miniszterelnökség tekintetében ez a hatalmas cégportfólió-építés egy bizonyos érdekkörnek, urambocsá!, a kormánynak, de semmi esetre sem a magyar embereknek az érdekeit szolgálja, és nem gondolom, hogy ebből egyetlenegy magyar embernek is olyan haszna származna, ami kézzelfogható, érzékelhető, és ami miatt ilyen nagy arányú,

piacba történő beavatkozást indokoló lépést kellene tenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselő-társaim! Ez egy biankó csekk alapvetően, hiszen ameddig ez a jogkör, hogy a kormányzati működést ő fogja koordinálni, a Miniszterelnökséget vezető miniszternél van, tehát ameddig ez a hatáskör a Miniszterelnökségnél marad, addig a Miniszterelnökséget vezető miniszter saját rendeletével rendelkezhet arról, hogy bármilyen gazdasági társaságot, amely az MFB érdekkörébe tartozik, bármilyen intézményt, amely az MFB érdekkörébe tartozik, arra utasítson, hogy magyar piaci szereplőket, szolgáltatókat - itt nyilvánvalóan kiszélesített portfólióról beszélünk, tehát ebbe most már belekerül az ingatlanforgalmazás, az ingatlankezelés, a közműszolgáltatás -, ezeket a társaságokat megvásárolja, ha úgy tetszik, akkor felvásárolja ezeket a társaságokat. És itt újra visszatálnék a kormány erőfölényére, hiszen a kormány bármikor képes olyan gazdasági klímát, olyan jogi klímát, jogi környezetet teremteni, amikor ezek a jogügyletek létre is fognak jönni.

Úgy gondolom, mi okkal aggódunk ezen a módosításon, hiszen ha minden előzmény nélkül volna, ha nem hallanánk mindennap azt - és ezek néha pletykák, néha természetesen alátámasztott tények -, hogy a kormány azért elég erőteljesen avatkozik bele azokba a viszonyokba, amelyeket normális esetben, egy másik országban, ahol működő demokrácia van, a piaci viszonyok egymás között elrendeznek, akkor úgy gondolom, okkal kell nekünk attól tartani, hogy a kormány egyébként ezzel a fajta erőfölényével, amire én itt folyamatosan hivatkozom, nagy valószínűség szerint élni is fog. Azt is látjuk, hogy az MFB egyébként üveggyöngyöket is adhat ezeknek a cégeknek, hiszen most már nemcsak három, de akár hat évre is nyújthat hitelt; ez nyilvánvalóan mindenkinek nagyobb mozgásteret ad ebben a dologban.

Én mégis még kettő dologra szeretném felhívni a figyelmet, azonkívül, hogy tényleg még egyszer hangsúlyozzuk ezt ki, mert nagyon-nagyon fontos: ez egy biankó csekk.

A következő törvénynél, a vagyontörvény tárgyalásánál fogok arról majd hosszabban beszélni, de itt is csak megemlítem: Európa meg a másik irányba halad. Európában most a Juncker-alap, a 13. cikkely egész egyszerűen kimondja - és itt is volt egy megbeszélés Jyrki Katainen biztos úrral -, hogy csak a privát szektor befektetéseit fogják finanszírozni, és azt is tudjuk, hogy a Juncker-alapnak legalább a 80 százalékát infrastrukturális fejlesztésre fogják fordítani. Erre önök még nem adtak választ, erre részletebben a következő törvény tárgyalásánál fogok majd kitérni.

Még egy kérdés, amit viszont az államtitkár asszonytól szeretnék megkérdezni, úgy gondolom, fontos. Azt látjuk, hogy a vagyonszerzés esetén mi a helyzet, és nem örülünk neki, mert mi úgy gondoljuk, hogy az államnak ott van szerepe, ahol a piaci szereplőknek nincs, az államnak ott kellene szolgál-

tatni, ahol a piaci szereplők nem szolgáltatnak: az egészségügyben, az oktatásügyben és a szociális szférában. Úgy gondoljuk, hogy itt az önök kormányának komoly lemaradása van, az önök kormánya Magyarország kft.-t és cégportfóliót épít, most éppen egyébként ezt egyetlenegy szem miniszterre fogják majd rábízni. Gondolom, ez valamilyenfajta hatalmi harcokat is jelent, de ez az önök problémája, ez nem a parlament ügye.

Emellett viszont azt szeretném megkérdezni az államtitkár asszonytól, hogy mi a helyzet ezekkel a vagyonelemekkel. Utána értékesítésre kerülnek? Arról hogyan kell dönteni? Azt tudjuk, hogyan kerül be ebbe a körbe, de azt nem tudjuk, hogyan kerül ki vagy kikerülhet-e egyáltalán ebből a körből. Lesz-e reprivatizáció Magyarországon? Ha Európa és az északi félteke fejlettebb része ebbe az irányba halad, hogy magánkézből lévő vállalatok azok, amelyek közszolgáltatásokat végeznek, és ők látják el a közműszolgáltatással, ingatlanpiaci értékesítéssel, bármivel a lakosokat, akkor Magyarország miért egy másik irányba fordult? Azon gondolkozunk, hogy vajon az értékesítés is egy ember kezébe kerülhet-e.

A vagyontörvénynél is majd persze felmerül, de itt is felmerül a kérdés, ott látjuk, hogy bármilyen többségi vagy 100 százalékos állami tulajdonban lévő céget, intézményt megbízhat majd a cégek képviselőjével Lázár János. Fog-e ez változni? Tehát kisebbségi tulajdon esetén is ugyanúgy megbízhatja-e a társaságok képviselőjével, illetve csak jelentős befolyásnál vagy teljes befolyásnál bízhatja-e meg Lázár János ezeket a cégeket? Nyilvánvalóan itt újabb nomenklatura építést is látjuk, hiszen ezekbe a cégekbe a kormányhoz kifejezetten lojális, teljes odaadással a kormány felé dolgozó olyan emberek kerülhetnek, akik sajnos kritika és észrevétel nélkül végre fogják hajtani azokat a parancsokat, ha így tetszik, amiket kapnak majd a Miniszterelnökségtől.

Úgy gondolom és a Magyar Szocialista Párt parlamenti frakciója is úgy gondolja, hogy ez nem segít a magyar kis- és középvállalkozóknak, a magyarországi cégeknek, nem segít egyébként a magyarországi bankoknak sem, de nem segít azoknak az idetelepült nagyvállalatoknak sem, amelyeket önök nagyon sokszor támadnak, máskor pedig iszonyatosan büszkék rájuk, hiszen azért csak ők hozzák a magyarországi GDP-növekedés oroszán részét.

Összefoglalva: úgy gondoljuk, hogy lényegesen csökken az átláthatóság a társaságok MFB-tulajdonba kerülésekor. Egyszer már elmondtuk az államtitkár asszonynak is, amikor az ENKSZ-ről tárgyaltunk, először csak egy folyosói viccnek tűnt, de aztán sajnos most már látjuk, hogy komoly, az MFB lassan már savanyú cukrot is fog majd árulni. Úgy gondoljuk, ez nem helyes, az MNV és az MFB közötti akár profiltisztítást, akár hatalmi harcokat, akár személyi összekülönbözéseket házon belül kellene megoldani, és nem kellene ide kihozni az ország nyilvánossága elé.

(8.30)

Ezzel egy időben, miközben csökken az átláthatóság, Lázár János egyszemélyes irányítást szerez e fölött a terület fölött, ami pedig egyfelől példa nélkül áll, másfelől pedig úgy gondolom, hogy egy olyan hatalmi koncentráció, ami nem csak a gazdasági életre - és akkor most nagyon udvariasan fogalmazok, államtitkár asszony, nem csak a gazdasági életre - veszélyes. Ezzel a biankó felhatalmazással vagy rendelettel határozhat erről a miniszter. Mi úgy gondoljuk, hogy teljes egészében kikerül az Országgyűlés szorosabb felügyelete alól az állami vagyonnal történő gazdálkodás. Ezért a Magyar Szocialista Párt nem is fogja támogatni ezt a kezdeményezést.

Áttérve a második javaslatra, amelynek magam is előterjesztője vagyok, mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy azért is írtam alá a javaslatot, mert én is úgy gondolom, hogy az az érdekünk, az a közös érdekünk, ha minden egyes esetet ki tudunk vizsgálni, kivétel nélkül ki tudjuk vizsgálni ezeket az ügyeket, és ott teljes nyilvánossággal a széles közvélemény elé tudjuk tárni azokat az eseteket, amelyek oda eljutottak, hogy a Quaestor-károsultaknak könnyörögniük kellett a saját pénzükért, a saját befektetésükért.

Ezért írtam alá ezt a javaslatot. Igaz, emellett beadtam egy másik javaslatot, ami jóval szélesebb halmazt fogott volna föl, hiszen abban is benne volt egyébként szinte szó szerint a Szűcs Lajos képviselőtársam által elének terjesztett módosítási javaslat, ahol az MFB-nél egyetlenegy szem ügyre kérdezzük rá, ez az ETO Park ügye.

Úgy gondolom, hogy erről nyugodtan lehet és tisztán is lehet beszélni. A bizottsági ülésen is nagyon sokszor, és úgy gondolom, eléggé tisztán elmondtam: ez egy szem ügy. 17 milliárd forint a 220 milliárd forint környéki csalássorozatból, legalábbis az eltűnt pénz mennyiségéből - és akkor így nem minősítem -, 17 milliárd forintot keresünk, és itt nyilvánvalóan a Bajnai-kormány felelősségét fogja majd a bizottság feszegetni. Mégis azt mondom, hogy ez is biztosan hozzátartozik, ez az egy ügy is.

Halkan hozzáteszem, hogy ha 2008-2009-ben az ETO a fideszes vezetésű Győrben futballra nem kap pénzt a magyar államtól, kíváncsi lettem volna, hogy melyik magyarországi párt lett volna az, amelyik a lehangosabban kiabált volna ez ellen, hogy márpedig a győri futballnak kell ez a 17 milliárd forint; és ugyanez a balliberális kormány ezt tegye már meg, hogy itt ne szakmai megfontolások alapján döntsön, hanem kérem szépen, politikai döntést is lehet hozni. Én el tudom képzelni, hogy lett volna egy ilyen helyzet, ennek elébe ment a kormány. De mégis, akkor lássuk azt, hogy mi történt ebben az ügyben!

Mégis egyébként első körben azt gondolom, és ezt a bizottsági ülésen is nagyon sokszor hangsúlyoztam, hogy ez egy egyedi ügy, keressük meg a titokgazdát. Keressük meg a titokgazdát, azt, aki a titok-

gazdát feloldhatja a titoktartás kötelezettsége alól, oldja föl, jöjjön el a bizottsági ülésre, és akár nyílt ülésen, akár zárt ülésen hallgassuk meg, derítsük föl, hogy mi történt 17 milliárd forinttal, hozzáteszem egyébként: 220 milliárd forintot keresünk, illetve hogy milyen lépések vezethettek oda, hogy 220 milliárd forint nagyjában-egészében eltűnhetett az emberek zsebéből. Hol van ez? Hol van ez a pénz?

Ennél mi sokkal több javaslatot tettünk. A bizottság egy kicsit hektikusan működik, és úgy gondolom, hogy talán ez egy jó kezdőlökés lehet, csak az a javaslatom, hogy folytassuk. Rengeteg javaslatot tettünk le ennek a bizottságnak az asztalára, hogy kit hallgassunk meg: hallgassunk meg az ÁSZ elnökét, hallgassunk meg Szijjártó Péter miniszter urat, hogyan kerülhetett közpénz a Quaestorhoz. Hallgassuk meg Fazekas miniszter urat, hogy hogyan kerülhetett és hogyan ragadhatott bent közpénz a Quaestornál. Egyáltalán hogyan van az, hogy egy folyamatos forráshiánnyal rendelkező költségvetésnek azért mégis vannak olyan pénzei, amelyeket tőzsdecégeknek - tisztázatlan tulajdonosi hátterű tőzsdecégeknek - egyébként odaadhat, és egyáltalán hogyan történhetett az az eset, hogy telefonon elutaltak ebből a cégből 4 milliárd forintot?

Itt újra visszautalnék arra, hogy ma már sokat beszéltem az állam erőfölényéről. Nem tudom, hogy bármely magyar állampolgár vagy akár bármely képviselőtársam próbált-e már akár 20 ezer forintot is telefonon keresztül utalni. Szerintem nem fog neki sikerülni vagy csak nagyon kevés banknál fog neki sikerülni, de 4 milliárd forintot, úgy gondolom, nem lehet így elutalni.

Azt kezdeményeztem, hogy változzon meg a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény. Azt kezdeményeztem, hogy mindenhol, ahol közpénz van, ahol európai uniós forrás van, ott az közérdekű adatként igényelhető legyen, nyilvánosságra hozható legyen. A saját magát a transzparencia elkötelezettjének gondoló kormányt, úgy gondolom, nem kellene beperelni minden egyes alkalommal, ha valaki közérdekű adatot kér.

A saját maga transzparenciájára büszke kormány nem várná ki mindig az utolsó napot, amikor el kell menni a tárgyalásra, és nem várná ki mindig az utolsó napot, amikor az ítélet jogerőre emelkedik, majd azt követően még 30 napot, amit az ítélet neki előír, hogy a közérdekű adatot nyilvánosságra bocsássa.

Nincs ezzel bajunk. Értjük, hogy ezek a játékszabályok, csak ha önök adnak erre a látszatra, akkor nagy valószínűség szerint nem így kellene működni ebben a tekintetben, és én erre tettem egy kísérletet. Erre tettem kísérletet, hogy a bizottság tagjai - és ez így helyes - támogassák azt az előterjesztést. Akkor legyen minden közérdekűen, nyilvánosan igényelhető adat, ahol közpénz van. Erre én ettől az eléggé ambícióhiányos bizottságtól azt a választ kaptam - a bizottság elnökétől -, hogy nem áll módunkban, mert túlterjeszkedünk a bizottság hatáskörén.

Ha jól meg tetszenek nézni ezt a törvényjavaslatot, ezt mi egyéni képviselőként írtuk alá. Semmi köze nincsen ennek a bizottságnak a hatásköréhez, ami egyébként ma Szűcs Lajos képviselőtársam expozéjában elhangzott, volt albizottság, vizsgálóbizottság, vizsgáló-albizottság. Egyébként megmondom őszintén, majdnem mindegy a műfaj, ha meg akarjuk oldani, meg tudjuk oldani, de itt egyéni képviselőként nyújtottuk be ezt. Egyébként alkotmánymódosítást is nyújthattunk volna be minden további nélkül, az égedta világon semmi nem korlátoz bennünket.

Úgy gondoltam, hogy ez a kis halmaz, ami egy meghatározott ügyre vonatkozik, amikor a Fidesz vezette Győr az ETO futballcsapatnak kért 17 milliárd forintot, ennek a föltárása mellett tárjunk föl minden mást. Ezt a mozgásteret önök nekünk nem adják meg, és úgy gondolom, hogy így sajnos igazak azok a sajtóhíresztelések, és igaz a sajtóban megjelent minden olyan találgatás, hogy ezt csak kommunikációs célra akarják használni. Aki ezt nem írta alá, azzal szemben ezt lehet lobogtatni, hogy ő nem akarja az igazságot látni, és önök pedig az igazságnak csak egy bizonyos szeletét akarják fölnagyítani, hogy ne beszéljenek utána majd Tarsoly Csabáról; ne beszéljenek már arról, hogy a Quaestor hány cégének van olyan tulajdonosi háttere, ami pillanatnyilag nem tisztázott; ne beszéljünk a moszkvai kereskedőházzal; ne beszéljünk a Külgazdasági és Külügyminisztérium 4 milliárd forintjáról vagy éppen a Földművelésügyi Minisztérium 410 millió forintjáról, ami egész egyszerűen bent ragadt ebben az ügyben. Nem az ő pénzük. Ez az adófizetők pénze. Úgy gondolom, hogy ezért sokkal nagyobb felelősségre lenne szükség ebben az ügyben.

Ezért, ha önök nekünk nem adnak tágabb mozgásteret, akkor úgy gondolom, hogy minket nagyon nehéz helyzetbe hoznak, hiszen a másik javaslatot nem fogja tárgyalni az Országgyűlés, ugyanúgy történik, mint bármikor máskor, bármilyen más ellenzéki módosító javaslattal. A kormány nem támogatja. Ez az egy szem indoka, utána pedig nem kerül be a Ház elé. Ezért úgy gondolom, hogy nekünk önök nagyon-nagyon kevés lehetőséget adnak ebben a tekintetben, de azzal a kevéssel is természetesen élni fogunk, a szavazási magatartást pedig, úgy gondolom, nyilvánvalóan ehhez a támogatáshoz mért támogatásban kell majd önöknek is keresni. Erről ez a véleményünk. Szerintünk sokkal mélyebb és sokkal szélesebb megismerhető adatmennyiségre kell akkor törekedni, ha ez a bizottság tényleg el akarja látni a munkáját.

Ha azért jött létre ez a bizottság, hogy más bizottságok ne jöhessenek létre, ha azért jött létre ez a bizottság, hogy elfedjen bizonyos dolgokat, ha azért jött létre ez a bizottság, hogy csak bizonyos dolgokat derítsen ki, akkor, ha ez a cél, ezt be kell vallani. Nem fogjuk hagyni, nem fogjuk engedni nyilvánvalóan, és nagyon sokat fogunk érte dolgozni, hogy ez ne így legyen, de ha ez volt a kívánalom, akkor ter-

mészetesen aláírtam ezt a módosítást, mert egyetértetek azzal, hogy kerüljön nyilvánosságra.

(8.40)

Én azt nem értem, hogy önöknek mi takargatnivalójuk van, miért nem írták alá az én javaslatomat, és miért nem támogatják az én javaslatomat, ahol sokkal több adatot megismerhettünk volna, sokkal tisztább képet kaphatott volna, akár ez a bizottság, akár a széles magyar közvélemény, amelynek mentén, úgy gondolom, hogy tiszta vizet lehetett volna önteni a pohárba, és azt az általam sokat emlegetett közbizalmat mindenféleképpen tudtuk volna építeni, hogy akinek nincsen takargatnivalója, az szépen, nyugodtan ki tud állni, és akár egy sajtótájékoztatón, akár egy bizottsági ülésen tud válaszolni azokra a kérdésekre, amelyeket ott felteszünk. Nem, ma azt tesszük, hogy kiragadunk egy ügyet, ez az ETO Park ügye - hangsúlyoznám újra: fideszes vezetésű győri futballcsapatnak kellett pénzt adni; melyik párt lett volna az, amelyik a lehangosabban kiabál akkor, ha nem kapják meg ezt a pénzt? -, és mellette egy másik törvényjavaslattal pedig effektíve diszkrecionális jogot adunk, kizárólagos jogot adunk Lázár Jánosnak magyarországi cégek felvásárlására, kivásárlására, működtetésére, bezárására. És ami a kérdésemre illeti: eladására is, államtitkár asszony? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormányzat kiterjesztené a banktitoknak nem minősülő adatok körét az MFB-ről szóló törvénymódosító javaslatában, állítólag azzal a céllal, hogy a Quaestor-vállalatcsoport visszaélésének a hátterét a közvélemény is megismerhesse. Ha nem ismernénk a kormánypártokat, talán el is hihetnénk. Itt azonban természetesen nem erről van szó. A kormány és a törvénymódosítás tényleges célja, hogy a brókerbotrányokban eltűnt 220 milliárd forintból kiragadjon egy 17 milliárdos MFB-hitelezési tételt a 2010 előtti időszakból.

Továbbra sem tudjuk, milyen kuriózum az, amely a Quaestor-ügynek ebben az apró szeletében indokolja a banktitok feloldását, a Buda-Cashben, a Hungáriában vagy bármely más hasonló jövöbeli ügyben viszont nem. A törvénymódosítás esetleges elfogadása után az MFB egyedi szerződéseiről pont annyira nem lehet majd semmit sem tudni, mint ha egy magánbank lenne. A jelek szerint fennállása éveiben úgy is viselkedett, mint a mindenkori kormányok közpénzzel kibélelt magánbankja.

A mostani törvénymódosítás olyannyira szűk területre van szabva, hogy ad absurdum azt sem tud-

hatjuk meg, hogy volt-e MFB-pénz a többi bedólt pénzügyi csoportban. A Quaestor-ügyben az MFB csupán egy apró fogaskerek volt egy nagyobb gépezetben. A Nemzeti Bank és a pénzügyi felügyelet mulasztásai azonban valamiért nem foglalkoztatják a Fideszt. Az intézményesített felelőtlenség leleplezése csak egy átfogó vizsgálóbizottság felállításával lehetséges. Olyan vizsgálattal, amely 1997 óta vizsgálja a pénzvilág és a politikai elit közötti, rendszeresen visszatérő bűnös összefonódásokat. Ehhez az LMP összegyűjtötte az aláírásokat, de a Fidesz lesöpörte az asztalról.

Teljes joggal feltételezhetjük, hogy Matolcsy György Nemzeti Bankja asszisztált Tarsoly Csaba üzelmeihez. A működéshez szükséges engedélyeket sorra kiadták az évek alatt, majd pedig egy óra alatt megtalálták az évekig észrevétlenül maradt 150 milliárdos hiányt, amikor a Quaestor öncsődöt kiáltott.

De térjünk vissza az előterjesztésben szereplő MFB-re! A kormányzat 2010-ben, alig pár hónappal hatalomra kerülése után már módosította az MFB-törvényt, saját szája íze szerint. Az LMP akkor élesen tiltakozott, mert a kormányzat az állami tulajdonú vállalatok nagy részét az MFB-hez sorolta át, ezzel a banktitok védelme alá került azok működése, így ezzel is növelte az állampolgárok számára láthatatlan közpénzek körét.

Már akkor elmondtuk a parlamenti vitában, hogy a kormányzat törvénymódosító javaslata pont a lényegét hagyja a banktitok mögött. A módosítás alapján azóta sem tudhatjuk, hogy az MFB pontosan mi alapján és milyen kondíciókkal nyújt hitelt. Az LMP már akkor felszólította a kormányt, hogy alkosson olyan szabályozást, amely az ilyen gazdasági ügyekben is megteremti a megfelelő átláthatóságot, mert a titkolódzás csak egyes csoportok magánérdekét szolgálja. Akkor is úgy gondoltuk, most is azt valljuk, az MFB esetében ne működjön, ne működhessen a banktitok. Az MFB ugyanis nem egy magánvállalkozás, még csak nem is kereskedelmi bank, így esetében külön szabályokra van szükség, amelyek a teljes információszabadságot, az ellenőrizhetőséget szolgálják. Az embereknek joguk van tudni, hogy a milliárdokkal gazdálkodó MFB hogyan kezeli, kinek és mennyiért adja el az állami cégek bedólt hiteleit. Amikor a hazai média attól zeng, hogy a miniszterelnöknek éppen ki a kedvenc oligarchája vagy fogorvosa, és ők éppen milyen zsíros üzlethez jutottak hozzá, akkor ezeket a kérdéseket nem lehet megkerülni. Az MFB közpénzeket kezel, és ennek révén számos állami vállalat hitelezője. Tehát mi, állampolgárok, adófizetők vagyunk az MFB tulajdonosai, éppen ezért jogunk van tudni, hogy miként működtek a Magyar Fejlesztési Bankot. Itt nincs helye banktitoknak. Az LMP azt követeli, hogy az MFB esetében egyáltalán ne érvényesülhessen a banktitok.

Azt gondoljuk, hogy ez a javaslat elsősorban a Fidesz kommunikációs érdekeit szolgálja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban. - Schmuck Erzsébet újra elfoglalja a jegyzői székét.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Két percre szót kér Szűcs Lajos képviselő úr, Fidesz.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Jól látható, hogy a törvényjavaslatról szóló vitában a Költségvetési bizottság albizottsága tagjai által benyújtott törvényjavaslatához volt a legtöbb hozzászólás. Ahogy a bizottság ülésén is elmondtuk, természetesen mindenkinek tudnia kell, hogy ennek a bizottságnak a működése csak az Alaptörvény, a házszabály rendelkezései alapján történhet meg, és jelen pillanatban olyan kérdéseket vethetünk fel, amelyek nem ütköznek a büntetőeljárás vagy bármilyen más jogi cselekmény tilalmába. Éppen ezért a meghívottak köre attól tud majd kicsit bővülni, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk.

Én természetesen értem az ellenzéki képviselőtársaim kirohanásait, de azt is meg kell érteniük, hogy a bizottság csak a törvényes rendben és keretek között tud működni, éppen ezért, amikor értesültünk arról, hogy a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal nem adhat ki olyan információkat, amelyek az MFB és a Quaestor közötti ügyletekre vonatkoznak, kezdeményeztük a bizottság munkarendjébe tartozó kérdésben ennek a titok alóli fölmentését, nem a titokgazda, hanem a törvény módosításával.

Azt kérem minden képviselőtársamtól, hogy támogassák az alapjavaslatot, amit a Miniszterelnökséget vezető miniszter nyújtott be, meg azt is, amit a bizottság tagjai nyújtottak be, és ha ez így lesz, akkor utána természetesen itt a Ház előtt is fogunk még vitatkozni arról, hogy ennek a bizottságnak mi volt a megállapítása, és milyen törvényjavaslatokat teszünk azért, hogy ezek a cselekmények ne tudjanak folytatódni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Két percre megadom a szót Szakács László MSZP-s képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársam! Nem voltak itt kirohanások. Szerintem itt egy nagyon nyugodt mederben folyó vita van. Abban eltér a véleményünk, hogy a titokgazda kiadhatja, nem adhatja ki; én úgy gondoltam, hogy önnem van igaza, és aláírtam ezt a javaslatot, amit idehoztak elének.

Ezzel együtt nagyon sok olyan megállapításával viszont nem értek egyet, amit mond. Ha ez a bizottság egy konzultációra meghív valakit, meghívja esetleg azokat is, akiket az ellenzéki képviselők szeretnének meghallgatni, akivel az ellenzéki képviselők is szeretnének konzultálni, akkor nem sértünk mi meg azzal semmilyen jogszabályt! Országgyűlési képviselő

lőként, egy, az Országgyűlésben működő albizottságként ha mi egy konzultációra idehívunk bárkit, aki kompetenciával rendelkezik - egyébként mások nekünk semmi jogunk nincs, egy konzultációra idehívjuk; még talán azt is megtehetjük, hogy azt mondjuk, hogy ez például, mondjuk, a jelentésben majd csak röviden fog szerepelni, hogy volt egy ilyen konzultáció is -, ezt minden további nélkül megtehetnénk. Csak azt nem tudom, hogy ennek miért kell ellenállni. Ezzel sajnos minden egyes esetben azt a látszatot keltik, hogy valamit takargatni kell, valamit el kell fedni ezzel, amit önök csinálnak.

(8.50)

Ne legyen ilyen ambícióhiányos egyébként ez a bizottság. Én azt javaslom, hogy hívjuk meg, konzultáljunk azokkal az emberekkel, azokkal a vezetőkkel, akiket szeretett volna meghívni az ellenzék, és ha utána abból kell levonni bármi következtetést, akkor tegyük meg, ha nem kell levonni - de ne zárkózzon el előle a bizottság. Mi ezért tettük ezt a gesztust, hogy aláírjuk ezt. Biztosan önnek van igaza, jobban tudja, mint mi, aláírjuk, hogy akkor nem a titokgazdától kell kérni.

Azt nem értem, hogy önök miért nem támogatják egyébként az én javaslatomat, és akkor sokkal egyszerűbb lett volna az élet. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, illetve aki jelentkezett, az nincs jelen az ülés-teremben. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztő államtitkár asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár asszony.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen ezt a lehetőséget. Nagyon röviden szeretnék reagálni az elhangzottakra, képviselő úr, elsősorban az ön által feltett kérdésre. Abban az esetben, ha arra kerül a sor, hogy a Fejlesztési Bank a tulajdonába került cégeket, társaságokat értékesíteni kívánja, azt a mindenkor hatályos törvényeknek megfelelően fogja tenni. A vagyontörvényben meghatározottak erre vonatkozóan is érvényesek, és mindössze megjegyezni kívánom, néhány napon belül nyilvánosságot fog kapni egy jelentés arról, hogy mely pénzügyi intézmény működik a legranzparesebben az országban. Az előzetes híreink és információink szerint a Magyar Fejlesztési Bank igen előkelő helyen fog szerepelni. Remélem, hogy azokat a kételyeket, amelyek azzal kapcsolatosak, hogy nem megismerhetők - és itt képviselő asszonynak is szeretném jelezni - a folyamatok a Fejlesztési Bankban, ezeket a kételyeket ez el tudja oszlatni. Ez az egyik része, amit szerettem volna megjegyezni.

A másik része pedig arra vonatkozik, hogy a felszólalások során többször hangzott el a bizottsági munkához kapcsolódva a Quaestor-botrány teljes összege, illetve ehhez kapcsolódva kinek-kinek a felelőssége és szerepvállalása. Mindössze azt szeretném mondani, hogy ezzel, hogy a banktitok alól ezt a fejlesztési bankos hitelt, ami természetesen egy nagyon kicsi része a nagy összegnek, amiről beszélünk, megismerhetővé tesszük, megismerhetővé válik, nagyon sok tanulságot az albizottságban dolgozó képviselők le fognak tudni vonni. Természetesen ma nincs lehetőségem bővebben elmondani, hogy miért állítom azt, hogy ez a hitelszerződés sok mindenre, a folyamatokra választ fog adni önöknek.

Úgyhogy továbbra is csak azt szeretném kérni, hogy mindkét módosításunkat fogadják el. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5046. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Lászlóné asszonynak, a Miniszterelnökséget vezető miniszter államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár asszony.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a lehetőséget. Ennél a törvény módosításánál ismételtelen azzal kell kezdenem, hogy a 2007. évi CVI. törvényt kívánjuk módosítani. Egy olyan jogszabályváltozást kezdeményezünk, amely a hatékonyabb működést irányozza elő. Az állami vagyronról szóló törvény módosításában a kormányzati munka összehangolásáért felelős miniszter rendeletalkotási jogkörét módosítjuk. Ennek értelmében a Miniszterelnökséget vezető miniszter is kijelölhet tulajdonosjoggyakorlót. Ha a kormány úgy határoz, a tulajdonosjoggyakorlót felhatalmazhatja egy társaság megalapítására vagy egy társasági részesedés megszerzésére.

Itt szeretném előljáróban leszögezni, hogy ez a döntési jogkör, amiről beszélünk, kizárólag az illetékes miniszter, tehát a Miniszterelnökséget vezető miniszter feladatköréhez tartozó esetekre terjed ki, tekintettel arra, hogy azt nagyon fontosnak tartjuk, hogy a már meglévő hatáskörök, minisztériumok közötti munkamegosztások működő rendszere a továbbiakban is fennmaradjon.

Amiért kérem, hogy javaslatukkal és szavazatukkal is támogassák ezt a javaslatot, ez jelentősen hozzá tud járulni ahhoz, hogy a tulajdonosjoggyakorláshoz kapcsolódó szerepeket és feladatokat hatékonyabban tudjuk ellátni. Egyfajta bürokratikus

teher lebontásáról beszélünk, hiszen ha ma a kormány dönt arról, hogy a magyar állam nevében a Fejlesztési Bank alapítson egy céget, akkor ez vagy egy törvénymódosításon keresztül tud megtörténni, vagy pedig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, majd ezt követően a Nemzeti Vagyonkezelő bekapcsolásával tud és tudjuk ezt a feladatot ellátni. Ezzel az egyszerűsítéssel tehát, amit ez a módosító javaslat tartalmaz, a vagyongazdálkodással kapcsolatos döntések, illetve a megvalósításhoz szükséges időtartam az, amit jelentősen le tudunk rövidíteni, a folyamatokat le tudjuk egyszerűsíteni, miközben ehhez kapcsolódóan senkinek az érdeke nem sérül.

Mint ahogy ez már el is hangzott az elmúlt időszakban, a Miniszterelnökség feladatai jelentősen kibővültek. Igen, ez a tárca is egy vagyonkezelő centrummá vált, és a tulajdonosi joggyakorláshoz fűződő teendőknél elég sok mindent, sokféle feladatot kell még majd ellátnia. Itt elsősorban a nemzeti közműszolgáltatáshoz kapcsolódó kormányzati tervekre gondolok. Ahogy már az előzőekben is elmondtam, ahhoz, hogy kialakítsuk ezt a közműszolgáltatással kapcsolatos elképzelést, illetve végrehajtsuk ezt az elképzelést, még további akvizíciók várnak ránk, különféle tranzakciók megvalósítása van folyamatban, és ez ennek a minimumnak a felülegele alatt fog megtörténni.

Ehhez szükséges, ennek a munkának a hatékony elvégzéséhez szükséges ez a módosítás, aminek elfogadását kérem önöktől. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Gelencsér Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GELENCSÉR ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter rendeletalkotási jogkörének módosítása, az állami tulajdonú társasági részesedések feletti tulajdonosi joggyakorlás körében a hatékonyabb feladatellátás érdekében. A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter a módosítás eredményeképpen a feladatkörébe tartozó, továbbá az irányítása, felülegele alatt álló szervezeteket érintő ügyekben, azaz tág értelemben a közvetlen és közvetett feladatkörébe tartozó ügyekben az állami tulajdonú társasági részesedések feletti tulajdonosi joggyakorlás biztosításáról miniszteri rendeletben maga dönthetne. Emellett a miniszter rendlete társasági részesedés állam nevében történő megszerzésére vagy az érintett cég megalapítására is felhatalmazást adhatna.

A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter jogköre kizárólag a feladatkörébe, továbbá az irányítása, felülegele alatt álló szerveze-

tekhez tartozó, valamint egyedi kormánydöntés alapján e szervezetekhez rendelt állami tulajdonú társasági részesedésekre terjedne ki.

(9.00)

Minden más ügyben továbbra is a nemzeti fejlesztési miniszter rendeletalkotási jogköre érvényesülne. A miniszteri rendeletalkotási jogkörök tekintetében a feladatok és felelősségi viszonyok ilyen módon történő elhatárolása egyértelmű és transzparens megoldást eredményezne. A Miniszterelnökség és az MFB Zrt. megnövekedett, különösen a nemzeti közműszolgáltatási rendszer megszervezéséhez kapcsolódó feladatai várhatóan nagyobb számú olyan ügyet eredményeznek majd, amelyek tekintetében a módosított miniszteri rendeletalkotási jogkör segíteni tudja a kormányzati gazdaságpolitika hatékony megvalósítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években jelentős lépéseket tettünk a megfizethető energiaárak elérése felé. Amíg 2002 és 2010 között a villamos energia ára a kétszeresére nőtt, az elmúlt két évben több mint negyedével mérséklődtek az árak: 50 forintról 38 forintra csökkentek a költségek. A baloldali kormányok idején a lakossági gáz ára a háromszorosára nőtt, az elmúlt évek leforgása alatt viszont majdnem egyharmadával, 151 forintról 113 forintra csökkent a lakossági gáz köbméterenkénti egységára.

Az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt. abból a célból jött létre, hogy állami közműszolgáltatóként a nemzeti érdekeket megvédve hosszú távon hozzájáruljon a rezsi-csökkenés feltételeinek fenntartásához, és méltányos szinten tartsa a magyar fogyasztók közműdíjait. A szolgáltató nonprofit alapon működik, a cél az, hogy a fogyasztók érdekeit képviselje, illetve lehetővé tegye az ellátás biztonságát. Az állami közműszolgáltatási modell lényege, hogy átfogó közösségi szempontok alapján, a kormány társadalmpolitikai elképzeléseivel összhangban végez piaci tevékenységet. A rendszer a piaci működést és a nonprofit elvet egyszerre tudja képviselni és érvényesíteni azáltal, hogy a megtermelt javakat nem a nyereség realizálására, hanem a szolgáltatás bővítésére és fejlesztésére fordítja, szem előtt tartva a fogyasztók érdekeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! A takarékos működés és az állami infrastruktúrák bekapcsolásából adódó megtakarítás pedig további rezsi-csökkenésre, illetve fejlesztésre, szolgáltatásbővítésre ad lehetőséget. A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter fentiek szerint módosított rendeletalkotási jogköre a hatékonyabb, gyorsabb ügyintézés biztosítására irányul, lehetővé téve, hogy a magyar háztartások a jövőben is megfizethető és kiszámítható energiaárakkal kalkulálhassanak.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Gelencsér Attila képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat jó pár részéről már beszéltem az előző javaslat kapcsán.

Tehát a mi álláspontunk az, hogy ilyen mérvű hatalom-, illetve gazdasági koncentráció nem feltétlenül szerencsés, hogyha együtt van, egy kézben van. Mi úgy gondoljuk, hogy ennek a háttérben teljesen más van, mint amit Gelencsér Attila képviselőtársam mondott, aki azt mondta, hogy átfogó közösségi szempontok alapján a közösség érdekében fog majd eljárni ez a cégcsoport (*Gelencsér Attila Szászfalvi Lászlóval konzultál.*) - akkor is neki mondom, hogyha hátat fordít közben nekem.

Először arra szeretnék reagálni, amit az államtitkár asszony mondott, hogy a legtranszparenssebben működő, az egyik legtranszparenssebben működő bank az MFB. Erről kapunk majd tájékoztatást a napokban, aminek én, megmondom őszintén, örülök, hogyha egy állam által tulajdonolt bank az egyik legtranszparenssebb. És még azt sem mondom egyébként, hogy ez a minimumelvárás, én úgy gondolom, hogy ez egy jó dolog.

De, államtitkár asszony, én úgy gondolom, hogy eddig volt ilyen; én úgy gondolom, hogy eddig volt ilyen az MFB. Eddig volt olyan transzparensen működő bank, hogy ha akart vásárolni egy társaságot vagy létre akart egyet hozni, akkor azt ide kellett hozni a törvényhozás elé, törvényt kellett alkotni. Egy ilyen masszív többség, ami itt önöknek van a parlamentben, én úgy gondolom, hogy nem bénulhat meg csak azért, mert az MFB létre akar hozni vagy éppen fel akar vásárolni egy társaságot.

Tudtak önök nagyon-nagyon gyorsan törvényt alkotni eddig is, és azokban az esetekben, amikor ez a közösség, az ország, az ország lakóinak szűkebb vagy tágabb közösségének az érdekeit szolgálta és másokét nem sértette, abban az esetben az ellenzék ehhez mindig partner volt.

Térjünk el a Házzabálytól, és sürgősséggel tárgyaljunk dolgokat. Ha kell, akkor kétnaponta tartunk bizottsági üléseket, tárgyaljunk meg mindent, hozzuk ide be a Ház elé, és transzparens módon törvény szülessék róla. Még akkor is, hogyha az ebben a Házban történeteket most már csak egy tévécsatorna, egy kábeltévé-csatorna közvetíti, de mégis azt mondom, hogy ez a transzparenciának valamilyen látszatát azért még kelti.

Én nem vagyok benne biztos, hogy ez után a javaslat után, amikor egy nagy gazdasági erővel és a kormányzat erőfölényével, túlsúlyával rendelkező miniszternek a kezében ekkora gazdasági és politikai hatalom koncentrálódik, utána már nem vagyok én abban teljesen biztos, hogy ugyanezeknek a

transzparenciákivánalmaknak ugyanilyen jól meg fog tudni felelni majd a Magyar Fejlesztési Bank. És nem vagyok benne biztos, hacsak nem magyar, önök által megbízott cég fogja majd ezt az auditot végezni, hanem mondjuk, valamilyen nemzetközileg is elismert sztenderd alapján valamely nem érintett cég fogja végezni, nem vagyok benne biztos, hogy jövőre is ennyire büszkék leszünk majd erre a teljesítményre.

Amire mindenféleképpen ki akartam térni, csak megemlítettem az előző törvényhez való hozzászólásomban, az az, hogy nem vagyok benne biztos, hogy az Európai Unióban elindult, a 13-as cikkely kapcsán a Juncker-alappal foglalkozó és az EBRD által generált hatalmas fejlesztések kapcsán kirajzolódó stratégiának a tekintetében önök teljes mértékben átgondolták azt, amit most tesznek.

Itt volt Jyrki Katainen, aki azért felelős, hogy ez a projekt, a Juncker-projekt sikeres legyen. Nyilvánvalóan sokakban van kétség, hogy ekkora befektetéssel, 15 milliárd eurónak a befektetésével lehet-e 15-18-szoros multiplikatort hatást elérni, és akkora magántőke-befektetéseket generálni, amekkorát ők gondolnak. De mi úgy gondoljuk, hogy erre meg kell adni az esélyt. 315-320 milliárd eurónak a fejlesztésre fordításáról döntött vagy dönthet a Bizottság, és én úgy gondolom, hogy ebben nekünk részt kell venni.

Viszont az itt megtartott konzultáció, ami talán április elején volt... - nem vagyok benne biztos, hogy kaptak erről tájékoztatást. Az itt megtartott konzultáción én megkérdeztem, hogy annyiszor halljuk a magántőkét, a magántőke bevonását, a magánszolgáltatók általi fejlesztéseknek a támogatását, ezt annyiszor halljuk a biztosnak az előadásában, hogy rá kell kérdeznem, hogy tudja-e, hogy Magyarország épp az ellenkező irányba halad. Magyarországon éppen állami kézbe kerülnek akár a gázszolgáltatók vagy éppen most már megalkottuk az Első Nemzeti Közműszolgáltatót, amely közelebbről meg nem határozott nonprofit módon fog majd működni. Most már legalább látszik, hogy valószínűleg az MFB fogja majd a fejlesztésekhez vagy a karbantartáshoz a pénzt biztosítani a következő időszakban.

Megkérdeztem, hogy milyen esélyei vannak a magyar államnak, hogyha a saját maga túlsúlyával, kormányzati súlyával, a törvényhozásnak a súlyával, illetve erőfölényével benne szerepel ezekben a projekteknél.

Katainen biztos úr - egyenes ember lévén - egy nagyon egyenes választ adott énnekem, azt mondta, hogy nem lesznek ilyen esélyei. Maximum a PPP-projekteket tudják majd elfogadni és támogatni, de abban sem mindegyiket, tehát abban is csak azt, ahol a lehető legalacsonyabb benne az állami részvétel, hiszen a magántőkének a fejlesztésében, a magánszolgáltatók fejlesztésének az ösztönzésében és új piaci munkahelyeknek a teremtésében érdekelt az Európai Bizottság, és erre fogják fordítani ezt a 315 milliárd eurót, iszonyatosan nagy összeg.

(9.10)

Tudjuk, hogy ennek a 80 százalékát infrastrukturális fejlesztésekre, magyarán mondva közműfejlesztésekre, utak fejlesztésére fogjuk költeni. Kérdem államtitkár asszonyt, mi ebben az önök álláspontja. Hozzá fog férni egy állami tulajdonú cég ezekhez a forrásokhoz akkor is, ha az európai uniós biztos azt mondja, hogy nem? Van-e erre valamilyen kitalált, stratégiai gondolkodás által létrehozott olyan modell, amelyből nem maradunk ki? 320 milliárd forint is nagyon sok pénz volna, nem 320 milliárd euró! Ez nagyon-nagyon sok pénz volna, és ha erről lemaradunk, akkor ez egy olyan felelősségi pont, amiről önöknek egészen biztosan számot kell adniuk.

Azt hallottuk itt, hogy bürokratikus akadályok lebontása történik ebben a törvényben. Ilyen hatalomkoncentrációnál, államtitkár asszony és tisztelt képviselőtársaim, nem a bürokratikus akadályok eltüntetése folyik, hanem a bürokrácia lebontása. Nem állítom, hogy a bürokrácia mindig jó dolog, de az előkészítés, a végrehajtás és az ellenőrzés folyamatait nem lehet kiadni a bürokrácia kezéből, a nyilvános döntéshozás pedig pontosan az a gátja a bürokráciának, hogy ne tehessen meg bármit. Önök most ezt a nyilvánosságot elveszik, és bedugják egy minisztériumi dolgozósobába, ahol Lázár János miniszter dolgozik.

Ő ott most nagyon sokat fog dolgozni, ebben biztos vagyok, rendeletek fognak születni arról, hogy az MFB-nek mit kell megvásárolnia. Önök felhatalmazásnak hívják, de szerintem ezek inkább parancsok lesznek. Meg kell venni ezt a céget, azt a céget, ha nem tudja megvenni valamelyiket, akkor majd létrehozhatnak egy olyan céget, amit majd az MFB fog finanszírozni azért, hogy fölvásárolhasson piaci céget.

Újra elmondom, mert nagyon fontos, az államnak ott kell szolgáltatni, ahol nincs olyan piaci szereplő, aki szolgáltató: egészségügy, oktatás, szociális rendszer. Ezekből a szférákból önök kivonják a pénzt, kivonják a forrásokat, felborítják a struktúrákat, ezekkel nem foglalkoznak. Államtitkár asszony, önök ezeken a helyeken végtelenül le vannak maradva. Ha kimegyünk az utcára, nem fogunk találkozni olyan emberrel, aki most nagyon-nagyon elégedett lenne az egészségüggyel.

Nem fogok előreszaladni, pénteken és hétfőn nagyon sokat fogunk erről vitatkozni.

Eddig 500 milliárd forintért, majdnem 1000 milliárd forintért vásárolt olyan társaságokat a magyar állam, amire semmi szükségük nincs a magyaroknak. Kinek lett attól jobb Magyarországon, bármelyik állampolgárnak vagy éppen vezetőnek, hogy az Antenna Hungáriát, a Budapest Bankot, az Erste Bankot, vagy éppen a Főgáz tekintetében, amiket megvásárolt az MNB vagy a magyar állam? Kinek lett attól jobb, hogy ezek most már állami tulajdonban vannak?

Én örülök, ha Gelencsér Attila képviselőtársam úgy gondolja, a rezsicsökkentés áldozatos munkája vezetett oda, hogy 151 forintról, ha jól emlékszem, 113 forintra csökkent le a gáz ára. Attól félek, hogy ebben világpiacon folyamatok vannak, meg egy hatalmas tartozás, amit a közműcégek maguk előtt görgetnek. Ez a rezsicsökkentés, államtitkár asszony! Ezermilliárd forinttal tartoznak az önkormányzati tulajdonú közműszolgáltató cégek bankoknak, tartoznak hitelintézeteknek, tartoznak a saját önkormányzatuknak. Ez a rezsicsökkentés! Pontosan az az ezermilliárd, amiről önök beszélnek. Az önkormányzati tulajdonú közműcégek tartoznak, és önök még jól meg is adóztatják őket.

Tessék utánanézni, államtitkár asszony, nagyon sok olyan közműszolgáltató cég van, önkormányzati tulajdonban, amelyiknek hitelt kellett felvennie azért, hogy az önök által kivetett közműadót meg tudja fizetni. Remélem, értik ennek a helyzetnek a borzalmas fanyarságát. Az a baj, hogy ez nem egy ellenzéki hóbörgés. Én önkormányzati ember vagyok, nyolc évig voltam alpolgármester egy városban, ahol rengeteget fejlesztettük az önkormányzati cégeket, vízművet, erőművet, és ezek a cégek most, hogy a rezsicsökkentés után még adót is tudjanak önöknek fizetni, ennyi forrásuk nincs, hitelt kellett fölvegyenek azért, hogy az önök rezsicsökkentés-gondolatát kifizessék, meg azért, hogy az erre kiszabott adót is kifizessék. Ezen kellene inkább gondolkodni, és nem azon, hogy mekkora portfóliót építünk, és azt kinek a kezében koncentráljuk a kormányzatban belül!

Egy mondatot még kiemelnék abból, amit Gelencsér Attila képviselőtársam mondott: egyértelmű, hogy ez egy transzparens megoldást eredményez. Nagyon bízom benne, hogy ezt sem ő, sem az, aki ezt leírta neki, nem gondolja komolyan. Az MFB hozhat létre céget, be kell ide hozni a Ház elé, meg tárgyaljuk így egy szerda reggel, most negyed 10 van, és 10 órakor már alapíthatja is a céget, ha még tudunk is róla szavazni. Minden további nélkül. Ha ebből visszalépünk, és egy miniszteri rendelettel bármilyen céget létre lehet hozni, bármilyen céget meg lehet vagy inkább fel lehet vásárolni, felhatalmazást, illetve én úgy gondolom, hogy parancsot adhat arra, hogy cégeket felvásárolhat, véleményem szerint ez egy olyan gazdasági és hatalmi koncentráció, ami egészen biztosan árt a közbizalomnak, árt a magyaroknak, árt a költségvetésnek, a gazdaságpolitikának, és én biztos hiszem, hogy árt a magyar kormányoknak és a kormány megítélésének is. A Magyar Szocialista Párt ezért nem fogja támogatni ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót államtitkár asszonynak, aki látom, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a lehetőséget. Nagyon hosszú időt venne igénybe, ha az itt elhangzott egyes pontokra részletes választ kívánnék adni, néhány dolgot azonban szeretnék kiemelni.

A képviselő úr által elmondottak egyik pontján megjelent a PPP-konstrukció. Szeretném elmondani és hangsúlyozni, hogy az elmúlt években sok szempontból jónak minősíthető PPP-konstrukciók hihetetlen pénzekbe kerülnek a mai napig. Nagyon sok erőfeszítést kellett tennünk az elmúlt négy, illetve lassan már öt évben arra, hogy ezektől a konstrukcióktól meg tudjunk szabadulni. Ami pedig az infrastrukturális fejlesztésekben megvalósult PPP-konstrukciókat illeti, ott még mindig nem volt arra lehetőségünk, hogy attól a nagyjából 100 milliárdos évi tehertől, amit ez jelent, meg tudjuk szabadítani önmagunkat. Lehet, hogy ez így nagyon transzparens volt, de az a fizetési kötelezettség, ami ehhez a megoldáscsomaghoz kapcsolódik, nagyon sok évre terheli meg a költségvetést. Ez az egyik dolog.

A másik. Azzal kapcsolatban, hogy adott esetben milyen módon tudunk részesülni abból a megtervezett fejlesztési csomagból, amit az Unió felől várhatunk, és amire a képviselő úr több ízben hivatkozott, egy dolgot szeretnék jelezni. Ön is elmondta, hogy itt elsősorban infrastruktúráról, hálózati infrastruktúráról beszélünk. Pillanatnyilag az a lépéssor, ami az Első Nemzeti Közműszolgáltató működéséhez kapcsolódik, nem a hálózatok felvásárlása. Ezt azért szeretném jelezni. Ezért mondtam azt, hogy a rendelkezésre álló időnél egy kicsit hosszabb kellene, hogy erről részletesen beszéljünk.

Ami még elhangzott: igen, mindaz a lépés, amit eddig megtettünk és ezután meg fogunk tenni, annak érdekében szükséges, hogy azt a rezsicsökkentést, amit megkezdtünk, fenn tudjuk tartani, és megadjuk a lehetőséget mindazoknak a cégeknek, akik ezen az úton nem kívánnak velünk jönni, hogy a tevékenységükkel föl hagyjanak. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Semjén Zsolt, Harrach Péter, Latorcai János, Rubovszky György, Aradszki András, Firtl Mátyás, Földi László, Hoffmann Rózsa, Hargitai János, Rétvári Bence, Seszták Miklós, Simicskó István, Soltész Miklós, Szászfalvi László, Vejkey Imre és Móring József Attila kereszténydemokrata néppárti képviselők

önálló indítványa T/4890. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP országgyűlési képviselőcsoportja 2012 második félévében kezdeményezte a kormány előtt a természetes személyek csődvédelmére vonatkozó szabályozás kidolgozását, az ügy szakmai súlyára és bonyolultságára, valamint az új jogintézményi jellegre tekintettel kormányzati támogatást is igényelve.

Ezt követően a magáncsőd-szabályozás bevezetését több országgyűlési képviselőtársunk is interpellációban sürgette, nemcsak a devizahitelek tekintetében, hanem az adósságcsapdába került többi lakosságcsoporthoz is. A kormány az interpellációkra adott válaszaiban hangsúlyozta, hogy elméletileg már most is támogatja a magáncsőd bevezetését, de a gyakorlatban fel kell mérnie az eddigi banki adósságmentő állami intézkedések és jogszabályok hatásait, valamint a külföldi magáncsőd-szabályozás eredményeit. Az MNB vonatkozó hatásvizsgálatai arra az eredményre vezettek, hogy a banki elszámoltatás és a jelzáloghitelek forintosításának végrehajtását követően is lesznek olyan lakossági csoportok, melyek számára az adósságcsapdából való kikerülés hatékony eszköze a magáncsőd-szabályozás bevezetése lehet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP által benyújtott magáncsőd-szabályozás az eddig bevezetett, banki adósságok segítő állami intézkedéseket követi, azokkal koherens rendszert alkotva. Az elszámoltatási törvény, valamint a deviza-, illetve a devizaalapú jelzálogkölcson-tartozások forintosításáról szóló törvények 2014-ben megszülettek, ez évben pedig megtörténik a végrehajtásuk. Mindez a hiteladósok törlesztéseit csökkenti majd.

Az MNB által összegyűjtött banki adatszolgáltatások alapján ugyanakkor a 90 napon túli lejárt hiteltartozások meghaladják az 1000 milliárd forintot, ezek mintegy 45 százaléka lakáshitel, 55 százaléka pedig szabad felhasználású jelzáloghitel. A hitelintézeteknél jelenleg az egy éven túli lejárt hitelek esetében a lejárt tartozások összege meghaladja a 660 milliárd forintot, a teljes tartozás pedig a 900 milliárd forintot. A fedezetül szolgáló ingatlanok értéke azonban nem éri el az 570 milliárd forintot. A fenti objektív számok arra mutatnak rá, hogy jelentős azon adósok száma, akik a fedezetként felajánlott, azaz az adósságrendezésre felhasználható vagyonukhoz képest is túladósdtak.

A probléma tehát az, hogy a fedezetül szolgáló ingatlan már nem ér annyit, mint amennyi maga a hitel tőkeösszege, így amennyiben a végrehajtás során elárvereznék az adós házáat, azt már az árverési vevő nem venné meg annyiért sem, amennyi a hitel eredeti tőkeösszege volt. A fentiek okán az adós az

árverést követően sem szabadulna meg az őt terhelő adósságtól, hiszen a maradék tartozását is fizetni kellene. Az adós így végképp teljesen kilátástalan helyzetbe kerül, és akkor még nem is beszéltünk az adósok jelentős számát érintő végrehajtási anomáliákról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az eladósodott családok problémáinak megoldását, amennyiben legalább minimális vagyonnal és törlesztőképességgel rendelkeznek, az úgynevezett magáncsőd-eljárásnak nevezett, nemzetközi gyakorlatból már jól ismert és bevált adósságrendezési eljárás hatékonyan tudja majd elősegíteni, vagyis az eladósodott családok adósságcsapdából való kikerülését lehet elérni mindezzel. Magáncsődvédelmet az olyan adós kezdeményezhet, akinek vagyona és törlesztésre fordítható jövedelme van, de az nem elégséges a felhalmozott adósságával kapcsolatban törlesztési kötelezettségének teljesítésére, és az együttműködés szándéka vezérli.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azon adósok részére pedig, akik majd nem tudnak élni a magáncsődvédelemmel, a jogszabályok módosításával lehetővé kell tenni a Nemzeti Eszközkezelő további erősítésén keresztül azt, hogy bérlőként legalább öt évig tovább használhassák a lakóingatlant. Ebben az esetben sem kellene az adósoknak a kilakoltatás veszélyével számolniuk, amennyiben fizetik a bérleti díjat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magáncsődvédelem alatt úgy történik meg az adósságok rendezése, hogy az adós fizetőképességének helyreállítása a cél. Az adósságrendezés az adós feletti állami felügyelet mellett bírósági polgári nemperes eljárás keretében történik, elsősorban egyezségkötéssel, egyezségkötés hiányában a törvényben meghatározott követelményeket érvényesítő bírósági határozattal. Magáncsőd-eljárást csak az az adós kezdeményezhet, aki saját döntésétől vezéreltetve maga vállalja az eljárásból adódó előnyöket és fakadó kötelezettségeket.

A bíróságok munkaterhe további növelése elkerülése érdekében, továbbá az eljárások gyorsítása érdekében az Igazságügyi Hivatalon belül felállításra kerülő családi vagyongazdálkodási szolgálat vizsgálja majd meg előzetesen az eljárásba kerülés egyes jogszabályi feltételeit, másrészt döntés-előkészítő feladatot, valamint állami ellenőrzési feladatokat is ellát majd. A magáncsőd-eljárás alatt a bíróság feladatainak ellátását a családi vagyongazdálkodási szolgálat által kijelölt családi vagyongazdálkodók segítik. Feladatuk a bírósági döntéshozatal előkészítése, támogatása, az adós pénz- és vagyongazdálkodásának a felügyelete, az adós esetleges visszaélései esetén eljárások kezdeményezése, a hitelezők számára a követeléseik nyilvántartásával, kezelésével kapcsolatos egyes feladatok ellátása, a magáncsőd-egyezség előkészítése, az egyezségkötési eljárás lebonyolítása, az egyezségben meghatározott vagyontárgyak ellenőrizhető módon történő, nyilvános értékesítése s az értékesítési bevételek hitelezők közötti felosztása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A legsürgetőbb az olyan hitelszerződésekből eredő tartozásokkal érintett adósok számára a csődvédelmet lehetővé tenni, akiknél a pénzügyi intézmény már felmondta vagy lejártta tette a hitelszerződést, de a lakóingatlanjuk értékesítésére még nem került sor.

(9.30)

Ez a lakossági csoport van leginkább kitéve a kilakoltatás rémének és otthona elvesztésének. A magáncsőd-törvényben lépcsőzetes részvételi jogosultság előírásával fokozatosan bővíthető azon lakossági csoportok köre, amelyek csődvédelmet igényelhetnek tartozásaik rendezéséhez. A magáncsőd nem az átlagosan jelentősen meghaladó mértékű és értékű vagyonnal rendelkező lakossági csoportok megmentését szolgálja, továbbá nem célozza az extrém túladósodottsággal rendelkezők megmentését sem. A magáncsőd-eljárás nyitva áll azon adósságcsapdába került személyek számára, akik túladósodottsága már olyan mértékű, hogy összes tartozásuk meghaladja a forgalomképes és végrehajtás alá vonható vagyont.

Az érintetteknek azonban tisztában kell lenniük azzal, hogy az adósságrendezés érdekében a vagyontérítés nem kerülhető el, és valamennyi törlesztőképességet, rendszeres bevételszerző tevékenységet vagy bevételt eredményező jogosultságot fel kell mutatniuk annak érdekében, hogy a hitelezőket legalább a törvényben előírt időszak alatt és a törvényben meghatározott mértékig ki tudják fizetni. Ez az ára annak, hogy az eljárás végén az adóst a bíróság a fennmaradó tartozások megfizetése alól mentesítse.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magáncsőd-eljárás alatt az adós a létfenntartásához, a lakhatásához minimálisan szükséges pénzkerettel, a vagyongazdálkodási ellenőrzése mellett gazdálkodik. Mindezzel kedvezőbb helyzetbe kerül, mintha végrehajtási eljárás alatt állna. A magáncsőd-eljárás még a jelentősebb tartozásállománnyal rendelkező családok számára is nagyobb lehetőséget biztosít lakóingatlanuk megtartására, mintha nem vennének részt az adósságrendezési eljárásban. Ennek feltétele azonban a többi értékesebb vagyontárgy értékesítése és az előírt mértékű, rendszeres törlesztési képesség vállalása, továbbá olyan szabályozási keret kidolgozása, amely a jelzáloghitelezés szempontjait is figyelembe veszi.

Az adóst megillető csődvédelem azt jelenti, hogy végrehajtás, zálogtárgy kényszerintézkedése nem kezdeményezhető, ilyen eljárás nem indítható. A folyamatban lévő végrehajtás, kényszerértékesítés felfüggesztésre kerül foglalás hatálya mellett. Minden hitelező az adósságrendezési eljárásban érvényesítheti követelését, és annak keretei között kap csak kielégítést. Az adós részleges fizetési moratóriumot kap a felhalmozott tartozások törlesztésére. Az adós a lakóingatlanára zálogtárgy-elkülönítést kezdemé-

nyezhet, ha ezt a jelzálog-hitelező engedélyezi, a többi adósság rendezése érdekében türelmi időt ad az adósnak.

Ha az adós az adósságrendezési egyezséget vagy a bírósági határozatot betartotta, az afeletti tartozások alól a bíróság mentesíti, a mentesített összeget nem követelheti tőle senki. A csődvédelem és az eljárás időtartama legfeljebb öt év, de az átstrukturált hitelszerződések futamideje ezen túlnyúlhat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük a hitelezői csoportokat! Kiemelt helyzete van a lakóingatlan első helyi jelzálog-hitelező pénzügyi intézménynek, de csak a zálogtárgy hitelkihelyezéskori forgalmi értékéig. Privilegizált helyzete van a jelzálogfedezettel nem rendelkező egyéb hitelezők között a törvény által meghatározott hitelezői csoportok szerint a tartásdíjra, kártérítésre jogosultaknak, továbbá a közszolgáltatásaikra tekintettel a társasházkezelőknek, közműcégeknek, továbbá a közhitelezőknek.

Harmadik kategória: a nem privilegizált hitelezők. A nem privilegizált hitelezők a törvény által meghatározott arányban juthatnak az őket megillető kielégítési hányadhoz. A fedezetlen banki követelések, követelésrészek is ebbe a körbe tartoznak. Végül a negyedik kategória a hátrасorolt hitelezők. A törvény hátrасorolt hitelezőknek tekinti az adósnak pénzkölcsönt nyújtó magánszemélyeket, a magánszemélyek közötti egyéb magánjogi ügyletek jogosultjait. Az adós ugyanakkor nem használhatja fel a csődvédelmet arra, hogy a kivállálók által nem ellenőrizhető körben keletkezett adósságának rendezését a többi hitelező érdekeinek sérelmével valósítsa meg.

A magáncsődeljárásban az adós a privilegizált hitelezőket magasabb mértékben, a nem privilegizált hitelezőket kisebb mértékben, a hátrасorolt hitelezőket pedig még kisebb mértékben fogja kielégíteni, az eljárás végén fennmaradó adósságainak megfizetése alól a bíróság mentesíti az adóst.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összefoglalva az elmondottakat, az adós a magáncsődeljárás alatt annál kedvezőbb helyzetbe kerül, mintha végrehajtási eljárás alatt állna, hiszen öt év után a fennmaradt adóssága szanálásra kerül, szemben a végrehajtási eljárással, ahol már semmije nincs, de tartozása még mindig marad, amit továbbra is követelnek tőle.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. A KDNP támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni Répássy Róbert államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr, 30 perces időkerete van.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt előterjesztő Képviselő Urak! Képviselőtársaim! A bankok ügyfeleire vonatkozó állami

adóssmentő eszköztárat a május 20-án önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat egy olyan új jogintézménnyel egészíti ki, amely az adósságcsapdában lévő magánszemélyek és családok számára csődvédelmet biztosítva segíti elő fizetőképességük helyreállítását, egyben adósságuk rendezését.

Ez a jogintézmény, az úgynevezett magáncsődeljárás, amit leginkább úgy érdemes felfogni, hogy a fizetéseképtelen magánszemélyek számára állami felügyelet mellett állapít meg rendezett jogi kereteket arra, hogy ne legyenek kitéve a hitelezők versenyén és a követelésbehajtás logikáján alapuló, azonnali vagyon- és jövedelemelvonással járó behajtási eljárásoknak, hanem egy második esélyt kapjanak az adósságcsapdából történő kikerülésre. A törvényjavaslat előnye mindenekelőtt az, hogy az adós - a végrehajtás tűrése helyett - a hitelezőivel kölcsönös előnyökkel járó megállapodást tud kötni, és ennél fogva adósságai rendezését többéves időszakra, könnyített feltételekkel tudja teljesíteni.

A csődvédelem időszaka alatt az adós vagyoni és jövedelmi helyzetétől függően és a felhalmozott adósság mértékét figyelembe véve kerülnek megállapításra az adósságtörlesztés feltételei, és ezeket vagy megállapodásba, illetve egyezségbe, vagy pedig bírósági határozatba foglalják.

Miért fontos a csődvédelem jogi kereteinek törvényi megteremtése? Elsősorban azért, mert anélkül azok a hiteladósok, akik jelentős fizetési késedelemben vannak, és esetleg többfelé eladósodtak, olyan azonnali végrehajtási és kényszerértékesítési eljárásoknak lennének kitéve, ahol már nem lenne jogszállalomban biztosított lehetőségük a törlesztési feltételek újratárgyalására. És még ha egyik vagy másik hitelezőjük erre hajlana is, bármikor ki lennének téve annak, hogy az egyéb hitelezők által kezdeményezett behajtási cselekmények elveszik az esélyt az életvezetésük adósság nélküli újrakezdésére.

(9.40)

Magáncsődeljárás hiányában nemcsak a jelzáloghitelek, hanem az egyéb fogyasztási hitelek, közműtartozások miatt az eladósodás rövid időn belül a lakóingatlanra és minden értékes vagyontárgyra végrehajtáshoz vezethet, nemcsak az adósnál, hanem az adós, adóstárs fizetési képessége hiányában a kezesek, illetve a zálogkötelezettek tekintetében is.

Ha a többfelé eladósodott családok nem kapnak csődvédelmet, akkor például a közműtartozások behajtása miatt a jelzáloghitelező pénzügyi intézmény is felmondja a hitelszerződést, és akár a lakóingatlan is kényszerértékesítésre kerülhet, ezt követően pedig a lakóingatlanból történő kilakoltatásnak nincs semmilyen jogi akadály.

Magáncsőd-szabályozás hiányában a vagyonukon felül túladósodott háztartások nemcsak a lakó-

ingatlant és minden értékes vagyontárgyat elveszítene a végrehajtási eljárások során, hanem még ezt követően akár évtizedekig is ki lennének téve a behajtási kísérleteknek a még ki nem fizetett adósságaik miatt, mert a végrehajtási eljárásokat az időleges behajthatatlanság csak szünetelteti, de nem szünteti meg.

Mi a magáncsődeljárás előnye? A magáncsődeljárás olyan adósságrendezésre irányuló eljárás, amelynek célja az adósi és hitelezői motivációk, érdekek közötti viszonylagos egyensúly megteremtésével a hitelezői igényeknek az adós vagyonából és jövedelméből történő rendezése olyan módon, hogy nemcsak a követelések adóssal szemben történő érvényesítése, hanem az adósok rehabilitálása is reális célként tűzhető ki.

Mi motiválhatja a hitelezőket a magáncsődeljárásban való aktív részvételre? Elsősorban az, hogy a drága, hosszadalmas és sokszor eredménytelen behajtási eljárás helyett rövidebb időn belül kiszámítható mértékű megtérüléshez jutnak. A magáncsődeljárás alatt az adósok fizetési fegyelmét az eljárási szabályok és az állami felügyelet biztosítja. Ennek következtében a hitelezőknek nem kell csalárd jövedelem- és vagyonelvonástól tartaniuk, mert az ilyen cselekményektől visszatartja az adósokat az a tény, hogy azonnal kiesnek a csődvédelemből, és hosszú időre kizárják magukat az újabb magáncsődeljárás kezdeményezés lehetőségéből.

A magáncsődeljárás szabályait fegyelmezetten betartó, az eljárásban részt vevő felekkel becsületesen együttműködő, az egyezségben vagy bírósági határozatban megállapított adósságtörlesztési kötelezettséget rendszeresen teljesítő adós a több évig tartó eljárás befejezésével bírósági határozattal mentesül a fennmaradó tartozásai alól, amennyiben jövedelméből és vagyonából az egyezségben vagy az egyezség hiányában a bírósági törlesztési határozatban meghatározott mértékben rendezni tudta az adósságát.

Magáncsődeljárást csak az adós kezdeményezhet, saját döntésétől függ, vállalja-e az eljárásból fakadó előnyöket, köztétéseket.

A törvényjavaslat a bíróságon kívüli és a bírósági eljárásra egyaránt lehetőséget ad. A sikeres bíróságon kívüli adósságrendezés feleslegessé teszi a felek számára a költségesebb és kötöttebb bírósági eljárást.

A törvényjavaslat az adóst és hitelezőit először a bírósági eljáráson kívüli eljárásba tereli annak érdekében, hogy rugalmasabb, kötetlenebb és költségta- karékos formában kíséreljenek meg megállapodást létrehozni. A bíróságon kívüli szakaszban az adós és hitelezői megállapodnak a fizeteskönnyítő megoldásokról, az adós hitelszerződését átstrukturálhatják, megállapodnak a tartozások megfizetéséhez szükséges vagyonértékesítésben és a bevétel hitelezők közötti szétosztásában. A megállapodás megkötésével jelentősen kedvezőbb fizetési ütemezést kaphat az adós, igazodva a törlesztési képességéhez.

A megállapodás folytán mentesülhet az adós a késedelmi kamat és egyéb járulékok megfizetése alól, sőt részbeni tartozáselengedésben is részesülhet. Az állam szerepe ezekben az esetekben az, hogy az ideiglenes csődvédelmet biztosítja. Az erre kijelölt kormányzati szerv, a családi csődvédelmi szolgálat ellenőrzi, hogy az adós megfelel-e az eljáráskezdeményezés feltételeinek. Ezt követően az ügynevezett főhitelező, azaz az adós lakhatását biztosító ingatlan első helyi záloghitelezője koordinálásával és aktív közreműködésével történik meg a konszenzus kimunkálása arra nézve, hogy az adós milyen részletes feltételekkel rendezi a felhalmozott adósságait.

A bíróságon kívüli adósságrendezési megállapodás állami regisztrálásra kerül, de bírósági jóváhagyás nem szükséges a megállapodás érvényes létrejöttéhez.

A sikertelen bíróságon kívüli egyezkedés esetén, vagy ha nincs olyan főhitelező, aki képes lenne a bíróságon kívüli egyezségi tárgyalások koordinálására, megindul a bírósági adósságrendezési eljárás. Az adósságrendezés ez esetben bírósági polgári nemperes eljárás keretében történik, elsősorban egyezségkötéssel, egyezségkötés hiányában a törvényben meghatározott követelményeket érvényesítő bírósági határozattal.

Annak érdekében, hogy a bíróságnál ne keletkezzen olyan jelentős adminisztratív munkateher, ami nem közvetlenül az érdemi jogi kérdések eldöntésével függ össze, továbbá az eljárások gyorsítása érdekében fizetéseképtelenségi szakértőket foglalkoztató kormányzati szerv, a családi csődvédelmi szolgálat vizsgálja meg előzetesen a magáncsődeljárás kezdeményezésekor a jogszabályi feltételek fennállását.

A családi csődvédelmi szolgálat központi és helyi szervei a már meglévő kormányzati intézményrendszeren belül új szervezeti egységként jönnek létre.

A bírósági adósságrendezés elrendelését követően a családi csődvédelmi szolgálatól kirendelt fizetéseképtelenségi szakértő, azaz a családi vagyonfelügyelő látja el az adós gazdálkodásának, adósságtörlesztési teendőinek felügyeletét, támogatja az adóst az eljárási kötelezettségei és jogai gyakorlásában. A családi vagyonfelügyelő feladata hasonlít a vállalkozói csődeljárásokban közreműködő vagyonfelügyelőhöz, hiszen az eljáró bíróság számára döntéselőkészítést végez és a bírósági döntések végrehajtását felügyeli.

A bírósági adósságrendezési eljárás is elsősorban az egyezségkötést célozza, még akkor is, ha bíróságon kívül korábban nem jött létre az adós és hitelezői között a megállapodás. Az egyezségkötés a jelzálog-hitelezés biztonságosságához fűződő szempontokat tiszteletben tartja, ugyanakkor az adós számára méltányos fizeteskönnyítéseket tartalmazhat. Teljes hitelezői konszenzus itt már nem szükséges, de az eljárás mindegyik hitelezői csoport számára biztosítja az érdemi beleszólást az egyezség tartalmába.

Ha az egyezség tartalma és létrehozatalának rendje a jogszabályi feltételeknek megfelel, a bíróság azt jóváhagyja. Ha az adós az egyezséget végrehajtja, nem kell többé számolnia azzal, hogy megindul vagy újraindul ellene a végrehajtás. Ha ez az egyezség a bírósági szakaszban sem jön létre, a bíróság dönt az adósságok törlesztésének módjáról és részletes feltételeiről. Ez a bírósági határozat nemcsak az adós törlesztési kötelezettségét szabja meg, hanem az adós és családja elemi létfenntartása szempontjából nélkülözhető vagyontárgyak értékesítését és az értékesítésből származó bevétel hitelezők közötti felosztását is elrendeli. A fegyelmezett adósságtörlesztési szakasz lejártát követően az adóst a bíróság a fennmaradó adósságai megfizetése alól mentesíti.

A fentiekből látható, hogy a bírósági adósságrendezés a kötöttségek mellett számos előnnyel is járhat az adós számára. Ennek ára azonban az, hogy az adós együttműködik a családi vagyongazdálkodóval, a hitelezőkkel és a mellette kötelezettségvállalóként belépő zálogkötelezettel, valamint kezeseikkel, továbbá maradéktalanul betartja az egyezséget vagy a bíróság adósságtörlesztés tárgyában hozott határozatát.

Mind az egyezségkötés, mind az adósságtörlesztés időszakában a jogalkotó a méltánylást érdemlő, váratlanul bekövetkező rendkívüli körülmények esetén, az adós védelmét szem előtt tartva, kivételes jelleggel lehetőséget ad az egyezségmódosításra vagy az adósságtörlesztő végzés adós javára történő megváltoztatására. Ha viszont az adós az eljárás időtartama alatt nagy összegű rendkívüli pénzbevételhez vagy vagyonyújtatáshoz jut, köteles ezt az adósságrendezésre fordítani.

Tisztelt Országgyűlés! Érdemes felsorolni, hogy milyen adósvédő, családvédő és otthonvédő megoldásokat tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat.

A magáncsodeljárás alatt az adós a létfenntartásához, a lakhatásához minimálisan szükséges pénzkerettel a vagyongazdálkodó ellenőrzése mellett, de önállóan gazdálkodik. Mindezzel kedvezőbb helyzetbe kerül, mint ha a végrehajtási eljárás alatt lenne.

A magáncsodeljárás még a jelentősebb tartozásállománnyal rendelkező családok számára is nagyobb lehetőséget biztosít a méltányolható mértékű és értékű lakóingatlanok megtartására, mint ha nem vennének részt az adósságrendezési eljárásban.

(9.50)

Ennek feltétele azonban sok esetben a többi értékesebb vagyontárgy értékesítése és az előírt mértékű rendszeres törlesztési képesség vállalása. A törvényalkotó a lehetőségek keretei között elősegíti az adós és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozó lakhatásának megtartását, de ennek feltétele a törlesztési kötelezettség további vállalása.

Itt említem meg, hogy a kormány a napokban hozott olyan döntést, amely szerint a rászoruló adósok az adósságrendezési eljárás alatt meghatározott

időtartamra állami törlesztési támogatásban részesülhetnek. Ennek részletes feltételeit a törvény kihirdetésével együtt megjelenő kormányrendelet fogja tartalmazni.

Hiszünk abban, hogy az állami törlesztési támogatás sok családnak ad majd olyan tartós pénzügyi segítséget, amellyel kiegészül a törlesztési képességük, és így nem kerül sor a lakóingatlanok értékesítésére. A törlesztési támogatásra történő utalás módosító javaslattal kerülhet majd a törvényjavaslatba.

Érdemes felsorolni, hogy az adóst megillető csődvédelem mire terjedhet ki. A csődvédelem értelmében az adós és a vele egyetemlegesen kötelezettek ellen, ha ez utóbbiak az eljárásban az adós mellett részt vesznek, végrehajtás, zálogtárgy kényszerértékesítése nem kezdeményezhető, nem indítható. Az adós ellen az adósságrendezési eljárás kezdeményezésekor már folyamatban lévő végrehajtás, kényszerértékesítés felfüggesztésre kerül, és a végrehajtást kérő, mint minden hitelező az adósságrendezési eljárásban, érvényesíti követelését, és annak keretei között kap megtérülést. Az adós a magáncsodeljárás alatt részleges fizetési moratóriumot kap a felhalmozott tartozások törlesztésére, a folyamatosan esedékké váló, de a mostaninál alacsonyabb mértékű havi törlesztést azonban fizetnie kell.

Az adós számára a lakóingatlanával összefüggő felhalmozott hiteltartozások tőkerészleteinek megfizetésére a jelzáloghitelező haladékat adhat. A haladék alatt az adós a többi hitelezői számára teljesíti a neki járó kifizetéseket, majd ezeket a kötelezettségeket letudva fizeti meg a jelzáloghitelező számára a tartozásait a biztosított értékig. Ha az adós az adósságrendezési egyezséget vagy a bírósági határozatot betartotta, az afeletti tartozások alól a bíróság mentesíti, a mentesített összeget tehát később nem lehet követelni.

Az adósságrendezés, az ezzel járó csődvédelem és az eljárás időtartama fő szabály szerint legfeljebb öt év, de ezt kivételes esetekben meg lehet hosszabbítani, továbbá az átstrukturált hitelszerződések futamideje ezen túlnyúlhat. A kormány szintén a napokban döntött arról, hogy a „Nemzeti eszközkezelő” program feltételeit módosítani kell annak érdekében, hogy abba többen be tudjanak lépni, például olyan okból, hogy nem rendelkeznek már olyan mértékű rendszeres jövedelemmel, ami biztosítani tudná az adósságrendezésben elvárt törlesztési képességet. Esetükben a minimális mértékű bérletdíj-fizetés tűzhető ki reális célként, de élhetnek a visszavásárlási lehetőséggel is. Ennek határidejét a tervek szerint benyújtásra kerülő újabb módosító javaslat meghosszabbítaná.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uram! Az imént megpróbáltam ismertetni, hogy a magáncsodeljárással tulajdonképpen az állam olyan jogi kereteket teremt, amellyel úgy védi az eladósodott magánszemélyt és rajta keresztül a családokat, hogy közben a köz- és magánhitelezők jogos érdekeit, továbbá a pénzügyi intézményrendszer stabilitásá-

hoz és jelzáloghitelezés biztonságához fűződő érdekeket is érvényesíti.

A jogalkotónak ugyanis szem előtt kell tartania, hogy semmiképpen sem célszerű olyan szabályokat bevezetni, amely akár rövid, akár hosszabb távon a társadalom fizetési fegyelmét és készségét hátrányosan befolyásolná. A fentiekre tekintettel a törvényjavaslat parlamenti megtárgyalása kapcsán azt kell szem előtt tartani, hogy egyensúlyban legyenek az adós érdekeit védő és a hitelezők méltányolható érdekeit is figyelembe vevő szabályok. Olyan magáncsőd-törvény megalkotása tudja tehát elérni az optimális hatást, amely szem előtt tartja a nemzetgazdasági, pénzügyi stabilitást, a közműszolgáltatások, illetve a társasház-üzemeltetés finanszírozhatóságának fenntartását, valamint a köztartozások befizetéséhez fűződő állami érdeket.

A fentiekre tekintettel most olyan törvényt kell alkotni, ami első lépcsőben a lakóingatlannal rendelkező hiteladósokra fókuszál, és a későbbi években fokozatosan terjeszti ki az eljárásba való belépés lehetőségét a többi lakossági csoportra is. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a természetes személyek adósságrendezéséről szóló, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselői által beterjesztett törvényjavaslat elfogadását támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy Róbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Május végén került benyújtásra az a várva várt törvényjavaslat, amely a természetes személyek adósságrendezéséről szól. A mai magyar jogrendszer még nem ismeri a magáncsőd jogintézményét, azaz ma még hiányzik az állami adósságmentő eszköztárból egy olyan, magánszemélyekre vonatkozó adósságrendezésre irányuló eljárás, amely egyaránt alkalmas a fizetőképesség helyreállítására, másfelől a már adósságcsapdában lévő magánszemélyek és családok számára védelem biztosítására, a hitelezőknek az adós számára káros versengésével szemben.

A törvényjavaslat szöveges indoklásából is kiderül, hogy a magáncsőd-eljárás lényege abban fogalmazható meg, hogy az adósnak jogi keretet biztosít a tartozásai rendezésére vonatkozóan a hitelezőivel történő megállapodásra. A tervezett magáncsőd-eljárás elsősorban a hiteladósok, illetve a többfelé fizetési késedelmet felhalmozó személyek adósságcsapdából való kikerülését tűzte ki célul. Nagyon fontos megjegyezni, hogy a benyújtásra került magáncsöd-

szabályozás az eddig bevezetett banki adóssokot segítő állami intézkedéseket követi, azokkal koherens rendszert alkotva. Az elszámoltatási törvény, valamint a deviza-, illetve devizaalapú jelzálogkölcson-tartozások forintosításáról szóló törvények 2014-ben születtek meg, jelenleg ezek végrehajtása folyamatban van.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatból fontos kiemelni továbbá, hogy ki kezdeményezhet magáncsődvédelmet. Olyan fizetési nehézségekkel küzdő családok, akiknek vagyona és törlesztésre fordítható jövedelme nem elégséges a felhalmozott adósságával kapcsolatos törlesztési kötelezettség teljesítésére. A magáncsődvédelem alatt úgy történik meg az adósságok rendezése, hogy az adós fizetési képességének helyreállítása és az adósságcsapdából történő kikerülés a cél.

Magáncsőd-eljárást csak az adós kezdeményezhet, saját döntésétől függ, vállalja-e az eljárásból fakadó előnyöket, kötétségeket. Hangsúlyozni kell, hogy az eljárás kétségtelen előnye az adós számára az, hogy a csődvédelem alatt nem kell számolnia a végrehajtási, zálogtárgy-kényszerértékesítési és egyéb igényérvényesítésekkel. Mindezek megvalósulásának érdekében az Igazságügyi Hivatalon belül felállításra kerülő családi csődvédelmi szolgálat vizsgálja majd meg előzetesen az eljárásba kerülés egyes jogszabályi feltételeit, másrészt döntés-előkészítő feladatot és állami ellenőrzési feladatokat is ellát majd.

Röviden említést tennék arról, hogy a törvényjavaslat a bíróságon kívüli és bírósági eljárásra egyaránt lehetőséget ad. A sikeres, bíróságon kívüli adósságrendezés feleslegessé teszi a felek számára a költségesebb és kötöttebb bírósági eljárást. Ennek során az adós és hitelezői megállapodnak a fizetési-könnyítő megoldásokról, az adós hitelszerződését átstrukturálják, kedvező fizetési ütemezést kaphat, illetve mentesülhet a késedelmi kamat megfizetése alól, sőt részben tartozáselengedésben is részesülhet. Az állam szerepe ezekben az esetekben az, hogy az ideiglenes csődvédelmet biztosítja, az erre kijelölt kormányzati szerv pedig ellenőrzi, hogy az adós megfelelt-e az eljárás kezdeményezése feltételeinek.

(10.00)

A sikertelen bíróságon kívüli egyezkedés esetén, ha nincs olyan főhitelező, aki képes lenne a bíróságon kívüli egyezségi tárgyalások koordinálására, megindul a bírósági adósságrendezési eljárás. Ennek célja elsősorban szintén az egyezségi kötés, még akkor is, ha bíróságon kívül korábban nem jött létre az adós és hitelezői közötti megállapodás. Az egyezségi kötés a jelzálog-hitelezés biztonságához fűződő szempontokat tiszteletben tartja, ugyanakkor az adós számára méltányos fizetési-könnyítéseket tartalmazhat.

Fontos kiemelni, hogy mind az egyezségi kötés, mind az adósságtörlesztés időszakában a jogalkotó a méltánylást érdemlő, váratlanul bekövetkező rendki-

vüli körülmények esetén, az adós védelmét szem előtt tartva, kivételes jelleggel lehetőséget ad az egyezség módosítására vagy az adósságtörlesztő végzés adós javára történő megváltoztatására. Hozzátenném, hogy otthonvédő és családbarát megoldások más helyen is fellelhetők a törvényben.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalta el.)

A fentiekre tekintettel - mint látható - a jogalkotó legfőbb célja az volt, hogy a tervezett szabályozás az adósi és hitelezői érdekek összeegyeztethetőségét tűzze ki célul. Az adósi és hitelezői motivációk, érdekek közötti - a lehetőségek szerint optimális - egyensúly megteremtésével a hitelezői követeléseket az adós vagyontól és jövedelmétől az elért módon és mértékben rendezni kell, ugyanakkor az eljárás végző célja a szabályokat betartó, fegyelmezett adós rehabilitálása.

Végezetül hozzátenném, hogy azok, akik nem tudnak belépni a magáncsőd eljárásba vagyonszáma/ vagy jövedelemhiány vagy más kizáró ok miatt, számukra az állami, önkormányzati lakás- és szociális politikának kell segítséget nyújtania célzott pénzügyi támogatásokkal, a lakhatási lehetőségek legelőbb időleges biztosításával.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Én is köszönöm, képviselő úr. Folytatjuk munkánkat. Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm a Házat. Én nagyon vártam már ezt az előterjesztést, annál is inkább, mert a szocialisták néhányszor tettek ilyen kezdeményezést az elmúlt években. A jogi aspektusait Répássy államtitkár úr elmondta. Üdvözlöm az előterjesztő személyében képviselőtársamat, mert azt gondolom, nagyon nagy szükség van rá. A jelenlegi pozícióból adódóan nyilvánvalóan én inkább kritikai megjegyzéseket fogok tenni, de hangsúlyozni szeretném, hogy ezt is jobbító szándékkal teszem.

Hazánkban jelenleg is több százezer család küzd eladósodással, ahogy az előterjesztő is említette. A kormány ezzel kapcsolatos eddigi intézkedései, ahogy én látom, nem értek célba, vagy eleve nem a súlyos problémával küzdőket célozták meg. Az előbbire példa a Nemzeti Eszközkezelő, amely a mai napig, két év alatt alig 23 ezer felajánlást fogadott be - legutoljára tavaly szeptemberben közöltek adatokat a honlapjukon -, de ehhez tartozik az ócsai lakópark is, ami szintén egy kormányzati kudarc volt. Ahogy én látom ezt az ócsai történetet, valami-

kor a közeljövőben egyetemen tanítani fogják, hogy hogyan nem lehet azonos problémákkal küszködő embereket szegregált környezetbe összezárva, a problémáikat, lakhatási problémáikat megoldani.

Ezzel szemben a végtörlesztés 170 ezer családnak jelentett segítséget, akiknek jelentős része feltehetően nem a legrosszabb helyzetűek közé tartozott. Természetesen nem baj, hogy a kormány segít a családoknak; a baj az, hogy azokon segít jobban, akiknek eleve több van. Gondoljanak csak bele, milyen álszent dolog az is, hogy a milliárdos lakóparki villájának rezsiköltségeit is ugyanolyan arányban csökkentette a kormány a rezsicsökkentés révén, mint azokét, akik saját keresetükből vagy valódi családi összefogással építettek fel egy kis családi házat, vettek lakást vagy bérelnek éppen egyet!

A szociális érzéketlenséget mutatja, hogy az igazán rászorulókkal nem sokat foglalkozott az elmúlt években a kormány: márciustól megszüntették a lakhatási támogatást, megszüntették az adósságkezelési támogatást, ezzel a két intézkedéssel félmillió család bevételeit csökkentették; ez családonként néhány ezer forintot jelentett, ami egyáltalán nem sok, de fontos segítség volt számukra. Ezeket az ellátásokat nem megszüntetni kellett volna, hanem felemelni és bővíteni a hozzáférhetőséget. Az a huszonegynéhány milliárd forint, amibe ez került a költségvetésnek, elenyésző ahhoz képest, amennyit a luxuslakások villanyszámlaköltségénél elengedett a kormány az előző években, ugyanis az úgynevezett rezsicsökkentés olyan háztartásokat is támogatott, amelyek nem szorultak rá, sőt ezeket arányaiban jobban támogatta; de a rászoruló lakásfenntartási kiadásait nem mérsékelte számottevően a kormány, a 900 ezer, fával, szénnel és PB-gázzal fűtő háztartást az intézkedés még kevésbé érte el.

De nemcsak a rezsizsámja jelent problémát nagyon sokaknak, hanem az is, hogy ne sodródjanak bele még jobban az adósságspirálba. Miként egy lakhatással foglalkozó civil szervezet, a Habitat megállapította jelentésében: közmű- vagy hiteltartozás miatt Magyarországon évente körülbelül 500 ezer végrehajtási ügy indul el, ez a szám évről évre nagyjából 10 százalékkal növekszik; a közműdíjtartozást felhalmozók aránya sokkal nagyobb, mint a jelzáloghiteleseké; míg rezsitartozása a lakosság közel negyedének van, addig a jelzáloghitel-tartozások a népesség közel 7 százalékát érintik.

De térjünk rá az előttünk lévő javaslatra! A benyújtott javaslat preambuluma a következő mondattal kezdődik: „A természetes személyek adósságrendezésére vonatkozó új törvényi szabályozás eszköz arra, hogy az adós és valamennyi hitelezőjének felelős együttműködése az adós fizetőképességét helyreállítsa, hozzájáruljon a fizetési nehézségekkel küzdők, valamint a túlzottan eladósodottak számára olyan fizetési fegyelmet megkövetelő adósságtörlesztési terv összeállításához, amely figyelembe veszi a hitelezők méltányos érdekeit, ugyanakkor az adós és annak családja létfenntartásának és lakhatásának

biztosítását is.” Ebből következően akár bővebb megoldásokat is tartalmazhatna a javaslat, ez azonban nem így van.

Tisztelt Ház! A fentiekkel szemben az MSZP több mint négy éve egy teljesen kidolgozott törvényjavaslatot nyújtott be a magáncsőd bevezetésére, amely minden adósnak érdemi segítséget jelentene. A kormánypártok azonban évekig napirendre tűzni sem voltak hajlandók a magáncsőd ügyét, miközben hónapról hónapra adósságcsapdába került családok tömegei folytatnak küzdelmet a mindennapi megélhetésért. Törvényjavaslatunk elfogadása helyett évekkal később előterjesztettek egy olyan törvényt, amely csupán az adósok egy részének jelent tényleges megoldást, az évekkal ezelőtt adósságcsapdába került családok zömének semmilyen segítséget nem nyújt, ráadásul azoknak az adósoknak sem jelent biztos kiutat, akik végigszenvedik az adósságrendezési eljárás teljes folyamatát. Ezért az MSZP olyan módosító javaslatokat fog benyújtani, amelyek a magáncsőd alkalmazhatóságát minden adósra kiterjesztik, és a hitelezők érdekei mellett erőteljesebben érvényesítik az adósságcsapdába került családok szempontjait is.

De vegyük sorra a különbségeket az MSZP korábban többször benyújtott, a kormány által elutasított javaslata és a most előttünk lévő javaslat között! Az MSZP javaslata minden adós számára megnyitná az adósságrendezési eljárás lehetőségét, míg ez a javaslat számos megszorítást tartalmaz, ami az adósok jelentős részét kizárja az eljárásból. Az MSZP törvényjavaslata nemcsak akkor teszi lehetővé az eljárás megindítását, amikor az adós már 90 napos késedelembe esett, hanem a fizetéseképtelenség veszélye esetén is lehetőséget teremtene rá.

A második megállapításunk: az adósok szempontjából az MSZP javaslatának legfőbb erénye az, hogy nem ír elő minimális megtérülést, tehát ha az adós átvészeli a tartós törlesztési időszak öt évét, akkor mentesül a további tartozások alól.

A harmadik: az MSZP javaslata a jövedelmet nem vonja el olyan mértékben, mint ez a javaslat.

Végezetül: az MSZP javaslata már az egész eljárásban jelentős szerepet szán a bíróságnak és a vagyonfelügyelőnek, gyakorlatilag nincs bíróságon kívüli eljárás.

További problémáinkat szeretném megfogalmazni. A javaslat egyik legfőbb hiányossága, hogy nemcsak a méltányolható lakásigényt, hanem az adósságrendezési eljárásba be nem vonható vagyonelemeket is végrehajtási rendelet fogja meghatározni.

Különösen az adósságtörlesztési terv végrehajtásának időszakára a javaslat lényegében nyomorba dönti az adóst, hiszen ekkor a lakhatáson felüli megélhetési költségekre csak az öregségi nyugdíj legkisebb összegét kötelező biztosítani. Azonban itt indokolt megjegyezmem, hogy alapvetően nem a javaslat normaszövege kárhoztatja nyomorúságra az adósokat, hanem az a botrányos körülmény, amely szerint az öregségi nyugdíj legkisebb összege még mindig

28 500 forint, immáron hét éve, mindeközben a Központi Statisztikai Hivatal szerint a létminimum, egyszemélyes háztartásra vetítve, 87 510 forint. Ebben a költséghányadban, illetve a létminimum összegében a lakásfenntartási költséghányad összege 25 ezer forint.

Megdöbbenő, hogy még azok sem mentesülnek biztosan a további adósságok alól, akik az adósságtörlesztési terv végrehajtásában végig együttműködnek a családi vagyonfelügyelővel, hiszen a javaslatban előírt minimális megtérülést ezen időszak alatt el kell érniük.

Teljesen életszerűtlen, hogy a mentesítő határozat érdekében a törlesztési időszak végén az adós egy összegben újabb nagyobb kifizetést tudjon teljesíteni.

(10.10)

Koncepcionális kérdés, hogy az adósságrendezési eljárás megindítására a javaslat szerint miért nem jogosult az a zálogkötelezett közeli hozzátartozó, akinek példának okáért a lakhatását biztosító ingatlanát terheli a főhitelező jelzáloga. Végül, de nem utolsósorban a javaslat szövegének túlbujánzó megfogalmazása helyenként felér egy rejtvényfejtéssel. A nagyon alacsony kodifikációs színvonal véleményem szerint jelentősen meg fogja nehezíteni a törvény alkalmazását.

Ha valamiért nem lennének szimpatikus önöknek és az MSZP észrevételei, legalább az előbb említett Habitat Magyarország, lakhatással foglalkozó civil szervezet véleményét érdemes megfontolniuk. Úgy véljük, ezek az észrevételek mind helyeselhetők, ezek közül csak néhányat szeretnék kiemelni.

Túlságosan leszűkíti a bevonható adósok körét. A másik megállapításuk: az adósságtörlesztési eljárásban csak szűk körben teszi lehetővé a lakástulajdon megtartását. A harmadik észrevételük: a méltányolható lakásigényt nem rendeletben, hanem törvényben kellene meghatározni. A negyedik véleményük: túlságosan magasan határozza meg a javaslat a minimális törlesztőrészletet. A következő javaslatuk, a javaslatához fűzött konkrét észrevételeken túlmenően az eladósodottság kezelésére több átfogó javaslatot is megfogalmaztak: mivel a legszegényebbekben a javaslat semmit nem segít, számukra külön programot kell csinálni. Következő javaslatuk: a március 1-jével eltörölt normatív lakásfenntartási támogatás helyett új, kifejezetten a szegény lakosságot célzó lakhatási támogatásra lenne szükség, végezetül aktív lakáspolitikai eszközök alkalmazását szorgalmazza ez a civil szervezet. Hangsúlyozni szeretném: ez utóbbiak egy civil szervezet javaslatai voltak.

Tisztelt Ház! Összefoglalva azt lehet mondani, hogy az előttünk fekvő javaslat számos súlyos lakhatási problémát nem tud kezelni. Sőt, a magáncsőd intézményét, amelyről lényegében szól, azt is bevezethetné ennél jobban. Akár azt is mondhatjuk, hogy a kormány a magáncsőd bevezetésével eddigi lakás-

politikájának a csődjét ismeri be, hiszen hiába ígért otthonvédelmi akciót, hogy megmenti a devizahitelesek meg az eladósodott családokat, az sokaknak semmilyen érdemi segítséget nem jelentett.

Miközben most egy szakértő tollából idézek, hazánkban továbbra is több százezer család küzd eladósodással: „A jelzáloghitelek egyes növekvő terhei mellett a rezsi- és egyéb lakásköltségek is fizethetlenné válnak sokak számára. Sokaknak nincs elegendő jövedelme, és vagyonuk felélése sem jelent fedezetet a tartozásaikra. Ezek a családok úgy érzik, hogy soha nem fognak tudni megszabadulni tartozásaiktól. Számukra a magáncsőd intézménye lehetőséget adna a kilábalásra.”

Ugyanakkor egy szakértő a következőket is leírta: „De tudnunk kell azt is, hogy a magáncsőd nem nyújt megoldást valamennyi, adósságspirálba került családnak, nem segíti a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkező családokat.” Hangsúlyozni szeretném: ez utóbbi mondatokat egy lakásszociológus írta le. Sőt, azt is hozzátette, hogy a magáncsőd intézményének működtetéséhez az állam támogatása mellett a szociális területen működő segítő szolgáltatások, nonprofit szervezetek bevonása vezethet eredményre. Jelenleg a követeléskezelésnek és a végrehajtásnak nagyon magasak a költségei. A nonprofit szervezetek bevonása nemcsak az adósok érdekeinek érvényesítését segítő szociális munkát tesz lehetővé, hanem a rendszer költségeit is csökkenteni fogja.

Azt is el kell mondanunk, hogy sok ezer család vár további megmentésre, további segítségre. Súlyos lakáskörülmények között élnek ma családok százezrei, ezzel is kezdenünk kell valamit. Ugyanis ma Magyarországon 145 ezer háztartásban nincs vezetékessévíz, 1,1 millió háztartásban pedig szennyvízelvezetés, ráadásul a lakásminőségi problémák is a gyereket nevelő családokat sújtják nagyobb arányban. Napjainkban több mint 170 ezer gyerek él olyan lakásban, ahol nincs bent WC, és közel 136 ezer gyerek otthonában nincsen zuhanyzó vagy fürdőkád. A gyerekek egyharmada - mintegy 620 ezer - él olyan lakásban, ahol beázik a tető vagy nedves, penészes, dohos a lakás.

Tisztelt Ház! Végezetül meg kell említenem, hogy az MSZP nemrégiben egy komplett törvényjavaslatot készített a megszüntetett segélyek visszaállítása érdekében, köztük a lakhatáshoz kapcsolódó ellátások törvényben való szabályozása érdekében is. Azokat némileg korrigálva javasoljuk bevezetni azért, hogy ne kerüljenek újabb családok az utcára.

Javaslatot tettünk egy normatív lakásfenntartási támogatásra, amelyet a járáások állapotának meg, továbbá szükségesnek tartjuk minden településen az adósságkezelési szolgáltatás bevezetését, amely révén az adósságsökkentési támogatásban és a tanácsadásban is részesülnének az érintett családok.

Szeretném megjegyezni, hogy a bizottsági meghallgatás kapcsán a kijelölt bizottság a javaslatomat nem támogatta. Mi ettől azért konstruktívabbak szeretnénk lenni a magáncsödről szóló javaslat tár-

gyalásánál, ugyanis módosító javaslatokat fogunk benyújtani annak érdekében, hogy jobb legyen a törvény, hogy minél több családot elérjen ez a segítség.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, összesen 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! 2010-re Magyarország végzetesen és véglegesen eladósodott: 2002-2010 között eladósodott az állam, az államadósság GDP-arányosan 53 százalékról 81 százalékra nőtt, az önkormányzatok adóssága radikálisan, 1400 milliárd forintra nőtt, az akkori kormány ennyi forrást vont ki az önkormányzatok finanszírozásából; a családok adóssága 2002-2010 között megötszöröződött.

A kormány megszüntette például a szociálpolitikai támogatást, a kedvezményes állami lakásépítési és lakásvásárlási hitelezést is megszüntette az MSZP-SZDSZ-es kormányzat. A baloldali-liberális kormány nem tett semmit, sőt tehetetlenségével, cselekvésképtelenségével és szociális érzéketlenségével még tetézte is a bajt. Gyurcsány Ferenc maga mondta el, hogy nem csináltak semmit, de semmit, csak imitálták a kormányzást.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! 2010 óta a polgári kormány számos intézkedést hozott annak érdekében, hogy lassítsa, majd leállítsa az államadósság növekedését. Ez már évek óta csökken, körülbelül 4 százalékkal sikerült csökkenteni. A kormány átvállalta az önkormányzatok adósságállományát mintegy 2 ezer önkormányzat esetében 1400 milliárd forint mértékig.

A családok védelmében, a devizahitelesek érdekében szintén számos intézkedést hoztunk: árfolyamgát, végtörlesztés, Nemzeti Eszközkezelő létrehozása, bankok elszámoltatása, forintosítás. Ez az intézkedéssorozat mintegy 1500-1600 milliárd forintos segítséget jelentett és jelent a devizahitelesek számára, azaz a bankoktól ennyi pénzt irányítottunk át a családokhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Ám ezekkel az intézkedésekkel sem tudunk mindenkin meg segíteni. Ezért van szükség arra, hogy az Országgyűlés megtárgyalja és elfogadja a KDNP-képviselők által benyújtott javaslatot a természetes személyek adósságrendezéséről, amely megítélésem szerint történelmi jelentőségű esemény, főleg, ha az előző évek kormányzati intézkedéseivel együtt látjuk mindezt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi is a lényege tehát ennek a törvényjavaslatnak? Először is az, hogy európai mintára, de az elmúlt évek kormányzati intéz-

kedéseibe koherensen illeszkedő módon erősíti a társadalmi kohéziót, erősíti a szociális hálót, erősíti a szolidaritást Magyarországon.

Másodsor, azok számára jelent lehetőséget, mentőövet, akik a legkiszolgáltatottabbak ma Magyarországon, akik már elveszítették a reményt.

(10.20)

Azok számára jelenti a fényt az alagút végén, akiknek még megmaradt az ingatlanjuk, de adósságcspadba kerültek, van még bizonyos vagyonuk, de összezsaptak a fejük felett a hullámok.

Harmadsor, a magáncsőd intézménye elősegítheti a lehetetlen helyzetbe került családok talpra állását belátható időn belül. Tehát van egy olyan perspektíva egy belátható időn belül, amely azt a bizonyos reménységet adhatja, hogy újra talpra áll a család.

Negyedsor, a törvényjavaslat által meghatározott feltételek között a magáncsőd intézményét szabad döntés alapján igénybe vevők élete nem pusztán anyagi értelemben rendeződik, rendeződhet, hanem mentális értelemben is. Nyugodtan fogalmazhatok úgy, hogy új életet kezdhetnek.

Ötödsor, ehhez rendkívül fontos az együttműködés, a partnerség, ahogyan ez a törvényjavaslatban is meg van fogalmazva expressis verbis. Ez a jogintézmény nem kötelező, hanem szabad döntés alapján igénybe vehető lehetőség. Ehhez elhatározásra, elhatározottságra, akaratra is szükség van. Az adós, a hitelezők és az állam együttműködésében valósulhat meg a közösen kitűzött cél. Az egyezségben közösen elfogadott cél tehát együttműködés, partnerség, ugyanakkor reménység szerint minél több esetben a bíróságon kívüli egyezségnek a kitartó megvalósítása szükséges ahhoz, hogy a cél elérhető legyen.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, ez a törvényjavaslat arra is felhívja a figyelmünket, hogy a következő időszakban sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetnünk a pénzügyi és az életvezetési oktatásra, képzésre, tanácsadásra, ahogyan ezt már az előző években el is kezdtük.

Szeretnék reflektálni két mondatban Korózs Lajos képviselőtársamra, aki hivatkozott a Habitat Magyarország egyesületre, civil szervezetre. Egészen véletlenül én elég jól ismerem ennek a civil szervezetnek a munkáját: annak idején polgármesterként éveken keresztül együttműködtünk ezzel a civil szervezettel. Azt tudom mondani, hogy mára ez a civil szervezet sokakat hagyott magára. Hosszú éveken keresztül nagyszerűen működött a Habitat-program Magyarországon, banki finanszírozás nélkül. Például Csurgó kis városában két-két és fél év alatt 36 lakást épített az önkormányzat partnerségében, együttműködésében. Ez a szervezet áttért a banki finanszírozásra, és gyakorlatilag pontosan azok az értékei szűntek meg, amelyekkel előtte hosszú-hosszú éveken keresztül nagyon sok családot tudott valóban

megsegíteni, együttműködésben az önkormányzatokkal. Ezzel a változtatással, változással nagyon sok családot hagyott sajnós magára, és vitt a kilátástalanságba.

Végül szeretnék utalni, szintén reflexióként a Korózs Lajos képviselőtársam által elmondottakra, arra a tényre, hogy néhány nappal ezelőtt jelent meg az Indexen - tehát egyáltalán nem kormány közeli portálon - az a hír, hogy egy év alatt ötödével csökkent a fogyasztók rezsitartozása Magyarországon; 2014 márciusa és 2015 márciusa között 120 milliárd forint tartozásról 94 milliárd forint tartozásra csökkent ez a rezsitartozás. Tehát azt gondolom, hogy mégis történt, történik valami ezen a fronton is Magyarországon, kézzelfogható módon. Azt gondolom, hogy nagyon komoly nagyságrendben csökkent a rezsitartozás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én magam is javaslom, ajánlom képviselőtársaim figyelmébe ennek a javaslatnak a támogatását és elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, aki folytatja a KDNP véleményének ismertetését.

Parancsoljon!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim részben az expozéban, részben pedig a vezérszónoki felszólalásban, illetve államtitkár úr a kormány véleményének ismertetésében hitelesen és alaposan ismertették a törvénytervezetet. Én csupán egy-két fontos pontját szeretném kiemelni és kihangsúlyozni.

Először talán az adósrétegekről szólnék néhány szót, akiken segíteni kell. Vannak, akik - és ők vannak többségben - a törlesztést nehezen, de fegyelmetten teljesítették. Az ő nehézségeik kezeléséről szóltak az eddigi törvények. Képviselőtársam felsorolta őket, nyilván sokan úgy vették ezeket igénybe, hogy a helyzetükön javított. A második körbe tartoznak azok, akikről most szó van, akik már nem törlesztettek, de még helyreállítható segítséggel a törlesztőképességük.

Végül van egy harmadik réteg, ahol már segítséggel sem állítható helyre ez a fizetőképesség. Rajtuk segít az előbb említett eszközkészlet, aminek lehetőségeit a következő két évben 10 ezerrel növelni fogják - már így is, ahogy hallottuk, a családtagokkal együtt 100 ezer emberen segített -, és a megüresedő lakásokat bérbe adják az ugyancsak rászorulóknak, tehát egy olyan bérlakáskészlet áll rendelkezésre, ami folyamatosan képes az eladósodottakon segíteni. Én azért itt valamit hozzátennék, ami nyilván javaslat inkább, mint kritika a kormányzat felé is. Ha létrehozna egy bérlakáskezelő szervet, ami képes arra, hogy a több százezer ma üresen álló lakás egy részét felhasználja, az sok emberen és családon tudna segíteni.

De nézzük a törvénytervezetet! Először is ki kell hangsúlyozni az önkéntességet. Nem belekényszerítjük, hanem lehetőséget adunk ennek az eljárásnak az igénybevételére. Célja egyértelműen a fizetőképesség helyreállítása. Tehát arról van szó, hogy a túladósodott családot megmentjük egy sokkal rosszabb helyzettől, a végrehajtástól. Hiszen tudjuk és hallottuk, hogy a végrehajtás felfüggesztésre kerül, új végrehajtás nem indítható az öt év alatt.

Úgy érzem, egy hasonlattal élve, hogy a fuldoklónak mentőövet dobtunk, és megértem azt is, bár nehezen tudom elfogadni, hogy a politikai bulvár mindenféle ostobaságokkal próbálja ezt támadni, és az ellenzéknek az a dolga, hogy a politikai haszon-szerzés érdekében mindig ellentmondjon. Hogy mennyire dolga vagy mennyire használja ki, az egy más kérdés.

Azért egy példát hadd mondjak a sajtóban megjelent ostobaságokra: valaki azt írta, hogy az a csőd-védelmi felügyelő, aki az államot képviseli, az majd ezentúl azt is megmondja, hogy mennyi párizsit fogyasztanak a családtagok. Sok ilyen hülyeséget hall az ember, de ez hozzátartozik a mi alacsony színvonalú politikai kultúránkhoz, és a politikai bulvár súlyos állapotához. Tehát azoknak szól ez a lehetőség, akiknek a fizetőképessége még helyreállítható.

Kérdés, hogy miért történik most ennek a benyújtása, az időzítés. Valóban lehetett volna előbb, de az a sorrend, aminek megvan a maga logikája, az előbb megszületett törvények az adósok mentésére, azoknak a megszavazása, végrehajtása most történt meg, és nyilvánvaló, egy következő réteg megsegítésére pedig most van lehetőség.

Milyen előnyei vannak ennek az adós részére, amit fontos kihangsúlyoznunk? Először is az a végrehajtástól való mentesség, amire az előbb utaltam, megmenti az otthonának az elvesztésétől. Részleges moratórium is kapcsolódik ehhez a rendszerhez. Végül talán a legnagyobb előny az adósság egy részének elengedése a folyamat végén.

Azt is el kell mondanom, hogy hosszú egyeztetési szakasz előzte meg ennek a több mint százoldalas törvénynek a megjelenését. És nem csupán a terjedelme, hanem a minősége is mutatja, hogy komoly szakmai munka áll mögötte, és ezért köszönetet kell mondanunk a különböző tárcák képviselőinek, a Nemzeti Banknak és azoknak a saját ötleteiket a munkához hozzátevő civil szervezeteknek is, akikkel ezeket az egyeztetéseket lefolytattuk.

(10.30)

Felvetődött az ellenzéki hozzászólás során, hogy szűk körű a résztvevők aránya. Úgy gondolom, az igénybevétel mértékétől függően később - ha erre igény jelentkezik - ez a kör bővíthető, tehát ez a lehetőség meglesz.

Még talán arra reagálnék, hogy kevésnek találta az előbbi ellenzéki felszólaló a család létfenntartására adott összeget. Elfelejtette mondani, hogy a rezszi-

költségeken kívül ez a gyakorlatilag élelmiszerre költhető összeg nem csupán a nyugdíjminimum összegét, hanem adott esetben ennek kétszeresét is jelentheti. Mondjuk ki azt, hogy ami a törvénytervezetben van, ne szűkítsük le azt a lehetőséget, ami itt megjelenik.

Egészében véve úgy gondolom, valóban mentőövet sikerült dobni a nehéz helyzetbe került családoknak. Reményeink szerint ezzel több tízezer család kerül ki abból az adósságcsapdából, amit az eladósodottság jelent számukra. Én úgy gondolom, hogy egyértelműen pozitív törvényről van szó. A segítség szándéka fogalmazódott meg bennünk, a családok megmentésének a szándéka. Kérem ezért képviselőtársaimat, hogy a szokásos bírálat elhangzása után szavazzák meg ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az első szavaim az öröm hangján kell hogy szóljanak, éppen abból kifolyólag, hogy hosszú évek után végre előttünk fekszik az a koncepció vagy az eredeti koncepcióra emlékeztető valami, ami már a 2010-es kampány homlokterébe bekerült, és már 2010-ben a KDNP nagyon helyesen kampányolt a magáncsőd intézményének fontosságával. Már abban az időszakban nyilván a Jobbik is hangsúlyozta ennek a szükségességét, de nem lehet licitet indítani annak kapcsán, hogy ki hangoztatta ezt többször, és kinek volt erősebb az ötlete. A lényeg, hogy a károsultakon segíteni kell. Tökéletesen látja az előterjesztő azt, hogy az alapprobléma, amit meg kell fogni, az, hogy 180 ezer ember esetében, tehát bedőlt vagy bedőlés közeli hitel esetében bizony valamilyen úton-módon eszközt kell biztosítani arra nézve, hogy ezek a családok ne lehetetlenüljenek el, ne veszítsék el az otthonukat, és maradhassanak, amennyiben tudnak, a társadalom produktív szférájában.

A problémánk ezzel szemben az, hogy egy vizsgálatról indoklás folyamán a KDNP és a Fidesz-KDNP így együtt azt hangsúlyozza, hogy azért kerül elénk csak most a magáncsőd koncepciója így módon - majd a későbbiekben kifejtjük, hogy mi a különbség kettőnk koncepciója között, de azért került ez ide így módon és most -, mert az úgynevezett devizahiteles rendezést meg kellett várni, a különböző ezzel kapcsolatos törvényhozatali folyamatokat, döntéseket. Ugyanakkor látható, hogy a magáncsőd intézményének szükségességét messze nem csak a devizakérdés veti fel. Az önök által az indoklásban hangsúlyozott tömeges rezszihátralékok kérdése ugyancsak felvetette már jóval a devizahiteles rendezés előtt is. Tehát a 2010 óta történő szöszmötölésnek igazi szakmai indokai nem voltak, nem lehettek. Ennek ellenére én nagyon örülök annak, hogy a

szöszmötölés után, a több éves tötymörgés után most végre előttünk van egy olyan koncepció, amiről legalább vitát lehet indítani.

Nézzük azt a 180 ezer embert, akiről beszélünk, akiknek segítő kezet kellene nyújtani. Ne vitassuk el, hogy történtek kormányzati kísérletek, történtek olyan cselekvési kísérletek, amelyek ezen 180 ezer ember közül többeknek próbáltak segíteni; hangsúlyozom, hogy ne vitassuk el ezeket.

A Nemzeti Eszközkezelő egy olyan eszközként indult ugyanakkor, amely kiterjedt, széles körben, több tízezer emberen valóban segíthetett volna. 23 ezer megsegített tartalmaznak az utolsó elérhető adatok, amelyek nem ebből a hónapból származnak. Ezek jóval korábbi adatsorok. Elmondható ugyanakkor, hogy ha tízezerrel bővíteni is kívánják a megsegítendő körét, jó lenne, ha egy elemet kiiktatnának az eszközkezelő rendszeréből, hiszen azt látunk kell, hogy amíg az érintett bank kvázi engedélye, áldása szükséges ahhoz, hogy megsegítse a károsultat, addig nagyon nehéz, nyögvenyelős ez a rendszer. Én nem akarok dönteni a károsultak helyett, hogy számukra a segítség érzetét kelti-e, hogy adott esetben visszabérelhetik a saját lakásukat; nem vagyok erről meggyőződve, hogy sokaknak ez tetszik. De ha valaki ilyen lehetőségre nyitott, a lehetőséget ne vegyük el tőle, tehát ne zárjuk be ezt az önkéntes alapon működő dolgot. Éppen ezért azt mondom, hogy ha ezt ki akarják terjeszteni és a 180 ezerből több embert megsegíteni, akkor egyszerűsítsék le ennek a menetét, körét azáltal, hogy a „bűnelkövető” bank beleszólását a nullára kellene csökkenteni ebben az egészben.

Miközben egyébként Harrach Péter frakcióvezető úr nagyon helyesen látja azt, és talán mintha egyfajta kritikát is fogalmazott volna meg azt illetően - óvatos észrevételt, maradjunk ennyiben a korrektség jegyében -, hogy egy állami háttérű felmérésre lenne szükség az üresen álló ingatlanállomány hasznosíthatóságának tekintetében, nagyon örülök, hogy ezt elmondta. Több éve hangoztatja a Jobbik, hogy mintegy félmillió üres ingatlan áll Magyarországon. Ezeknek a tulajdoni megoszlása nemcsak hogy többféle, de adott esetben kérdéses is, tehát az állami, az önkormányzati és a magántulajdon sokszor keveredik, sokszor átláthatatlan, de az egészen biztos, és szerintem ebben minden párt minden képviselője egyetért, hogy fel kell mérnünk ezt az ingatlankör, és meg kell állapítanunk azt, hogy hogyan tudunk segíteni a károsultaknak, hogyan tudunk segíteni nehéz sorban élő embereknek azáltal, hogy ezt a hatalmas ingatlantömeget, amely kihasználatlanul áll, legalább részben hasznosítjuk.

Elmondható ugyanakkor az is, hogy a 180 ezer nagyon nehéz helyzetben lévő szerződéses és a mögötte álló sokkal több családtag esetében az eszközkezelő egy töredéknek tudott és tud segíteni a jövőben is. Az egyhatodik és az egytizenkettedük között van az érintetteknek az a segítségnyújtási lehetőség, amely az eszközkezelő által elérhető. Amit különösen

nehezményezünk, az az, hogy az úgynevezett forintosításuk során, ami igazságtalan volt, szakmaiatlan, és ellentmondott mindennek, amit mi fontosnak tartunk, de azt a vitát nem akarom újranyitni, a lényeg az, hogy egy hatalmas, több százmilliárdos többlet keletkezett, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank környékén. Elvárható lett volna, és szakmai ellenérv nem támasztható azzal szemben, hogy a több százmilliárd legalább egy részéből létrejöjjön egy olyan kártérítési alap, ahonnan a már kilakoltatottak helyzetét lehet rendezni, a már szétesett családdal bírók helyzetét lehet megkönnyíteni, hiszen ez a csomag, ami előttünk van, pontosan ezen legnehezebb helyzetbe került kör számára nem nyújt segítséget, nem nyújt kiutat, nem is ők voltak a célpontjai annak a csomagnak, ami előttünk fekszik. Viszont rájuk is gondolni kell. A szakmaiságba bőven belefért volna, hogy ezen több százmilliárdos, részben indokolatlan profittömeg terhére egy kártérítési alap jöjjön létre a legnehezebb helyzetbe kerültek számára, hogy senki ne maradjon az út szélén. De ha ezt az összes segítő cselekvési szándékot kivonom, akkor is azt látom, hogy mintegy 150 ezer ember, bedőlt hiteles segítségre szorul, és az önök által letett, erősen leszűkített koncepció, még ha a Magyar Nemzeti Bank ügyvezető igazgatói egyikének nyilatkozatából indulok ki, az volt a legoptimistább, miszerint 25 ezer emberen segíthet, még akkor is azt mondom, hogy utána is több mint 100 ezer család marad mindenféle mankó, segítség, mentőcsónak, mentőöv, úszógumi, bármi nélkül. Tehát elmondható az, hogy nagyon sok család még mindig ellehetetlenült helyzetben várja azt, hogy az út széléről valaki visszavezesse egy biztonságos menedékbe.

Azok az erősen szűkítő feltételek, amelyek a KDNP magáncsődindítványában szerepelnek, álláspontunk szerint részben indokolatlanok, feloldásukkal pedig sokkal szélesebb kört lehetne megcélozni. Ennek részletezésére nyilván kísérletet teszünk a vitában, hangsúlyozva, hogy nem akarunk mi itt páros lábbal beleszállni az önök koncepciójába, jobbitani, javítani szeretnénk azt a károsultak érdekében, viszont látni kell, hogy alapvető koncepcionális és nézetkülönbségek vannak közöttünk a segítség módját illetően. Amikor arról beszélünk, hogy mennyi szabadon elkölthető összeg marad a KDNP-koncepció alapján, akkor azt látjuk, hogy bizonyos forgatókönyvek esetében a frakcióvezető úrnak van igaza, és egy magasabb, már elégségesnek mondható összeg maradhat. Itt a feltételes módon van a hangsúly, nem marad, hanem maradhat. Viszont van olyan, a jobbikos szakértők által kiszámított forgatókönyv is, nagyon sok, tehát rendszerszinten felmerülő, ahol az egy főre jutó megmaradó jövedelem jóval kevesebb, mint egy közmunkásbér. Erre viszont már azt mondjuk, hogy nem teszi lehetővé a méltó létezést és megmaradást egyetlen károsult számára sem, tehát túl erőszakos beavatkozásként minősíthető, éppen ezért indokolatlan, éppen ezért meg kell azt változtatni.

(10.40)

Azt is kiszámítottuk, hogy kinek a legkedvezőbb ez a konstrukció, és arra jutottunk, hogy ha valaki normális életvezetés mellett szeretne törleszteni, fennmaradni és még a családjá életvezetését is megoldani, akkor nagyjából 300 ezer forintot kellene keresnie ahhoz havi szinten, hogy ezen konstrukciós csomag alapján nehézségek nélkül, biztosan, garantálható módon átvészelje ezt. Gondoljuk végig, hogy a devizahitel-károsultak, a rezsitartozással bírók köréből hányan vannak azok, akik 300 ezer forintot keresnek. Beláthatjuk, hogy egy nagyon minimális rétegről beszélhetünk.

Amikor pedig azt említi meg az expoze kapcsán valamely képviselő, hogy az önkormányzati szociálpolitika dolga lenne azokon segíteni, akiken a magáncsőd nem tud, akiken az eszközközkezelő nem tud, és akiken nem segít egy általunk elképzelt kártérítési alap sem, akkor a való élet valódi számaikat ajánlanám figyelmébe. Budapesten fordult elő a közelmúltban, hogy egy tisztességesen dolgozó, édesanyjával kettesben élő fiatalembertől azért vették el a bérlakásjogot, mert 4 ezer forinttal többet keres a szociálisan indokolhatónál; hozzáteszem, hogy a keresete nem éri el a 100 ezer forint nettót, mégis ez a döntés született. Olyan szűk a bérlakásállomány, annyira kevés lehetősége van egy önkormányzatnak és olyan szűk a mozgásteret, hogy az ottani szociálpolitikai rendszertől várni tömeges segítséget vagy naivitás, vagy egész egyszerűen az érdemi megoldás kikerülése, halogatása. Tehát ezt nem tudjuk ily módon elfogadni.

Elhangzott az indoklás során, hogy annak szől mindez, aki már elvesztette a reményt. Aki elvesztette a reményt vagy adott esetben kilakoltatták, annak számára ez a magáncsődkiírás semmit nem jelent, hiszen be sem kerülhet a feltételei közé. Ha az a feltétel ugyanis, hogy a meglévő vagyon legalább fele részben tegye ki a tartozásállományt, akkor azt látjuk, hogy nemcsak például az autóhitelek teljes körét darálják ki ebből a rendszerből, szinte teljes körét, hanem azt is látjuk, hogy átlagos esetekben is, ahol mondjuk, egy devizahitel-tartozás áll fenn, nagyon sok ember indokolatlanul kikerül ebből a rendszerből. Mondok egy példát. Ha valaki egy fővárosi 13 milliós lakás esetében felvett egy úgynevezett devizahitelt, igen gyakran előfordul, hogy öt-hat éve rendszeresen tisztességgel, elmaradás nélkül törleszt, és most, mondjuk, 22 millió forinttal tartozik a bank kimutatása szerint. Ez egy igazságtalan forintosítás és elszámolás utáni kimutatás, de elmondható róla, hogy rendszeresen ilyen számarányokkal találkozhatunk. Ha tehát a 13 milliós lakásra kimutatva 22 millió a tartozás, és nagyon sokszor előfordul az, hogy többféle tartozás halmozódik - mint itt helyesen elhangzott, rezsitartozás, közműtartozások -, pillanatok alatt előállhat egy olyan helyzet, hogy a vagyon kimutatható értéke már felerészt sem éri el a papíron kimutatott tartozást, ily módon a

károsult kieshet a segítő rendszer bármilyen feltételei közül. De az is látható, mivel a tartozások halmozódnak, abszolút indokolatlan ilyen szűkítéseket bevinni a rendszerbe, még akkor is, ha a jövő évben ezt esetleg feloldják, vagy akkor is, ha később megkönnyítik a károsultak helyzetét.

Azt pedig, amit az MNB ügyvezető igazgatója elmondott egy televíziós interjúban, hogy az egyik cél az, hogy a károsultak tanulják meg ebből a leckét, remélem, az előterjesztő, a Fidesz-KDNP is elutasítja, hiszen itt nem felelőtlen emberek vergődéséről van szó, hanem olyan emberek kálváriájáról, katasztrófájáról, akik jórészt önhibájukon kívül kerültek ebbe a helyzetbe.

Tehát el kell mondjuk, a közös cél, egy artikulált cél a fizetőképesség helyreállítása lehetne. A Jobbiknak van két pillérje a saját magáncsőd-konceptiójában, amelyek abszolút efelé mutatnának, viszont ez a két pillér jelzés szintjén sem jelenik meg ebben az előterjesztésben. Az egyik pillér egyértelműen az, hogy a kirendelt családsegítő - mi így hívtuk ezt a saját koncepciónkban - elsősorban nem beleszólna a családok költségeibe, nem mondaná meg, hogy mondjuk, azt az autót lehet-e a családtag egészségügyi vizsgálatokra vagy kezelésekre történő szállításához alkalmazni, vagy munkavégzéshez, nem ítélnénk ezen ügyben, hanem azt mondanánk, hogy ez az ingyenesen kirendelt jogvégezett családsegítő segítsen közvetíteni a hitelező pénzintézettel, amely szinte mindig ott áll a károsultak életében, és érjen el egy olyan, a pénzügyi szeméttől megtisztított szerződést, megegyezést, amely alapján érdemi könnyítést lehet elérni a károsultak érdekében. Fajlalom azt is, hogy fel sem merült az ötvennyi futamidő letelte után egy angolszász típusú elsétálási joggal való élés, tehát egy tartozás nullázása, s nemcsak egy tizenmilliós tartozásnál 2-3 milliós engedmény, amit ne vitassunk el, mert fontos dolog, de rendszerszintű megoldást nem biztos, hogy jelent. Tehát az egyik pillér, amit nagyon hiányolunk ebből az előterjesztésből, egyértelműen az, hogy egy családsegítő segítsen közvetíteni a hitelező felé, és érjen el tisztességes feltételeket, alacsonyabb törlesztőrészlettel, akár hosszabb futamidővel, de a család életét tegye élhetővé, vagy segítsen ebben.

Másodsorban pedig hiányoljuk a fizetőképesség helyreállítása célrendszerének megjelölése mellett azt, hogy olyan, akár ingyenes átképzési programokkal dotáljuk az ezen tervzetben részt vevőket, amelyek által minél többen tudnak visszatérni a munkaerőpiacra, hiszen nézzék meg a statisztikákat, egy család ellehetetlenülése, eladósodása szinte minden esetben együtt jár az egyik vagy az összes családtag munkahelyének az elvesztésével, sőt sokszor ebből következik. Éppen ezért a munkaerőpiacra való visszavezetés támogatása nélkül ez a rendszer tüneti kezelésre alkalmas, a mi célunk pedig hosszú távon csak az lehet, hogy teljeskörűen segítsünk ezeknek az embereknek, még egyszer mondom, az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe került embereknek - hiszen ez

jellemzően elmondható - visszatérni a munkaerőpiacra, a társadalom produktív szférájába, hiszen ezek az emberek a tehetségük, a tudásuk alapján alkalmazhatók.

Egy hiányos felügyeleti rendszer, hiányos kormányzati politikák sorozata juttatta őket abba a helyzetbe, pontosabban engedte őket abba a helyzetbe jutni, hogy károsultként ellehetetlenülve most egy olyan csomagot várjanak és kérjenek számon a kormányon, amely rendszerszinten az összes nehéz sorsú embert képes lenne megsegíteni. Lehet ezt úgy is kitalálni, hogy költségvetési forrásokból ne emészteszen fel mérhetően nagyokat, hiszen itt minimális költségvetési források felemésztéséről beszélünk az általunk a költségvetésben fölöslegesként megjelölt tételekhez képest. Még egyszer mondom, az, hogy a 180 ezer emberből a legoptimistább becslések szerint is 25 ezret ilyen erőszakos módon próbálnak megsegíteni, és még nem is szabadulnak meg öt év után a tartozásuktól, nagyon távol áll a rendszerszintű megoldástól. Éppen ezért reméljük azt, hogy a Jobbik jobbító módosító indítványainak, ötleteinek a befogadásával a károsultak teljes körét sikerül megsegíteni, ami nemcsak lehetőségünk, hanem kutya kötelességünk is. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP nagyon-nagyon fontosnak tartja a családi csődvédelem bevezetését, viszont azt gondoljuk, hogy ez túl későn érkezett, és túl kevés az, ami a törvényjavaslatban benne van.

Az adósságcspadokban vergődőknek ebben az évben csak egy nagyon szűk köre tud élni a lehetőséggel. Az elején ugyanis az adósság típusa szerint korlátoznák az igénybevevők körét. 2016 októberéig csak a lakáshitelek számára lenne nyitott a lehetőség. Később ugyan bármilyen típusú adósság kezelésére igénybe vehető lesz, de nem indokolt, hogy erre jövő ősziig kelljen várni, a tartozások nagy része ugyanis nem lakáshitelhez, hanem például közmű- vagy lakbértartozáshoz kapcsolódik, ezért ezt a korlátozást fel kellene oldani, és lehetővé kell tenni, hogy a magáncsőd mindenféle adósságformára igényelhető legyen már rögtön a bevezetést követően.

Az előírt magas vagyoni és jövedelmi belépési küszöb miatt, amely előírja, hogy a tartozás minimum felére vagyoni, illetve jövedelmi fedezettel kell rendelkezni, valamint a magas törlesztőrészek okán, ami a jelzáloghitelek esetén a záloggal terhelt ingatlan forgalmi értékének 7,8 százalékával megegyező minimális évi törlesztés fizetésének előírását jelenti, ez az intézmény csupán az adósok egy

szűkebb, jobb vagyoni és jövedelmi helyzetben lévő rétegének lesz képes segítséget nyújtani, azoknak, akiknek állandó, kiszámítható, átlagos vagy annál magasabb jövedelmük van, amiből a megélhetően felül törlesztésre is futja.

Emellett kizorító hatása lesz annak is, hogy túl magas az alsó tartozási korlát - 2 millió forint -, ami miatt számos jelentős tartozást felhalmozó adós eshet el az adósságrendezés lehetőségétől. A közmű- vagy lakbértartozást felhalmozók 2 millióan vannak, és nagyrészüket tartozása nem éri el ezt a küszöböt. Ők ebből is kiesnek, mint ahogy elesnek az idén márciustól megszüntetett adósságkezelési és lakásfenntartási támogatástól is.

Az alsó belépési korlát mellett probléma a túl magas felső korlát is. Kikre gondoltak, amikor 60 millió forintra tették az adósságminimumot? Biztosan nem a jövedelmi szegénységben élőkre.

(10.50)

Problémásnak látjuk, hogy a javaslat nem kezeli a jövedelemeltitkolás, a szürke- vagy feketejövedelem esetét. Nem nyújt arra megoldást a törvény, hogy hogyan lehet majd egy természetes személy minden jövedelmét feltérképezni. Így nagy, nem látható jövedelemmel rendelkező adósok is elérhetnek alacsony törlesztési részletet, és megszabadulhatnak nagy összegtől.

A családi vagyonfelügyelő képzettségi feltételei közt nem szerepel az adósságkezelési képesítés, és nincs meghatározva az sem, hogy az egy csődgondnok által felügyelt esetek számának mi a felső korlátja vagy van-e egyáltalán felső korlátja.

A kormány nyilatkozatai szerint száz vagyonfelügyelőt terveznek első körben kiképezni, miközben a törvény nem említi külön feltételként az adósságkezelési képesítést, holott a családi vagyonfelügyelőknél kulcsszerepük lesz az adósságrendezési eljárások sikeres lefolytatásában, és jelentős befolyásuk lesz a családok gazdálkodására. Ehhez szükség lesz jogi, közgazdasági és pénzügyi ismeretek mellett adósságkezelési, vagyongazdálkodási ismeretekre is. Ezért ezt feltételként elő kellene írni a törvényben. Azt is meg lehetne határozni, hogy egy vagyonfelügyelőnek legfeljebb hány ügyfele lehet, hány adósságrendezési eljárásban működhet közre.

Nem látjuk garantálva, hogy akik ugyan tudnak élni a csődvédelemmel, az adósságrendezési eljárás során marad-e elég jövedelmük a létminimumnak megfelelő megélhetősségre, és ez az egyik legkritikusabb pont. Nagyon fontos, hogy a törlesztés idején az adós által megtervezhető jövedelem nagyságát úgy határozzák meg, hogy az ne veszélyeztesse a család létfenntartását vagy ne vezessen további adósságok felhalmozásához.

A törvény szerint az adós egy külön számlát nyit a mindennapi megélhetéshez és egyéb kiadásai kifizetéséhez. A számláról leemelt összeg havonta nem

haladhatja meg az öregségi nyugdíjminimum másfélszeresének összegét, 42 750 forintot és a közös háztartásban élők esetén személyenként ugyanezt az összeget, azzal, hogy három fő felett már csak a nyugdíjminimumot érheti el az az összeg. Ez a mindennapi kiadásokat kell hogy fedezze, nincsenek benne a rezsiköltségek, a közös költség, a biztosítások.

Ez azt jelenti, hogy egy háromszemélyes család esetén az elkölthető összeg 128 250 forint, miközben a két felnőtt, egy gyerekre számított létminimum értéke, tehát a létminimum értéke 210 ezer forint. A különbözet 81 750 forint, ami a lakhatási költségeket jóval meghaladó összeg. Egy háromtagú családnak tehát még a minimális szükségletek kielégítéséhez elegendő pénze sem marad.

Ha egy négytagú családot veszünk alapul, akkor azt látjuk, hogy a család 156 750 forintot emelhet le egy hónapban a számláról, miközben a két felnőtt, két gyerekre számolt létminimum 253 700 forint. Itt már csaknem százezer forint a különbözet a létminimum és a felhasználható összeg között. Ez az összeg is jóval meghaladja a lakhatási kiadások mértékét.

Nem érthető, hogy miért a nyugdíjminimum összegéhez kötik a megtartható jövedelem nagyságát. Ez az összeg jövőre már nyolcadik éve nem fog emelkedni, ugyanazon a szinten lesz 2016-ban is, mint 2008-ban volt. Mára teljesen alkalmatlanná vált arra, hogy kifejezzen bármilyen megélhetési minimumot. Ha ehhez kötik az adósságrendezés során az adós által elkölthető összeg mértékét, az azt fogja jelenteni, hogy még akár tíz év múlva is ugyanez lesz az összeg, miközben a megélhetési költségek jóval magasabbak lesznek a mainál. Ezért sokkal inkább a létminimum bizonyos arányában kellene meghatározni azt az összeget, ami a rezsikiadások után az adósnál maradhat.

Nincsenek erős garanciák az adósok lakhatási biztonságának védelmére, arra, hogy a magáncsődben részt vevő adósok nem kerülhetnek az utcára. Előfordulhat ugyanis, nem is ritkán olyan eset, hogy az adósságrendezés öt éve alatt az adós elveszti munkáját, rendszeres jövedelmét, vagy lerokkan, balesetet szenved, vagy egyéb váratlan dolog történik vele, és nem tudja már teljesíteni a havi törlesztőrészeket.

Ebben az esetben azt mondja a javaslat, hogy amennyiben nem sikerül megegyezni a hitelezőkkel az adósságrendezési egyezség módosításáról, akkor a bíróság dönt az adósságtörlesztési eljárás megindításáról. Azt csak megjegyzem, hogy vajon erre a bíróságok felkészültek-e. De addig is, amíg a bíróság végzése megszületik, az adós az adósságrendezés hatálya alatt marad, és teljesíteni kell a kötelezettségeit, azaz még akkor is, ha erre nyilvánvalóan nem képes önhibáján kívül.

Az adósságtörlesztési eljárás gyakorlatilag az adós vagyonának értékesítéséről és szétosztásáról szól, és sokkal kedvezőtlenebb feltételeket ró az

adósra. Ennek keretében csak akkor biztosított a lakóingatlan megtartása, ha az adós vagy adóstársa már nem aktív korú és/vagy a közös háztartásban van kiskorú, tartósan és súlyos beteg, fogyatékkal élő vagy hetven év feletti a személy, és a lakóingatlan terhelő követelések összege nem éri el a lakóingatlan hitelkihelyezéskori forgalmi értékét. Amennyiben ezek a feltételek nem teljesülnek, az ingatlan értékesítését megkezdhetik három hónap után akkor is, ha az adósnak nincs más lakóingatlan felett bérleti vagy más használati joga, vagyis vélhetőleg nincs hova mennie.

Ez azt jelenti, hogy utcára kerülhetnek azok az adósok, akik elveszítik munkájukat, a magáncsőd nem védi meg őket ettől. Ezzel összefüggésben ki kellene mondani a lakhatáshoz való jogot. Ehhez a meglévő és kialakítandó szociális bérlakásokból, valamint a nemzeti ingatlanalapból egy egységes, nyilvános lakásügyi adatbázist kellene létrehozni, ami azoknak is segíthetne, akik legfeljebb lépnének a létrán, de annak is, akit az utcára kerülés réme fenyeget.

Az LMP támogatja a szakmai szervezetek által kidolgozott szociális lakásügynökség koncepcióját is. Magyarországon ma közel félmillió lakás üresen áll, ezek döntő többsége magántulajdon. Az LMP egy olyan állami támogatási rendszert hozna létre, amely érdekeltté tenné a tulajdonosokat üresen álló lakásaik kiadásában szociális rászorulókat részére, megfelelő jogi és finanszírozási garanciák esetén mind a bérlők, mind a bérbeadók biztonságban tudnák magukat. Emellett visszaállítanánk törvényi szinten az adósságkezelési szolgáltatást és a lakásfenntartási támogatást, és megerősítenénk azokat.

A magáncsőddel kapcsolatos általános fenntartásunk az, hogy ez nyilvánvalóan nem lehet az egyetlen kitüntetett eszköz a deviza- és más hitelek, valamint a rezsihátralékosok, az adósságcsapdába kerültek megsegítésére. Az LMP eddig is számos megoldást dolgozott ki, például csökkenteni lehetett volna a törlesztőrészeket az egyoldalú szerződésmódosítás tilalmával, a kamatplafon bevezetésével, a költségforintosítással vagy a hivatalos MNB-árfolyam használatával.

A már fizetési zavarba kerülteken segítené még most is az adósságplafon, az elsétálás jogának bevezetése, amikor a zálogtárgy árverezésével a hitel lezáródik, a banknak további követelése az adós felé nem lehet, vagy a kielégítési jog korlátozása. Ne kerülhessenek adósságrabszolgaságba emberek, ne maradjon fenn az adósság azután, miután ingatlanok tulajdonjogát elvesztették.

Szintén az adósokat védené a faktorálás, a végrehajtás és felszámolás feltételeinek szigorítása, költségeinek átterhelése a bankra. Sokszor akkor nő jelentősen az adósság, amikor az ügyfél már rég fizetéseképtelen. A lakhatásukat veszítő hiteleknek egy cselekvőképes, megfelelő tőkével ellátott nemzeti ingatlanalapot kell működtetni, ami biztosítja, hogy a korábbi lakásukban maradhatnak kifizethető bérlé-

ti díj mellett, biztosítva ezzel a háttérrel családjuknak és a munkájuknak.

Korábban Szabó Máté ombudsman is kimondta: a magáncsőd sem csodafegyver. A magáncsőd mellett szükség van a fizetéskönnyítésre, a hitelkiváltásra, az áthidaló kölcsönre vagy a hitelek átütemezésére. A korábbi ombudsman 2008 és 2013 között többször is javasolta a magáncsőd intézményének létrehozását. Álláspontja szerint a bajba jutott adósok megsegítésére az állam, a pénzügyi szolgáltatók és a társadalom - bár eltérő mértékű és módú - együttműködésén alapuló komplex megoldásra van szükség. Ennek csak egy, azonban kitüntetett eleme lehet a magánszemélyek csődvédelme.

(11.00)

A magáncsőd nem helyettesítheti a bajba jutott adósok helyzetének rendezésére irányuló, jelenleg is szabályozott és alkalmazott más megoldásokat, mint például az áthidaló kölcsön, a jogi segítségnyújtás, a hitelkiváltás, az átütemezés vagy a fizetési könnyítés, de eltérő rendeltetésük miatt ezek a másfajta megoldások sem váltják ki a magánszemélyek csődvédelmére vonatkozó szabályok évtizedes hiányát.

A jelen tervezetet nemcsak az LMP kritizálja, hanem civil szervezetek is. Ma már többször elhangzott, hogy közülük a Habitat for Humanity javaslatokat is tett a törvény javítására. Ezek közül hallottunk már néhányat, amit egyébként az LMP is szívesen közvetít, mert hiteles, hozzáértő szervezetnek gondoljuk.

Összefoglalva: azt gondoljuk, hogy ez a törvény-csomag, törvényjavaslat túl későn érkezett, túl későn, és nem sok mindenre ad megoldást és nem sok mindenkinek. Sajnálatos az is, hogy sokévtényi előkészítés után ennyire kiforratlan, sok helyen átgondolatlan tervezetet tudtak csak összehozni. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki kör végére értünk.

Mínthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces kör következik. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr kapja meg a szót két percre. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon remélem, hogy a vita későbbi szakaszában mind a kormány képviselőit, mind pedig a kormánypárti képviselőket sikerül arra ingerelni, hogy ne csak a zárásban próbáljanak reflektálni egyes ellenzéki észrevételekre *(Gógós Zoltán: Azt nem hiszem.)*, hiszen ezáltal a vita lehetőségét elveszítik, az érdemi vita lehetőségét is, hanem már most, ugyanis nagyon fontos dolgok hangzottak el.

Még az expozé során szóba került a rezsitartozások mértékének csökkenése, ahol egyet kell értenünk abban, és elismerésünket kell kifejeznünk, hogy

ötödével csökkent a kimutatható rezsitartozás a lakosság körében. Ennek mi nagyon örülünk, és az összes ez irányba ható elképzelést támogatjuk.

Csak hogy van egy másik lába a dolognak, az pedig az, hogy a költségvetési viták során az utóbbi években pontosan az vált egy fontos vitaponttá, hogy önök az önök által bajban lévőnek gondolt közműcégeket az adófizetők pénzéből, költségvetési forrásokból kompenzálják. Tehát érdemes lenne megvizsgálni, hogy ennek a kompenzációnak a mértéke adott esetben nem nagyobb-e, mint az az egyötödnyi csökkenés, ami a lakosság másik zsebében bekövetkezett. Tehát rendszerszinten kezelve fontos lenne egy olyan, a rezsiköltségek csökkenésével vagy látszólagos csökkenésével kapcsolatos vitát lefolytatni, ahol ezt a mérleget létrehozuk, és utána hivatkozni rá, ha ez a mérleg valóban pozitív. Én remélem azt, hogy pozitív.

A másik kérdéssor pedig, amit a KDNP frakcióvezetője volt olyan szíves felvetni, valóban az üresen álló ingatlan- és bérlakásállománnyal kapcsolatos vitának az elindítása kellene hogy legyen, hiszen önmagában az, amit tetszetek említeni, hogy a Nemzeti Eszközkezelőnél megürül bizonyos ingatlanállomány és ebből lesz egy szabad bérlakásállomány, nemhogy elégtelen mennyiségű, de abszolúte téves irányba mutató koncepció, hiszen most az újonnan épített lakások száma alapján a magyar ingatlanvagyon 400 évente cserélődne ki.

Nyilvánvaló módon ez egy akkora képtelenség, hogy változtatnunk kell a rendszeren, az új építésű lakások mennyiségén bérlakás-építési programmal. Ehhez kevés a Nemzeti Eszközkezelő. Várom érdemi reakcióikat a témában. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Korózs Lajos képviselő úr, MSZP, két percben.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Csak nagyon röviden. Remélem, hogy az előterjesztők úgy vették, ahogy én szántam a mondandómat, hogy mi fogjuk támogatni ezt az előterjesztést abban az esetben, hogyha azokról a módosító indítványokról tudunk tárgyalni érdemben, amelyeket be fogunk nyújtani.

A másik dolog: én nem vitattam azt el, hogy csökkenés-e a 120 milliárd forintos kintlévőséghez képest a 96 milliárd forintos kintlévőség. Természetesen ez csökkenés. Na de hát, képviselőtársaim, mégiscsak van 96 milliárd forint kintlévőség, és ennek, ahogy említettem, az ingatlanokkal szemben fennálló tartozások az összes tartozásnak 6,8 százalékát teszi ki, az összes többi rezsitartozás. Ez borzasztó súlyos gond.

Amit megjegyezni kívánok végezetül, hogy van egy olyan, körülbelül 30-40 milliárd forint közötti tétel, amely mindig ingadozik ugyan, de eköré lehet belőni évente, amelyek 30 napon belüli tartozások, magyarul, a múlt havi rezsit nem tudta kifizetni. Azt pontosan tudjuk, hogy ezekből gyakran 90 napon

túli tartozások lesznek, mert nagyon kicsi az esély arra, lévén, az embereknek borzasztó alacsony a jövedelme, hogy ha valaki elmarad egyhavi rezsitarozással, akkor azt három hónap múlva háromszor akkora mértékben ki tudja fizetni. Erre nagyon kicsi az esély.

Tehát hangsúlyozni szeretném, hogy be fogjuk nyújtani a módosító indítványokat, és kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák. Köszönöm szépen. *(Gőgös Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most normál szót kérő felszólaló képviselőkkel folytatjuk. Ezek sorában elsőként Rétvári Bence képviselő úr, államtitkár, a KDNP képviselője. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy minden párt részletesen kifejtette a véleményét a családi csődvédelemmel kapcsolatban. Nyilván az ellenzéknek nem szeretnék tippeket adni, de én azt javasolnám, hogy ha úgy látják, hogy ez a javaslat akár egyetlenegy adósnak is segítené abban, hogy ebből az adósságspirálból kiszabaduljon, akkor szavazzák meg ezt a javaslatot. Nyilván lehet, hogy önöknek is vannak különböző módosító indítványaik, lehet, hogy lesz olyan ezek közül, amit elfogad a parlamenti többség, lehet, hogy lesz olyan, amelyiket nem fogadja el a parlamenti többség. De ettől függetlenül, ha önök úgy látják, hogy ez a javaslat akár a jelenlegi formájában, akár abban a formában, amelybe majd pár hét múlva kerül a módosító javaslatokról való döntés után, segíthet embereken... - a mi meggyőződésünk szerint ez több tízezer embert fog jelenteni, itt az egyik felszólalásban egy 25 ezres szám hangzott el, bízunk benne, hogy ennél többnek is. Szerintünk ez a modell jóval több embernek fog segíteni, mint ahányan Szlovákiában vagy Ausztriában kértek hasonló védelmet. Nyilván sokan is vannak, akik erre rászorulnak, hiszen nehéz helyzetben százezres nagyságrendben vannak emberek.

Tehát ha úgy látják, hogy ez bárkinek is tud segíteni, akár szűkebb, akár tágabb csoportnak - szerintünk tágabb, önök szerint szűkebb -, akkor kérem, hogy a végén támogassák ezt a javaslatot és szavazzák meg a KDNP által beterjesztett családi csődvédelmi javaslatot.

Szeretnék pár ellenzéki felvetésre reagálni, amiket föl tudtam írni. Az időzítéssel kapcsolatban többen szóltak, a jelenleg a teremből távol levő LMP-s képviselő asszony is és az MSZP részéről is *(Z. Kárpát Dániel: Jegyző.)*, hogy miért nem született meg korábban ez a javaslat.

Többször elmondtuk, hogy ez a javaslat ugyan kodifikációs szinten... *(Schmuck Erzsébet jelzésére:)* Ja, ott van; akkor kezét csókolom, üdvözlöm. Tehát ez a javaslat már körülbelül két-három évvel ezelőtt elkészült és kodifikációs szinten is kidolgozásra került, de ugyanakkor voltak a devizahitelesmentésnek olyan további feladatai, törvényhozási

részletei, amelyek után alakult ki egy stabil adósságszerkezet, hiszen most már nincs árfolyamkockázat a magyar adósságszerkezetben, és most lehetett ezt a törvényjavaslatot idehozni a parlament elé. Különben még az árfolyamkockázatnak kitett adósok miatt nem jelenthetett volna ez hosszú távú stabil megoldást. Itt öt évre gondolkozunk vagy öt plusz két évre a törlesztési időszak esetében, ezért fontos a stabilitás.

Sok adós van, és ezek közül kinek segít - tették föl a kérdést az ellenzéki képviselők. Nyilván nincs olyan javaslat és senki sem tudna a parlament asztalára tenni olyan javaslatot, amely minden adósnak egyszerre tudna segíteni, hiszen ahány család, ahány háztartás, annyiféle helyzet, és ezeket típusokba lehet sorolni. Ahogy a devizahiteles-mentés is több ütemben történt, különböző csoportoknak való segítséssel, úgy ez a javaslat is nyilván az adósok egy jól meghatározott, szerintünk több tízezres csoportjának fog segíteni. De nyilván lesz, akiknek a Nemzeti Eszközkezelő kell hogy segítsen; nyilván vannak olyanok, akik kisebb adóssággal rendelkeznek, azoknak a települési támogatás nyújthat segítséget; vannak olyanok, akiknek a nehéz helyzetét, mondjuk, a rezsicsökkentés segítette, mert itt az egyötödéről beszélhetünk az elmaradóknak; és volt olyan is, akinek a devizahitelek kivezetése és a bankok elszámoltatása.

A Szocialista Párt részéről felmerült a korábbi saját javaslatuk. 2010-ben, amikor a kormányzást elkezdttük, láttuk, hogy a Magyar Szocialista Párt korábban valóban kidolgozott kormányzati szinten az SZDSZ-szel közösen egy csődvédelmi javaslatot, magán csődvédelmi javaslatot, ugyanakkor ezt a saját kormányuk megtárgyalta és elvetette, és azt mondta, hogy nem alkalmas a helyzet javítására. Éppen ezért nem terjesztette be 2010 előtt azt a javaslatot az ellenzék.

Utána ezzel a javaslattal itt találkozhattunk a parlamentben, hiszen ellenzékben benyújtotta ezt a javaslatot a Szocialista Párt, ugyanakkor kétes, hogy mennyire gondolták komolyan ennek az elfogadását, ha előtte a saját kormányzati ciklusukban ezt a modellt alkalmatlannak találták a probléma megoldására és kormányról nem merték vállalni. Talán ellenzékben könnyen benyújtották, vagy retorikailag rá hivatkozni lehet, bár a szakértőik az előtte levő kormányzati ciklusban megállapították, hogy nem egy alkalmas törvényjavaslat.

Ami a végtörlesztést illeti, sokszor hivatkoznak erre, illetőleg a Nemzeti Eszközkezelő, hogy sok vagy kevés a 23 ezer ember, akinek segítséget nyújtott.

(11.10)

Én azt gondolom, hogy a 23 ezer ember, akinek a lakhatását a Nemzeti Eszközkezelőn keresztül sikerült biztosítanunk, sikert jelent a kormányzat számára. Nem tudjuk, hogy ezek az emberek hol lennének most, hajléktalanok lennének, hajléktalanellátásban lennének, rokonoknál, ismerősöknél húznák meg

magukat, vagy mi lenne a sorsuk. Igencsak fontos, hogy 23 ezer embernek tudtunk segíteni.

170 ezer végtörlesztőnél, hogy ez most kiknek kedvezett; hallottuk előtte az ellenzéki szólásokat akkor is, hogy ez a felső tízezer segítsége. A felső tízezer ebben az esetben Magyarországon 170 ezer embert jelent, és ne feledjük el, hogy a végtörlesztésnél is az átlagos hitelösszeg alig több volt, mint 5 millió forint, ami azt jelenti, hogy a hitelek többsége, amit a végtörlesztéssel sikerült az emberek válláról levenni, 3-4 millió forint körüli hitelek lehettek, és nyilván voltak magasabb összegek, amelyek az átlagot följebb húzták, és így jött ki a bő 5 millió forintos hitelvéggösszeg. Én azt gondolom, hogy semmiképpen nem nevezhetjük luxusban élőknek azokat, akik 3-4 vagy akár 5 millió forintos hitelt fizettek vissza a végtörlesztéssel.

Szintén elhangzott, hogy a rezsicsökkentés a gazdagoknak kedvez. Az MSZP itt saját áfacsökkentési javaslatát is, azt hiszem, kétségbe vonja, hiszen akkor azt is mondhatná, hogy az áfa csökkentése is a gazdag emberek számára teszi a vajat vagy a kenyeret olcsóbbá. Én úgy gondolom, ez azért volt helyes döntés, hiszen magyar családoknál hagyott milliárdokat, sőt tízmilliárdokat, százmilliárdokat az elmúlt években.

Nem a luxuslakásokat kellene a költségvetésből támogatni - sokszor halljuk ezt az ellenzék részéről. Nem költségvetési támogatás a rezsicsökkentés, hanem a cégek luxusprofitját csökkenti, amelyet nem visznek külföldre, hanem magyar családoknál hagyják, tehetősebb, kevésbé tehetős és szegény magyar családoknál is hagyják. Nyilván ez a szegényeknek jelenti a legnagyobb könnyebbséget, a leginkább nekik segít ez az intézkedés, de azok a magyar családok, akik több rezsit fizetnek, azok is itthon költik el azt a pénzüket, amit a rezsicsökkentésen adott esetben megspórolnak. Még mindig jobb, ha egy magyar családnál marad ez az összeg, mint ha egy külföldi multi viszi ki külföldre ezt a profit formájában.

A segélyezés átalakításával kapcsolatban szintén fontosnak tartom megjegyezni, hogy ez nem érintette az erre fordítandó költségvetési keretösszegeket, másrészt pedig az önkormányzatokat részben terhelmentesítette, hiszen a járási hivatalok által kifizetett, jövedelemkompenzáló kiadásokat most már 100 százalékban az állam fizeti, így több forrása van a kiadáskompenzáló támogatásokra, például az adósságkezelési támogatás helyébe lépő települési támogatásnak a fedezetére is nagyobb összegük van a települési önkormányzatoknak. Tehát az itteni kétmillió alatti belépési küszöb alatti családok segítésére bővebb források van az önkormányzatoknak, hiszen sem az adósságszolgálatl nem kell már hogy foglalkozzanak, hiszen az adósságukat megváltotta az állam, illetve a járási segélyezési rendszer átvette az ő segélyezési rendszerüknek részben az önrészét, másrészt pedig a közfoglalkoztatásban sokakat a segélyezésből a közfoglalkoztatási rendszerbe segített át, onnan pedig a munka világába is.

Ami azt a hozzáállást illeti, hogy milyen arányban legyenek a hiteltörlesztésre és a megélhetésre fordítandó összegek: képviselőtársaim előtt is ismert az a korábbi, még 2013-as közvélemény-kutatás, amit a családi csődvédelemmel kapcsolatban végeztünk, és amely szerint az emberek elsősorban többsége egyetért a magáncsőd intézményének, a családi csődvédelemnek a bevezetésével, tehát ennek a társadalmi támogatottsága igen nagy, ezért is javasolom önöknek megfontolásra a javaslat támogatását, hiszen saját szavazóikkal mennének szembe, ha nem támogatnák ezt a javaslatot.

Ugyanakkor megkérdezte ez a közvélemény-kutatás arról is az embereket, hogy mit tartanak fontosabbnak, a megélhetési költségek prioritását ebben a konstrukcióban, a tartozások prioritását a kifizetéseknél, vagy pedig a kettő közötti egyensúlyt. Nos, az emberek 26 százaléka mondta azt, hogy a megélhetési költségeknek van elsőbbsége, 9,5 százaléka mondta az, hogy a tartozások kifizetésének van elsőbbsége, és 63,5 százaléka azt mondta, hogy mind a kettő ugyanolyan fontos, és olyan konstrukciót kell létrehozni, ahol a tartozást is tudja törleszteni az illető, de a megélhetése is biztosított, tehát egyik sem elsőbrendű a másikkal. Ezt mondta az emberek 63,5 százaléka. Szerintem ezt is figyelembe kell venni, amikor a törvényben a belső arányokat figyelembe vesszük.

Segítsen szélesebb körön - erre már kitértem, hogy nincs egy általános jó megoldás. Mi úgy gondoljuk, hogy több tízezer embernek segít ez a javaslat, úgyhogy már ennyivel biztosan előrébb vagyunk.

A családi csődbiztos mennyire szól bele a család költéseibe? Ne feledjük el, hogy abban az esetben, ha már az első ütemben kialakul a csődegyezség, és a főhitelező vezetése mellett az adós és a hitelezők megállapodnak, akkor tulajdonképpen az adós által önkéntesen elindított eljárásban az ő általa önkéntesen vállalt egyezség végrehajtását felügyeli, tehát azt nézi csak, hogy amit az adós maga vállalt, végre is hajtsa, ha pedig a következő szakaszban, a bírósági szakaszban történik meg a törlesztési terv meghatározása, akkor is a törvényi kritériumok mentén az adós által kért eljárásban létrejött csődegyezség az, aminek a végrehajtását felügyeli a családi csődbiztos. Tehát itt teljes mértékben hivatkoznék az önkéntes indításra, és arra, hogy általában egy konszenzusos vagy törvény által szabályozott rendet hajt végre. Nem önkényeskedhet, nyilván nem szólhat bele a részletekbe, nem is ez a feladata, nem azért van a családi csődbiztos, hogy beleszóljon a kis összegű havi költségekbe, hanem azért, hogy a család fizetőképességét helyreállítsák, mégpedig egy olyan terv szerint, amit közösen fogadnak el.

Fölmerült az angolszász modell kérdése, hiszen többen itt nemzetközi példákra is hivatkoztak. Mi magunk is 11 európai mintát néztünk végig. Alapvetően más lett volna akár a hitelezés rendszerének is a szabályozása, ha áttértünk volna arra a modellre, hiszen azokban az angolszász országokban, ahol

valóban rövidebb a családi csődvédelmi eljárás - elsétálás, walk away, ott ez ennek a neve -, abban az esetben sok esetben a hitelezési rendszert is át kellett volna alakítani, hiszen vannak elsétálós hiteltípusok és nem elsétálós hiteltípusok. Az elsétálós hitelnek nyilván magasabb a kamata, viszont ott igénybe vehető ilyesfajta, liberálisabb értelemben vett családi csődvédelem vagy magáncsőd, míg ott is vannak olyan hiteltípusok, ahol nincsen ilyesfajta elsétálási lehetőség, nem lehet kilépni az adósságból gyorsan, mondjuk, egy év alatt mindent lenullázni, és utána újrakezdeni. Tehát ott más az egész pénzügyi kultúra, pénzügyi struktúra, éppen ezért lehet ott ilyesfajta, elsősre könnyedebbnak tűnő, de igazából több kockázatot hordozó változatát is bevinni a családi csődvédelemnek.

Mi az európai kontinentális mintát választottuk elsősorban, német, francia vagy észak-európai mintákat néztünk végig, és ezekben jellemző a fokozatosság elve is. Hiszen itt elhangzott az LMP részéről, hogy miért van első szakasz, amikor csak a jelzáloghiteles adósságokon kívánunk első körben segíteni, nekik nyitjuk meg ezt a lehetőséget, és utána következnek az egyéb hitelek miatt nehéz helyzetbe kerültek. Ez egész egyszerűen az ügyteher elosztása miatt fontos. Azok az emberek, akiknek közvetlenül a lakhatását veszélyezteti az a nehéz pénzügyi helyzet, amibe kerültek, úgy gondoltuk, hogy először ők kerüljenek bele ebbe az eljárásba, először a csődbiztosok, illetve a bíróságok velük foglalkozzanak, hiszen nekik a legkritikusabb a helyzetük, de utána nyíljon meg mindenki más számára is. Ezzel azt mondtuk, hogy aki a legnehezebb helyzetben van, ő jöjjön először, és utána jöjjenek a többiek. Természetesen ez mindenkinek ki fog nyílni.

Miért a nemzetközi példáknál hoztam ezt föl? Ha megnézik önök is a francia szabályozást, ami, ha jól emlékszem, legalább 15 éve hatályban van, de más országokban is, ahol régebb óta van törvény, mindenhol egy szűkebb körből egy folyamatosan tágabb körbe nyitották ki, tehát itt is a fokozatosság elve jellemző volt. Mi is úgy gondoltuk, hogy mindenképpen ki kell küszöböljünk azt, hogy akik visszaélési szándékkal jönnek ide, tehát mondjuk, a vállalkozásukban keletkezett adósságot akarják így lenullázni, és abból akarnak így kiszabadulni, vagy más módon vissza akarnak élni a családi csődvédelem nyújtotta lehetőségekkel, előttük mindenképpen be kell zárni ennek az ajtaját, hogy ne visszaélésre, hanem valódi segítségre tudjuk fordítani ezt a lehetőséget, hiszen ez nyilván áldozatvállalást jelent az állami szervezetrendszerrel és áldozatvállalást jelent a hitelezőktől is. Tehát fontos, hogy csak azok kaphassák meg ezt a kedvezményt, akik tényleg rászorultak.

Vitatkoznék azzal is, hogy ez tüneti kezelés lenne. Ez egy nagyon mélyreható kezelés, hiszen alapvetően nemcsak hogy az adósság szerkezetét változtatja meg a családnak, és segíti ki őket ebből a helyzetből, hanem egyfajta gondolkodásmódon is változtat, hogy ki-ki csak addig nyújtózkodjon, ameddig a takarója

ér; ha valakinek 200 ezer forintnyi jövedelme van, akkor nem tud tartósan 300 ezer forintot költeni, mert az előbb-utóbb ilyen csődhelyzetet eredményez.

Szintén az LMP-től jött a kritika, hogy későn jött a törvényjavaslat. Akkor jönne későn a törvényjavaslat, ha már mindenkinek az adósságproblémája megoldódott volna Magyarországon. Sajnos még százazres nagyságrendben van adósságprobléma Magyarországon, nem is tudom értelmezni, hogy mi az, hogy későn jött. Ez a törvényjavaslat szerintünk nagyon jókor jött, hiszen egy devizahitelesmentőcsomag sorozat elfogadása után jött, és még nagyon sok tízezer embernek tud segíteni, tehát nem is tudom értelmezni ezt a kritikát.

A bevezetésütemezésre már kitértem; illetőleg az LMP javaslatai között szerepeltek olyanok, amelyeknek az irányát mi is megfogadtuk a családi csődvédelmi szolgálat képességei kapcsán, hogy milyen szakértelemmel rendelkeznek, de azok, amiket az LMP itt elmondott, inkább túlbürokratizálnák az eljárást, túl sok feltételt támasztának, a gördülékeny előrevitelét pedig nem segítenék.

Zárásként mondanék nagyon röviden még pár gondolatot.

(11.20)

Az első: a magáncsőd és családi csődvédelem; sokszor merült fel, hogy ez magánszemélyeknek vagy családoknak kedvez. Azért adtuk neki a családi csődvédelem elnevezést, hiszen a magyar adósságszerkezet jól láthatóan általában adóstársakat hoz össze, férj-feleség együtt vették fel a hitelt, vagy kezes a szülő, tehát így is többen vannak, akik a hitelviszonyban érintettek, és a család közös vagyontárgyára vonatkozik, mondjuk, az a közösköltség-tartozás vagy személyi kölcsön-tartozás, vagy más tartozás, ami itt a segítség tárgyát képezi. És maga az eljárás is bevonz több mindenkit, adóstársat, kezeset, akinek érdekeltsége van a kusza viszonyokban a tisztázásra.

A fizetési fegyelmet fogja-e csökkenteni egy ilyen lehetőség? (Az elnök csenget.) Azt hiszem, hogy sikerült olyan részeket belerakni, amelyek kellő szigorú jelentenek ahhoz, hogy mindenki láthassa, hogy a hitelt vissza kell fizetni. Ugyan a túladosodottakon segít, de ettől függetlenül a hiteleket ebben az esetben is vissza kell fizetni minden esetben, de csak arányos mértékben.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok sorából.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő felszólalóként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy érdemi vita látszik kibontakozni. Tehát a korábbi indítványokkal ellentétben most nemcsak zárszó formájában, hanem egymásra reagálva sikerül gondolatokat cserél-

ni. Ez dicséretes irány, még akkor is, ha a közöttünk lévő nézetkülönbségek egy része bizony fennáll.

Elhangzott indoklasként, hogy azért kellett most behozni a magáncsőd koncepcióját amellet, hogy lépcsőzetesen terjed majd ki, mert már nincs árfolyamkockázat a rendszerben. Tehát adódik a kérdés, hogy mondjuk, ha a törvényjavaslat váza készen volt, miért nem hozták be akkor úgy, hogy az árfolyamkockázatra kitétekre még nem tud vonatkozni, viszont mondjuk, a rezsitartozást felhalmozókra még igen. Hiszen a rezsitartozás felhalmozása esetében is kimondható az, hogy jellemző módon ebben a rendszerben nagyon sok magyar ember többet fizetett az indokoltnál, főleg a Magyarországra magukat bevásárló külföldi hálózatok önök által is elítélt tevékenységének köszönhetően - és itt arra, hogy köszönhetően, az idézőjelet tessék odaképzelnéni.

Tehát a lépcsőzetesség úgy is elképzelhető lett volna, hogy 4-5 év időhúzás helyett először az árfolyamkockázatnak nem kitétek számára hoznak be egy segítő metódust, majd azt követően, hogyha az általam egyébként hibásnak tartott elszámolási folyamatokat, de azok lezárását követően pedig kiterjesztették volna, mondjuk, a lakáshitellel rendelkezőkre vagy a devizahitel-károsultakra is. Elmondható, és ezt Rétvári államtitkár úrnak címezem, ez a 25 ezer igénybevevőre vonatkozó becslés a legoptimistább a teljes kommunikációs térben, és ez ugye, emlékeim szerint az MNB ügyvezető igazgatójától származik. Itt ugye fontos ezen rendszer kapcsán megemlítenünk, hogy ki az, aki beleférne ebbe, tehát adottságok szempontjából. Ügyvezető igazgató úr arra gondolt, hogy 25 ezren férnek ebbe bele. De mivel önök nagyon helyesen önkéntesként jegyzik ezt a rendszert, a kérdés az, hogy hányan férnek bele adottságaik szempontjából és szándékaik szempontjából. A kettő együttese teszi majd ki azt a kört, akin valamiféle segítő módszereket lehet alkalmazni. Tehát elmondható az, hogy egyáltalán nem biztos, hogy aki látja ezt a rendszert, hajlandó is lesz beszállni. A cél az lenne, hogy olyan rendszert munkáljunk ki közösen, amelyben minden károsult kockázat, rizikó és az életébe való erőszakos behatolás nélkül beszállhat. Ezt követően pedig garantáltan segítő kézre talál.

Nagyon röviden elmondanám tehát, hogy mi az, amit tud támogatni a Jobbik, és mi az, amit nem. A magáncsőd, családi csődvédelem intézményét mindenképpen. És nem azért, mert ez társadalmilag annyira elfogadott, hanem mert ez egy logikus lépés, a károsultak széles körét ugyanis meg kell segíteni. Éppen ezért, ha ez a rendszer csak két-három károsultot segíteni fog, még akkor is, ha nem értünk egyet az alapelveivel, vélhetően tudjuk támogatni, hiszen nem mi akarunk azok lenni, akik elveszik a segítő lehetőséget azok elől, akik ezt annak érzik, még akkor sem, ha szerintünk ez nem minden esetben segítő lehetőség. De az biztos, hogy nem tudunk támogatni egy orwelli rémálmot, ahol adott esetben később részletezett kormányrendeletek tartalma

alapján indokolatlanul beleszólnak a családok életébe oly módon, hogy mondjuk, megszabják, lehet-e az egyik családtag gyógykezelésére elég pénzt fordítani, vagy megmondják, hogy eladandó-e az a családi autó, amivel gyógykezelésre szállítják, vagy munkába jár valamelyik családtag.

Tehát ha ilyen orwelli elemek bejönnek a későbbi kormányrendeletekben, amit én remélek, hogy nem így lesz, de ha mégis, akkor egy ilyen orwelli rémálmot biztos, hogy nem tudunk támogatni. Mint ahogy azt sem, hogy vannak olyan esetek, hogy egy közmunkásbérnél kevesebb marad egy családtagnál szabadon elkölthető tételtömegként. Ez nyilvánvalóan, egy olyan erőteljes és erőszakos beavatkozás a családok mindennapi életébe, ami nem vállalható, már csak emberi megközelítésből sem. Ugyanakkor, ha sikerül egy olyan rendszert létrehozni, amelyben a Jobbik pillérei valamelyest érvényesülnek, tehát sikerül közvetíteni a hitelező felé, hogy a pénzügyi szeméttől tisztítsuk már meg azt a szerződést, ha még az elszámolás után is benne maradt, mindemellett pedig valódi eszközökkel segítenek a munkaerőpiacra visszatérni mindenkinek, aki önhibáján kívül került ebbe a nehéz helyzetbe, akkor bizony tudjuk támogatni ezt.

Ami kiemelten fontos kérdés, azt mondja, ugye, a Fidesz-KDNP, hogy a devizahiteles rendezés során mintegy 1500-1600 milliárdot visszajuttatott most az elszámolása során a bankoktól a károsultak számára. Mi erre azt mondjuk, hogy mivel távolról nem történt meg a felvételtől árfolyamon történő forintosítással a teljes körű rendezés, gondoljanak bele, hogy akkor mennyi, hány ezer milliárd maradt indokolatlanul az érintett pénzügyintézeteknél az önök csonka rendezését követően. De, ha fel akarjuk rendezni a problémakör eredőjét, akkor vegyék észre - a saját képviselőjük mondta el, és nagyon fontos, javasolom továbbgondolásra - azt, hogy Magyarországon az elképesztő bérlakásállomány-hiány és a lakhatási nehézségek miatt torlódott fel ezen problémakör jó nagy része, ami azért válhatott ilyen súlyossá, mert hiányos kormányzati lépések sorozata és a felügyeleti rendszer elképesztő - nem lehet máshogy mondani - bénáskodása következtében kialakult egy olyan helyzet, ahol intézményesen lehetett kifosztani magyar állampolgárok százezreit.

Elmondható tehát, hogy amíg a lakhatási gondokat nem tesszük, nem tesszük rendbe, addig bizony ez a probléma valamilyen formában, de újra fog termelődni; lehet, hogy nem devizahiteles krízisben, másfajta eladósodottságban vagy mondjuk, a kívándorlási spirál elképesztő felpörgésében. De azt látunk kell, hogy egy állami háttérű otthonteremtési és bérlakás-építési program nélkül nem megy. A Jobbik éppen ezért tett módosító javaslatot a költségvetés nemrég lezajlott vitája során is annak érdekében, hogy szánjuk a szükséges költségvetési forrásokat egy ilyen programra, amelynek két pillére lenne. Az egyik pillér egyértelműen az, hogy minősített magyar kivitelezőkkel, lehetőleg minél nagyobb ma-

gyar beszállítói háttérrel tömegesen hozzuk létre azokat a bérlakásokat, amelyekbe a piaci árnál jóval olcsóbban költözhetnek be magyar fiatalok, középkorúak, idősebbek, bárki, aki igényt tart erre, és egy idő után a tulajdonukba kerülhetne ez a bérlakás, ha a befizetések egyfajta önkéntes törlesztőrészlétté válnak. Ily módon hozzájárulnánk az ingatlanállomány cseréjének felpörgetéséhez is, hiszen a mostani éves lakásépítési számokból egyértelműen az derül ki, hogy ha ez így marad, akkor 400 évente cserélődik az ingatlanállomány. Hát, tessék megmondani nekem, hogy az ingatlanállomány hány százaléka éli meg a 400 évet! Tehát nyilvánvaló, hogy olyan tömeges problémákra kell lakhatás tekintetében pár évtizeden belül számítanunk, ha nem avatkozunk be, amelyek egyszerűen tarthatatlanok.

Eppen ezért fájlatlan és egy kicsit dühítő az, hogy az utóbbi időben, amikor a Társaság a Lakásépítésekért több képviselője megkereste az összes parlamenti pártot, akkor a Jobbikhoz már úgy jutottak el, hogy a Fidesz és a KDNP lényegében nem állt velük szóba. Tehát biztatnám önöket arra, hogy a társadalmi konzultációt ezen a fronton is domborítsák ki. Üljenek le ezekkel az emberekkel, szánják rá az időt, energiát, hiszen sokkal jobban értenek ehhez a szakághoz nálunk, a parlamentben ülő embereknél.

Elmondható tehát, hogy amíg az ingatlanállomány cseréje ily módon nem indul el, amíg egy állami háttérű otthonteremtési és lakásépítési program nem indul el, addig rendszerszintű változásról nem beszélhetünk. Ennek a programnak másik ága pedig az lehet, és örülök, hogy a KDNP frakcióvezetőjével ebben az egyetértés végül is teljes: fel kell mérni azt az üresen álló ingatlanállományt, azt a félmillió ingatlanállományt, amelynek, tudom, hogy egy része állami, tudom, hogy egy része önkormányzati, egy más része pedig magántulajdonú, egy jó részének az állaga olyan, hogy már nem vonható be a magyar lakhatási rendszerbe, de biztos vagyok abban, hogy itt is hatalmas és valós rejtett erőforrásokat tudunk találni a magyar fiatalok itthon tartása érdekében és egész egyszerűen annak érdekében, hogy a lakhatás ne legyen egy vágyott álom, amiért 15-20-25 évig kell spórolnia egy magyar fiatalnak. Hiszen ha megvizsgálja a KSH szerinti átlagfizetését, akár a fővárosban is, ahol ez magasabb, azt látja, hogy önerőből képtelen a saját lakhatásának megoldására, az önálló otthon megszerzésére 15-20 éven belül érdemi megoldást letenni az asztalra. Ott a szocpol rendszere, ami még mindig erőteljesen leszűkített, de az is jelesül annak segít, akinek egy jó pár milliós tartaléka van, és mondjuk, 16 millió helyett 13,2-be kerül neki majd a lakás megszerzése. De a magyar fiatalok átlaga semmiképpen sem ez. Egy átlagos magyar fiatalnak olyan konstrukciót kellene és lehetne biztosítani, amelynek értelmében bérleti jogviszonyt vállal, közben dolgozik, és küzd a talpon maradásért, a bérleti díja pedig egy idő után tulajdonszerzést tesz lehetővé.

(11.30)

És mindez úgy működne jól, hogyha ez tíz éven belül megtörténhetne, tehát az a magyar fiatal azt mondaná, hogy nem kell elmennem egy vágóhídra külföldre dolgozni vagy szemetet szedni azért, mert az ottani magasabb fizetésből először, mondjuk, törlesztünk itthon devizahitelt, aztán talán majd a lakhatásunkról is gondoskodunk, hanem azt látná, hogy ebben az országban reális esélye van arra, hogy saját otthonhoz jusson záros határidőn belül. Ha ezt el tudjuk érni, nem csak a magyar fiatalok nyernek, de a nemzetgazdaság is nyer. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces kör következik, és ezek sorában elsőként a monitor szerint Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik *(Derűltég.)*, „A változatosság gyönyörködtet” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyilván könnyebb lenne a vita menetét kiszámítani abban az esetben, hogyha számos kormánypárti felszólaló rögtön kontrázna arra, amit az ellenzéki képviselők felvetnek. *(Dr. Rétvári Bencc: Konstruktívak vagyunk, nem kontrázunk!)* Én azért erre biztatom önöket.

Nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni azt - és amire reagálni szerettem volna -, amikor a rezsikérdés újra és újra szóba kerül, tehát az, hogy mennyit spórolt a magyar lakosság az úgynevezett rezsicsökkentéssel, jelentsük ki alapvetésként: a Jobbik támogatja a rezsicsökkentési elképzeléseket, hiszen indokolatlanul magas terheket róttak a lakosságra azok a külföldi hálózatok, amelyeknek ilyen módon be sem lett volna szabad kerülniük a magyar piacra, és a szocialista kormányok elévülhetetlen bűne az, hogy több magyar ágazatot tulajdonképpen egy egy hónapon belüli periódusban még a kilencvenes évek közepén áron alul értékesítettek, garantált eszközárnyos profitot biztosítva külföldi cégeknek, amelyek aztán elképesztő kaszálást hajtottak végre ezáltal. Viszont most, amikor a rezsihátralékok tekintetében a 96 milliárdra csökkenő szintről beszélünk, ami ugye 120 milliárdról csökkent ide nagyjából, még egyszer szeretném önöket arra biztatni, nézzék meg a költségvetést, hogy az utóbbi években mennyit fordítottak olyan kompenzációra, amely közműcégek irányába folyt el az adófizetők pénzéből, annak érdekében, hogy az önök megfogalmazása szerint azok ne menjenek csődbe. Ha ez a kompenzáció magasabb összegű a látszólag megspórolt tételeknél, márpedig a számok alapján magasabb összegűnek tűnik, akkor az látszik, hogy sajnálatos módon nem tudott a rezsicsökkentési tervet teljes körben működni.

Az irány tehát - még egyszer mondom - jó, csak mielőtt hivatkozási alapul használjuk, arra szeretném biztatni önöket, hogy a számokat ellenőrizzék, és eliminálják azokat a tényezőket, amelyek a lakos-

sági tehercsökkentés értékét a másik zsebükből kivesszük. Hiszen itt erről van szó a költségvetési számok alapján, az adófizetők pénze ugyanis a károsultak, a rezsicégek károsultjainak is a pénze. Tehát nem helyes politika az, hogy engedményt tesznek az egyik oldalon, de a másik zsebükből engedik visszavenni ugyanezeket az összegeket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Korózs Lajos képviselő úr, MSZP!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Ebben a kétpercesben csak a történelmi hűség kedvéért szeretném mondani Rétvári államtitkár úrnak, hogy igen, az előző kormány, már a másfél kormányzattal ezelőtti kormány tárgyalta ezt, és a kormány nem úgy vetette el, hogy nem kíván ezzel az üggyel foglalkozni, hanem pontosítani kívánt részben a Pénzügyminisztérium, részben az Igazságügyi Minisztérium néhány dolgot, és így került vissza a tárcához. Egyébiránt ott hagytuk a kidolgozott törvénytervezetet Réthelyi Miklós miniszter úr asztalán. Ehhez képest én is azt gondolom, amit Schmuck Erzsébet, hogy négy-öt évet késett ennek a törvénytervezetnek a benyújtása, mert lényegesen több családon, emberen lehetett volna segíteni az elmúlt években, mint ahogy most lesz.

És meg kell jegyezni azt is, hogy igen, ezzel az előterjesztéssel egyetértünk, hogyha egy kicsit szélesebbre tárja a kaput, mert a lépcsőzetes bővítéssel én alapvetően egyetértek, itt egyetlenegy kérdés van, hogy milyen kemény korlátokat szab a jogszabály: kinek, mikor és milyen mértékben kíván a kormányzat segíteni. Ha ezek tisztázva vannak, akkor véleményem szerint lényegesen több emberen lehet majd a jövőben segíteni, mint most.

Kerestem elő egy paragrafust, most már megtaláltam, hogy ez a 7. §. Nagyon érdekes, mert még ráadásul az indokolás is, azt hiszem, nekem ad igazat, az pedig a 130. oldalon található. Az évekkel ezelőtt súlyos adósságcsapdába kerülteknek semmilyen segítséget nem nyújt az előterjesztés, és a legfőbb korlát, hogy az adós csak akkor kezdeményezheti az eljárást, ha a tartozás kevesebb mint kétszerese a vagyonának, ami alatt a következő öt év várható bevételeit is érteni kell. Tehát az belátható, hogy akinek a forintgyengülés miatt a kölcsöne kétszerezére nőtt, miközben az ingatlan értéke meg felére csökkent, azon az emberen vajmi keveset fog tudni segíteni ez az előterjesztés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Én Rétvári Bence képviselő úrnak, államtitkár úrnak szerettem volna reagálni, mert azt mondja, nem érti, hogy miről beszél Schmuck Erzsébet képviselő asszony, meg azt mondja, hogy nem tudja értelmezni. Én tudom, hogy érti, ön ennél értelmesebb. Arról van szó, mint amikor a macskát a farkánál fogva lógatják körbe-körbe, és azt mondják, hogy így

szereznek örömet. Kérdezik: ezzel? Hát, amikor elengedik. *(Derűltség az ellenzék soraiból. - Dr. Répássy Róbert: Ennél te is értelmesebb vagy! - Derűltség a kormánypárti padsorokban.)* Önök is ezt csinálják a magyar társadalommal: először jól megkínózzák, hagyják azt, hogy öt évig senki ne boldoguljon, tönkreteszik őket, legelőször segítik meg azokat, akik legkevésbé szorulnak rá, majd csinálnak egy újabb olyat, amivel már sokkal rosszabb feltételekkel egy álségi segítséget nyújtanak, és legutoljára, évekkel később próbálkoznak egyáltalán valamihez nyúlni. Ez az a mulasztás, amiről beszélünk. Járai Zsigmond, az önök kormánya által kinevezett jegybanki elnök bevezetett egy rossz terméket, utána éveken keresztül vették fel az emberek, és rávették marketinggel, hogy ezzel boldoguljon, majd a kormányzásuk ötödik évében rájöttek, hogy nagy a baj, és nem tudják tovább húzni. Tudom, hogy ha lehetne, és kommunikációsan nem sülyedne így a Fidesz támogatottsága, ezt húznák '18-ig, hogy majd a kampány előtt lehessen bedobni. Most, amikor omlik össze a társadalomnak ez a szegmense, most látják, hogy nincs tovább húzás, be kell terjeszteni. Önök igenis nagyon komolyan mulasztottak ezzel, és igenis önök hozták ebbe a helyzetbe a társadalmat, hogy ennyi várakozással ilyen helyzetbe kerültek emberek. Nagyon-nagyon sok családot lehetett volna megmenteni azzal, ha nem most kerül ide ez, hanem öt évvel ezelőtt.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak meg annyit szerettem volna reagálni, hogy jelentős részében egyetértek azzal, amit elmondott, csak arra hadd hívjam fel a figyelmét, hogy rengeteg, elképesztő mennyiségű családi ház, és nem lerobbant állapotban, hanem jó állapotban van vidéki térségekben teljesen elhagyatottan, és az ilyen jellegű társadalmi segítségnyújtás, mint amit említett az újház-építési programban - de talán elsőként azt kellene biztosítani, hogy lehetőséget teremteni az eladási szándékkal rendelkező családoknak, hogy ők is boldoguljanak, és ehhez segítséget nyújtani. Tehát vannak még lehetőségek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselő úr, Fidesz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kell ahhoz némi bátorság, hogy a devizahiteles-problémakört épp a kormány nyakába varrják, a mostani kormányzó pártok nyakába. De Sallai R. Benedeknek megbocsátjuk, mert ő most került a parlamentbe.

2010-ben ez egy óriási probléma volt. És azt mondani, hogy mostanáig nem tettünk semmit, hát nem tudom, akkor ön nem követte figyelemmel, hogy mi történt. Mi történt? Gyakorlatilag az előző kormányzati ciklusunk szinte végig erre ment rá. Megteremtettük először a jogi feltételeit, hogy lehessen rendezni, Kúria-döntés született, az Európai Unió Bírósága foglalkozott vele.

És az a helyzet, itt elmondanám Z. Kárpát Dánielnek, hogy persze, ellenzékből lehet olyanokat mondani, hogy a felvételi árfolyamon kellene elszámolni egyébként a hiteleket, csak sajnos van egy bírósági döntés, amely azt mondja, hogy az árfolyamkockázat a hitelfeltevőt terheli. Innentől kezdve ez az út, ellenzékből persze lehet mondani, de gyakorlatilag egyébként nincsen.

A másik nagyon fontos, hogy 2010-ben nem lehetett volna megtenni ezt a lépést. Gondoljanak bele, hogy 2010-ben mennyi volt a forinthitelkamat. Ha akkor forintosítottuk volna a devizahiteleket, vasvilág ragadott volna mindenki, hogy mennyivel magasabb kamaton kellett volna fizetni nekik a felvett forinthiteleket.

Mentünk tovább, sok lépést megtettünk, és most épp ez a következő lépés, most tudtunk eljutni oda, hogy újabb körön tudunk segíteni. És mondanám Korózs Lajosnak, teljesen nyilvánvaló, hogy mindenkin - a világon sehol nincs ez így - nem tud segíteni a magáncsőd intézménye, van egy olyan kör, amelynek ez egy újabb segítséget tud nyújtani. A 90 ezer emberből, mondjuk, 25 ezer újabb embernek fog ez érdemi segítséget nyújtani. De ez mindenképpen előrelépés lesz.

Z. Kárpát Dánielnek mondanám, hogy a lakáshitelek frontján azért nagyon sok minden változott, nagyon alacsonyok lettek a lakáshitelek, és lehet látni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a lakásszektor lassan fellendül, a CSOK-kal és sok minden egyébvel. Egyébként meg fog indulni, fel fog lendülni a lakásépítés Magyarországon az elkövetkező években.

És egyetlen gondolat még. *(Az elnök ismét csenget.)* A lakáshitel-törlesztés, amit hitelt felvesznek lakásépítésre... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Kérem megértését! Kérem szépen, nyomjon még egyszer gombot!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): ...ugyanannyi lesz, mint amennyit albérletre fizetnek. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most visszatérünk a normál szót kérők sorához: Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

(11.40)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat vonatkozásában abból a szempontból indultam ki - hiszen ez is fontos és ez az igazán fontos megközelítés -, hogy mit ért ebből a fogyasztó, mit ért ebből az adós ebben az esetben, hiszen ez egyébként egy bonyolult, meglehetősen nagy volumenű és

egyébként, ez már elhangzott, sok olyan új jogintézményt, olyan új eljárást fog bevezetni a mindennapi életbe, amivel számolniuk kell majd a jogkövető állampolgároknak, különösen azoknak, akik ezt igénybe szeretnék venni. Tehát nyilvánvalóan abba az irányba szerettem volna kutakodni, hogy mennyire is lesz alkalmazható ez a jogszabály.

Ha áttekintettük, márpedig áttekintettük a korábbi történelmi és nemzetközi tapasztalatokat - elhangzott többször is -, ez lényegében a magyar jogban egy nóvum intézmény lesz, teljesen újonnan szabályozott terület lesz. Így úgy gondoltam, hogy ami most itt előttünk van, az teljesen alkalmas éppen ezért egy olyan vitaindításra, illetve egy olyan vitára, amiben konstruktívan ki lehet fejteni azokat a hiányosságokat, de azokat a pozitívumokat is, amelyekkel előreléphetünk, és jelzem ismételtelen, nem önös célból, nem a saját hangunk hallatására, hanem a fogyasztói, mondhatjuk úgy, adósi szempontból.

Itt az elsődleges kérdés, ami felmerült, az az, hogy melyik utat is válasszuk. Ezen jogszabály, törvénytervezet, törvényjavaslat előterjesztője elhatározta - és ez el is hangzott -, hogy a kontinentális utat választottuk, és ezzel nagyjából be is azonosítottuk azt, hogy mennyire lesz adott esetben hitelezőpárti, tehát túlnyomóan hitelezőket támogató jogintézményről fogunk beszélni, vagy egyébként adópártiról fogunk beszélni.

Az én olvasatomban - áttekintve a nemzetközi összehasonlítást - mindenképpen a kontinentális jog sokkal inkább hitelezőpárti, és a piaci viszonyokat sokkal egyenletesebben figyelembe vevő jogintézmény, ami pontosan ezért egy kicsit egyoldalú a hitelezők védelmére. Természetesen az adósoknak is bőségesen biztosít lehetőséget és bőségesen biztosít garanciát, ezt mindenképpen mondhatjuk, és itt ez emblemikus példája ennek, hogy az elsétáláshoz való jog - ami már többször hivatkozásra került - mennyire domináns esetleg egy javaslatban, azt tekinthetjük egyébként adópártinak; amiben egyébként nincs, az inkább hitelezőpárti. Úgy gondolom, ebben a törvényjavaslat mindenképpen a kontinentális elvek felé és a nagyobb egyenlőséget a hitelezők részére biztosító oldalra állt. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ez egy kritika, hanem ez a tulajdonsága magának a törvényjavaslatnak. Érdemes egyébként majd azt is megfontolni, hogy a nemzetközi gyakorlatot figyelembe véve melyik irányba érdemes majd elmozdulni, és melyik irányba érdemes esetleg, ha úgy tetszik, puhítani ezt a törvényjavaslatot.

A másik, amit kritikusan megpróbáltam végignézni, az a magyar nyelv egyik sajátossága. Nagyon szép nyelvünk nagyon célratörő, nagyon lényegre törő és sok értelmű kifejezéseket tud alkotni, éppen ezért talán itt a nemzetközi elvárásoknak kevésbé is tudunk megfelelni, ugyanis van egy általános elvárás, mondhatjuk úgy, a magánszemélyek vagy a nehéz helyzetbe került emberek csődvédelmében, méghoz-

zá az, hogy rájuk nézve soft, nagyon puha terminológiát használjon a jog, ami azt jelenti, hogy nem stigmatizál, nem bélyegzi meg. Ebben kicsit a „magáncsőd” nyelvhasználata - ami a magyar nyelvben és a köznyelvben elszaporodott ebben az irányban - mindenképpen sokkal jobban dehonesztáló az adósok részére, hogy őket a „magáncsőd” kifejezéssel illetjük, de ez megint a magyar nyelv sajátossága.

Mindenesetre azért arra törekedni kell - és úgy gondolom egyébként, hogy a törvényjavaslat törekedett is, hiszen maga a jogszabály címe a természetes személyek adósságrendezéséről szól. Tehát maga a jogszabály címe törekedett arra, hogy ezt a soft terminológiát használja, mégis mindenhol következetesen a magáncsőd intézményére lyukadtunk ki, pedig ez több kutatásban is bemutatott volt, hogy sokkal kedvezőbbek és sokkal jobban működnek azok a magáncsődintézmények nemzetközi viszonylatban - ezt a London Economics az Infoszolgálat által előkészített anyagban egyébként leírta, igaz, sajnos ez csak angol nyelven volt elérhető, pontosan körülírta -, és mennyivel kedvezőbb egyébként az adósoknak az, ha maga az egész jogszabálynak vagy az egész intézménynek a terminológiája is tekintettel van rájuk.

De ha már terminológiánál és definícióknál járunk - pontosan azért, hogy megértsék az adósok, megértsék az ebben részt venni kívánók a működési elvét -, nagyon fontos lenne, hogy beszéljünk olyan terminológiáról, olyan definíciókról, amelyekből ötvennél is többet tartalmaz, mintegy taxatív felsorolást a jogszabály, hiszen olyan új újdonságokkal, ha tetszik, olyan jogintézményekkel vagy a jogszabályba beépülő nagyon fontos, kulcsfontosságú momentumokkal találkozhatunk, mint például az, hogy mit is jelent a méltányolható lakásigény, vagy mit jelent az, hogy a lakhatási feltételek megtartására szolgáló ingatlan. Tehát ebben nagyon sok tisztázandónk van.

Úgy gondolom, mindazokat, amiket definícióként meghatároztunk a jogszabály legelején a fogalommeghatározásban, valamilyen módon közérthetően meg kellene fogalmazni a lakosság felé, hiszen egyébként én magam is nehezen igazodnék el azon, hogy a lakhatási feltételek megtartására szolgáló ingatlan végső soron mit fog szolgálni. Például amiben én lakom, az megfelelő erre, vagy aláesik ennek a terminológiának, ha igénybe szeretném venni, vagy valamilyen vonatkozásában egyébként túlzó lenne, vagy valamilyen vonatkozásában ez egyébként ki fog esni ez alól a szabályozás alól?

Nagyon érdekes egyébként, egészségügyi politikusként rögtön az szűrt szemet, hogy a súlyos beteg definícióját is sajátosan határozza meg. Itt azt írja, hogy: „Az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények igénybevétele szempontjából a súlyos fogyatékosnak minősülő betegségről szóló kormányrendeletben felsorolt betegségekben szenvedő személy...” Ha ebben a szerencsétlen helyzetben lévő embernek valaki odamondja és odadugja az orra alá, hogy ön, kérem szépen, nem súlyosan beteg, az nem

biztos, hogy egybe fog esni a közgondolkodásban lévő ilyen terminológiával. És azt is nyugodtan megkérdezheti, hogy a többiek miért nem tartoznak ez alá, hiszen a súlyos fogyatékosnak minősülő betegségről szóló kormányrendelet alapján például súlyos betegek tucatjai, százai, ezrei vannak, akik ez alá a kormányrendelet alá nem esnek, mégis olyan állapotban vannak, hogy a keresőképtelenségüket vagy akár a keresőképességüket is meghatározza vagy befolyásolja az egészségügyi állapotuk.

Szintén nagyon fontos lenne hangsúlyozni - és az én álláspontom szerint erre valamilyen közérthető kommunikáció, valamilyen egyértelműsíthető szóróanyag vagy kampány lenne szükséges -, hogy tisztázzuk, mégis mi a tárgyi hatálya, tehát milyen vagyoni elemekre, milyen bevételi elemekre számíthatnak, milyen időponthoz kötöten kell ezeket figyelembe venni. Nagyon fontos, hogy ezt minél hamarabb nyilvánosságra hozzuk. Természetesen a probléma az, hogy a törvény ezt a végrehajtási rendeletre fogja bízni, tehát amint ez megjelenik vagy amennyiben ez nyilvánossá válik, ezt azért az embereknek nagyon gyorsan a tudomására kell hozni.

Tehát mindenképpen azt sürgetném, hogy ha a jogszabály akár a Jobbik által javasolt módosításokkal együtt hatályba lép, akkor ezekre legyünk figyelemmel, hogy tisztességesen meg legyen benne és el legyen magyarázva, ne csak leírva adott esetben a tárgyi hatálya, a személyi hatálya. Például az, hogy ha az adós, adóstárs vagy egyéb kötelezettek vagy például a 75 év alatti aktív korú lakásérintett, akkor köteles viselni a lakhatási költségeket, kivéve, ha súlyos beteg vagy fogyatékkal él, hogy tisztázzuk azokat - életszerű példákat hozva -, kik azok, akik ebben részt vehetnek, kik azok, akik nem vehetnek részt, részt vehetnek az adósi oldal segítségével, részt vehetnek mint kötelezett, vagy mint egyébként egyéb kötelezett részt vehetnek benne. Tehát ezt mindenképpen érdemes lenne újragondolni.

Ami nagyon sok problémát fog szerintem jelenteni, hogy kik kezdeményezhetik és kik nem kezdeményezhetik. Itt vissza kell annyiban lapoznom, hogy a kezdeményezésénél is együttes feltétel van. A jogszabályok értelmezésénél a laikusok számára a legnagyobb probléma mindig az együttes feltételek értelmezése, azaz, hogy valamennyi kritériumnak egyszerre meg kell valósulnia ahhoz, hogy beléphetnek. És itt nem egy-két együttes feltételről van szó, hanem bőségesen van: 2-60 millió forint tartozás; egyébként nem haladhatja meg a tartozás az adós belföldön található, hozzáférhető vagyonának a 200 százalékát, ebbe beletartozik természetesen az öt évre várható bevétele. Zárójelbe teszem: és mi van azzal a bevétellel, amit önök többször hivatkoznak, hogy ezermilliárd nagyságrendben küldenek haza bevételeket külföldről családtagok? Ez vajon belföldön található bevétel lesz vagy belföldi bevételnek fog minősülni? Vagy egyáltalán a legális bevételek közé fog tartozni, ami bevonható egyébként vagy figyelembe vehető például a csődvagyon alapjánál,

vagy például megállapítható belőle, hogy milyen keresete lesz? Sorolhatnám ezeket az együttes feltételeket, ezek mind-mind-mind komoly buktatókat jelentenek, és épp ezért mondtuk, hogy nagyon szűkítően hatnak arra a körre, akiket be lehet egyébként vonni.

Szintén nagyon komoly veszélyeket tartalmaz ebben az esetben az, hogy szabálysértési eljárásban az 500 ezer forintos tartozáshoz vagy bűnügyi költség pénzbüntetés-tartozáshoz kötjük. Sajnos egyre gyakoribbak, hogy magas összegű szabálysértési eljárási bírságok vagy pénzbüntetések kerülnek kiszabásra, és ezek halmozódása esetén könnyen eshet bárki ebbe a helyzetbe. A nemzeti eszközkezelősök szintén kiesnek ebből a jogszabálytervezetből.

Nagyon fontos lenne tisztába tenni a szerveket is, akik részt vesznek a jogszabályban, így a családi csődvédelmi szolgálatot, elmagyarázni az embereknek, hogy hol lehet majd megtalálni, miként lehet elérni, mert ez összességében nagyon nehezen hámazható ki, hogy hol lesz, illetve milyen módon lehet majd velük felvenni a kapcsolatot.

(11.50)

Szintén rejteget veszélyeket a családi vagyongépelő intézménye is, amelyben talán az egyik legnagyobb veszély az, készült-e esetleg felmérés - és biztos meg tudják válaszolni -, lesz-e elegendő szakember arra a családi csődvédelmi szolgálatnál, aki el fogja látni a családi vagyongépelő szerepét. Lesz-e kellő képzett, kellő kapacitással, és mondjuk úgy, kellő tapasztalattal rendelkező személy? Hiszen ehhez, gondolom, készültek számítások, felmérték azon adósok számát, akik igényt tarthatnak erre a szolgáltatásra. Akkor bizonyára felmérték azt is, hogy hány fő lehet az, aki családi vagyongépelőnek alkalmas, és egyáltalán el tudja látni a munkát, és hogy milyen munkateherrel kell dogoznia még úgy is, hogy a mögötte dolgozó hivatal segíteni fogja.

A másik, hogy nem akarok mögé látni semmit, de látható mögötte egy olyan, hogy elképzelhető, hogy lesznek visszaélések, tehát mindenképpen mind ennek a kialakítását az államigazgatási szervezeti rendszerben, mind a kiválasztás rendjét, mind ha esetleg pályázattal töltik be, akkor a pályázat rendjét is nagyon szigorú rendbe kell majd tereelni. Erről szintén végrehajtási rendelet fog szólni.

Ami egyébként kritika volt, és itt megint fel kell vetni azt - a kérdések erre vonatkoznak -, hogy meg tud-e majd felelni a nemzetközi és a modern jogi elvárásoknak ez a jogszabály. Például ilyen elvárás, hogy biztosítsa a rendezés a családoknak és az adósoknak az ésszerű és fenntartható minimális jövedelemhez való jogát. Itt már többször elhangzott ez a kritika, hogy sokan úgy vélik, hogy a minimális, ésszerű és fenntartható jövedelemhez való jogot nem fogja tudni biztosítani.

Biztosítja-e a megfelelő elhelyezést, lakhatást az adós számára? Szintén a definíció, amit a legelején említettem, képlékeny abban, hogy tudja-e biztosítani. De elvárás az is, hogy ne legyen kényszerítő, zaklató a fizetést elősegítő fegyelmezett rendszer, és hogy megelőzzék annak a kialakulását, és ne kerüljön olyan helyzetbe, mint amilyenben korábban volt az egyébként nagyon kitartó, rámenős adósságkezelő, illetve -behajtó cégeknél. Vagy hogy megfelelő hozzáférést megtartat-e a közszolgáltatásokhoz. Tehát ez az úgynevezett „cut-off” vagy kizárás, levágás a közszolgáltatásokból ne lépjen elő és ne jelenjen meg, pontosan azért, mert nem képes rendesen a magáncsőd alatt kezelni a vagyont vagy akár a vagyongépelővel együtt nem képes.

Szintén hibának tartom, hogy a bírósági adósságrendezési eljárásban a Pp. szerinti költségkedvezményeknek nincs helyük. Tehát pont egy olyan rétegről beszélünk, akiknek nyugodtan lehetne költségkedvezményt adni, hiszen van az a méltányolható ok, ami miatt mindenképpen szükség lenne erre. De hibásnak tartom azt is, hogy elektronikus hozzáférhetőséget követel meg mindenhol, és közösen kell magának az adósoknak és a családi vagyongépelőnek együtt kezdeményeznie. Például az elektronikus hozzáférhetőség az adatvédelemnél; biztosított-e az adatvédelem úgy, hogy ne férhessen hozzá illetéktelen, és ne ismerhesse meg adott esetben valaki más akár azt, hogy a szomszédjában lakók állnak-e ilyen eljárás alatt vagy vesznek részt ilyen eljárásban. Tehát a személyi adatai megfelelően védettek lesznek-e?

Mindazonáltal arra is szeretnék reflektálni, amit Szászfalvi képviselő úr mondott, elég komoly pátoszszal, hogy a legkiszolgáltatottabbakon is segíteni fog ez a törvényjavaslat. Ez az állítás teljesen hamis. Engedjenek meg egy olyan példát, hogy egy legkiszolgáltatottabb rétegről beszéljek. Elképzeltem egy négyfős vidéki családot, ahol az édesapa az egyik multinacionális cégnek az úgynevezett multi salesese, tehát azt jelenti, hogy rakod és egyben kasszázik is, tehát mindent el kell látnia. Az édesanya pedig közmunkás. Kettő gyermeket nevelnek. Együtt a jövedelmük nettó 150 ezer forint havonta. Van egy kockaházuk, amire 8 millió forintos hitelt vettek föl, amely jelenértéken 20 millió forintos visszafizetéssel jár. A 3 millió forintos autóhitelük még mindig megvan, az 500 ezer forintos Suzuki Ignisszel együtt, amire egyébként felvették a hitelt. 3,5 millió forint hagyatéki teherrel rendelkeznek, amit szintén meg kell fizetni, hiszen valamelyik családtag édesapja sem volt jobb állapotban, és hagyatéki teher is terheli őket. Így nyugodtan összevethetjük, hogy 28,5 millió forint, 2 millió forint számlatartozást hozzávéve az úgymond rendelkezésre álló tartozásuk.

Ezzel szemben a csődvagyonuk: a 7 millió forint számított, 5 évre szóló jövedelmük; az 5,5 millió forintot érő kockaházuk, hiszen ennyivel rosszabb a forgalmi értéke; ehhez jön az 500 ezer forintos Suzuki Ignisük. Bőségesen azt látjuk, hogy már rögtön ki is estek ebből a rendszerből, hiszen a 200 százalé-

kot, a dupláját meghaladta úgymond a követelés a csődvagyonnak, ami rendelkezésre áll, tehát ebből szintén csak a probléma következik.

A másik, ami már elhangzott. Nagyon magas és ezzel függ össze a belépési limit, amivel az emberek részt vehetnek ebben az intézményben, indokolatlanul kirekesztő az álláspontom szerint.

A másik, ami érdekes volt, hogy kizárják a cégeket - erről is szó volt. Ez valóban igaz, hogy a céges tartozások kizárásra kerülhetnek, de itt akkor ideje lenne a gazdasági társaságokra vonatkozó jogszabályokat is módosítani.

Összegezve azért, úgy gondolom (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*), felvetettük azokat a problémákat, amivel a törvényjavaslat benyújtóinak foglalkozniuk kell, vagy akár a kormánynak.

ELNÖK: Kérem szépen, fejezze be!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Mindazokat a módosítókat, amelyeket szükségesnek tartunk, be fogjuk nyújtani a törvényjavaslatához. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Teleki László képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértém szót, mert igazán Rétvári Bence államtitkár úr említette, hogy nem érti, hogy a késői törvény... (*Dr. Rétvári Bence: Miért, nem támogatjátok majd?*) Így van.

Tehát azt gondolom, hogy én is megerősíthetem, hogy késő. Nem azért, mert kötekedni szeretnék, hanem azért, mert ha lát egy-két élethelyzetet, akkor láthatja azt, hogy késői ez a törvény, de természetesen ahogy Korózs Lajos képviselőtársam mondta, szívesen támogatjuk, abból a szempontból, ha támogatják önök is a beadványainkat, a módosítóinkat, mert fontosnak tartjuk ezt a törvényt. Viszont a késői azért fontos, mert gondoljanak bele: nagyon sok olyan helyzet alakult ki az elmúlt időszakban, az elmúlt néhány évben - ha nem is az öt évet mondom -, amely olyan élethelyzeteket hozott, amelyeket már nem lehet nagyon visszarendezni.

Azért nem lehet visszarendezni, mert látható, hogy azok, akik elvesztették már a lakásukat, és olyan csődhelyzetbe kerültek, amit nagyon nehezen lehet már visszaállítani, arról nem szól ez a törvény. És nem látom azt, igaz, hogy azt mondják, hogy visszamenőlegesen nem nagyon hoznak törvényeket, de volt már rá példa az elmúlt 5 évben, hogy visszamenőlegesen hoztak olyan törvényeket, amelyek megpróbálták kezelni vagy éppen szankciókat alkalmaztak különböző törvényekkel.

Azt gondolom, hogy kellett volna ebben a törvényben gondolni azokra, akik az elmúlt 5 évben ilyen és olyan ügy kapcsán elvesztették a lakásukat,

vagy éppen el kellett hagyni, vagy éppen el kellett adni. Mert ma azokról senki nem gondoskodik, akik ebben az egész ügyben elveszítették a lakásukat, földönfutók lettek itt, Magyarországon, és bizony, ma is azon gondolkodnak, hogy albérletben hogyan tudják esetleg megoldani az életüket, vagy éppen hogy tudnak egy önkormányzati bérlakást szerezni. Azt gondolom, hogy semmilyen más távlatuk nincsen.

Ma Magyarországon - megnéztem - körülbelül 460 ezer üres lakás van egyébként. Ez a 460 ezer üres lakás azt jelenti, hogy 3200 településen található az országban. Minden városban, településen természetesen más-más nagyságrendben.

Azt gondolom, meg kellene vizsgálni azt is a kormánynak, hogy ezeket a lakásokat hogyan lehetne, mondjuk, ebbe a törvénybe úgy bekapcsolni, ami lehetőséget biztosítana a már ebbe a törvénybe nem tartozók körére, mert még egyszer, én nagyon fontosnak tartanám kiemelni, hogy nem lehet az, hogy lemondjunk több százezer emberről, családról csak azért, mert ők most már földönfutók lettek.

A mi javaslataink többek között kezelnék ezt is valamilyen szinten, és kezelnék azt is, hogy ne lehessen úgy kilakoltatni embereket, ahogy önök az elmúlt időszakban egyébként nem védték meg őket, és kilakoltatták őket, mert hadd mondjam el - talán nem a törvényhez tartozik - egy személyes példámért éppen a mai napról. Egy családnak azért kellett elmennie Magyarországról, Budapestről - még hozzá egy ügyvédnek -, mert adósságspirálba került, és Londonban kezdte újra az életét. Londonban viszont az egyik családtag meghalt, és vissza kellett jönnie Magyarországra, itt pedig nem tud mit csinálni, mert a lakása elúszott, mielőtt elment, és nem tudja újra-kezdeni az életét.

Én tehát azt gondolom, hogy ezekről az emberekről ez a törvény nem szól, és lehetne sorolni ilyen eseteket, amikor nap mint nap, azt gondolom, önök is, kormánypártiak is találkoznak olyan esetekkel, amikor kilátástalan családokat találnak. Ezért azt gondolom, mindenképpen meg kellene nézni, hogy hogyan lehetne azokat az üres lakásokat bevonni az adósságrendezésbe, ami kezelné azokat a problémákat, amelyek az elmúlt időszakban jöttek a családok életébe, és a jövőben is történhetnek ilyenek, mert ez a csődtörvény nem fog megvédeni mindenkit és nem tud mindenkit megvédeni.

Ebből adódóan nagyon fontosnak tartanám, hogy ha egy ilyen törvényt a parlament elé hoznak, amit még egyszer mondom, nagyon fontosnak tartok, akkor minél szélesebb sávban érintse meg a lakosságot. Ez bizony nem minden olyan problémára ad gyógyírt, ami probléma Magyarországon. És megértem, amikor azt mondja Révész Máriausz, hogy nem mindenkinek tudnak segíteni. Viszont törekedni kell arra, hogy minél szélesebb körben érintse meg a lakosságot az a segítség, amit a kormányzat megfogalmaz.

Tehát ebből adódóan azt gondolom, hogy nagyon sokan kiesnek olyanok, akik ebbe a rendszerbe

beletartoznának, csak a törvény szabályozása a köz-eljövőben sem fog rájuk vetülni.

(12.00)

Tehát ebből adódóan biztos vagyok abban, hogy akár ezt a törvényt a módosítóinkkal, akár pedig a köz-eljövőben mindenképpen azt javaslom, hogy gondoljanak azokra is, akik nem kerültek ebbe a törvénybe bele, hogy hogyan lehetne újra átgondolni ezt.

A másik nagyon röviden csak annyi, hogy ha a családokat nézik, akkor itt a nagycsaládosok elsősorban nagyon fontos szerepet töltenek be, és külön prioritást kellene szerezzenek ebben a törvényben, és nem látjuk ezeket, és nem látjuk azt, hogy a nagycsaládosok különösen meg vannak védve. El vannak engedve, ha úgy tetszik, szabadjára vannak engedve. Azt gondolom, hogy külön nevesíteni kellett volna a nagycsaládosok támogatását, mert az összegek rendben lévőek, és le is vannak bontva a törvényben, hogy milyen összegekre vonatkozik, viszont a nagycsaládosok ebből nem érzik azt a támogatást, amit ők szeretnének és kaphatnának.

Ebből adódóan mindenképpen fontosnak tartanám, hogy a nagycsaládok mindenképpen egy jobb helyzetbe kerüljenek a törvény kapcsán, de most ebben a pillanatban ezt nem látom. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak szerettem volna személyesen megköszönni Révész Máriusz képviselőtársamnak azt, hogy elnéző velem, és szerettem volna elmondani pontosabban, hogy ne értsen félre.

Tehát az önök kormányának, illetve a második és a harmadik Orbán-kabinetnek az intézkedési csomagjában volt a végtörlesztés biztosításának a lehetősége, ezt követően a forintosítás, és most, függetlenül nagyjából a devizahiteles problémától, egy általános családi csődvédelem biztosítása, magáncsőd megakadályozása *(Révész Máriusz közbeszól.)*, ami nincs közvetlen összefüggésben, csak részben.

Az a kérdésem, hogy miért ez a megoldási sorrend, miért nem ezzel kezdtük. Miért nem azzal kezdtük, hogy a gazdaság helyreállításával biztosítuk azt, hogy az emberek tudjanak törleszteni? A gazdaság helyreállításával miért nem azt biztosítottuk, hogy az euró árfolyama ne romoljon még tovább? Tehát az, hogy az intézkedési rendszerben leghátulra, ide került a sor öt évvel a kormányzás megkezdése után, az pont azért probléma, mert arra mutat rá, hogy gyakorlatilag nem tudta a gazdasági helyzetet úgy rendezni a kormányzat az elmúlt öt évben, hogy ne legyen erre szükség. Ez gyakorlatilag

egy csővégi intézkedés; annak az intézkedésnek a vége, amikor már belátja, hogy nem tudja kezelni a problémákat, és valamilyen formában biztosítani kell a családoknak ezt az intézkedést.

Tehát amire céloztam, az az, hogy a kormányzás megkezdésekor az Orbán-kabinetnek jócskán lett volna lehetősége sok más intézkedésre. Ha megnézi az 1933-38 közötti amerikai társadalom helyreállításának a folyamatát a New Dealben, akkor lehet azt mondani, hogy öt év alatt igenis lehet eredményeket felmutatni, ha a gazdaságot olyan irányba tolják. Nyilvánvalóan itt pedig a mutatók egy halom dologban mást mutatnak. Tehát azok az intézkedések, amelyekre azt mondják, hogy megtették, nem az elsődleges, legjobban rászoruló csoportokat érték el. És nyilvánvalóan ezért van az, hogy kifogásoljuk a sorrendet, és azt mondjuk, hogy a sorrendben más prioritásokat kellett volna alkalmazni öt évvel ezelőtt, és azért mondjuk ezt, hogy ez egy elkésett intézkedés.

Jelen pillanatban a forintosítás is kinek lett igazán jó, Matolcsyn kívül? Tehát ő volt az igazi haszonélvezője, ő az, aki tud játszani a pénzeivel, míg a magyar családok jelentős részének nem lett jó, de még a bankoknak sem lett igazán jó. Tehát ennek csak olyan megoldásai vannak, ahol mindenki szenvedő fél, mert nem jól kezelték ezeket a problémákat.

Tehát azt, amit én számon kértem és elmondtam, az nem arra vonatkozott, hogy önök nem tettek semmit - és elnézést kérek, ha félreérthető voltam -, hanem arra, hogy először is nem kezelték az okokat, a gazdaságot, hogy mindenkinek munkája legyen, tisztas jövedelme, és biztos megélhetéssel tudja biztosítani a finanszírozáshoz szükséges költségeit, és ne kerüljön ilyen helyzetbe, és miután a gazdaság teljesítőképessége folyamatosan romlik, és a valós megélhetés egyre inkább közmunkaalapú társadalmat épít ki, ebből adódóan eljutunk ide, hogy erre a családi csődvédelemre van szükség.

Tehát ezeknek az intézkedéseknek a folyamata az, amit kritizáltam a kétperces hozzászólásomban. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most újabb kétperces kör következik. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak tartom leszögezni, hogy az a vita, ami kialakult itt a sorrendről, miszerint milyen problémakörhöz kellett volna először hozzájárulni, egyáltalán nem alaptalan, és a következtéseim múlik, hogy a következő években mely társadalmi osztályok maradnak segítség nélkül, illetve ki kap segítséget.

Szeretném hangsúlyozni, hogy példának okáért a Kúriának nem volt olyan döntése, amely rákényszerítette volna a kormányzatot arra, hogy majd-hogynem piaci árfolyamon forintosítson, vagy ha úgy értelmezte, hogy volt, akkor milyen alapon biztosí-

tott végtörlesztést a szerencsésebb helyzetben lévőeknek egy sokkal kedvezőbb árfolyamon.

De önmagában is elmondható és felvethető az az igény, hogy ha már 2012-ben megvolt ennek a törvényjavaslatnak a váza, miért nem nyújtotta be a kormányzat ezt oly módon, hogy az árfolyamkockázatnak nem kitett társadalmi csoportok számára biztosítja - miközben a saját száza íze szerint próbálta rendezni az árfolyamkockázatnak kitettek helyzetét -, és 2012-ben bevezethette volna, mondjuk, a rezsicégek károsultjainak irányába ezt a koncepciót, aztán, amikor lezárult az elszámolási mechanizmus - amit, szeretném hangsúlyozni, én nem támogatok, de a saját megközelítéséből nyilván elégségesnek tartja a kormányzat -, akkor kibővíthette volna a már kész, a már kipróbált szisztémát azoknak a javára, akik korábban az árfolyamkockázatnak ki voltak téve.

Jelesül most viszont az a helyzet, hogy a 70 százaléknyi árfolyamnövekményből eredő teljes teher-tömeget lényegében a piaci árfolyamú forintosítással leverték azokon az átlagos magyar állampolgárokon, akik devizahitel-károsultak voltak és még most is azok, miközben egy szerencsésebb társadalmi csoportnak egy ettől teljesen eltérő, kedvezőbb árfolyamon olyan kedvezménytömeget biztosítottak, ami önmagában megszünteti a logikai alapját az önök indoklásának, amely szerint különböző bírósági döntések kényszerítették volna önöket arra, hogy öt év késlekedéssel segítsenek ezeknek az embereknek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Révész Máriusz képviselő úr, Fidesz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, hogy LMP-s képviselőtársammal más országban élünk. Tehát azt mondani, hogy a gazdasági okokat nem kezeltük, tisztelt képviselő úr, ön nem ebben az országban él.

Évente 2010-ig nagyjából átlagosan az elmúlt nyolc évben 4 százalékot nöött a magyar államadósság mértéke. Azért, hogy mondjuk, ne legyen különösen baj a forinttal, a jegybanki alapkamat az egekben volt, még a kormányváltás után is 7 százalék felett volt. Mivel 7 százalék felett volt a jegybanki alapkamat, ezért nem működött a hitelezés. Hogy a hitelezés mégiscsak működjön, az MSZP-SZDSZ-kormány mit csinált? Azt mondta, hogy jó-jó, forintban nem lehet felvenni a hiteleket, éppen ezért megnyitjuk a devizahiteles lehetőséget. Mindenki adósodott el devizában. Ez volt a helyzet, amiből valahogy, képviselő úr, ki kellett törni. Semmi más nem történt az elmúlt időszakban, pontosan a gazdasági problémákat kezeltük.

Képviselő úr, azt mondani, hogy a gazdaság évről évre egyre rosszabb helyzetben van... - nézzen már szét az országban, nézze meg, hogy mi történik, milyen a gazdasági növekedés, hogyan változik a kiskereskedelmi forgalom, mennyi lesz a költségvetési hiány, hogyan fognak értékelni minket a nem-

zetközi hitelminősítők. Ha azt mondja, hogy ebből, hogy most a gazdaság kezd felszálló pályára állni, még az emberek nem érzékelnek túl sok mindent, ebben kétségkívül van igaza, de ez folyamatosan egyre inkább változni fog. Jelzem, hogy a következő évi költségvetés, ami előttünk van, az is jelentős bér-emeléseket is tartalmaz.

Fogunk menni, képviselő úr, előre. Ahhoz, hogy mondjuk, ezeket a gondokat kezelni lehessen, egyébként a költségvetést rendbe kellett tenni, és ez megtörtént.

Most van itt az ideje egyébként ennek a csődvédelmi lépésnek, hiszen a forintosítást is meg kellett tenni, és ha például a forintosítással csak három hónapot késtünk volna, akkor ebben az országban elszabadult volna a pokol. Úgyhogy legalább azt, hogy a forintosítást időben sikerült megtenni, amikor ennek a jogi és kamatfeltételei megvoltak, ennyi dicséretet, azt hiszem, a kormány mindenképpen megérdemelne. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr két percben!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, Révész Máriusz képviselőtársamnak, hogy reagál a felvetésekre, ez nem szokott általános lenni.

Annyit hadd mondjak el, hogy nem élünk más országban, az ország más részén élünk. Miután vidéki térségben élek, és nem a fővárosban, valószínűleg ezért látom másképp az ország helyzetét. Hadd mondjam, hogy az önök által gyártott számok, amelyek a gazdaság teljesítőképességét mutatják, azok a statisztikák engem nem érdekelnek. Az érdekel, hogy az Európai Unió legszegényebb régiói itt vannak; az, hogy az eddig legnagyobb migrációs igény itt van. Az, amiről beszélünk, hogy miért vannak üres házak szerte vidéken, ezeknek a gazdaságélénkítő hatásának a hiánya miatt történik.

Tehát mondhatnak nekem bármilyen számokat, hogy hogyan erősödik bármi, ha egyszer nem változtatunk azon a szituáción, hogy az Európai Unió 230 régiójából Magyarország négy régiója a legszegényebbek között van - ugye, Észak-Alföld, Észak-Magyarország, Dél-Alföld és Dél-Dunántúl -, és ezek a tények. Azok a tények, hogy Romániával és Bulgáriával együtt teljesítünk, egy mutatószinten, és engem az érdekel, hogy a családok hogy élnek, nem pedig az, hogy mit mutatnak az önök statisztikai mutatói.

Nyilvánvalóan ez okozza azt a nézetkülönbséget, ami miatt azt gondolja, hogy máshol élek. Valóban, a magyar vidéken élek, és azt látom, hogy a családok helyzete egyre rosszabb, és emiatt kell bevezetni ezt az intézkedést, pedig lett volna lehetőség arra, hogy erre ne legyen szükség, ha az elmúlt öt évben egy halom más dologra koncentrálnak, és a jogszabályalkotás pedig nem hatalomtechnikai eszközként működik a magyar társadalomban. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

(12.10)

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Volner János képviselő úr, Jobbik!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha megengedik, néhány szóval visszaterelném a devizahitelek, a bajba került családok felé a beszélgetést, és némileg szakmai irányt szeretnék adni neki.

Révész Máriusz képviselőtársam arról beszélt, hogy csökkent a magyar alapkamat. Képviselőtársam, a nemzetközi szaksajtó egyetért abban, hogy ehhez köze volt annak is, hogy a Fed, az amerikai jegybank egy jelentős nagyságú élénkítési programot jelentett be és hajtott végre éveken keresztül. A legutóbbi időszakig havonta 65 milliárd dollárt belepumpált az amerikai gazdaságba, és emiatt az olyan perifériaországokban, mint Magyarország, csökkenni tudtak az alapkamatok. Amíg ez nem történt meg - de még egyszer mondom, az amerikai jegybank döntéseihez Orbán Viktornak vagy Matolcsy Györgynek vajmi kevés köze lehetett -, addig a kormánynak sem volt lehetősége arra, hogy pozitív beavatkozást hajtson végre ezen a területen, és az a jegybank, amelynek döntési joga van az alapkamat mértékét illetően, szintén nem élvezett ilyen mozgásteret. Tehát mielőtt még az amerikai jegybank döntéseinek következményét a kormány a saját eredményének könyvelné el, azért tegyük már helyre a dolgokat, hogy ez pontosan hogyan állhatott elő!

A másik, amiről képviselőtársam beszélt: azt mondta, hogy nem a kormány tehet az árfolyamról. Képviselőtársaim, a kormány gazdaságpolitikájának egyrészt nyilvánvalóan köze van a forint árfolyamához - gondolom, ezt még a kormánypárti képviselők sem akarják letagadni -, arról viszont igenis a kormány tehet, hogy amikor megtörtént a kormányváltás 2010-ben, amikor választási győzelmet aratott a Fidesz, akkor még 170-180 forintos árfolyamon mozgott a svájci frank, jelenleg meg 300 forint környékén áll, amikor pedig megtörtént a forintosítás, 250 forintos sávban mozgott a svájci frank. Kinek kell tehát a Fidesz választási győzelme óta jelentős mértékben leromlott forintárfolyam költségeit megfizetni? Pont azoknak a családoknak, akikről ez a törvényjavaslat beszél, akiknek több millió forinttal azért nőtt a tartozásuk, mert az önök kormánya kétharmados parlamenti felhatalmazással éveken keresztül valóban nem tett semmit annak érdekében, hogy ez a tartozástömeg át legyen váltva forintra.

S amikor arról beszél képviselőtársam, hogy még két hét sem késett a forintosítás folyamata, bocsánat, hogy három hónapot sem késett a kormány a forintosítás végrehajtásával, akkor szeretnék emlékeztetni arra, hogy valóban nem három hónapot, hanem több mint négy évet késett a forintosítással, és ennek a négyéves késedelemnek a körülbelül 2000 milliárd forintnyi költségét viselik most sajnos a devizahitelek, mert a kormány mossa a kezét, és

folyamatosan arról beszél hazug módon, hogy semmi köze nincs az árfolyamhoz. Dehogynem! A kormányzati tehetetlenkedés, az, hogy éveken keresztül nem történt semmi, okozott több millió forintos adósságnövekedést a devizahiteleknek, az hozott több tízezer családot olyan helyzetbe, hogy most kénytelen a lakásától megválni, a lakástulajdonát elveszíteni. Ezt tehát le kell szögeznünk nagyon fontos tényként.

Azt is szeretném elmondani, a kétharmados parlamenti többséggel négy éven keresztül kormányzó Fidesz arról beszélt, hogy várni kellett, mert a törvények nem tették lehetővé, hogy segítsenek a devizahiteleseken. Képviselőtársaim, ez már tényleg a pófátlanság teteje! Az összes olyan jogszabályt, amely annak érdekében született ebben az Országgyűlésben, hogy a Fidesz hatalmát bebetonozzák, sürgősséggel, egy meghosszabbított nyári ülészakban, még 2010 nyarán elfogadta a kormánytöbbség. Bebetonozták a Médiatanácsot, gondoskodtak a monetáris tanácsi tagság fideszes képviselővel történő feltöltéséről, gondoskodtak arról, hogy különböző közhatalmi funkciókat fideszes haverok foglaljanak el, de a devizahitelesekről nem született ebben az időszakban jogszabály. És amikor több mint négy éven keresztül késlekedik a kormány a devizahitelek forintosításáról szóló jogszabállyal, akkor ne hivatkozzanak arra, hogy nem volt lehetőség a fennálló törvények alapján, mert önök kétharmados parlamenti felhatalmazással nemcsak a törvényi környezetet tudták megváltoztatni, hanem még magát az Alaptörvényt is, úgy, hogy egyeztetési folyamatra gyakorlatilag nem került sor.

Azt is érdemes górcső alá venni, hogy a kamatok tekintetében milyen felelőssége van a kormánynak, ugyanis a mostani törvényjavaslatban részletezett problémák, ezeknek a családoknak a jelentős problémája nem kis részben pont a magas kamatszint miatt állhatott elő. Éveken keresztül szembesítettük a kormányzatot a plenáris üléseken azzal, hogy az ugyanolyan időpontban felvett devizahitele után, egy svájcifrank-hitel után egy lengyel devizaadós lényegesen, több százalékkal alacsonyabb kamatszintet fizetett éveken keresztül egy magyar devizaadóshoz képest. Mit mondott erre a kormány? Hárította a felelősséget, ő természetesen nem tud semmit tenni, miközben a pénzügyi felügyelet élén Szász Károly állt, az az ember, aki nemhogy nem bukott bele a brókerbotrányba, de a kormány március 15-én még ki is tüntette a pénzügyi felügyelet élén végzett kimagasló tevékenysége miatt, és később az az ember lett a pénzügyi felügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Bank elnöke Matolcsy György személyében, aki az Orbán-kormány gazdaságpolitikáját fémjelezte és megalkotta. Tehát le kell szögeznünk, hogy a 150 ezer bajba került család megsegítése a kormányon múlt, és a kormány gazdaságpolitikája, tehetetlenkedése, időhúzása juttatta ezeket az embereket ebbe a rendkívül kínos, rendkívül nehéz helyzetbe.

Azt is érdemes megnézni, hogy a kormány hogyan próbálta kezelni a bajba került családok prob-

lémáját. Sok év telt el, amíg eljutottunk odáig, hogy a magáncsődről egyáltalán beszél az Országgyűlés. De mit próbál tenni a kormány? Építenek az embereknek egy új lakóparkot Ócsán, elszigetelve a munkahelyektől, mert úgy gondolják, hogy a devizahiteles családokat oda kitelepítve meg lehet oldani ezt a problémát. Nem az merül fel, hogy megpróbáljuk megmenteni ezeknek az embereknek az otthonát, megpróbáljuk ott tartani őket, urambocsá!, akinél már menthetetlen a helyzet, azokat az embereket megpróbáljuk sokkal alacsonyabb költségért használt lakáshoz juttatni; nem, valakinek nyilván jó üzlet az, hogy egy új lakóparkot építenek egy olyan településen, ahol munkahelyhez gyakorlatilag alig lehet jutni.

Azt is fontosnak tartom elmondani, hogy amikor a kormány valamilyen lépésre elszánta magát, azt mi előzte meg. Nem a kormányzati bölcsesség jött meg! Hát önök éveken keresztül nem csináltak semmit! A Jobbik aláírásgyűjtő akciója, amellyel több mint 500 ezer aláírást összegyűjtöttünk a devizahitelesek körében, a devizahiteles-szervezetek egységes fellépése, az, hogy a mögöttem ülő Z. Kárpát Dániel kollégám a devizahiteles-kerekasztal életre hívásával jelentős nyomás alá tudta helyezni a kormányt, eredményezte azt, hogy a kormány egyáltalán elkezdett cselekedni, mert erre egyébként éveken keresztül sajnos nem került sor. Minden egyes alkalommal, amikor jött valamilyen újabb intézkedés, ez váltotta ki ezeket az intézkedéseket.

Azt is érdemes megnézni, hogy a kormány milyen szakszerűtlenül kezelte a devizahiteles-problémát, és a bajba került családok hogyan maradhattak ki hosszú időn keresztül a kormányzati beavatkozás áldásos hatásaiból. Mit csinált ugyanis a kormány? Jelentős mértékben, nagyon durván lerontotta a kereskedelmi bankok hitelportfólióját azzal, hogy a végtörlesztés lehetőségét pont a legjobban fizető ügyfelek részére nyitotta meg, azoknak az ügyfeleknek, akiknek egyáltalán semmilyen problémát nem okozott a hitelek kifizetése, a törlesztőrészek kifizetése, sőt nemcsak a törlesztőrészt tudták kifizetni, de még arra is volt pénzük, hogy teljes egészében megszabaduljanak a hiteladósságuktól. Sokszor persze forinthatel felvételével, nem úgy, hogy valóban ki tudták fizetni. De látható, hogy a kormány a kereskedelmi bankok hitelportfóliójának jelentős mértékű rontásával hozzájárult ahhoz, amiért Révész Máriusz most mindenkit hibáztat a Fideszen kívül: ahhoz, hogy ne legyen hitelezés Magyarországon. Mert pont a legjobban fizető ügyfeleket, azokat, akik törlesztettek, mert tudták a törlesztőrészeiket fizetni, mentesítették a hitelezés csapdájából, míg azokat az embereket, akiknek ez napi problémát okozott, ahol a gyerekek éheztek, a család nyomorgott, alapvető létszükségleti cikkek megfizetésére nem volt pénz, nem volt pénz a sárga csekkekre, kikapcsolták az áramot, a gázt, azokat az embereket meg bajban hagyta a kormány, nem segített rajtuk, és most ismét róluk kell beszélni az Or-

szággyűlésben, több évvel az első Orbán-kormány győzelme után.

(12.20)

Azt is fontosnak tartom elmondani, hogy amikor arról beszél a kormány, hogy nem engedi elvenni az emberek lakását, nem engedi azt, hogy a bankok kiforgassák őket az ingatlanulajdonukból, ez nagyon sokszor egyrészt nem igaz, másrészt pedig emögött is van egy nyilvánvaló közgazdaságtani megfontolás, az, ha hirtelen megjelenik 100-150 ezer, a banki adósoktól elvett lakás az egyébként is pangó ingatlanpiacon. Mi lesz akkor, képviselőtársaim? Az, hogy az összes ingatlan elértéktelenedik Magyarországon, mert hirtelen megjelenik egy jelentős mértékű kínálat, kereslet viszont nincs az országban. Az Orbán-kormány gazdaságpolitikája ugyanis annyira szerencsétlen, hogy néhány évvel ezelőtt még 43-44 ezer lakás épült évente Magyarországon, 2015 első negyedévében 1572 darab lakást adnak át a Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint.

Hölgyeim és Uraim! Hetedére esett a lakásépítések száma. Ez fémmjelzi a kormányzat gazdaságpolitikáját. Bizony ezekkel az eredményekkel szembesíteni kell a kormányzatot, rá kell mutatni arra, hogy a kormány időhúzása eredményezte a devizahitelesek jelentősen rossz helyzetét, hibásak voltak benne vastagon a szocialisták, mert előállt ez a helyzet, de ugyanolyan vastagon hibás volt benne az a kormány is, amely hagyta éveken keresztül a devizaárfolyamot leromlani, nem nyúlt hozzá a forintosítás lehetőségéhez, majd amikor ez megtörtént, akkor piaci árfolyamon történt meg a forintosítás.

Hagyta azt is a kormány, hogy jelentősen magasabb kamatokat fizessenek a magyar emberek a devizahitelek után, mint más kelet-európai országokban ugyanolyan devizanemben, ugyanabban az időpontban felvett hitel után. Hát ezek a kormányzati mulasztások hullanak most vissza sajnos az egész kormány fejére, az egész ország fejére, ennek a költségét fizeti most meg a magyar társadalom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólás következik, Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vita vége felé közeledve próbálunk kiprovokálni egy-két olyan reakciót akár államtitkári szintről, amelyek az előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán egyértelmű válaszáért kiáltanak, egyben megkönnyítik a lehetőségét annak, hogy egy ellenzéki frakció jó szívvel tudja-e támogatni az előttünk fekvő indítványt, vagy pedig sem.

Az egyik ilyen az, hogy mennyiben vehető komolynak az önök indoklása tekintetben, hogy az ötéves terminust követően miért nem kaphatnak elsétálási jogot azok a károsultak, akik amúgy betartják a családi csődvédelem vagy magáncsőd nagyon-

nagyon szigorú feltételeit. Látható, hogy nemcsak nemzetközi működő példák mutatkoznak arra nézve, hogy öt év után el lehet sétálni egy walk away típusú rendszer keretein belül, de azt is látnunk kell, hogy Magyarországon, ha egy bank mondjuk, egy követéskezelő felé egy bedólt hitelt megpróbál értékesíteni, a hitelösszeg mekkora értékét kapja meg százalékosan kifejezve: 20 százalékot, 25 százalékot? Egy ötéves magáncsődterminuson belül nem túlzó az a becslés, hogy még maga a bank is jobban jár, mintha egy követéskezelő irányába passzolja tovább a labdát. Éppen ezért alapvető elvárás lenne... - és a Jobbik szemszögéből a bankok jól járása egyáltalán nem szempont, ezt szeretném lábjegyzetben leszögezni, mi tisztességesen elszámoltatnánk őket önökkel szemben, mert önök ezt nem tették meg, pontosan ezért állunk itt a baj közepén. De hozzá kell hogy tegyünk, abszolúte indokolt lenne az, hogy öt év után elsőlétségi joggal büszkélkedhessenek azok, akik ezt a nagyon nehéz feltételekkel teli időszakot kibírják. Éppen ezért szakmai és adekvát válaszáért kiált az, hogy miért nem merül fel ez komolyan a kormányzat gondolkodásának homlokterében, miért nem merül fel az a lehetőség, amely az igazságtételhez talán a legközelebb állna.

Én tehát azt tudom javasolni önöknek, és egyben követelem is önöktől, hogy engedjék szabadon távozni ezeket az embereket nagyon nehéz évek után és nagyon nehezen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) megélt emberi sorsok közepette.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Normál felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatva, ahol előzőleg abbahagytam, még egy-két nagyon fontos részletre szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét. Szóba került az, ami egyébként a törvényjavaslatban benne van, hogy azok kezdeményezhetik, akiknek a tartozása közül egyik sem a gazdasági társaságok felelősségi szabályainak megszegése miatti tartozás, úgymond nem törte át korábban akár a korlátolt felelősségnek úgymond a fátylát, ahogy hívják a jogi terminológiában. Ez is a kezdeményezés egyik feltétele. Itt ez szóba is jött, hogy ezt nagyon helyesen a visszaélések elkerülése végett a jogszabály rendezi, és ezeket a rendezési módokat elutasítja, tehát a visszaélési lehetőségeket kizárja.

Azonban, ha itt tartunk, akkor mindenképpen érdemes felhívni a figyelmet arra is, hogy akkor mindezekkel együtt, hogy jól hasson együtt a magáncsőd intézményével, érdemes lenne a gazdasági társaságokról szóló jogszabályainkat is áttekinteni, különös tekintettel a Ptk.-ra, hogy végre leszögezhesünk olyan szabályokat, amelyekben ott is még jobban hitelezővédelmi intézkedéseket iktatunk bele,

sokkal kevesebb lehetőséget biztosítunk ezeknek a felelősségi szabályoknak az úgymond megszegésére.

Másrésről pedig figyelembe veszi azt a nem elhanyagolható tény, hogy jelenleg Magyarországon az elmúlt 25 évben nagyon sokan azért halmoztak fel akár egyéni vállalkozásban vagy gazdasági társaságban különböző hátralékokat vagy tartozásokat, mert nagyon sokszor más megélhetési forrásuk nem volt. Ezt a köznyelv úgy hívja, hogy kényszervállalkozásai voltak, és ezek a kényszervállalkozások nem azért voltak, hogy kikerüljenek bizonyos terheket, hogy ártsanak a gazdaságnak, hanem saját maguk fenntartásából egy kényszerhelyzetben tartották fenn, nem luxus, fényűző dolgok miatt tartották fenn, hanem a minimális megélhetésük biztosítására. Tehát amikor azt mondjuk, hogy őket kizárjuk, természetesen jogos, hiszen nem szabad hagyni teret adni annak, hogy trükközzenek ezekben az esetekben, viszont mindenképpen gondolkodni kell abban is, hogy milyen más alternatív rendezési módokat adunk, és például hogy módosítjuk, hogy szigorítjuk még jobban a felelősségi szabályokat, adott esetben a gazdasági társaságokról szóló részben a Ptk.-nál.

Ami nagyon fontos, elhangzott, és a Jobbik egyik fontos és megszívlelendő javaslata hozzá, amely a vagyonfelügyelőnél lehetőséget biztosítana arra, hogy a banknak, a hitelezőnek és a bank közötti fennálló status quónak - ha úgy tetszik - az újraszabályozásában vagy áttekintésében adna lehetőséget, tehát hogy lehetősége legyen arra ebben az esetben a vagyonfelügyelőnek, hogy mindenképpen az adós érdekében újratárgyalja, újrabeszélje azokat a szerződéses viszonyokat, amelyek megkötésre kerültek, amely szerződéses viszonyokban sajnos a devizahitelek úgymond elszámolásával, a bankok elszámoltatásával kapcsolatos törvények nem teljesen segítettek és nem teljeskörűen segítettek, itt adna egy ismételt lehetőséget. Az adóst, de főként a hitelezőt bevonva egy olyan, mégiscsak az egyensúlyra jobban törekvő szerződési feltételt, egy olyan szerződési egyezséget hoznának létre, amelyben felülvizsgálják azt a szerződést, amellyel eredetileg akár azt a jelzáloghitelt vagy az ingatlant terhelő vagy más tárgyakat terhelő, dologi terheket jelentő szerződést megkötötték.

Mindenképpen lehetőséget kellene biztosítani, hogy dolgozhasson rajta, hogy alakíthasson ezeken a feltételeken, és akkor talán jobban haladnánk a felé a cél felé, ami összességében úgy volt összefoglalható, vagy úgy foglalható össze, ez szintén Gadó Gábor 2008-ban megjelent egyik tanulmányában szerepelt, és ez önök előtt is mindenképpen ismert, hogy az állami beavatkozás nem korlátozódhat az ideiglenes krízishelyzetbe került emberek megsegítésére (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: A Jobbik szakértője?*), és itt jön a lényege: a megelőzés, a visszavezetés és a mentés hármas gondolatát kell mindenképpen figyelembe venni. Ebben az esetben feltétlenül úgy lehet teljes, és úgy lehet a magáncsődnek hivatalosan az intézménye teljes, ha ezt a látszatot és ezt a célt kívánja egyébként a jelen lévő törvényjavaslat megva-

lósítani, és úgy tud kiteljesedni, hogy a Jobbiknak azokat a felvetéseit, amiket imént itt Z. Kárpát Dániel vagy adott esetben más képviselőtársaim megfogalmaztak, akkor tud teljes lenni ez a kíváncsi, és én úgy gondolom, ennek a kíváncsi meg kell majd felelnie ennek a jogszabálynak. Ahogy az elején elmondtam, az elsődleges cél mindenképpen az, nem önös politikai érdek, hanem hogy mennyire lesz alkalmazható, mennyire lesz a fogyasztó és az adós szempontjából értelmezhető ez a jogszabály, hiszen az adós, illetve a hitelező nem teheti meg azt, amit Vas Imre képviselőtársunk meg szokott tenni, hogy egy-egy munkát, illetve egy-egy dolgot úgy intéz el, hogy felolvassa az általános indoklását a jogszabálynak, mert attól még nem lesz érthető és nem lesz alkalmazható.

Az ő számára alkalmazhatónak, érthetőnek, közérthetőnek kell lennie, és így tud belépni ebbe a jogintézménybe, így tud ebben a jogintézményben hasznosan, hatékonyan részt venni, és ez nyújt neki kellő biztonságot.

(12.30)

Tehát ezt kell elsődlegesen szem előtt tartani a vitában, és ezeknek a mentén kell megfontolni, még egyszer mondom, a fogyasztói, illetve az adósbaráti mivoltában kell és ennek a fényében kell megfogalmazni majd azokat az esetleges módosítási lehetőségeket, amelyekre álláspontom szerint mindenképpen szükség van, természetesen egybevetve a nemzetközi gyakorlatot, a korábbi magyar tudományos gyakorlatot az ebben az irányban végzett munkában.

Én szeretném megköszönni egyébként azt a részletes előkészítő anyagot, amellyel az Országgyűlésnek az információs szolgáltatás keretében rendelkezésre állt, széles körben elérhető volt. Sokszor természetesen a baj az volt, hogy csak idegen nyelven voltak elérhetőek az abban foglaltak, de mindenképpen ezeket figyelembe véve van előrelépésre szükség és lehetőség. Ha úgy tekintjük, hogy az egész egy épület, akkor a magáncsődnek ez a jelen, előttünk fekvő törvényjavaslata - és ez el fog hangzani majd a héten később, például az alapellátásnál is - mindenképpen egy alap, erre kell tenni olyan téglákat, amelyekkel állékony és egyébként időtálló lesz maga az intézmény, mert egyébként nem fogja szolgálni azoknak a személyeknek a megsegítését, akiket eredetileg megcéloztak. Köszönöm szépen. *(Hegedűs Lorántné tapsol.)*

ELNÖK: Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Korózs Lajos: Répássy államtitkár úr jelentkezik. - Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Tessék, parancsoljon, Vejkey Imre képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm az ellenzéki frakciók közül az MSZP és a Jobbik alapvetően támogató hozzáállását a törvényjavaslatunkhoz. Köszönöm a kritikákat is, amelyek főként arra irányultak, hogy milyen adósra terjedjen ki a magáncsőd eljárás, valamint hogy a minimális megtérülést sem írják elő a hitelezőknek, vagy rendkívül csökkentenék.

Ezekkel kapcsolatban mindenképpen felhívnam az önök figyelmét arra, hogy a törvényjavaslat alapján nézzük meg, hogy az egyes hitelezői csoportok milyen mértékű kielégítésre, megtérülésre lennének jogosultak, mert ez így nem hangzott el.

Az első csoport a kiemelt hitelező, vagyis az első ranghelyen bejegyzett jelzáloghitelező bank csak a zálogtárgy kihelyezéskori forgalmi értékéig, vagyis az ingatlan fedezeti értékéig történik ennek a biztosítása, megtérülése. A második csoportban a privilegizált helyzetben levő közműcégek, hitelezők, kártérítésre jogosultak és tartásra jogosultak vannak. Ezt össze kell kötni a harmadik csoporttal, a nem privilegizált hitelezőkkel, vagyis a fedezetlen banki követelések tekintetében. Ezek tekintetében, tehát a második és harmadik csoport között, a megtérülésre a tőketartozás 40 százalékát kell biztosítani úgy, hogy a második és harmadik csoport között 20 százalék eltérésnek kell lennie. Végül az utolsó, a negyedik csoport a hátrasorolt hitelezők, vagyis az adósok a pénzkölcsönt nyújtó magánszemélyek és a magánszemélyek közötti egyéb magánjogi ügyletek jogosultjai. Ezek részére a tőketartozás 5 százalékát kell csak biztosítani, tehát a 95 százaléka engedhető el.

A magáncsőd eljárás tehát olyan jogintézmény, amellyel az állam úgy védi az eladósodott magánszemélyt és rajta keresztül a családokat, hogy közben a köz- és magánhitelezők jogos érdekeit, továbbá a pénzügyi intézményrendszer stabilitásához fűződő érdekeket is érvényesíteni kívánja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magáncsőd jogintézményének bevezetésekor szociális szempontokat nem célszerű vegyíteni a magáncsőd eljárás közgazdasági és szakmai szempontjaival; a magáncsőd eljárás célja elsősorban az adósságrendezés, és ennek feltételei teljesítésével történhet meg az adós mentesítése a fennmaradó adósságok megfizetése alól. A magáncsőd eljárás nem alkalmas azon hiteladósok helyzetének rendezésére, akik vagyona vonatkozóan végrehajtás keretében vagy végrehajtáson kívüli zálogértékesítés keretében az értékesítés már megtörtént.

A fent említett lakossági csoportok helyzetének megoldására egyéb, mielőbb kidolgozandó állami intézkedések szükségesek, úgy tűnik, a települések szociális rendszere ezeket a problémákat önállóan, állami segítség nélkül nem fogja tudni kezelni. Ezen családok helyzetének rendezésére, lakhatásának biztosítására vonatkozó intézkedéseket pedig attól függetlenül meg kell tenni, hogy a magáncsőd eljárás bevezetésére kerül-e vagy sem.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból. - Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség. *(Korózs Lajos: Megyünk írni.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az iskolaszövetkezeti tag munkavállalók munkabérének védelme érdekében az iskolaszövetkezetek számára fizetendő minimális szolgáltatási díjról szóló T/5031. számú törvényjavaslat általános vitájára nem kerül sor, mert előterjesztője azt visszavonta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Luxemburgi Nagyhercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5032. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2015 márciusában új egyezményt kötöttünk Luxemburggal a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről. Az elmúlt évtizedek politikai, gazdasági változásai, a nemzetközi szten-derdek fejlődése szükségessé tette a '90-es éveket megelőzően tárgyalt egyezmények felülvizsgálatát. Ebben a szellemben került sor az elmúlt években a német, brit, amerikai, dán és a svájci egyezményünk újratárgyalására. A szokásos rendnek megfelelően a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján folytattuk le az egyezmény egyeztetését, és a kormánydöntést követően Brüsszelben írtuk alá a luxemburgi féllel.

Az egyezmény alkalmazása kizárja a magán-személyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták, illetve vagyontípusok tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény rögzíti az egyenlő elbánás elvének alkalmazását, továbbá lehetővé teszi mindkét szerződő fél számára kölcsönös egyeztető eljárás kezdeményezését a másik félnél, amennyiben úgy látja valamelyik fél, hogy a másik adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Az egyezmény az adóelkerülés, adókijátszás megakadályozása céljából több garanciális intézkedést tartalmaz, valamint biztosítja a szerződő felek illetékes hatóságai, az adóhatóságok számára a jelenlegi nemzetközi sztenderdnek megfelelő, teljes körű,

pénzügyi adatokra is kiterjedő információcsere igénybevételének a lehetőségét.

A magyar-luxemburgi egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD-modellegegyezménynek és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, emellett összhangban van az általunk eddig megkötött más kétoldalú egyezményekkel, és jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését és a befektetői érdekeket.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése.

(12.40)

Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor. Ehhez kérem a tisztelt képviselők támogatását, kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, amelyek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő egyezmény egy azon lépések sorában, amelyekkel a Luxemburgi Nagyhercegséggel való kapcsolatrendszerünket erősítjük, néhány szót azonban érdemes szólni az előzményekről és a tágabb környezetről is.

A magyar-luxemburgi diplomáciai kapcsolatok felvétele Brüsszelből akkreditált ügyvivővel 1924. február 9-én történt. A Luxemburgi Nagyhercegségben 2001 és 2009 között önálló magyar nagykövetség működött. Jelenleg Luxemburgban magyar-osztrák konzuli, valamint magyar-osztrák diplomáciai kollokációs egyetértési memorandum van hatályban.

A magas szintű találkozók sorában fontos kiemelni Henrik nagyherceg és Áder János köztársasági elnök 2014. májusi luxemburgi találkozóját, amelynek során a köztársasági elnök magyarországi látogatásra hívta meg a nagyherceget.

2013 végén a luxemburgi ügyek felelőseként magyar diplomata kihelyezése valósult meg. A Csehországgal kötött konzuli képviseleti megállapodásunk eredményeként 2011 őszétől a brüsszeli konzulátus havonta kihelyezett konzuli fogadónapokat tartott a luxemburgi cseh nagykövetség épületében, illetve 2013 januárjától az osztrák nagykövetségben.

Luxemburg tiszteletbeli konzulja Magyarországon Horváth István nyugalmazott nagykövet. Ma-

gyarország látja el Luxemburg vízumképviselét Almatiban és Kisinyovban. Az Országgyűlésben a magyar-Benelux baráti tagozat keretében tartjuk a kapcsolatot a luxemburgi partnerekkel.

Benelux-V4 körben rendszeresek az európai igazgatói egyeztetések, ezeknek azonban nem első-sorban Luxemburg a kezdeményezője. Felix Braz luxemburgi igazságügyi miniszter 2015. május 22-én látogatott Budapestre. A látogatás kiemelt napirendi pontja az ország soros EU-elnökségének előkészítése volt.

És ami a gazdasági kapcsolatokat illeti: a luxemburgi reláció méreteinél és gazdaságpolitikai irányultságánál fogva nem játszik jelentős szerepet külkereskedelmi forgalmunkban, ugyanakkor külkereskedelmi egyenlegünk pozitív. Fontos, hogy a jelenleg viszonylag alacsony kétoldalú árucsereforgalmat folyamatosan növeljük.

Az MNB hivatalos statisztikái alapján Luxemburg Németország után a második legjelentősebb befektető Magyarországon. Nagyra értékeljük a luxemburgi befektetőket, és fokozottan számítunk rájuk, főleg a termelő szektorokban.

Oktatási és kulturális kapcsolataink erősítése érdekében 1986-ban került aláírásra kormányközi kulturális egyezmény, amelynek alapján kormányközi vegyes bizottságot hoztak létre. A legutóbbi tudományos, oktatási és kulturális munkaterv az 1998-2000-es évekre szólt.

A 2014-15-ös tanévben egy fő ösztöndíjas és négy fő önköltséges, összesen öt luxemburgi hallgató folytat tanulmányokat Magyarországon. A BKF, az ELTE és a Szegedi Tudományegyetem ápol kapcsolatokat luxemburgi felsőoktatási intézményekkel.

A kulturális diplomáciai szakfeladatokat a brüsszeli bilaterális nagykövetségünk látja el. Kulturális együttműködési megállapodás Luxemburg és Magyarország viszonylatában nincs, Luxemburgban nincs kulturális intézetünk. A brüsszeli Balassi Intézettel kapcsolatosan merült fel az igény, hogy működését Luxemburg irányában is terjessze ki.

Fontosabb egyezményeink: az 1970. évi egyezmény a légi közlekedés tárgyában, az 1988. évi egyezmény a közúti árufuvarozásról, a 2004. évi egyezmény az idegenforgalom területén való együttműködésről, a 2009. évi megállapodás a vízumok kiadásáról és a biometrikus adatok gyűjtéséről, a 2014. évi kollokációs megállapodás a luxemburgi osztrák nagykövetséggel és a mostani, 2015. március 11-ei egyezmény a kettős adóztatás elkerüléséről.

Ez az általunk tárgyalt adóegyezmény elősegíti a magyar-luxemburgi kétoldalú gazdasági kapcsolatokat. Kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi háttérrel biztosít a magyar és a luxemburgi befektetők, gazdasági szereplők számára.

Ahogy az államtitkár úr is mondta, az adóegyezmény fő célja a kettős adóztatás elkerülése, elsősorban a jövedelem- és a vagyonadó területén. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magán-

személyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára teljes körű információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Képviselőtársaim is érzékelhetik, hogy ez az egyezmény új lehetőséget nyit a Luxemburgi Nagyhercegséggel való kapcsolatrendszerünkben, ezért kérem, kérjük, hogy támogassák annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Az MSZP frakciója jelezte, hogy a vezérszónoklatot Szakács László képviselő úr mondja el. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Két furcsa dolgot fogok tenni most. Az egyik az, hogy dicsérni fogom az előterjesztést. Én úgy gondolom, hogy erre most, ha már alkalom adódik, akkor természetesen azt fogjuk mi is javasolni a tisztelt Háznak, hogy ezt az előterjesztést fogadja el. A másik dolog, hogy én rögtön rátérek az előterjesztésnek a tárgyalására.

Itt a jövedelem- és a vagyonadókra terjed ki ez az egyezmény: személyi jövedelemadó, társasági adó, telekadó és építményadó, illetve a magánszemélyek jövedelemadója, társasági adó, kommunális, kereskedelmi adó.

Álláspontunk szerint egyébként több olyan része is van ennek az egyezménynek, amely miatt elfogadásra javasoljuk, legfőképpen az, hogy kiszámíthatóvá teszi a kétoldalú adóztatási kapcsolatokat, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását pedig kifejezetten kizárja.

Az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében pedig megegyezésre jutott a két fél abban a tekintetben, hogy melyik félnek van adóztatási joga. A kötelező egyeztetési eljárást természetesen minden tekintetben támogatjuk, még akkor is, ha az egyezmény erre úgy nyújt lehetőséget, hogyha az egyik fél ebben nemcsak megszegi a kötelezettségét, de a másik fél egyébként felhívja arra a kötelezettségét, hogy nem megfelelően adóztatja az adóalanyokat.

Kiemelnék egy-két pontot, amely álláspontunk szerint is az elmúlt időszakban olyan problémás gócpont volt, amely miatt egyébként Luxemburnak, illetve több európai államnak is olyan volt adó tekintetében a híre, amilyen volt, és egyébként ezt a helyzetet a szerződés meg tudja szüntetni.

A nem természetes személyek, belföldi illetőség, kettős illetőség esetén a tényleges üzletvezetés helye határozza meg az adófizetésnek a kötelezettségét. A hajózásból, légi forgalomból, belvízi szállításból származó nyereség a tényleges üzletvezetési helynek államában adózik.

A kamatra nincs forrásadó, a jogdíjra sincsen forrásadó. Ami a legfontosabb, amit kiemelnék, hogy az OECD-modellegezmény 2008. évi felülvizsgálata alapján ebbe az egyezménybe is belekerül az, hogy az információcseréről akként rendelkeznek, hogy teljes körű legyen ez az információcsere. Tehát nem lehet arra hivatkozni, hogy nincs olyan belföldi érdek, amely miatt akár banktitkot, akár tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó bármilyen adatot meg lehetne tagadni, ennek a kiadását.

Ezért mi úgy gondoljuk, hogy ez mindenféleképpen az átláthatóságot, illetve az adózási szabályoknak a megkerülését, urambocsát, az adóoptimalizációnak a lehetőségét megfelelően csökkenti, és abba az irányba hat, amelyet mindannyian elfogadhatónak tartunk.

(12.50)

Mi úgy gondoljuk, hogy ennek az egyezménynek a megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél számára, ezért az MSZP-frakció támogatni fogja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik támogatja a megállapodásról szóló törvényjavaslatot, amely előttünk fekszik. Ez az egyezmény az 1990-ben megkötött egyezmény helyébe lép, és annak szükséges pontjait frissíti, aktualizálja az OECD-modellegezmény szabályainak megfelelően.

Néhány változtatásra szeretném felhívni a figyelmet, ami bekövetkezett a korábbi megállapodással összevetve. A 7. cikkben történt módosítás a vállalkozási nyereség tekintetében. Emellett a '90-es megállapodáshoz képest a mostani megállapodás kihirdetésével kikerül a szabad foglalkozás mint külön cikk az egyezményből, és egyszerűsödik a tanulmányokat érintő része is. Azt még hozzáfűzném, hogy a '90-es megállapodásban bizonyos luxemburgi társaságokra kivételek is szerepeltek, ez ebben a megállapodásban már nincsen ott, ilyen módon változott tehát.

Az örömteli, és üdvözölni tudjuk, hogy egyre több országgal kötöttünk hasonló jellegű megállapo-

dásokat, és ezek között fontos partnereink vannak, mint Németország, Svájc, Dánia, Nagy-Britannia vagy az Egyesült Államok, és ezekkel az államokkal új alapokra helyeztük adópolitikai kapcsolatainkat. Bízom abban, hogy ennek a megállapodásnak a kihirdetése következtében a személyek és a vállalkozások közötti együttműködés erősödni tud a két országban, Luxemburgban és Magyarországon. Ez mindenképpen pozitívan hathat az üzleti kapcsolatokra, a gazdasági életet fellendítheti, a magánszemélyek vonatkozásában pedig a tanulás, a kutatómunka és a munkavállalás tekintetében előrelépéseket jelenthet.

Én abban a reményben tudom a frakciónk részéről a támogatásról biztosítani a kormányt ebben az esetben, hogy nem a luxemburgi adóbotránnyal összhangban fognak majd zajlani itt az események, hiszen emlékezhetünk a nagy vitát kiváltott ügyre, Jean-Claude Junckerrel, az Európai Bizottság elnökével is erőteljesen összefüggésbe hozhatóak voltak ezek a viták. Tehát reméljük, hogy itt valóban a pozitívumokra fog majd helyeződni a hangsúly, és a két ország profitálni tud ebből. Természetesen a megállapodás ebbe az irányba mutat, de azt gondolom, ezt a kis megjegyzést mindenképpen meg kellett hogy tegyem.

Ettől függetlenül természetesen támogatni tudjuk ezt a megállapodást. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is azt kell mondanom, hogy örömmel konstatáltam azt, hogy minden hozzászóló egyetértett a kormány javaslatával, így abban konszenzus van az Országgyűlés falai között, hogy ez az új egyezmény támogatja azt a törekvést, amely mind nemzetközi szinten, mind hazánkban a nemzetközi adóelkerülés, adócsalás felderítése, megakadályozása érdekében indult, és tanúsítja, hogy hazánk azon országok közé tartozhat, amelyek az adóelkerülés elleni küzdelem leghatékonyabb eszközeinek tartott adóügyi információcsere kiterjesztését támogatják.

Csak megerősíteni tudom azt, amit Szakács képviselő úr mondott: ez az egyezmény banki információkra is kiterjedő, teljes körű, kérésre történő adóügyi információcsere-t biztosít, és kizárja, hogy a megkeresett állam visszautasítsa a kért információ kiadását arra hivatkozva, hogy neki az információra saját adóügyi céljai miatt nincs szüksége.

Mindezek alapján kérem a tisztelt képviselőket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot majd támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4852. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány 2015. május 19-én nyújtotta be a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatát.

A hazai számvitel rendszere az európai uniós tagságunkból következően több szinten szabályozott. A számvitelre vonatkozó alapvető rendelkezéseket a számvitelről szóló törvény határozza meg, amely magában foglalja a folyamatosan átültetett uniós előírásokat is. A tagállamok egyeztetését követően, 2013 júniusában fogadták el a számvitelre vonatkozó uniós szabályozás alapját jelentő új számviteli irányelveket, amely a korábban hatályos uniós szabályok helyébe lépett. Az új számviteli irányelvet 2015. július 20-ig kell a tagállamoknak a nemzeti jogukba átültetniük. A törvényjavaslat célja ennek megfelelően az új számviteli irányelv átültetése a hazai számviteli szabályozásba.

Tisztelt Ház! Az új számviteli irányelv számos kérdésben jelentős változást eredményez az éves pénzügyi beszámolóra, illetve az összevont, konszolidált éves pénzügyi beszámolóra vonatkozó előírásokban. A módosítások érintik a számviteli törvényben használt fogalmakat, megváltoztatják a mérlegés az eredménykimutatás sémájának felépítését, továbbá az éves beszámoló részét képező kiegészítő melléklet kötelező tartalmát is. A változásokat - összhangban az új számviteli irányelvben foglaltakkal - a 2016. január 1-jén vagy azt követően kezdődő üzleti évre vonatkozó éves beszámolóra, illetve összevont, konszolidált éves beszámolóra kell majd először alkalmazni.

Tisztelt Képviselők! Az új számviteli irányelv a korábbi irányelvtől eltérő filozófiára épül, és a kisvállalkozások tekintetében a maximum harmonizáció elvét követi. Ez azt jelenti, hogy bizonyos esetekben a tagállamok az irányelvben meghatározottnál se több, se kevesebb kötelezettséget nem írhatnak elő az érin-

tett kisvállalkozások számára, ez összességében az adminisztrációs terhek további csökkenését eredményezi a hazai kisvállalkozások számára.

Az új számviteli irányelv jelentősen megemelte az egyes vállalkozási csoportokra vonatkozó értékhatárokat. E tekintetben a kisvállalkozásokra vonatkozó maximum harmonizáció elve azt jelenti, hogy az egyszerűsített éves beszámoló számviteli törvény szerinti értékhatárait több mint kétszeresére kell emelni. Az új irányelv alapján ez a határ 1,2 milliárd forint mérlegfőösszegnek, illetve 2,4 milliárd forint nettó árbevételnek felel meg. A törvényjavaslat ennek megfelelő módosításra tesz javaslatot. Ezzel gyakorlatilag a számviteli törvény hatálya alá tartozó hazai vállalkozások 97-98 százaléka a jövőben egyszerűsített éves beszámolót készíthet.

Szintén emelkednek a vállalatcsoport egészére vonatkozó, összevont, konszolidált éves beszámoló készítési kötelezettsége alóli mentességre vonatkozó határértékek is. Így e tekintetben is az adminisztrációs terhek csökkentésére kerül sor, és a jövőben kevesebb anyavállalat lesz köteles összevont, konszolidált éves beszámolót összeállítani.

A módosítás az új számviteli irányelvvel összhangban további információkat, adatközléseket ír elő bizonyos közép- és nagyvállalkozások számára, továbbá az olyan vállalkozásokra vonatkozóan, amelyeket az új számviteli irányelv és a számviteli törvény is közérdeklődésre számot tartó gazdálkodóként definiál. Ezen vállalkozások esetén az új információkat, adatközléseket a közérdek, a befektetők védelme és az átlátható működés indokolja.

Tisztelt Országgyűlés! Az új számviteli irányelv nem teszi lehetővé a korábbi számviteli szabályozásban szereplő rendkívüli tételek külön elszámolását, bemutatását. A rendkívüli bevételek és a rendkívüli ráfordítások olyan tételek, amelyek függetlenek a szokásos vállalkozási tevékenységtől, a vállalkozó rendes üzletmenetén kívül esnek, a szokásos vállalkozási tevékenységgel nem állnak közvetlen kapcsolatban. Megszüntetésük folytán a korábban rendkívüli bevételeként vagy rendkívüli ráfordításként meghatározott tételeket tartalmuknak és jellegüknek megfelelően a számviteli törvényben szabályozott egyéb bevételek, egyéb ráfordítások, illetve a pénzügyi műveletek ráfordításai és bevételei között kell elszámolni.

Mindez jelentős változást eredményez a hazai számviteli előírásokban, különösen az eredménykimutatás tagolásában, felépítésében. A változások ugyanakkor a számviteli rendszer logikáját követik, így könnyen adaptálhatóak.

Tisztelt Ház! A gyakorlati tapasztalatok szerint a számviteli törvényben szabályozott üzleti vagy cégértékre vonatkozó elszámolási szabályokat a vállalkozások gyakran adóelkerülési célokra használják. Ennek a megakadályozása érdekében változnak az üzleti vagy cégérték számviteli nyilvántartásokban való kimutatásának és értékcsökkenési leírásának számviteli szabályai.

(13.00)

A módosítás alapján a jövőben már nem lehet üzleti vagy cégértéket kimutatni, legyen az akár pozitív, akár negatív, az olyan esetekben, amikor egy gazdasági társaság egy másik gazdasági társaság tulajdonosi jogait megtestesítő értékpapírjait szerzi meg. A módosítást követően üzleti vagy cégérték kimutatására csak akkor lesz lehetőség, ha egy gazdasági társaság valamely önállóan is működőképes üzletágának, üzlethálózatának megvásárlására kerül sor. Az üzleti vagy cégértékre vonatkozó módosítás rendelkezik továbbá arról is, hogy annak értékét legalább öt év, de legfeljebb tíz év alatt el kell számolni értékcsökkenési leírásként.

Tisztelt Ház! Összhangban az új számviteli irányelvvel és a tágabb nemzetközi számviteli szabályozással is, az osztlékelszámolás szabályainak megváltoztatását is tartalmazza a törvényjavaslat. A jelenleg hatályos elszámolási szabályok alapján az osztlék összegét annak az évnek a beszámolójában kell megjeleníteni, amellyel kapcsolatban azt jóváhagyták. A módosítás alapján a jövőben az osztlék összegét az erről szóló döntés időpontjával, év közben kell elszámolni a számviteli nyilvántartásokban. Emiatt a korábbi mérleg szerinti eredménytétel megszűnik, az eredménykimutatás az adózott eredmény levezetését fogja csak tartalmazni, és a fizetendő osztlék nem fog szerepelni az eredménykimutatásban. Ennek következtében azokban a jogszabályokban, ahol korábban a mérleg szerinti eredmény szerepelt, felváltja azt az adózott eredmény kategóriája. Az osztlékelszámolás számviteli szabályainak megváltoztatását tehát több más törvényen, így többek között a nemrégiben módosított kereskedelemről szóló törvényen is át kell vezetni. Tekintettel azonban arra, hogy az osztlék elszámolásának új számviteli szabálya a beszámolást érdemben nem érinti, a kapcsolódó törvényekben az eredeti jogalkotói szándékot ez a fogalmi pontosítás nem befolyásolja.

Ezzel összefüggésben változnak továbbá az osztlékfizetési korlátra vonatkozó, a polgári törvénykönyvben található szabályok is. A törvényjavaslat szerint az osztlékfizetésről a gazdasági társaság az elkészített éves beszámoló elfogadását követően határoz, és az osztlékfizetésre az előző üzleti évi adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartalékot lehet felhasználni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az új számviteli irányelv átültetésén túl további adójogszabályokat érintő, pontosító rendelkezéseket is tartalmaz. Módosul többek között az adózás rendjéről szóló törvény néhány rendelkezése.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ennek célja, hogy az adózás rendjéről szóló törvény bizonyos előírásai tekintetében a jelenlegi rö-

zített időállapot helyett a mindenkor hatályos kereskedelmi vámtarifaszámok legyenek az irányadók. A módosítás további célja, hogy az online pénztárgép és az állami adóhatóság közötti kommunikációs szolgáltatásra vonatkozó hatósági árak ne a legmagasabb árat, hanem a külön jogszabályban rögzített árat kelljen a jövőben tekinteni. A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény esetében a gyakorlati tapasztalatok alapján vált indokoltá az utólagos ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések pontosítása, kiegészítése, amelynek során módosulnak a hatósági döntés megváltoztathatóságára vonatkozó rendelkezések is.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az Amerikai Egyesült Államokkal az adóelkerülés visszaszorítása érdekében a hatóságok közötti, a pénzügyi számlákra vonatkozó automatikus információcseréről szóló, úgynevezett FATCA megállapodásról szóló törvény módosítását, amely a nemzetközi szerződésben szereplő legnagyobb kedvezmény elvét tartalmazó rendelkezésnek való megfelelést szolgálja. Az Amerikai Egyesült Államok 2014. október 7-ei keltezésű levelében értesítést küldött arról, hogy a fentiekben ismertetett kedvezőbb feltételeket tartalmazó kormányközi megállapodást kötött több állammal, és ezek a kedvezőbb feltételek a FATCA megállapodás alapján Magyarország számára is alkalmazhatóvá válhatnak. Ugyanakkor a rendelkezések áttekintését követően megállapítást nyert, hogy az amerikai fél által bemutatott rendelkezések alkalmazása Magyarország számára nem teremt kedvezőbb feltételeket. Így Magyarország nem kíván élni e kedvezmények alkalmazásának jogával, amelyről értesítenie kell az Egyesült Államokat. A javaslat e levélváltás hiteles angol nyelvű szövegének és hivatalos magyar fordításának szövegét tartalmazza, összhangban a hatályos jogszabályokkal.

Tisztelt Ház! Ezek tehát a kormány javaslatai a számviteli törvény és az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról. A törvényjavaslatban szereplő módosítások elfogadásával a hazai számviteli szabályozás teljes mértékben meg fog felelni az uniós követelményeknek, amely egyszerre szolgálja a magyar vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentését. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A hazai számviteli szabályozás az európai uniós tagságunkból következően több szinten is szabályozott. A tagállami egyeztetéseket követően 2013-ban került

elfogadásra a számvitelre vonatkozó uniós szabályozás alapját jelentő új számviteli irányelv. Az új irányelv az éves beszámolóra, illetve az összevont éves beszámolóra vonatkozó előírásokban számos kérdésben jelentős változást eredményezett.

Az új számviteli irányelv jelentősen megemelte az egyes vállalkozási csoportokra vonatkozó értékhatárokat. Ennek megfelelően a módosítás az egyszerűsített éves beszámoló számviteli törvény szerinti értékhatárait több mint kétszeresére emeli, ezzel lehetővé téve, hogy a számviteli törvény hatálya alá tartozó hazai vállalkozások nagy többsége, körülbelül 97-98 százaléka a jövőben egyszerűsített éves beszámolót készítsen. Ahogyan az imént felszólalásában az államtitkár úr is kitért rá, az új számviteli irányelv nem teszi lehetővé a korábbi számviteli szabályozásban rendkívüli tételek elszámolását. A rendkívüli bevételek és a rendkívüli ráfordítások olyan tételek, amelyek függetlenek a szokásos vállalkozási tevékenységtől, a vállalkozó rendes üzletmenetén kívül esnek, és a szokásos vállalkozási tevékenységgel nem állnak közvetlen kapcsolatban. Mindez jelentős változást eredményez a hazai számviteli előírásokban, az eredménykimutatás tagolásában és felépítésében is. Azonban a változások a számviteli rendszer logikáját követik, így könnyen adaptálhatók.

További lényeges változás, hogy összhangban az új számviteli irányelvvel, a nemzetközi szabályozással és a szakmai szervezetek javaslataival, változnak az osztalék elszámolásának szabályai is. Az osztalék összegét a jövőben a döntés napjával kell megjeleníteni a számviteli nyilvántartásokban, és nem annak az évnek a beszámolójában, amellyel kapcsolatban azt korábban jóváhagyták. Emiatt a korábbi mérleg szerinti eredménytétel megszűnik, az eredménykimutatás pedig az adózott eredmény levezetését fogja tartalmazni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az adózás rendjéről szóló törvény kisebb módosításait is, ennek pedig alapvetően az a célja, hogy az adózás rendjéről szóló törvény bizonyos részei tekintetében a jelenlegi rögzített időállapot helyett a mindenkori hatályos kereskedelmi vámtarifaszámok legyenek az irányadók. A módosítás további célja az is, hogy az online pénztárgép és az állami adóhatóság közötti kommunikációra vonatkozó hatósági árak ne a legmagasabb árat, hanem a külön jogszabályban rögzített árat kelljen a jövőben tekintetni. Továbbá fontos hangsúlyozni, hogy a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény esetében a gyakorlati tapasztalatok alapján indokolttá vált az utólagos ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések pontosítása, kiegészítése, amelynek során módosulnak a hatósági döntés megváltoztatóságára vonatkozó rendelkezések is.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az Amerikai Egyesült Államokkal az adóelkerülés visszaszorítása érdekében a hatóságok közötti pénzügyi számlákra vonatkozó automatikus információcseréről szóló, úgynevezett FATCA megállapodásról szóló

törvény módosítását, amely a nemzetközi szerződésben szereplő legnagyobb kedvezmény elvét tartalmazó rendelkezésnek való megfelelést szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/4852. számú, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat célja a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásaival és a kapcsolódó beszámolókkal összefüggő európai uniós irányelv átültetése a magyar jogrendbe. Alapvetően tehát egy jogharmonizációs intézkedésről beszélhetünk. Az európai uniós jogi szabályozásnak való megfelelésünk érdekében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy egy konstruktív vita lefolytatása után szavazataikkal támogassák a törvényt módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jellegét tekintve valóban egy uniós jogharmonizációs előterjesztést tárgyalunk, és az előterjesztő államtitkár úr közölte is velünk, hogy 2015. június 20-a az a határidő, ha jól érttem, ameddig a 2013/34. számú európai irányelv átvezetése a magyar jogrendbe meg kell hogy történjen.

(13.10)

Hogy miért kell ezeket a számviteli európai irányelveket a különböző tagországokban átvezetni, azt hiszem, az könnyen belátható: hogy összehasonlíthatók legyenek a számvitel eredményeként létrejött pénzügyi beszámolók, egyszerűsített pénzügyi beszámolók. Ennek mind a tartalmi, mind a formai részei teljes mértékben elfogadottak.

Hogy az indoklás szerint uniós átvezetésről van szó: ezt követően az Unióban is egyre általánosabbá válik a nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek alkalmazása, vagyis az IFRS rendszerek alkalmazása, amelyhez a várható módosításokkal egy újabb lépéssel közelebb kerül a magyar számviteli környezet is, úgy, hogy a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont, konszolidált éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról ezentúl a jelen előterjesztés szerint kell majd számot adni.

A tervezett változtatások között mindenki említette, hogy az új számviteli irányelv nem teszi lehetővé a rendkívüli tételek elszámolását. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a jövőben az eddig ilyen jogcímen felmerült vagy itt elszámolt tételeket nem számolhatja el a társaság, pusztán arról van szó, hogy az EU-irányelv szerint ez a kategória megszűnik, és a korábban rendkívüli bevételként vagy rendkívüli ráfordításként meghatározott tételeket tartal-

muknak és jellegüknek megfelelően az egyéb, tehát indoklásköteles kategóriában kell elszámolni, illetve a pénzügyi műveletek ráfordításai vagy a bevételek között kell elszámolni. Ez gyakorlatilag inkább technikai jellegű változásnak tekinthető, de megkövetel egy bizonyos fokú szemléletváltást is a szakmától, a pénzügyi-számviteli szakmától, akik ezeket a beszámolókat készítik.

Az egyszerűsített éves beszámolók használata, én azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom, hogy eddig is rendkívül széles körű volt. Tehát nagyon meggyőző ez a becslés az új határokkal, tehát hogy a mérlegfőösszeg 500 millió forintról 1 milliárd 200 millió forintra növekszik, az éves nettó árbevétel az eddigi 1 milliárd forintról 2,4 milliárd forintra növekszik. Egyedül az üzleti évben átlagosan foglalkoztatottak száma, az 50 fő nem változik. Ez biztos, hogy uniós szinten egy jelentős változás. De azért a magyar társaságoknak a túlnyomó többsége eddig is egyszerűsített pénzügyi beszámolót készített, ezzel ez annyira általánossá válik, hogy a társaságoknak mindössze 2-3 százaléka nem ilyen jellegű beszámolót fog készíteni. Úgyhogy ez végül is magyar vonatkozásban olyan túl nagy változást nem jelent. Sajnos ezek az értékhatárok Magyarországon eddig is lefedték, ha nem is a 97, de azért olyan 93 százalékot legalább. Tehát Magyarországon az e tekintetben nem kkv-körbe tartozó cégeknek a száma, aránya azért meglehetősen csekély volt. Ez sok mindenre visszavezethető, és mindenképpen célszerű lenne, hogyha ezen azért változás állna be, tehát magyar tőkeerős cégek beszámolóját is láthatná a szakma, illetve a gazdasági minisztérium.

Szintén változnak - az egységes elszámolás jegyében - az osztalékra vonatkozó szabályok is. A korábbi „mérleg szerinti eredmény” kategória megszűnik, mert nem a mérleg időpontjában kell kimutatni az eredményt, az eredménykimutatás az adózott eredmény levezetését fogja tartalmazni, és az osztalék összegét a jövőben az erre vonatkozó döntés napjával kell lekönyvelni, megjeleníteni a számviteli nyilvántartásokban, és nem annak az évnek a beszámolójában, amellyel kapcsolatban azt jóváhagyták. Ez szintén egy egységesítés, gyakorlatilag ez tényleg életszerűbb így. Valószínű, hogy az összehasonlíthatóságot lényegesen javítani tudja.

Érdekes a hatálybalépés is. A javaslat nagyobb része a kihirdetését követő napon lép hatályba, más részei legkésőbb 2016. január 1-jét követően.

Itt a hatálybalépéssel kapcsolatban néhány problémát azért szeretnék megemlíteni. A változások a 2016. évben induló üzleti évtől készített összevont, konszolidált éves beszámolóra lennének először alkalmazhatók, a 2015. naptári évben induló üzleti évről készített beszámoló esetében még nem. Ez azért fölvet bizonyos összehasonlíthatósági problémákat; ha nagyon szakmailag és szigorúan akarnék fogalmazni, azt lehetne mondani, hogy ezzel sérül az összemérés és a következetesség elve, mivel az új, 2016-ban alkalmazandó szabályoktól teljesen eltérő

módszerrel készült 2015. évi bázist kell a szakmának használnia. Tehát itt legalábbis egy szakmai fölkészítés, szakmai iránymutatás, értelmezésbeli segítség mindenképpen célszerű lenne, mert nem biztos, hogy mindenki ezt az összehasonlítást ugyanúgy tudja majd értelmezni, elvégezni.

A rendkívüli bevételek és ráfordítások számviteli kategória megszüntetése alapvetően nem rossz irány, de az egyéb és pénzügyi bevételek közé sorolandó eseményeknek megfelelően kell megnyitni azok nyilvántartására vonatkozó főkönyvi számlákat, hogy a társaságiadó-alap meghatározásához, annak ellenőrzéséhez megfelelő információ álljon, állhaszon rendelkezésre. A javaslat jelenlegi szövege most ezt az előírást nem tartalmazza, ezért benne van a félreértés, rosszhiszeműség esetén talán még az adóelkerülés lehetősége is.

Nem egyértelműen szabályozza a módosítás, hogy a jelenleg rendkívüliként kimutatott tételeket milyen módon kell kivezetni, átsorolni a 2016. évi beszámoló összeállításához. Ezzel sérülhet néhány számviteli alapelv, így többek között a valóság elve. Ezt valahogy meg kell oldani majd a szabályozásban.

Az IFRS szerinti szabályok részbeni bevezetése nem biztos, hogy célszerű, hasznosabb és célravezetőbb lenne, ha egy év halasztással a 2017. üzleti évre teljesen új kodifikálást, számviteli törvényt terjesztené be a kormány, szóval új számviteli törvény kerülne kiadásra, amely már megfelel az IFRS előírásainak, valamint a jelenleg zajló IFRS és a US GAAP, az amerikai számviteli sztenderdek összehangolásának. Tehát nagy valószínűséggel egy átfogó és jó szabályozási környezet lenne így kialakítható.

(13.20)

A másik előnye az lenne, hogy másfél-két év során a szakemberek átképzése, továbbképzése megvalósulna, megvalósulhatna éves kötelező mérlegképes könyvelői továbbképzés keretében, így a nemzetközi alapokon nyugvó új törvény bevezetése zökkenőmentes lehetne. Tehát nem csak mi - alapvetően ez szakmai észrevétel -, a szakma úgy látja, hogy küszöbön áll egy átfogó módosítás, és arra mindenképpen tekintettel kell lenni. Megértem, hogy itt van egy uniós határidős kötelezettség, de lehet, hogy ez az uniós jogharmonizáció szűkebben elegendő lenne és átfogóbb egy év halasztás után.

Ezek alapján az MSZP tartalmát tekintve támogatja ezt a törvényjavaslatot, bár minden részlete nem elfogadható. Az egyszerűsített éves beszámoló elkészítésének lehetősége több vállalkozás számára nyílik meg, ez pozitívum, ezzel csökken az adminisztrációs kötelezettségük, így a költségük is. Tehát ez a része pozitív.

A pénzügyi vállalkozások, elemzők a javaslattal kapcsolatban több - már az előbb próbáltam kifejteni, hogy milyen - észrevételt tettek, amelyeket a mi-

nisztérium a visszajelzések alapján nem javított ki, tehát ezeket azért érdemes lenne a szakmával továbbra is megvitatni.

Az általános észrevétel az, hogy a számviteli törvény toldozása-foldozása egy téves törvényalkotói hozzáállás. A jogszabály teljes, átfogó módosítása, a legújabb európai sztenderdeknek megfelelő kódexre való előkészítés, ráállás lenne szükséges, amely törekvéssel a pénzügyi szakma is teljeskörűen egyetért, emellett kellő felkészülési idő biztosításával egy új törvényt sokkal könnyebben alkalmaznának a gazdasági szereplők, mint a gyakorta részletekként módosuló előírásokat. Tehát ez a kritikai észrevételünk.

Ebből adódóan a szavazási magatartásunk valószínűleg pozitív tartózkodás lesz. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hargitai Jánosnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt a többékevésbé megfogalmazódó összhangot, amit a kormánypárti és az ellenzéki frakciók képviselői is eddig megerősítettek, én csak fokozni fogom.

Egy olyan indítvány van előttünk, amit muszájból is tárgyalunk, de érdekünkben is áll. Muszájból azért tárgyaljuk, mert Magyarország az Európai Unió tagjaként nyilvánvalóan részese volt a 2013. évi 34. számú EU-irányelv megalkotásának, ez az irányelv jogi jellegéből adódóan pedig kötelez minket arra, hogy az irányelvben foglaltakat tartalmilag a hazai joganyagba átültessük; ez a kötelezettség része a tevékenységünknek. De érdekünkben is áll - mint ahogy azt a Fidesz és a Szocialista Párt vezérszónoka és az államtitkár úr is kifejtette -, mert a hazai vállalkozások jó része ugyan eddig is egyszerűsített beszámolót készíthetett, de ha a jövőben még nőnek is ezek a hazai vállalkozások - és remélem, nőni fognak -, egyszerűsített éves beszámolót tudnak készíteni; ezzel a bürokráciájuk csökken, és ha a bürokráciájuk csökken, akkor a költségeiket is csökkenthetik 1,2 milliárd mérlegfőösszegig vagy 2,4 milliárd nettó árbevételig, ahogy ez már többször elhangzott.

A részleteket, miután két képviselőtársam előttem is említette a rendkívüli tételek elszámolásában történő változásokat, az osztalék összegének megjelenését a mérlegekben és az üzleti és cégértékre vonatkozó szabályokat, amelyek eddig adóelkerülésre adtak lehetőséget, ezeknek a változását csak megemlítem, kifejtetni nem fogom, valamint az adózás rendjéről szóló törvényben és a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvényben bekövetkezett, számviteli törvényből is adódó változásokra csak utalok.

Tehát megerősítem a KDNP képviselőcsoportja részéről is, hogy az irányelvben foglalt számviteli törvénybe történő átvezetését a kereszténydemokrata frakció időszerűnek tartja és támogatja. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden kívánom csak a Jobbik álláspontját körülírni, hiszen nem véletlen, hogy komolyabb vita nem alakul ki ebben a kérdéskörben a Házban. A sokadik európai uniós implementációs javaslat fekszik előttünk, és úgy érezzük, a vita lényegi része egy másik országban már lezajlott, tehát igazából a fordítás körülményeiről vitatkozhatunk itt a magyar parlamentben.

Vannak egyébként az előttünk fekvő csomagban az egyszerűsített beszámolóra vonatkozó, amúgy támogatható kitételek, tehát senki nem akar ennek keresztbefeküdni, lényegileg ugyanakkor azt láthatjuk, hogy kissé hiányosak a mellé csapott magyarországi saját elképzelések és a csomag szinten megjelenő olyan elgondolások, amelyek a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások életét a továbbiakban drámaibb módon megkönnyíthetnék.

Hogy csak egy példát mondjunk: a magyar környezet túladóztatottsága és túlbürokratizált mivolta miatt még mindig ott tart, hogy igen komoly gondokkal küszködnek a magyar vállalkozók. Ha veszünk egy példát, a jelenlegi 105 ezer forintosnak tekinthető bértömeg esetén azt látjuk, hogy annak a nettója a kétharmada sincs, a többit elviszik az adók, a szociális adók, az szja, a nyugdíjjárulék, az egészségbiztosítási járulék, a munkaerő-piaci járulék. Ezekkel nincs is baj, de ezek mértéke, megállapítása, főleg, ha a szakképzési hozzájárulást is idevesszük, már olyan teherterelt és tömeget jelent, hogy a minimálbéren foglalkoztatott munkavállaló ezek után, mondjuk, ha 68-69 ezer forintot szeretne hazavinni, akkor a munkaadója az államnak több mint 66 ezer forintot köteles fizetni, tehát a munkáltató összes költsége majdhogynem duplája lesz ezen számítás szerint annak - 134 ezer forintnál is több -, mint amit az alkalmazottja kézhez kap.

Ebből is látszik, ha a túlbürokratizáltságot sikerül csökkenteni, és ezzel elindulunk egy olyan irányba, hogy ezáltal a költségeket is tudjuk csökkenteni, akkor ez a helyzet a továbbiakban nem állhat elő, és érezhetővé válik az, hogy Magyarországon teherkönnyítést is el lehet érni azáltal, ha az adminisztrációs rendszert egy kicsit egyszerűsítjük, a túlbürokratizáltságot először csökkentjük. Nyilván megszüntetni nem lehet, de időszerű és ésszerű elképzelések mentén el lehet indulni jó irányba.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy az OECD legutolsó mérése szerint még mindig a magyar emberek esetében előforduló, két gyermeket nevelő, kétkeresős családoknál vizsgált átlagbér tekintetében a negyedik legkeményebben adóztatott gazdaság ilyen szempontból a magyar a vizsgált országok körében, és ez a nem túl megtisztelő negyedik hely azok után állt elő, hogy ebbe a modellbe már belevették a személyi jövedelemadó 1 százalékos

kormányzati csökkentésének amúgy támogatható tervét.

Összefoglalva tehát ki kell jelentenünk, elmondhatjuk, hogy ez a hatalmas adminisztrációs, bürokráciás tömeg - azzal együtt, hogy Magyarországon számtalan adóemelés-típus vagy új adótípus került be a köztudatba a második Orbán-kormány hatálybalépése óta -, ez a teher együttesen és összesen olyan szinten sújtja nemcsak a magyar munkavállalókat, a családokat, az egy- és kétkeresős családokat, hanem az egész gazdaságot, hogy annak kiszáritása mentén komoly nemzetgazdasági és versenyképességi hátrányokat okoz Magyarország számára.

Így az előttünk fekvő csomag fölösleges adminisztrációs terheket leépítő részét egyértelműen támogatni tudja a Jobbik frakciója, és nyilvánvaló módon a jövőben jobbitó javaslataink, szándékaink is arra fognak mutatni, abba az irányba fognak mutatni, hogy a fölösleges adminisztrációs terhek révén a bürokrácia ilyen kiterjedésében csökkenjen, és egyértelműen oda jussunk el, hogy Magyarországon ne csak a kis- és közepes méretű vállalkozások túladóztatása szűnjön meg, hanem ennek eredményeképpen az egyszerű magyar munkavállaló a saját bruttó béréből minél többet vihessen haza, ez a hazavitt összeg pedig egyre jobban közeledjen a nyugat-európai bérek átlagához. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni az előttünk lévő vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt.

Így megadom a szót az előterjesztőnek, Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

(13.30)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Örömmel állapíthatom meg, hogy jelen javaslatnál is egyfajta konszenzus kezd kialakulni, hiszen minden hozzászóló elfogadta azt, hogy alapvető érdekünk a közösségi irányelv átültetése, és ez az irányelv-átültetés, túl azon, hogy jogharmonizációs kötelezettségnek is tekinthető, csökkenteni fogja a magyarországi vállalkozások döntő részének adminisztrációs terheit. Ezért tehát a pozitív motívumot kell első helyen kiemeljem az elhangzott hozzászólásokból.

Azt gondolom, a tekintetben sok mozgástere a kormányzatnak nem volt, hogy új javaslatokat fogalmazzon meg. Z. Kárpát Dániel képviselő úr fölvetésére el kell hogy mondjam, hogy természetesen az irányelv vitájában a magyar kormány képviselte mindazokat az elveket, érdekeket, amelyek a magyar vállalkozások megerősítését célozták, amikor döntés született, az irányelvet a közösségi fórumok elfogadták, ezt követően már csak implementálásról beszélhetünk.

Ezért is nehéz most mit tenni azokkal a szakmai észrevételekkel, amelyeket különböző szakmai szervezetek fogalmaztak meg. Józsa képviselő úrnak el kell mondjam, hogy volt e tekintetben is konzultáció a szakmai szervezetekkel, tehát a kormányzat nemcsak Brüsszelben hallatta a hangját, hanem az itthoni szervezetekkel is élő kapcsolat volt.

Végül azt kell elmondanom, hogy a vitában nemcsak számviteli kérdések fogalmazódtak meg, hanem adózásra vonatkozó fölvetések is. Z. Kárpát Dániel képviselő úr az adózással kapcsolatban fogalmazott meg javaslatokat. Azt tudom elmondani, hogy a 2010 után működő kormányzat pont olyan lépéseket tett, amelyek célja a munkát, a családokat terhelő adók csökkentése volt. Ezért került bevezetésre a személyi jövedelemadó-rendszer, ezért került bevezetésre a munkahelyvédelmi akció, és ebbe az irányba lép tovább a jövő évi költségvetés, amikor a személyi jövedelemadó kulcsának 1 százalékpontos csökkentése valósulhat meg, vagy amikor a mezőgazdasági szektorban foglalkoztatottaknál már egész évben érvényesül a munkahelyvédelmi akció hatása.

Mindez tehát a jelen törvény tárgyát ugyan nem képezi, de fontosnak tartom, hogy az Országgyűlés lássa a kormány ez irányú terveit is.

Ami pedig a benyújtott javaslatot illeti, ismét csak azt kell hangsúlyozzam, hogy egy adminisztrációs-csökkentő javaslatról van szó. Mindezek figyelembevételével bízom abban, hogy a vitát követően a tisztelt Országgyűlés támogatni fogja a kormány javaslatát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4854. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czerván György úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A piac rendezett és megfelelő működése alapköve egy jól működő gazdaságnak, és ez az állítás különösen érvényes a mezőgazdasági termékek piacára.

A rendezett piaci működés kiszámítható gazdasági környezetet biztosít mind a termelők, mind a feldolgozók és a kereskedők számára. A stabilitás fokozza a termelés tervezhetőségét, a növekedési és fejlesztési kedvet, továbbá átlátható és tiszta piaci folyamatokat teremt, csökkentve ezzel a feketegazdaság arányát is.

A versenyképes mezőgazdaság fenntartása érdekében az Európai Unió szabályozási eszközökkel segíti elő a mezőgazdasági termékpiacok szervezett és rendezett működését. A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezéséről szóló jogszabályok a közös agrárpolitika legutóbbi reformjának keretében számos ponton megváltoztak, amely a hatékony és versenyképes piacszervezés érdekében a hazai mezőgazdasági piacszabályozás általános rendelkezéseinek felülvizsgálatát, módosítását és kiegészítését tette szükségessé.

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének kérdéseivel kapcsolatos, jelenleg hatályos törvényi szintű hazai szabályozást a szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXVIII. törvény tartalmazta. Ennek alapját az 1234/2007. tanácsi rendelet adta, amely 2014. január 1-jén átadta helyét az 1308/2013. parlamenti és tanácsi rendeletnek. Az új európai uniós rendeletben az egyes ágazatok szabályozásának további piaci orientálásával a szakmaközi és termelői szervezetek önszabályozáson alapuló piaci intézkedései még jobban előtérbe kerültek, aminek következtében e szervezetek szerepe a laza szabályozású ágazatokban is erősödött. Ezenkívül a szervezetek elismerésével, működésével kapcsolatos szabályozás is átfogó megújuláson esett át, valamint új, a korábbinál hatékonyabb és egységesebb válságkezelési intézkedéscsomag került az európai uniós rendeletbe. A korábbi jogalapot jelentő uniós szabályozás tehát jelentős mértékben átalakult, emiatt a hatályos magyar törvény szerkezete, az abban szereplő hivatkozások megváltozása a továbbiakban nagyon megnegézítendő a megfelelő jogalkalmazást.

Tekintettel a szükséges változtatások körére és mennyiségére, indokoltá vált egy új törvény előterjesztése, amely egészében felváltja a jelenlegit. A javaslat alapvetően továbbviszi a korábbi szabályozás jól működő elemeit, egyben biztosítja az uniós termékpiaci szabályozás hazai végrehajtásának kereteit.

Az új törvény fellép a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó kockázatok és visszaélések ellen. A szerződéskötésre, fizetési határidőre, adatszolgáltatásra és versenyjogi szabályozásra vonatkozó elemei megfelelő keretet biztosítanak az egyes ágazatok szereplői számára az integráltabb és szervezettebb működéshez, ugyanakkor figyelembe veszik a mezőgazdasági termelésben állandóan jelen lévő bizonytalanságot, és csökkentik a termelők kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó kockázatait, valamint a visszaéléseket.

A javaslat kifejezett célja, hogy megakadályozza az időjárási és más természeti okok miatt ténylegesen nehéz helyzetbe került termelők teljes tönkremenetelét, ugyanakkor a termelők szerződéses köteleml alóli mentesülése szigorú feltételekhez kötött annak érdekében, hogy ez ne gátolja az ügyletek létrejöttét.

A magyar mező- és élelmiszer-gazdaság fejlődése és versenyképessége szempontjából kulcskérdés,

hogy növekedjen az egyes ágazatok szervezettsége. Ezért a KAP-reform által meghatározott irányok figyelembevételével a magyar agrárpolitika is egyre nagyobb szerepet szán az egyes ágazatokban megvalósuló, alulról szerveződő, nyitott tagság elvén működő ágazati önszabályozásnak. Ezt az önszabályozást a termelői és a szakmaközi szervezetek, termelői csoportok hivatottak megvalósítani.

Az európai mezőgazdaságban a termelői szerveződések a rendezett ágazati működés és a termelők érdekérvényesítésének alapvető építőegységei. A termelői csoportok és a termelői szervezetek feladata a termelés és értékesítés szervezése, az együttes piaci fellépés kereteinek biztosítása és a stabil termelői jövedelmezőség elősegítése. A termelői szervezeteket megalakító termelők termékeiket közösen viszik piacra, így alkuképesekké válnak, csökken a hátrányuk a nagy volumenben termelő és vásárló szereplőkkel szemben. A termelői szervezetek megerősítésén keresztül növelhető az ágazatok technikai és technológiai színvonala, elősegíthető a friss piacok elérése, és könnyebben megoldható a feldolgozóipar ellátása megfelelő minőségű és mennyiségű hazai alapanyaggal. Emellett fontos szerepük lehet a hazai feldolgozóipar újjászervezésében is, amely összhangban van a vidékfejlesztésre és élelmiszer-gazdaság-fejlesztésre irányuló általános célkitűzéseinkkel.

A törvényjavaslat a termelői szervezetek esetében meghatározza a működésükkel kapcsolatos alapvető szabályokat, valamint az új közösségi szabályozás által biztosított jogaikkal kapcsolatos alapvető eljárási szabályokat.

(13.40)

A szerveződés magasabb fokát jelentő szakmaközi szervezetek egy-egy ágazat szereplőit, így a termelőket, a feldolgozókat és a kereskedőket vertikálisan fogják össze azzal az elsődleges céllal, hogy a termékek előállításának és forgalmazásának fejlesztését előmozdítsák, valamint elősegítsék a piac szereplői között az információáramlást, és ezzel növeljék a piac átláthatóságát. Az ágazati szereplők összefogása, az önrendelkezési jog megteremtése fontos és hatékony eszköz a mezőgazdasági termelés kiszolgáltatottságának csökkentésére, valamint a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás szervezettségének növelésére. Ezáltal jelentős mértékben nő a teljes élelmiszerlánc működésének kiszámíthatósága és stabilitása is. Mindez a fogyasztók szempontjából is előnyös helyzetet teremt a piac és a verseny szabályainak torzítása nélkül.

Az elismert szakmaközi szervezetek intézkedéseikkel elősegíthetik a kínálat piaci igényekhez való igazítását, adatgyűjtéssel és a piaci ártendenciák feljegyzésével előrejelzéseket készíthetnek, minőségjavító intézkedéseket hozhatnak, vagy akár ajánlott szerződés mintákat alkothatnak. Ezekon felül,

amennyiben egy adott termék tekintetében reprezentatívnak minősülnek, azaz az előállítás túlnyomó részét lefedik, a szakmaközi és a termelői szervezetek kezdeményezhetik egyes szabályaik kiterjesztését a tagsággal nem rendelkező ágazati szereplőkre is.

Az uniós ágazati beosztás egyes esetekben eltér a magyar gyakorlattól, ezért az új törvény rugalmasan biztosítja annak lehetőségét, hogy egy adott ágazatban működő szakmaközi szervezet szükség esetén más ágazatok termékeit is képviselhesse, illetve hogy egy szakmaközi szervezet egy ágazatnak csak bizonyos részében működjön. Egyszerűsödik a szakmaközi szervezetek elismerésével és működésével kapcsolatos szankciórendszer, valamint átláthatóbbá válnak a szakmaközi szervezetekre vonatkozó versenyjogi feltételek is.

Az új törvény tartalmazza a tejágazatban a kvótarendszert felváltó új európai szabályozás hazai végrehajtási elemeit, így például a nyerstej-értékesítés esetében a kötelező szerződéskötési előírást. Megalapozott ágazatpolitikai előrejelzéseket és döntéseket csak megfelelő adatok alapján lehet hozni. A piaci fejlemények követése és a korszerű adatszolgáltatás érdekében az új törvény lefekteti a mezőgazdasági adatbázisok, a tesztüzemi információs rendszer, a piaci árinformációs rendszer, az agrártámogatás igénybevevői által szolgáltatott adatok, a termékbecslési célból szolgáltatott adatok, valamint a termelői szervezetekkel és termelői csoportokkal kapcsolatos adatbázisok működésének kereteit.

Rendkívüli piaci események, mint például az orosz importtilalom, egészségügyi kockázatok vagy fogyasztói bizalomvesztés esetén biztosított annak lehetősége, hogy gyors válságkezelési intézkedések kerüljenek végrehajtásra mind a piaci szereplők, mind a fogyasztók érdekében.

A halászati és akvakultúra-termékek piacának szervezéséről szóló hazai végrehajtási szabályok újdonságként jelennek meg a mezőgazdasági piacsabályozás rendszerében. Az új törvény számos más speciális piacszerzési intézkedést is tartalmaz, amelyek az európai uniós szabályok adta lehetőségeket biztosítják. Ilyen például a vágóállatok vágás utáni minősítése vagy az adatszolgáltatás részletszabályai.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy minden részében megújult, az európai uniós szabályozáshoz igazított, ugyanakkor a nemzeti sajátosságokat is figyelembe vevő, modern, áttekinthető és a mezőgazdasági piacok szabályozásának eddigi tapasztalataira is építő jogszabályt ismerhetnek meg a T/4854. számú törvényjavaslatban.

Kérem, hogy a törvényjavaslatot az Országgyűlés vitassa meg és fogadja el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek, ennek keretében megadom a szót elsőként Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/4854. számú javaslat az 1308/2013. számú EU parlamenti és tanácsi rendelethez, és az ezzel közös agrárpolitika fejlődő irányelveihez igazodva új hazai jogi háttérrel teremt a termékpiaci szabályozás fontos kérdéseinek.

A termékpiacok szervezésével kapcsolatos korábbi törvényi szintű szabályozást a szakmaközi szervezetekről, az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény tartalmazza. Ez a törvény az 1234/2007. számú EK tanácsi rendeleten alapul, amely 2014. január 1-jén átadta helyét az 1308/2013. számú EU parlamenti és tanácsi rendeletnek. Ez az új rendelet a hazai jogrendben is egy új szabályozási alapot igényel. Erre az igényre válaszol a mostani előterjesztés.

A törvénytervezet a korábbinál nagyobb hangsúlyt helyez a termelői szervezetekre, társulásokra, szakmaközi szervezetekre vonatkozó szabályok kidolgozására. Fontos szabályokat tartalmaz a termelők, a feldolgozók és a felvásárlók viszonylatában keletkező fizetési határidőkre; a mezőgazdasági termény szolgáltatására kötött szerződésekre, különös tekintettel a nyers tej értékesítési eseteire; az egyes állatokra vonatkozó vágás utáni minősítési kötelezettségekre; valamint a szakmaközi szervezetek, termelői szervezetek és termelői csoportok elismerésére és működtetésére vonatkozóan.

A törvényjavaslat szerint lehetőség nyílik az elismert termelői szervezetek piacszerzési intézkedéseinek a szervezethez nem tartozó piaci szereplőkre való kiterjesztésére. Ezt az intézkedést a szakmaközi szervezet kérvényezheti, és az agrárpolitikáért felelős miniszter hagyhatja jóvá és rendelheti el legfeljebb három évre.

Ilyen esetekben a miniszter a kiterjesztett piacszerzési intézkedések előnyeit élvező, a szervezethez viszont nem csatlakozott piaci szereplők számára is meghatározhat egy indokolt mértékű pénzügyi hozzájárulást, amelyet a szakmai szervezet feladatainak elvégzésére kell fordítani.

A javaslat annak lehetőségét is biztosítja, hogy az elismert szakmaközi szervezetekhez nem tartozó ágazati szereplők is önként csatlakozhassanak a szakmaközi szervezetek egyes megállapodásaihoz. A javaslat alapján a szakmaközi szervezetek kérhetik a bíróságot a piacot sújtó zavarok, magatartási vagy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat jogellenességének megállapítására vagy a gyakorlat alkalmazásának tiltására, továbbá képviselhetik tagjait a bíróság előtt az alapszabályok tárgykörébe tartozó ügyekben. Ezek az új szabályok megfelelően illettik át az EU-s irányelveket a hazai jogrendbe, és követik a helyes irányvonalat, amely nagyobb figyelemmel van a szakmaközi szervezetek tevékenységének támogatása iránt.

Ezek jegyében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló T/4854. számú törvényjavaslat a közös agrárpolitika irányelveinek megfelelően kívánja a termelői csoportokat és a termelői szervezeteket támogatni. A KAP-reform által meghatározott irányok figyelembevételével a magyar agrárpolitika is egyre nagyobb szerepet szán az egyes ágazatokban megvalósuló, alulról szerveződő, a nyitott tagság elvén működő ágazati és szakmaközi önszabályozásnak.

Az elmúlt években igen sokat dolgozott a kormány azon, hogy a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésével kapcsolatos jogszabályok kiszolgálják az ágazatban tevékenykedők érdekeit. Fontos volt a közös agrárpolitika reformja, ám ez újabb lépéseket követel meg tőlünk azért, hogy hatékony és versenyképes legyen a piacszervezés. Felül kell vizsgálni és módosítani kell a szabályozás általános rendelkezéseit. A szerződés-kötésre, adatszolgáltatásra, a versenyjogi szabályozásra vonatkozó jogszabályi elemek megfelelő keretet kell hogy biztosítsanak az egyes ágazatok szereplői számára.

(13.50)

A törvénytervezet elfogadása esetén kiterjeszti hatályát a mezőgazdasági, halászati és élelmiszeripari termékekre és azok előállítóira, feldolgozóira, valamint forgalmazóira, különösen az ilyen tevékenységet végzőkből álló termelői szervezetekre, társulásokra, szakmaközi szervezetekre.

Fontosnak tartom, hogy a törvénytervezet tartalmaz bizonyos szigorításokat is. Ilyen például a termelők, feldolgozók és vásárlók viszonylatában a fizetési határidőkre vonatkozó szabályozás, amely az uniós irányelveknek megfelelően 15 napos határidőt tesz lehetővé, illetve kötelezővé, valamint a szerződő felek érdekének védelmében a mezőgazdasági termény szolgáltatására kötött szerződésekre vonatkozó szabályokat is meghatározza.

A javaslat tartalmazza: a mezőgazdasági termékpiacok megalapozott információ alapuló szervezése, valamint az Unió felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése érdekében statisztikai célra állami adatbázisokat kell működtetni. A javaslat elfogadása esetén a szakmaközi szervezetek kérhetik a bíróságot, ahogy említette államtitkár úr is meg előttem Pócs János képviselőtársam is, hogy bizonyos jogellenességet megszüntessen, illetve tiltsa el az abban szereplőket. A javaslat az EU-s irányelveknek megfelelően biztosítja annak lehetőségét,

hogy az elismert szakmaközi szervezetekhez nem tartozók is csatlakozhassanak egy ilyen szakmaközi szervezethez.

Összességében elmondható az európai tapasztalatok birtokában, hogy a termelői szervezetek megerősítésén keresztül növelhető az ágazatok technikai és technológiai színvonala, elősegíthető a friss piacok elérése és könnyebben megoldható a feldolgozóipar ellátása megfelelő hazai nyersanyaggal.

Tisztelettel javaslom kedves képviselőtársaimnak, hogy támogassák a törvénytervezetet, és szavazataikkal is erősítsék ezt meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Jelen tervezet nem az a törvény-módosítás, amiben a legélesebb vitánk fog kialakulni a kormánnyal.

Azt azért mindenképpen el kell mondanom kritikaként, és ezt módosító indítványokban meg is próbáljuk majd orvosolni, hogy azért itt a szerződő felek védelmével kapcsolatban értelmezési kérdésekben... - illetve kísérletet teszek majd arra is, hogy a zavaros, félreérthető definíciókon javítsunk, pontosítsunk, hogy ezekben azért lesznek módosító indítványaink, és remélem, hogy azért ezek érdemben tudják javítani a jogszabályt. Egyébként több olyan jogi és logikai bukfencet is találtunk benne, amit, azt hiszem, hogy érdemes lenne átgondolni. Lehet, hogy ez annak az eredménye, hogy egy európai uniós rendelet átvételéről és a KAP legújabb reformjával kapcsolatos módosítások miatt volt szükség erre a módosításra, és lehet, hogy itt ilyen fordítási problémák is voltak. Mindenesetre ezeket megpróbáljuk orvosolni.

Összességében magát a szándékot meg a törvényt is természetesen tudjuk támogatni, hiszen ez mindenképpen előmozdítja azokat a célokat, amelyekről államtitkár úr is beszélt, illetve a kormánypárti előterjesztők is beszéltek, és nagyon fontos az, hogy tagországként időben tudjunk reagálni ezekre a változásokra. Tehát ez mindenképpen pozitív, és fogjuk tudni támogatni ezt a törvénytervezetet. Remélem, hogy tényleg érdemben fognak tudni azzal a néhány módosító indítvánnyal foglalkozni, amit benyújtunk hozzá tényleg jó szándékkal és konstruktívan.

Tovább nem is akarom húzni az időt. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik pártjából.)*

ELNÖK: Köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére érkezünk. Most megadom a szót normál időkeretben Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan az előterjesztői expozéban és a vezérszónokoktól is egyébként hallottuk, gyakorlatilag egy új uniós szabályozást kell átmenetünk a hazai jogrendbe, ezért nem meglepő módon természetesen az MSZP-frakció is támogatni fogja majd ezt a törvényjavaslatot.

A korábbi jogalapot jelentő uniós szabályozás jelentős mértékben átalakul az új rendelettel, és a magyar törvénynek sem a szerkezete, sem pedig az abban szereplő hivatkozások megváltoztatása már nem tette lehetővé a megfelelő jogalkalmazást, így a szükséges változtatások köre és mennyisége indokolja ennek az új törvénynek az előterjesztését, amely gyakorlatilag teljes egészében felváltja majd a jelenlegit.

Néhány pontot szeretnék kiemelni, amelyet kifejezetten jónak, üdvözlendőnek tartunk a törvénnyel kapcsolatosan.

A törvényjavaslat az eljárási kérdésekben is meg fogja teremteni majd az összhangot a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás kérdéseiről szóló törvény rendelkezéseivel. Azt gondoljuk, hogy ez mindenképpen egy nagyon üdvözlendő és pozitív dolog.

Illetőleg ez a törvényjavaslat előírja, ahogyan említette egyébként Földi képviselő úr is, a mezőgazdasági termény szolgáltatására kötött szerződés kötelező tartalmi elemeit, és ezeket annak függvényében határozza meg, hogy azt a termés betakarítása előtt vagy azt követően kötik meg. De például tartalmazza a jogszabálytervezet a tejágazatban alkalmazandó szerződéskötési kötelezettség nemzeti szabályait is, vagy előírja a vágás utáni minősítés kötelezettségét. Azt gondoljuk, ezek mind olyan szabályozások, amelyek könnyebbé jelentenek majd a mezőgazdaságban, és kiszámíthatóbb, biztonságosabb termelést is tudnak eredményezni.

Éppen ezért, ahogy említettem, egy uniós szabályozást emelünk át a hazai jogrendbe, tehát a frakciónk támogatni fogja természetesen a törvényt. Köszönöm. *(Horváth Imre tapsol.)*

ELNÖK: Kérdezem, van-e további felszólalási szándék. *(Nincs jelzés.)* Úgy látom, hogy nincs. Így a vitát lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Czerván György államtitkár uré a szó.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarom én sem húzni az időt. Nagyon örülök annak, hogy itt különösebben nagy vita nem alakult ki, ami alapvetően érthető is, bár nagyon fontos szabályozó eszközről van szó. Én tisztelettel köszönöm a frakciók támogatását, és várjuk a módosító javaslatokat, meg fogjuk beszélni, meg fogjuk vitatni. Bízom ben-

ne, hogy szavazáskor a támogatásukról biztosítani tudják majd ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a szőlő- és bortermeléssel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4856. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként szintén megadom a szót Czerván György úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A hazai szőlő- és bortermelés a magyar mezőgazdaság kiemelten fontos ágazata. A szőlő- és borágazat a foglalkoztatáson kívül az ültetvények művelésén keresztül fontos tájalkotó, tájfenntartó szerepet is betölt. A magyar szőlő- és bortermelés hagyományai mélyen gyökerezőek, komoly termelési és borfogyasztási kultúrával rendelkezünk.

A szőlő- és borágazat igen összetett és nagy terjedelmű szabályozással rendelkezik. Az összetett szabályozás, az erre épülő adminisztrációs kötelezettségek komoly kihívás elé állítják az ágazat szereplőit. A bortörvény módosítása most lehetőséget teremt arra, hogy a borászati adminisztrációs kötelezettségek 2010-ben megkezdett egyszerűsítése tovább folytatódjon.

A törvény módosítását a végrehajtási rendeletek módosítása fogja követni, ahol az adminisztrációs terhek csökkentésével kapcsolatos további célok részletesen is meg fognak valósulni.

A szőlő- és bortermeléssel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/4856. számú törvényjavaslat ezen túl több érzékelhető változást is hoz a szőlő-, borágazat szereplőinek mindennapi életében. Az egyik fontos változást a nem művelt borszőlőültetvények hatékony és gyors kezelése érdekében tett módosítási javaslatoktól várjuk.

A tervezet növény-egészségügyi veszélyeztetés esetén lehetővé teszi a kényszerkivágást, különös figyelemmel az aranyszínű sárgaság szőlőbetegség veszélyes terjedésére.

A betegségnek jelenleg ellenszere nem ismert, ezért a megelőzésre, terjedésének hatékony megakadályozására kell a hangsúlyt helyezni. Ha a növénytermesztési hatóság megállapítja, hogy a műveletlen ültetvény növény-egészségügyi állapota alapján veszélyt jelent más ültetvényekre, elrendelheti az ültetvény kényszerkivágását. Erre a módosításra azért van szükség, mert 2012-ben a nem művelt szőlőültetvények rendezésére vonatkozó törvényi szabályozás a gyakorlati tapasztalatok alapján pontosításra szorul.

A módosítással az a célunk, hogy a nem művelt ültetvények ügyének rendezése a művelt ültetvények érdekében gyors és hatékony legyen.

A bortörvény módosítását az Európai Unió szőlőtelepítésekre vonatkozó szabályainak változása is szükségessé teszi.

(14.00)

A tervezet meghatározza a 2016. január 1-jétől hatályos telepítési engedélyezési rendszerre vonatkozó, törvényi szintű tagállami végrehajtási szabályokat. A Földművelésügyi Minisztérium 2012-ben hatékonyan állt ki a többi bortermelő tagállammal közösen az Európai Unió fórumain a szőlőtelepítések teljes liberalizációja ellen. Ennek eredményeként 2013-ban fogadta el az Európai Unió a telepítési engedélyezési rendszert, amely 2030-ig teszi lehetővé a telepítések korlátozását, ami fontos eszköz az Európai Unió borpiaci stabilitásának megtartása érdekében.

A bortörvény módosítása lehetővé teszi, hogy a 2015. december 31-ig kiadott telepítési jogot a jog birtokosa 2020. december 31-ig telepítési engedélyre válthassa át. Ezzel Magyarország a lehető leghosszabb időt kívánja biztosítani a termelők számára az új rendszerre történő átállásra.

Tisztelt Országgyűlés! A hegyközségekről szóló 2012. évi CCXIX. törvény tervezete elsősorban a telepítési jogok új rendszerével kapcsolatos végrehajtási szabályokat tartalmazza. Ezen túl a tervezet a hegyközségi rendtartások elfogadásával és módosításával kapcsolatos eljárás pontosítását is tartalmazza. Az új hegyközségi szabályozás elérte célját, a teljes hegyközségi rendszer alulról felfelé megújult. A Hegyközségek Nemzeti Tanácsa 2014-ben megkapta a szakmaközi szervezeti elismerést.

A megújult hegyközségi szervezetek fontos szereplőivé váltak a magyar szőlő-bor ágazatnak. A Földművelésügyi Minisztérium a hegyközségi szervezeteket továbbra is fontos partnernek tekinti. A benyújtott módosítási javaslat ezért csak kisebb kiegészítést, technikai módosítást tartalmaz, amit az eddigi tapasztalatok alapján fogalmazott meg a minisztérium az ágazat szereplőivel közösen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a világ és az Európai Unió is igen komoly változásokat élt át. Ezek a változások a mezőgazdaságot, így a szőlő-bor ágazatot sem kerülhették el. Az ágazat minden szereplőjének komoly erőfeszítéseket kell tenni ahhoz, hogy ezekhez a változásokhoz versenyképesen alkalmazkodni tudjon. A bortörvény módosításával továbbra is egy olyan keretjellel, egyszerű, átlátható szabályozást tartunk célszerűnek, ami lehetőséget ad a gyors változások követésére és egyszerűsítésére.

Tisztelettel kérem a tervezet Országgyűlés általi elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Font Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan szakmai törvényről van most szó, erről vitatkozunk itt, de talán meg is jegyezhetem, nem hiszem, hogy túl nagy vita lesz róla, amelyről általában a frakciók egyhangúlag szoktak dönteni, illetve nagyon kevés az az alkalom, amikor egyes technikai eljárási rendben további módosítást, javító szándékkal, kormánypárti vagy ellenzéki képviselők szoktak megfogalmazni.

Úgy, ahogy államtitkár úr is mondta, a szakmai szervezet, a HNT megkérdezésével, annak együttműködésével került betervezésre ez a törvénytervezet. Magam, mint a Szőlő-bor-pálinka albizottság elnöke is, ezt a tervezetet bevitettem a bizottsági ülésünk legutolsó ülésnapjára, és kértem, ha bármilyen észrevételt még tudnak a szakmai képviselettel rendelkezők mondani, azt tegyék meg. Hiszen egy ilyen szakmai törvényről rendszerint a kormányzat nyitott minden ésszerű, megfogadható módosító indítványra.

Jelezték egyébként, és itt megerősítem államtitkár urat, hogy amely kérdésekben konzultáltak, egyeztetés, netán vita volt, döntő mértékben közös megegyezéssel ezek az észrevételek bekerültek ebbe a törvénytervezetbe. Ahogy látjuk a szakmai részét, három-négy technikai jellegű kérdés pontosítására kerül sor, illetve részben a jövőbelátást is kifejti a törvény a nem művelt borszőlőültetvényekkel kapcsolatos műveletekre, kötelezettségekre, kényszerkivágásra. Itt azért sok gazdát szokott bosszantani, hogy nem művelt szőlőterületek fertőzései góccá alakulnak át. A környezetében a helyes művelési magatartást tanúsító gazdálkodókat rendkívüli károsíthatja egy fertőzési góc a közelben.

Itt szembe kell néznünk egy olyan új típusú, a melegedés következtében hazánkat is elérő betegséggel, az aranyszínű sárgaságra gondolok, amit egy köztesgazda rovar terjeszt, és az a rovar sajnálatos módon már Magyarországon is megél. Így került fel Szlovénián, Olaszországon keresztül hozzánk is. Tavaly, aki figyelte ez irányú intézkedését a Nébihnek, Zala megyében már kényszerpermetezést is rendeltek el hatósági úton, pont azért, hogy ezt a ma még szőlők részéről gyógyíthatatlan fertőzést megakadályozzuk a betegséget hordozó köztesgazdán keresztül, a rovar irtásán keresztül.

Nos, mindezek a problémák egyben megjelenhetnek, de talán a nem művelt ültetvények esetében most már hatékony intézkedések következtében esetleg az ilyen fertőző góccokat is el lehet távolítani, ha majd ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül.

A másik nagy vitatéma volt, az Uniót négy évig gyötörtük, mert véleményünk szerint egy nem megfontolt ötlet alapján a telepítési jogokat fel szeretne volna szabadítani az EU igazgatása. Ehhez tudni kell,

hogy a szőlőtermesztés az egyik kvótához kötött termelés; kevés ilyen van az EU-ban, de ez pont az. Magyarország és minden tagország számára meghatározott termőfelületet lehet csak szőlővel beültetni, illetve termelni. Ezt a kvótát, ezt a kötöttséget szeretne volna felszabadítani az EU és teljes szabadpiacivá tenni. Ebben rendkívül nagy veszélyt láttunk, amit a magas minőség, különösen Tokaj védelme esetében említhetnek meg. Ez a különlegesség és magas minőség rovására a tömegtermelés és a tőkés befektetőcsoportok minél nagyobb felületen való egységesített termeléséhez vezetett volna. Ezt látjuk Chilében, Dél-Afrikában, Ausztráliában, ahol ilyen típusú termeléseket valósítanak meg.

Mi állítjuk, hogy az európai termelés nem ilyen. A családi gazdálkodókra, kis szőlőbirtoktestekre, zugokra, dűlőkre szakosodva érjük el azokat a nagyon szép eredményeket, amiket most már, hála istennek, nemcsak Magyarországon értékelünk nagyra egy-egy szép bor esetén, hanem, aki figyeli ezt, a nemzetközi bormustrákon is igen szép eredményeket érnek el a három nagy borfajta kategóriában, mint a vörös, a fehér és a rozé. A természetes édes borok kategóriáját külön említtem mindig, hiszen Tokajnak ez az unikuma, amiről talán az egész magyar bortermelést is be szokták azonosítani a külföldiek.

A telepítési jog kérdése átmeneti döntést eredményezett. Ugyanis a telepítési jog rendszere a javaslat következtében - az ellenállásunk következtében, mondhatnám így -, megmarad, de a telepítési jog engedélyre történő átváltását írta elő az EU 2016 januárjától, de fenntartjuk továbbra is a kvótarendszert minimum 2030-ig. A nyomás szándéka változatlanul megvan, hogy szabadítsuk fel a szőlőtermelői piacot. Ez Magyarországnak és sok szőlőtermelő országnak nem érdeke, tőkés befektetőcsoportoknak az érdeke. Ez a harc újólapon meg szokott jelenni az Európai Unió döntéshozóinak asztalán. De ennek a küzdelemnek az egyik győzelmi állapota, hogy nincs feloldva a kvótarendszer, a telepíthető szőlőterület nagyságának rendszere.

Ezt a jogosultságot egy engedélyre való átváltással kell egy szabadabb felhasználási rendszerbe bevezetni. Ez meg fog történni 2016. január 1-jétől, és ennek megfelelően ez felelősséget és feladatot ró a hegyközségekre. És a tervezet második része a hegyközségek feladatkörét tisztázza, hogy milyen eljárási rendben mit kell tenni a hegybíróknak, szakmaközi szervezetként a HNT-nek, amelyik ezt az egészet bonyolítja, hogy az ő alkalmazásában hogyan kell levezetni, átvezetni ezt az egész változást úgy, hogy a nyilvántartási rendszer egyértelműen biztosítsa a tulajdonhoz való jogot, illetve a telepítési jogosultságok tiszta, mindenki számára átlátható rendszerét.

(14.10)

Azt gondolom, hogy még az a három-négy, az évek során felhalmozott tapasztalatokra alapuló

jogszabályi módosítás a szakma egyetértésével a szőlőtermelők munkájának elősegítését szorgalmazza. Úgy gondoljuk, hogy állandó harcban állunk az adminisztrációval szemben, mármint az adminisztrációs terhekkel szemben, ez a törvénytervezet is részben adminisztrációsteher-csökkentést is megvalósít az egyes szegmensekben.

Ez úgy szokott történni, hogy a hatóság úgy látja, hogy már tovább nem lehet adminisztrációs terhet csökkenteni, mert ez a termelési és ellenőrzési biztonság kockázatát veszélyezteti, tehát már túl nagy lenne a kockázat, hogy tiszta környezetben termel-e mindenki, és ezt ellenőrizni tudjuk; az érintettek meg úgy látják, hogy olyan fölösleges még mindig az adminisztrációs teher, hogy ha egyik-másik lába nem lenne, akkor is az átláthatóság, a tiszta termelési környezet megmaradna. Próbálunk ebben jelentős lépéseket tenni. Nem ehhez a törvénytervezethez kapcsolódik, de szeretném jelezni, hogy a jövedéki törvény teljes körű módosítása indult meg a Nemzetgazdasági Minisztérium keretén belül. Egyik lába a szőlő-bor-pálinkáról is szól mint jövedéki termék, és az együttműködés keretében nagy esélyt látunk arra, hogy mint jövedéki termék, szőlő-bor, de egyben az adminisztrációs terhek csökkentése jelentős mértékű lehet, különösen azon gazdálkodók számára, akik ezer hektónál kevesebbet termelnek és forgalmazznak évente.

Nem saját ötletéről beszélek, Ausztria, Németország, Olaszország már régóta megkülönbözteti az ezer hektó fölötti és ezer hektó alatti termelőket, és az ezer hektó alatti termelők csak egy rendkívül egyszerűsített adminisztrációt kell hogy vezessenek. De mint említettem, ez a törvénytervezet is egyben az adminisztrációs terhek csökkentését is jelenti bizonyos tekintetben.

Természetesen javasoljuk a parlament minden frakciójának, képviselőtársainknak is, hogy ezt a törvénytervezetet támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Legény Zsoltnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az előterjesztői expozéban is hallhattuk, itt is egy technikai jellegű módosításról van szó elsősorban, azonban emellett nagyon sok olyan részt is kíván rendezni az előttünk fekvő tervezet, amely szerintünk kifejezetten üdvözlendő dolog.

Ez a törvényjavaslat három törvénynek a módosítását is tartalmazza: egyrészt a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló törvény, másrészt a hegyközségekről szóló törvény, harmadrészt pedig a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló törvény egybegyűrt módosításáról lenne szó.

A törvényjavaslat a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló törvény módosítási részében

technikai jellegű pontosításokat tartalmaz, amely elősegíti az adminisztrációs terhek további csökkentését is. De például, ahogyan Font képviselő úr is kiemelte, a nem művelt borszőlőültetvények hatékony és gyors kezelése érdekében, növényegészségügyi veszélyeztetés esetén lehetővé teszi a kényszerkivágást abban az esetben, ha a növénytermesztési hatóság megállapítja, hogy a műveletlen ültetvény növényegészségügyi állapot alapján veszélyt jelent más ültetvényekre.

Említette Font képviselő úr is, hogy nagyon sok gazdát zavart, dühített és okozott kárt a gazdáknak az, hogy nem művelt borszőlőterületek az ő területeiket fertőzték, éppen ezért azt gondoljuk, hogy a törvényjavaslatnak ez a része kifejezetten előremutató. De például a törvényjavaslatban módosítják és pontosítják a borhamisítás esetén alkalmazható szankciókat, hogy a hatóság kezében - hogy is mondjam? - egy visszatartó erejű bírságolási lehetőség is legyen. Vagy például a hegyközségekről szóló törvény módosítása a telepítési jogok új rendszerével kapcsolatos szabályokat is tartalmazza, valamint a hegyközségi rendtartások elfogadásával és módosításával kapcsolatos szabályokat.

Azt gondoljuk, ahogyan említette egyébként Font képviselő úr is, ez abszolút nem fog vitát eredményezni a Házban. Lesz egy vagy két pontosító javaslatunk, amelyet természetesen törvénymódosító javaslat formájában, remélem, még ma be fogunk tudni nyújtani a Háznak, reméljük, hogy ezt a tárca és a kormány is tudja akceptálni. És természetesen támogatni fogjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából államtitkár úr mint előterjesztő, Font Sándor képviselőtársam mint a Fidesz vezérszónoka gyakorlatilag minden pozitívumot elmondott a törvénytervezettel kapcsolatban. Én csak megerősíteni tudom azokat a véleményeket, amelyeket képviselőtársaim ezzel kapcsolatban elmondtak. Nagyon röviden: a KDNP-frakció részéről teljes egészében támogatjuk a törvénytervezetet, és javasoljuk tisztelt képviselőtársaimnak a törvénytervezet elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik is fogja tudni támogatni ezt a javaslatot, úgyhogy ebben sem alakul ki komolyabb vita közöttünk. Én is úgy gondolom, hogy a módosítások döntő része, ami előttünk fekszik, az

előremutató, és jó, hogy reagáltunk ezekre a problémákra.

A fertőzési góc kérdése már többször előkerült, és minden frakcióból kiemelték, hogy tényleg egy nagyon hasznos, előremutató dolog, ha időben tudnak lépni a hatóságok, akár a legsúlyosabb szankciókkal élve is, ha szükséges. Úgy gondolom, hogy ezt a problémát mindannyiunk felé több termelő már évek óta jelezte, úgyhogy tényleg örülünk ennek is. Az Európai Unióban pedig a szőlőtelepítési korlátozás feloldása is egy olyan próbálkozás volt, ami jól mutatja azt, hogy tényleg folyamatosan résen kell lenni, és folyamatosan látszik az, hogy kívülről a tőkeérdekek nemcsak ebben az adott kérdésben, hanem minden más területen nyomás alatt tartják Európát és a tagállamokat, úgyhogy érdemes ebben folyamatosan keresnünk a többi tagországgal is a kapcsolatot, és az ilyen veszélyt látva úgy tárgyalni, hogy elérjük, ha most még csak időhúzással is, de tényleg kitöltük a veszélyt, és ennek is nagyon örülök.

Annak meg végképp, amit Font elnök úr említett, hogy a jövedéki törvénynek egy átfogó átgondolása folyamatban van. Ugyan nem tárgya a most tárgyalt jogszabálynak, de ez nagyon pozitív. Ha esetleg majd valami időpontot lehet megtudni, hogy mikorra várható, hogy a Ház elé kerül, azt megköszönnénk, hiszen minden érintett régóta panaszkodik arra, hogy abszolút túlbürokratizált a rendszer, és pláne az olyan kis- és közepes termelők esetében, akiről itt legfőképpen szó van, hiszen azért egy nagyobb üzem esetében mód van arra, hogy olyan szakembereket alkalmazzanak, akik képesek az adminisztrációs terheket ellátni, csökkenteni és profin elvégezni, míg bizony egy kisebb családi vállalkozás esetében ez sokszor megoldhatatlan feladatot jelent.

Szintén nem a most tárgyalt törvényhez tartozik szorosan, de jó lenne, ha a bormarketing területén is valamiféle rendrakás elindulna a kormánynál, hiszen azért elég nagy káosz van. Jó néhány írásbeli kérdésben boncolgattam ezt az ügyet, és most nem akarom itt előhozni és nevekkel vagdalkozni, hiszen nem a jelen javaslat tárgya, de jól látszik az, hogy kormányzati szinten a különböző minisztériumok hogyan ölik egymást itt a bormarketinggel kapcsolatban, és milyen belső feszültségek vannak, ami nem is érdekelne, ha nem azt látnám, hogy ez a magyar bornak bizony a kárára válik, és nem a nevét öregbíti, és nem azt segíti elő, hogy esetleg a magyar bor nemzetközi porondon is előre tudjon lépni. Hiszen ahogy elhangzott, idehaza tényleg jól állunk, ha jól tudom, a magyar emberek 90 százalék fölött magyar bort fogyasztanak, legalábbis úgy tudják. Ha itt most az olasz trükközést, pancsolmányokat nem vesszük bele, akkor mindenképp elmondható, hogy 90 százalék fölött magyar bort fogyasztunk, ami egy nagyon jó arány. Bárcsak így állnánk a többi élelmiszer vagy egyéb termék esetében is, azt hiszem, hogy nagyon sok gondtól megszabadulna ez az ország. Ahogy mondtam, tehát támogatjuk.

Ha még talán arra választ kaphatnék, hogy ezt a gyümölcsborproblémát, ami nincs, de valahol baj is, hogy nincs, mikor lehetne kezelni, vagy lehet-e erre valamilyen megoldást találni. Én itt arra gondolok, hogy jó lenne azt a közties szűk mezsgyét megtalálni, ahol a borhamisításnak még nem ágyazunk meg, ugyanakkor azt a világméretű trendet, hogy ezek a különböző gyümölcsborok, ciderek terjednek, és abszolút jó piaci rést lehetne itt találni hazánkban is, hogy azt lehet-e valamilyen módon szabályozni. Gondolkodtak-e azon, hogy van-e erre egy olyan megoldás, ami nem okoz hátrányt, problémát a magyar borászoknak - ezt senki nem akarja, elsődleges érdekünk, hogy a magyar bor megőrizze vezető szerepét, és ne adja át helyét semmilyen trükközésnek. Ugyanakkor én elég komoly hiányosságnak és vétekné tartom azt, hogy hazánk ebből a világméretű trendből most nem tudja kivenni megfelelő mértékben a szerepét, miközben minőségi termékekkel tudnánk megjelenni a piacon.

(14.20)

Tehát ahogy mondtam, támogatjuk a javaslatot, egy-két módosító indítványunk lesz hozzá, de ezek csak technikai pontosításokat fognak tartalmazni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy az LMP frakciója kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindössze csak azért, hogy elmondjam, hogy örömünkre szolgál, hogyha olyan szakmai javaslatok vannak, amelyekben sem politikai akna, sem más nincs, kifejezetten jónak tartottuk az indítványt, szerintünk előremutató.

Nyilvánvalóan ellenzéki párt képviselőjeként azt kell mondanom, hogy az ágazatban vannak még teendők, de összességében ez a javaslat, abban bízunk, hogy segíti az ágazat szereplőinek a további munkáját, tehát támogatjuk az indítványt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A vezérszónoki kör végére értünk. Jelzem, hogy Kónya Péter képviselő úr előre bejelentett felszólalását visszavonta.

Így most a normál felszólalások következhetnek. Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szeretném nagyon szaporítani a szót, csak szeretném még felhívni a figyelmet két olyan részre, a törvényjavaslat két olyan részére, amely

szerintünk kifejezetten pozitív, ez pedig a tokaji borral kapcsolatos. Egyrészt a javaslat pontosítja és szigorítja is a tokaji bor tárolására vonatkozó szabályokat. Az új szabályozás értelmében előírásra kerül, hogy a más terület terméséből származó borászati termékeket a tokaji borvidék területéről származó borászati termékektől elkülönítve, külön borászati üzemben kell tartani, illetőleg ez a javaslat, amely előttünk fekszik, pontosítja a tokaji szamorodni előállítására vonatkozó szabályokat is.

Azt gondoljuk, hogy sajnós, sajnálatos módon az elmúlt években a tokaji bortermelés és a marketing is néha szenvedett hátrányokat vagy kapott övön aluli ütések, ezért kifejezetten üdvözlendőnek és jónak tartjuk azt, hogy a törvényjavaslat a tokaji borok esetében egy ilyen, mondhatjuk úgy, különlegesebb védelmet kíván megfogalmazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ha további felszólalási szándék nincsen, akkor lezárom a vitát, és megadom a szót az előterjesztőnek, Czerván György államtitkár úrnak.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyanazt tudom mondani, mint az előző napirendi pont végén, hogy köszönöm a támogató észrevételeket. Úgy látszik, ma jó napunk van, sose legyen nagyobb vita. Várjuk a módosító javaslatokat.

Az egyéb felvetéseket, amelyeket Magyar Zoltán képviselő úr és itt néhányan felvetettek a gyümölcsborral kapcsolatosan, a bormarketinggel, illetve a jövedéki adó témájával kapcsolatban, azt gondolom, azt majd egy másik alkalommal mezőgazdasági bizottsági ülésen vagy albizottsági ülésen beszéljük át. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Font Sándor képviselő önálló indítványa T/5039. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Font Sándor úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a rejtélyes cím tulajdonképpen azt takarja, hogy amikor a mezőgazdasági termelők a földalapi támogatást igénylik, amely minden évben a május-június 15-i időszak között történhet meg, akkor azt milyen jogcímen és milyen okiratokkal tudja igazolni, hogy ő annak a földterületnek a használója,

amely után az európai uniós támogatások valamelyikét igényelni szeretné.

Közismert, hogy például egy adásvétel esetén a földhasználat leigazolása esetleg a hatóságoknál valamennyit késik. Ekkor még nem áll rendelkezésre minden okirat. De közismert az is, hogy esetleg osztatlan közös tulajdon használata esetén az ügyfél, a gazdálkodó rendelkezik egy olyan szerződéssel, amely nemcsak a saját, osztatlan közösben kimért részére jogosult a föld használatára, arra egyértelmű a jogosultsága, hanem egy másik tulajdonostársával kötött egy olyan szerződést, hogy annak a terület nagyságát is ő szeretné megművelni. Ezek közvetlenül, esetleg önhibájukon kívül nem kerülnek bejegyzésre a földhivatalhoz. Ekkor már gondként merül fel az igényléskor, hogy falugazdásznál az igényléskor vagy egyáltalán, aki alanyi jogon nyújtja be az igénylést, vajon jogszerű-e ez a földhasználat, erre is jogosult-e például az igénylő beadni a támogatási igénylést. Egyáltalán, két olyan törvény, amely a jogszerű földhasználat kérdéskörével foglalkozik, mondjuk, az egyik az MVH eljárási törvény, amelyben neki kell önmagát szabályozni abban, hogy hogyan is fogadja be ezeket a pályázatokat, kit tekint jogszerű földhasználónak, és ott milyen jogcímen fogadhatja be, hogy valaki földhasználó, hogy ő tulajdonos, hogy ő bérlő, és hadd ne soroljam a további jogcímeiket. Ezek a jogcímek az MVH eljárási törvényben nem egyeznek meg a tavalyelőtt elfogadott földforgalmi törvényben felsoroltakkal, hiszen a földforgalmi törvény mint használati módozatot ismeri a feles bérlést, a részes művelést és a szívességi földhasználatot, de az MVH-t szabályozó törvényben ezek a használati jogcímek nem kerültek felsorolásra.

Nos, ezek voltak azok a problematikus kérdések és bizonytalan kérdéskörök, amelyek miatt az indítványomat megtettem, hogy hozzuk összhangba az MVH eljárási törvényben szabályozott használati jogcímeiket a földforgalmi törvényben szabályozott használati jogcímeikkel. Ez egyértelműen kiterjesztését jelenti a használati jogoknak. Tehát mondhatjuk úgy, hogy e törvény elfogadása előtt, esetleges elfogadása előtt kevesebb jogcímen igényelhettek gazdálkodók földalapú támogatást, mert a használatot kevesebb jogcímre vonatkoztatva tudták csak igazolni. Javaslatommal ezt bővíteni szeretném a földforgalmi törvényben foglaltaknak megfelelően. Ezzel egy elég széles körben, a javaslatban felsorolt körben jogosultak ezek után a támogatás igénylésére.

Ami mindig is kényes volt, és az előbb is megemlítettem, az osztatlan közös tulajdonnál lévő földhasználat. Valljuk be őszintén, tettünk rá jó néhány kísérletet, hogy a magánjog védelme alapján mindig is a tulajdonosnak adjuk a legerősebb jogosítványt, de tény az, hogy osztatlan közös esetében nemcsak a tulajdonrészünket, hanem másik területet művelve egy egész bonyolult eljárással lehetett igazolni a terület megosztását a földhivatal által ellenőrzött módon, rajzkészítés és hadd ne soroljam, hogy mi volt az az eljárási rend, amelyben bizonyítható volt, hogy vala-

ki még további, az osztatlan közösön belüli földterület jogos használója. Ez rendszerint olyan adminisztratív akadályokat állított a valóban művelő gazdálkodó elé, hogy sok esetben azt mondta, hogy nem ér meg neki ennyit, hogy ezzel bíbelődjön, nem is tudja az adminisztrációs rendszert végigvinni. Sajnos, nem is igényelhetett a jogosan művelt terület után esetleg Uniótól származó pénzforrást.

Ezt a kérdéskört szerettem volna tisztázni azzal, hogy általános elvként vesszük, hogy aki földhasználatot, földalapú támogatást igényelt, azt jogszerű földhasználónak tekintjük mindaddig, amíg ellenérdekelt fél be nem jelentkezik erre a területre. Nyilvánvaló, hogy ekkor egyeztetés lesz a következménye a túligénylés vagy ráigénylés miatt. De tisztázni lehet inntól kezdve, hogy kinek milyen jogalapja volt az igénylésre. Az osztatlan közös használata esetén a javaslatommal megpróbáltam egyszerűsíteni a közeli hozzátartozók esetében is a jogos, jogszerű földhasználatot. Sok esetben pontosan tudjuk, különösen a családi gazdálkodóknál ez bonyolódik, hogy házas-társ, gyermek, férj, feleség esetében a birtok, a gazdálkodás egységes, ugyanakkor esetleg más nevének vannak a területek, de mindent egységesen tesznek, és sok esetben a családtag helyett történhet meg az igénylés, nem pontosan az fogja az igénylést megtenni, akinek a nevének a tulajdonjogi bejegyzés is van.

Ezeket az életszerű helyzeteket is próbáltam érvényesíteni ebben az előterjesztésben. Ha jól igyekszünk, akkor hozzáteszem, hogy a zárórendeletekben a javaslatom kiterjedne a '15. évben beadott egységes kérelmek elbírálásánál alkalmazott rendre is.

(14.30)

Azaz azok a kérelmezők, akik esetleg olyan területekre nem kérhettek támogatást, mert nem tudták, hogy vajon bizonyítható lesz-e őáltaluk a használati jogcím, azokra kiterjesztve ezt az eljárást, még június 15-éig ezt a korrigálást megtehetik, és a törvény életbelépésével ez az idei évi eljárásra is megtehető lesz.

Kérem, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Czerván György: Igen.)* Czerván György államtitkár úré a szó.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A területalapú, -jellegű támogatások igénybevétele során a kérelmet benyújtó ügyfélnek valamilyen törvényben meghatározott módon igazolnia kell a földhasználatának jogszerűségét és tényszerű fennállását. A vonatkozó uniós rendelkezések alapján a támogatás annak folyósítható, aki az adott területtel ténylege-

sen rendelkezik. Ugyanakkor túligénylés vagy többes igénylés esetében a jogosultságok megállapításához nélkülözhetetlen eszköz a jogszerű földhasználat intézménye a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal számára, hogy meg tudja állapítani az ügyfeleknek az adott terület vonatkozásában fennálló földhasználatának a jogszerűségét is.

A jogszerű földhasználat intézménye a terület-alapú támogatások igénybevételének ellenőrizhetőségéhez kapcsolódik. A 2009. évet megelőzően közvetlen területalapú támogatások iránti támogatási kérelmet az a mezőgazdasági termelő nyújthatott be, aki a hasznosított területek vonatkozásában, a hasznosítással összefüggésben felmerülő költséget, illetve kockázatot viselte. A jogszerű földhasználat fogalmának bevezetését és támogatási feltételként történő alkalmazását Magyarországon egy uniós ellenőrzés nyomán az Európai Bizottság felvetése indokolta, így a jogszerű földhasználó fogalma 2009 óta szerepel a magyar támogatási szabályozásban.

Az uniós kívánalmak szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell a földtulajdonos és a közvetlen kifizetéseket kérelmező közötti jogviszony meglétét, és a parcellának az igénylő rendelkezésére kell állnia. Ennek igazolhatósága vonatkozásában azonban számos olyan eset merült fel, amikor a legjobb szándékú gazdák sem tudták teljesíteni a jogszabályok által előírt követelményeket valamilyen rajtuk kívül álló körülmény miatt, ugyanakkor emiatt elesnek a támogatás megszerzésének a lehetőségétől.

A Legfelsőbb Bíróság által 2012-ben hozott döntés szerint a tulajdonostársak csak teljes egyhangúsággal rendelkezhetnek a közös tulajdonukban álló föld felett, a korábbi, tulajdoni hányad alapján számított többségi döntéshozatal nem tekinthető jogszerűnek.

Mindezek alapján 2013 februárjától olyan szabályozás került törvényi szinten bevezetésre, amely szerint a tulajdonostársaknak először egymás között ki kell alakítaniuk a használati rendet szabályozó megállapodásukat, amihez egyhangúság szükséges, és csak ezt követően adhatják át például harmadik személynek a használati jogosultságot.

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló úgynevezett MVH eljárási törvény 44. §-a szerint az ügyfelet a kérelmében megjelölt földterületekre nézve jogszerű földhasználónak kell tekinteni, amíg annak vonatkozásában kétség nem merül fel, vagy az MVH által lefolytatott ellenőrzési eljárás alapján rendelkezésre álló okirat ezt alátámasztja.

*(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Ha az ügyfél földhasználatának jogszerűsége vonatkozásában kétség merül fel, így különösen, ha ugyanarra a földterületre egyidejűleg több ügyfél jelentett be területalapú támogatási kérelmet, az

érintett ügyfeleket az MVH határidő kitűzésével adategyeztetésre hívja fel. Az adategyeztetési eljárás sikertelensége esetében vagy az ellenőrzés keretében az MVH felhívására az ügyfél köteles földhasználati jogszerűségét igazolni.

A gyakorlati jogalkalmazás során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy az MVH eljárási törvény szerinti bizonyítási eszközök köre korántsem tudja biztosítani az ügyfelek igen jelentős körére, különösen az osztatlan közös tulajdonban álló területen gazdálkodók számára az igazolhatóság lehetőségét, továbbá számos olyan okirat, szerződés kimaradt a törvényi felsorolásból, amelyet a földforgalmi törvény szabályai viszont a használati jogosultság átengedésének jogcímeiként tartalmaznak. Ahogy Font képviselő úr is mondta, ilyen például a feles bérlet, a részes művelés, a szívességi földhasználat.

A kárpótlási és részarány-kiadási folyamatoknak köszönhetően mára a tulajdonviszonyok olyan átláthatatlanul kaotikus állapotban vannak, hogy igen sok esetben nyomozómunkát, majd pedig komoly jogi előkészületet, például hagyatéki eljárást kell lefolytatni ahhoz, hogy egyáltalán kiderüljön annak a személye, akivel aztán meg lehet kötni a haszonbérleti szerződést.

A Font Sándor elnök úr, képviselő úr által benyújtott törvénymódosítás lehetővé tenné a jogszerű földhasználat igazolását haszonbérleti, feles bérleti, részes művelési, szívességi földhasználati vagy alhaszonbérleti szerződés, továbbá használati rendről szóló megállapodás alapján, valamint jogszerű földhasználónak tekintené a vagyonkezelőt, haszonélvezőt vagy a használat jogának jogosultját és a tulajdonost is. Ezenfelül a földforgalmi törvényben a vetőmag-előállítók számára biztosított használati cseré alapján is megállapítható lenne a jogszerű földhasználat.

Végül pedig az osztatlan közös tulajdonban álló földterületen a tulajdoni hányadot meghaladó mértékű területen gazdálkodó tulajdonostárs vagy harmadik személy haszonbérelő, ha a földhasználati nyilvántartásba önhibáján kívüli okból nem került bejegyzésre, és rendelkezik a föld használatára jogosító írásbeli megállapodással, és a használat tényét az általa vezetett gazdálkodási napló alátámasztja, szintén jogszerű földhasználónak minősülhet.

Ez utóbbinak az indoka az uniós szabályokban található meg. A föld feletti rendelkezéshez ugyanis két körülmény szükséges: valamilyen jogosultság a tulajdonostól, továbbá a föld tényleges használatának igazolása. Ezekon felül figyelemmel arra, hogy gyakori a közeli hozzátartozók között az az eset, amikor egymás földjein gazdálkodnak, vagy a házastársak egyike adja csak be a támogatási kérelmet, így a felsorolt esetekben a közeli hozzátartozó is jogszerű földhasználónak minősülne.

Tisztelt Országgyűlés! A betervezett törvényjavaslat megnyugtató módon kezelné azokat az élethelyzeteket, amelyek jelenleg megkeserítik a gazdaságot, és biztosítani tudja, hogy az érin-

tettek hozzájuthassanak a támogatásokhoz. Mindez azért is fontos, mert az idei év a közvetlen támogatási rendszer uniós szintű átalakítása miatt amúgy is új kihívások elé állítja, állította a gazdákat.

Erre figyelemmel a kormány támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! A bizottság elnöke és államtitkár úr is szólt arról, hogy az eljárási törvény módosításának fontos jelentősége van. Magam is szeretném kiemelni, hogy ez a módosítás a gyakorlati tapasztalatokon alapul, és tovább finomítja az eddigi szabályozást.

A jogszerű földhasználat igazolása mindig is a problémás témakörök közé tartozott, hiszen ezen a területen egyszerre kell igazodni a földhasználók változatos és gyakran rendkívül rugalmasan alakuló személyi struktúrájához és a szigorú uniós szabályokhoz.

Az előző ciklusban már igyekeztünk megoldást nyújtani azokra a speciális esetekre, ahol nehézségekbe ütközik a jogos földhasználat igazolása, és ebből kifolyólag a területalapú támogatások lehívása. Az akkori megoldás különféle okiratok meglétét és bemutatását kívánta meg a speciális helyzetben lévő gazdálkodóktól. Így azok, akik földhasználati lappal, családi gazdaság alapításáról szóló megállapodással, érvényes haszonbérleti szerződéssel vagy egyéb használatot igazoló okirattal igazolták jogszerű földhasználatukat, pályázhattak az őket megillető támogatásokra.

Ezek a szabályok, bár sok esetben segítettek a korábbi problémákon, a gyakorlati alkalmazás során nem bizonyultak eléggé részletesnek. Ez a módosítás megoldást jelent a haszonbérleti, a feles bérleti, részes művelési, a szívességi földhasználati vagy az alhaszonbérleti szerződéssel, továbbá a használati rendről szóló megállapodással rendelkezők számára, valamint jogszerű földhasználónak tekintené a vagyongazdálkodót, haszonélvezőt vagy a használat jogának jogosultját és a tulajdonost is.

(14.40)

A földforgalmi törvényben a vetőmag-előállítók számára biztosított használati cserére is figyelemmel van a javaslat, és az osztatlan közös tulajdonú földek használói számára is igyekszik segítséget nyújtani.

Külön könnyítés, hogy mindezen esetekben azáltal is növekszik a jogszerű földhasználat igazolási szabályainak rugalmassága, hogy a közvetlen hozzátartozók is automatikusan jogszerű földhasználónak

minősülnek. A javaslat átmeneti rendelkezése már 2015-ben beadott támogatási kérelmek kapcsán alkalmazhatóvá tenné a szabályokat.

Így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy mindenképp támogassák a javaslatot, akár az elnök úr szándékával összeegyeztethető, javító kiegészítésekkel is. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy tűnik, hogy ma egy ilyen nap van, hogy az agráros jogszabályokat egyöntetűen támogatja minden frakció. Bár csak így lettünk volna néhány korábbi javaslattal kapcsolatban is!

Azt azért el kell mondanom így előljáróban, hogy az nem igaz... - illetve így, jogilag biztosan igaz, hogy a 2015-ben is leadott kérelmekre igazak lesznek ezek a könnyítések, amit a felsorolt speciális esetekben tartalmaz a jogszabály. De a gyakorlatban azért ez nagyon nem lesz igaz, hiszen június 15-éig kell majd vagy van módja ezeknek a gazdálkodóknak, akik még nem nyújtották be a kérelmeket ilyen problémák miatt, orvosolni és benyújtani. Öt nap van addig, tehát úgy gondolom, hogy azért ez így a gyakorlatban nem állja meg a helyét. Jó lett volna, ha előbb gondolnak ezekre a problémákra, már csak azért is, mert ezek fennálltak, minimum egy éve tudunk ezekről az esetekről, és sorban érkeztek be a jelzések nemcsak hozzánk, önökhöz is, ezeket továbbítottam írásbeli kérdés formájában vagy éppen itt, a parlamentben felszólalás formájában. Tehát jó lett volna, ha előbb reagálunk rá.

Természetesen jó a javaslat és támogatja a Jobbik. Módosító indítványt fogunk benyújtani ehhez is, majd kérem, hogy érdemben foglalkozzanak vele.

Tehát most a legfontosabb feladat az, azon túl, hogy minden frakció elmondta és el fogja mondani, hogy támogatja ezt a jogszabályt, hogy a rendelkezésre álló öt napban a lehető legnagyobb energiával és erővel tudassuk minden érintettel, hogy megtörtént ez a módosítás, ráadásul visszamenőleg is hatályos lesz. Ilyen módon azok, akik eddig megijedtek attól, hogy esetleg komolyabb büntetést szabnak ki rájuk, vagy éppen nem kapják meg az érintett területek után járó támogatást, és ezért nem adták be az egységes kérelmet ezekre a területekre, ők ezt tegyék meg, hiszen ez a könnyítés ezen speciális esetekben megtörténik.

Nagyon nagy felelősség hárul, úgy gondolom, az agrárkamarára. Sajnálom, hogy most sincs jelen az agrárkamarára elnöke, ahogy általában az agráros törvényeknél nincsen jelen - talán nem egy országgyűlési képviselőt kellett volna, mondjuk, megválasztani elnöknek, de ez most tényleg nem ezen törvénynek a témaköre, úgyhogy ezen ugorjunk is át. De tényleg nagy felelősség hárul ilyen esetekben az ag-

rárkamarára, az MVH-ra, a szaktárcára, így kérem, hogy minden lehetséges eszközzel pörgessék fel az információáramlást, sok millió forintja múlik ezen az érintett gazdálkodóknak, és sajnálom tényleg, hogy ilyen elkésve került elénk ez a jogszabály.

Összességében természetesen támogatjuk, és reméljük, hogy a jövőben majd időben és érdemben történnek meg ezek a módosítások. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére érkezünk... - illetve látom, hogy van egy elkésző, de megadom... Jó, normál szót kért Sallai R. Benedek, akkor majd ott adom meg a szót.

Akkor most a normál felszólalások következnek; elsőként Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan az előterjesztő fogalmazta meg, ez a furfangos cím, a törvénymódosító javaslatnak a címe gyakorlatilag azt takarja, hogy hogyan és milyen módon lehet leigazolni a földhasználat jogosságát.

Azt látjuk ezzel kapcsolatban, hogy a területalapú támogatások igénybevétele során a kérelmet benyújtó ügyfélnek valamilyen módon igazolnia kell ezt a bizonyos földhasználati jogszerűséget, és az uniós rendelkezések alapján a támogatás annak folyósítható, aki az adott területtel ténylegesen rendelkezik.

Ugyanakkor túligénylés vagy többes igénylés esetében a jogosultságok megállapításához nélkülözhetetlen eszköz az MVH számára, hogy meg tudja állapítani az ügyfelek adott terület vonatkozásában fennálló földhasználatának a jogszerűségét is. Ennek a törvénymódosításnak érdemben az ügyfelet a kérelemben megjelölt földterületre nézve jogszerű földhasználónak kell tekinteni, amíg annak vonatkozásában kétség nem merül fel, vagy az MVH által lefolytatott ellenőrzési eljárás alapján rendelkezésre álló okirat ezt alátámasztja.

Ha az ügyfél földhasználatának jogszerűsége vonatkozásában kétség merül fel, például hogyha ugyanarra a földterületre egyidejűleg több ügyfél jelent be területalapú támogatási kérelmet, akkor az érintett ügyfeleket az MVH határidő kitézésével adategyeztetésre hívja fel, az adategyeztetési eljárás sikertelensége esetén vagy az ellenőrzés keretében az MVH felhívására az ügyfél pedig köteles a földhasználat jogszerűségét igazolni.

A gyakorlati jogalkalmazás során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy az MVH az eljárási törvény szerinti bizonyítási eszközök körét korántsem tudja biztosítani az ügyfelek igen jelentős köre számára az igazolhatóság lehetőségével. Ezt kívánja tehát orvosolni ez a törvényjavaslat.

Azt pedig kifejezetten jónak tartjuk, és azt gondoljuk, hogy Font képviselő úr mint előterjesztő nagyon helyesen fogalmazza meg, hogy lehetővé tenné

a jogszerű földhasználat igazolását ez a törvényjavaslat a haszonbérleti, a feles bérleti, a részes művelési, szívességi földhasználati vagy alhaszonbérleti szerződés esetén, vagy jogszerű földhasználónak tekinteni a vagyonkezelőt, a haszonélvezőt vagy a használat jogának jogosultját és a tulajdonost is. Vagy például a törvényjavaslat azért részben rendezné a problémás osztatlan közös tulajdonú földek helyzetét.

Abszolút nem Font képviselő úr felé kritika, sokkal inkább a kormány felé, hogy jöllehet az előterjesztést kifejezetten jónak tartjuk és szakmailag mindenképpen támogathatónak, azonban nem értjük, hogy miért egyéni képviselői indítvány formájában hozta be a Ház elé ezt a képviselő úr, és miért nem a kormány volt az előterjesztője vagy a kormányon keresztül a Földművelésügyi Minisztérium ennek a jogszabálynak. Nem tudjuk, hogy akkor mit csinált a Földművelésügyi Minisztérium.

Van még végül egy fontos kérdés, hogy ugyanez a minisztérium hol volt akkor, amikor a 2010 és '14 közötti kormányzati ciklusban kinevezett MVH-elnökhelyettes ellen és más 84 személy ellen éppen vádat emelt a Fővárosi Főügyészség. A vád szerint a korábbi vezetők bünszervezetben, jogosulatlanul igényeltek uniós területalapú támogatást, és ezzel két év alatt csaknem másfél milliárd forintos kárt okoztak a költségvetésnek. Tehát éppen ezért a minisztérium irányába, ha lehet így fogalmazni, egyfajta feddést fogalmaznánk meg - tudjuk, hogy ennek egyébként semmilyen következménye nem lesz, de ezzel együtt azért ezt el kellett hogy mondjam.

De ahogyan említettem, önmagában a törvényjavaslat egyébként szakmailag indokolt, sőt kifejezetten olyan rendelkezéseket tartalmaz, amely a jövőben, a közeljövőben és a távolabbi jövőben is a gazdálkodóknak könnyebbé teszi a helyzetét. Éppen ezért tehát, mivel ez egy szakmailag megfelelő törvényjavaslat, támogatni fogjuk természetesen a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP részéről.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Bocsássanak meg a fölösleges szóért, de én is azért akartam elmondani véleményünket, hogy kifejezzem egyetértésemet és örömet, hogy ez a jogszabálytervezet idekerült a parlament elé.

Az én saját véleményem szerint, aki nagyon sokat foglalkoztam ezzel az osztatlan közössel az elmúlt egy évben is, még egy kis mentőcsomagot is jelent ez a kormánynak, hiszen az az égető probléma, amit az osztatlan közös kiméretlensége jelent, most egy picit megoldódni látszik. Hiszen jó néhány gazdatársunk egyszerűen - nem jó néhány, ezrekről beszélek - azért nem jutott hozzá az elmúlt két évben, három évben a támogatáshoz, 2013-ban még volt egy könnyítés,

mert ezek a szabályozások nem tették lehetővé. Az uniós kötelezettségek gátolták azt, hogy akár a saját tulajdonú földeken, amiket évtizede használnak, csak nincs kimérve jogszerűen, azokra igénybe vegyék a területalapú támogatást.

Ez a jogszabály gyakorlatilag megteremti a lehetőségét annak, hogy a gazdák között, a nagyobb tulajdonosok között, akár adtak be 2012-ben igénylést arra, hogy ki legyen mérve, akár nem, elkezdődjön az az egyeztetési folyamat, ami lehetőséget teremt a későbbi kimérések során az egyezség megteremtésére.

Tehát összességében az, hogy ez az egész folyamat beindult, és az osztatlan közösök esetében a földhasználati jog igazolására kerülhet sor a tulajdonjognak vagy a használati jognak az igazolásával, ez véleményem szerint nagyon-nagyon sok gazdálkodónak jelent érdemi segítséget. És hogyha kicsit késve is, de így is nagyon nagy lehetőséget teremt arra, hogy főleg azok a kisebb tulajdonosok, akiknek nincs esetleg nagyobb egybefüggő, 1/1-es tulajdonnal rendelkező földjük, azok is hozzáférjenek ezekhez a támogatásokhoz.

(14.50)

Összességében mi a magunk részéről örömmel üdvözljük az előterjesztést, az nekünk teljesen mindegy, hogy a kormánzatnak jutott eszébe vagy a bizottság elnökének, akármelyiküknek is, mindenképpen örvendetes az, hogy itt van a parlament előtt, és mi a magunk részéről biztos, hogy ezt fogjuk támogatni, és örülünk a hatálybalépésének. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a törvényjavaslatához. *(Nincs jelzés.)* Nem látnak jelentkezőt, így a vitát lezárom, és megadom a szót Font Sándor úrnak, az előterjesztőnek, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a támogatást és a kritikát is egyben, ami néha a késedelemre utalt, de azért itt hadd térjek vissza, hogy túl nagy kapkodást ebben az ügyben nem lehetett tenni. Államtitkár úr még idézte is, én nem azt a fordulatot, amikor 2012-ben a Legfelsőbb Bíróság mondta ki, hogy az osztatlan közös tulajdonok használatát nem lehet a többségi tulajdoni arányra, annak szavazatára alapozni, hanem minden tulajdonos egybehangzó véleményét kell hogy bírja, hogy mi legyen a határozat. Magyarul: eddig, hogyha voltak tízen egy osztatlan közös területen, és a terület arányaiban, mondjuk 60, 50 százalék plusz 1 szavazatot birtokolt, mondjuk, 4 tulajdonos, és ők úgy döntöttek, hogy bérbe adják az egész osztatlan közös tulajdont, az egészet egy bizonyos részvénytársaságnak, akkor ezt megtehették. Csakhogy ebben az osztatlan

közös tulajdonban volt egy olyan tulajdonos - ez egy konkrét eset volt, ebből lett a legfelsőbb bírósági ügy -, volt egy olyan tulajdonos is, aki kisebbségben volt mindig, saját tulajdona volt, ő egy magángazda volt, és saját maga szerette volna művelni a területet. A döbbenet az volt, hogy a többség úgy döntött, hogy bérbe adják az egészet, tehát az őáltala tulajdonolt részt is bérbe adták egy részvénytársaságnak, tehát nem művelhette meg a saját résztulajdonát az osztatlan közösön belül, mert kisebbségben maradt a szavazáson.

A Legfelsőbb Bíróságig a lényeg az volt - egy mondattal utaltam rá -, hogy a tulajdon mégiscsak a legszentebb dolog, ami létezik, és a bérlő és minden egyéb jogosultság csak ezután következhet, és a legszigorúbb döntést hozta akkor a Legfelsőbb Bíróság, egyhangú döntés kell, ha bérbe adjuk, vagy ha magánszemélyként műveljük egyenként, tehát egyhangú döntés. Ennek következtében egy kényszerhelyzet állt elő a jogalkotó számára, a minisztérium számára, hogy hogyan kezelje az osztatlan közösök kérdését, és ekkor jött az az egyikfajta megoldás - nagyon sok vita volt ezen, természetesen láttuk a probléma nehézségét -, hogy egyértelmű határozattal kell meghozni rajzzal, kiértéssel, tértivevényes levélbeli kiértéssel, az érintettektől a véleményt megkérdezni. Aki nem válaszol, azt úgy tekintjük, hogy beleegyezett, aki viszont jelezte, hogy neki ebben véleménye van, ott akkor tisztázni kellett, hogy melyik határ hova vág, melyik szöglet hova vág, és milyen térképrajzolatot kell feltüntetni a használt területeken.

Ezzel elment már egy év, beleszaladtunk 2014-be. 2014-ben a földforgalmi törvény, a földügy nagy rendszerét megmozgató törvény életbelépése következett, előtte két évig vitatkoztunk rajta, és utána derült ki, hogy a földforgalmi törvény nem minden szakaszban koherens az MVH-t szabályozó törvényvel, ekkor derült ki a használati jogcímeiben való eltérés, és akkor most itt vagyunk 2015-nél, amikor ezt megpróbáltuk rendezni. Értem azt a jogos kritikát, hogy miért nem hamarabb, miért nem hamarabb. Persze, a gazdálkodó úgy érzi, hogy az ő problémája olyan egyszerűen megoldható lenne. Persze, neki nem kell látni azt az előkészítési fázissorozatot, amelyben egy jogszabály megfogalmazására, a koherenciára, a nemzetközi szabályozásra és mindenféle kötöttségre figyelemmel kell egy jogszabálybeterjesztést megtenni. Sajnos késedelmeket szenved ilyenkor egy jogszabály, mire végre ideér a parlament környezetébe.

Hozzáteszem, hogy az idei évben ez a nagy rohanás is így telt el, hogy tudtuk a problémát, úgy, ahogy Sallai R. Benedek és több képviselőtársam ezt említette, hogy milyen nehézségeket okozott főleg az osztatlan közösök esetében, de mégiscsak úgy éreztük, hogy ez, párhuzamosan azzal, hogy sokkal nagyobb mennyiségben kerülnek sorra az idei évtől kezdve az osztatlan közösök szétírásai, ugye, meggyenként két járásban született meg a határozat, és

elindultak. Itt egy bonyolult előkészítés után lehetett csak ezt megtenni; ortofotórendszer, nem részletezem, hogy mi után lehet csak megindítani az osztatlan közösök szétírását, de közben megindult az osztatlan közösök szétírása. Ilyen intenzíven még soha nem fogott hozzá kormány, mint ahogy mi most ezt tesszük, és közben megpróbáljuk a hétköznapi logikára alapozva az osztatlan közösök esetében a földalapú támogatások igénylését behozni. Ezzel párhuzamosan szeretnénk segíteni a gazdálkodókon.

Annyit szeretnék még jelezni, hogy igen, június 15. nagyon közel van, de egyrészt, akik már beadták, mondhatjuk úgy, még a jelen jogszabályok szerint szabálytalanul adták be az igénylésüket, de olyan jogcímen adták be, amit most behoz a törvény, akkor nekik ez automatizmussal befogadásra kerül, és azok, akik még így nem adták be, de tudják, hogy a szélesített jogkör miatt még módosíthatják az igényüket, itt már a falugazdászoknak az FM, illetve a Nemzeti Agrárkamara felhívta a figyelmüket, hogy várhatóan egy ilyen törvény be fog jönni a parlamenthez, ezért jelezze azon gazdálkodóknak, akik ilyen típusú problémával szenvednek, hogy készüljenek fel rá, mert hogyha a jogszabály utoléri magát - most pedig ott tartunk, hogy ez utolérheti -, akkor azonnal indítsák meg a módosítást. Tehát elvileg a falugazdászok, akik becsülettel végzik a munkájukat, bízunk benne, és az ügyfeleknek, akiknek ilyen típusú problémájuk volt, figyelmeztették őket, ott már tudni kell helyben, hogy most résen kell lenni, és ezt az igénylést megtegyék, különben sajnos csak jövőre fogják tudni esetleg ezt érvényesíteni, de hála istennek, akkortól kezdve viszont biztos, hogy érvényesíteni tudják.

Még egyszer köszönöm a támogatást. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartí padso-rokban.)*

ELNÖK: A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága önálló indítványa T/5033. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most a nyitóbeszédre kerül sor, amelyet két előterjesztő ismertet, összesen 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki az exozéjének első mondatait anyanyelvén fogja ismertetni, majd azt lefordítja. Öné a szó.

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Vážený pán predseda! Vážená Národné zhromaždenie! Pozdravujem Vás vo svojom slovenskom materinskom jazyku v mene parlamentného Výboru

pre národnosti v Maďarsku a prajem všetkým nám úspešné rokovanie!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szlovák anyanyelvemen köszöntöm önöket az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és valamennyiünknek eredményes tanácskozást kívánok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának most folyó utolsó ülése tegnapelőtt azzal kezdődött, hogy szószólótársam, Hartyányi Jaroslava ukrán szószóló asszony napirend előtti felszólalásában megemlékezett az Országgyűlés nemzetiségi szószólói intézménye és bizottságunk egyéves fennállásáról. Elmondta többek között, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az elmúlt esztendő során 28 alkalommal, közel 60 órán át ülésezett, ezzel a harmadik helyen végzett volna a legtöbb ideig tanácskozó parlamenti testületek sorában. Bizottságunk 21 határozatot hozott és 28 indítványt nyújtott be, amelyek közül 4 önálló indítvány volt, és sarkalatos törvények módosítására irányult.

Miért idézem most ismét ezeket az adatokat? Az elvégzett munka feletti örömről túl leginkább azért, hogy az elért eredményeket szembeállítsam azokkal a körülményekkel és munkafeltételekkel, amelyek között születtek. Részben éppen ezekről szól legutóbbi önálló bizottsági indítványunk az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról, amely a T/5033. irományszámot viseli, s amelynek általános vitája megkezdődött.

Törvényjavaslatunk első paragrafusaként indítványozzuk, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény negyedik részének, amely az országgyűlési képviselők javadalmazásáról rendelkezik, tehát ennek ne csak a 36., 37. és 39. alcímét kelljen alkalmazni a nemzetiségi szószólókra, hanem a 38. alcím független képviselőkre vonatkozó rendelkezéseit is. Most nem így történik, és talán el sem hiszik, de a törvény betűje szerint a nemzetiségi szószólókat és munkatársaikat nem illeti meg az irodahasználat joga az Országgyűlés Irodaházában.

(15.00)

A jogszabály alapján ez a háromtucatnyi ember mindmáig ott bolyonghatna a Fehér ház folyosóin és emeletein. Szerencsére az Országgyűlés Hivatalának bölcs belátása következtében és a kezdeti zökkenők után a nemzetiségi szószólók is megkapták irodáikat. A szabály azonban csak szabály, az Országgyűlésről szóló törvény ezek után már átléphetetlen határt szabott számunkra. A kiutalt irodák működtetésével összefüggő kiadások fedezetére a nemzetiségi szószólóknak esélyük sem maradt, hiszen ezeket a törvény 38. alcíme biztosítja, amely ránk nem vonatkozik.

Ugyanígy alakult az elmúlt év során a képviselői tevékenységgel járó kiadások biztosítása, esetünkben elmaradása is. Pedig a nemzetiségi szószólói tevékenységgel járó kiadások sem elhanyagolhatóak az ország nagy részének területén szórványban élő

nemzetiségi közösségek esetében, nem beszélve az anyaországi és egyéb nemzetközi kapcsolatokról, amelyekre korábbi munkánk során szert tettünk és sikerrel hasznosíthattunk. Szószólótársam részletesebben beszél majd mindezekről.

Az elmondottak után is biztos vagyok abban, hogy a tisztelt országgyűlési képviselők sem feltételezik, hogy a nemzetiségi szószólók egy esztendeje csak azon keseregnek, milyen - egyébként jogos és szükséges - juttatásoktól estek el. Mi egy éve valóban feltűrt ingujjal léptünk be a Parlament kapuján, de nem azért, hogy a markunkat tartsuk vagy mások zsebében kotorásszunk. Sokéves, még inkább több évtizedes munka állt már mögöttünk a nemzetiségeink fennmaradásáért vívott küzdelemben, és valóban nagyra értékeltük a hosszú ideje várt lehetőséget, hogy az Országgyűlés munkájában - az Alaptörvény megfogalmazása szerint - részt vehetünk. És ahogyan ezt a minden tapasztalatot nélkülözők tenni szokták: nyomban fejest is ugrottunk a mélyvízbe. Szerencsénk volt. Az Országgyűlés hathatós támogatásával egy hónap alatt sikerült úgy módosítanunk a nemzetiségek jogairól és a választási eljárásról szóló sarkalatos törvényeket, hogy azok az októberi nemzetiségi önkormányzati választások előkészítése és lebonyolítása során még inkább betölthették küldetésüket.

Azután jött a nyári szünet, illetve csak jött volna. A 13 nemzetiségi szószóló közül nyolcan az október 12-ei választásokig továbbra is elláttuk országos nemzetiségi önkormányzati elnöki teendőinket, mások magas tisztségeket viseltek ugyanott, májustól már fizetés vagy tiszteletdíj nélkül, ha már a bizottsági törvénymódosító javaslatunk kapcsán juttatásokról beszélünk. Nem panaszként, hanem tényként idézem fel azokat a dupla munkakörös hónapokat, nem feledkezve meg arról sem, hogy sok országgyűlési képviselő is betöltötte akkor még párhuzamosan polgármesteri, alpolgármesteri vagy egyéb önkormányzati tisztségét, javadalmazás nélkül.

A nemzetiségi szószólók az ősz elején kezdtek intenzíven pénzzel foglalkozni - de akkor sem a saját juttatásaikkal. Bizottságunk módszeresen készült fel a 2015. évi költségvetési törvény tárgyalására, aminek köszönhetően a kormány és az Országgyűlés hathatós támogatásával - főként a nemzetiségi önkormányzati és intézményi területen - sikerült 2 milliárd forinttal, azaz 50 százalékkal növelni a hosszú évek óta befagyasztott központi költségvetési támogatásokat.

Valamikor ez idő tájt, december elején értesültünk arról, hogy az Országgyűlés képviselőcsoportjai az Országgyűlésről szóló törvény módosítása ügyében egyeztetnek a képviselők juttatásaira való tekintettel. Bár ezekbe a tárgyalásokba a nemzetiségi szószólókat nem vonták be, szószóló- és mai előterjesztőtársam, dr. Turgyán Tamás kidolgozta az Országgyűlésről szóló törvény módosításának - későbbi elnevezésünk szerint - rövid változatát, amely a már korábban említett 38. alcím kiterjeszté-

sét tartalmazza a nemzetiségi szószólókra is. Hamarosan szembesülnünk kellett azonban azzal, hogy ez a módosító indítványunk egyrészt elkésett, másrészt a megvalósítása természetesen pluszköltséggel járt volna, ezért nem aktuális. Ugyanakkor megerősítést kaptunk arra nézve, hogy az igényeink megalapozottak, a kérdést tavasszal rendezni kell.

Az Igazságügyi bizottság által egyhangúlag támogatott, majd T/2337. számon benyújtott törvénymódosító javaslat Házzsabálytól való eltéréssel történő tárgyalását az Országgyűlés 2014. december 15-i plenáris ülése 97 százalékos támogatással fogadta el. Ez számunkra azt vetítette elő, hogy az Igazságügyi bizottság törvénymódosító javaslatával, amely a nemzetiségi szószólók tervezetét nem tartalmazta ugyan, de több pontjában érintette pozitívan az elvárásainkat, tehát ez a törvénymódosító javaslat megvalósul. Annak ellenére, hogy tudtunk az egyre erősödő sajtóvisszhangokról, a fizetössé váló Mo-s autópálya és a képviselők üzemanyagkártyára vásárolható, úgynevezett ingyenes autópálya-matricáinak ütköztetéséről, mégis meglepetésként ért bennünket, hogy az Országgyűlés másnapi ülésén, december 16-án a Fidesz képviselőcsoportjának indítványára a törvényjavaslat zárószavazását elnapolták.

Információink szerint az Országgyűlés tavaszi ülészakájának kezdeti szakaszában újraindultak a tárgyalások a képviselőcsoportok között az Országgyűlésről szóló törvény módosításáról. Mivel meg egyezés nem született, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyhangúan úgy döntött, hogy bizottsági önálló indítványként törvényjavaslatot nyújt be az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról címmel. Ez az úgynevezett „rövid változatot” tartalmazta a 38. alcím független képviselőkre vonatkozó rendelkezéseinek kiterjesztésével a nemzetiségi szószólókra is. Kezdeményezésünk benyújtása előtt kértük az Országgyűlés minden képviselőcsoportjának támogatását, amire ígéretet kaptunk - ezt ezúton is megköszönjük. Szándékunkról tájékoztattuk továbbá a független országgyűlési képviselőket is.

Talán a bizottságunk indítványa körül kialakult frakciók közötti egyetértés és konszenzus eredményezte, hogy lehetőség nyílt az Igazságügyi bizottság által decemberben benyújtott és némileg módosított törvényjavaslat beépítésére is bizottsági indítványunkba. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága mérlegelte az új helyzetet, és úgy találta, hogy törvénymódosító szándékunk esélyeit és munkafeltételeink javításának lehetőségét növelhetjük az új beadvánnyal. Emellett abból kikerült a decemberben legmarkánsabb konfliktust okozó pont, amely szerint az üzemanyagkártyát autópálya-matrica vásárlására is fel lehetne használni. Meggyőződésünk szerint törvénymódosító kezdeményezésünk ilyen irányú folytatásával az Országgyűlés, a képviselőcsoportok és képviselők munkáját, működési feltételeit javíthatjuk.

Ezért a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyhangú szavazással úgy döntött, hogy korábbi, T/4885. számon benyújtott törvénymódosító kezdeményezését visszavonja, és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról címmel új, bővített törvényjavaslatot nyújt be. Ez fekszik most a tisztelt Ház előtt T/5033. irományszámmal, s ennek elfogadásához kérjük a tisztelt Országgyűlés támogatását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló úrnak, a napirendi pont másik előterjesztőjének.

(15.10)

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója: Tisztelt Ház! Elnök Úr! Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy én is anyanyelven köszöntsem önöket, így tehát sok sikert és jó munkát kívánok mindnyájuknak.

Éppen egy éve annak, hogy a Magyarországon élő regisztrált nemzetiségek a képviselőiket bejuttathatták a Magyar Országgyűlésbe, annak ellenére, hogy ez a kérdés cirka húsz éve foglalkoztatja az ország kormányait, politikusait, törvényhozóit. Az elmúlt húsz évben több változat is napvilágot látott, próbáltunk példát venni szomszédjainkról, például Romániáról, ahol egyébként cirka húsz éve teljes jogú országgyűlési képviselő képviseli a nemzetiségeket, vagy éppen Szlovákiáról, ahol tulajdonképpen van is képviselőjük, meg nincs is.

Az országhatárokon túlra tekintve evidenciának tűnik, hogy a kétkamarás parlamentekben helye van a nemzetiségi képviselőknek. Míg nem aztán 2012-ben a második Fidesz-kormány regnálásának fele idején megszületett a kétharmados Országgyűlésről szóló törvény, amely tartalmazta a lehetőségét annak, hogy a Magyarországon élő regisztrált nemzetiségek képviseltethessék magukat a törvényhozás munkájában.

Önök bizonyára tudják, de azért szükséges megemlíteni, hogy a törvény kétféle lehetőséget adott számunkra: úgymint teljes jogú országgyűlési képviselő vagy nemzetiségi szószóló küldésének lehetősége az Országgyűlésbe. Teljes jogú nemzetiségi országgyűlési képviselőt a választási szabályok jelentős könnyítése mellett is lélekszámuk miatt legfeljebb kettő vagy három nemzetiség küldhetett volna a törvényhozásba. Ez tovább mélyítette volna a nemzetiségeken belül, a nemzetiségi önkormányzatok között e tekintetben meglévő megosztottságot. Így aztán a törvény jóvoltából és a nemzetiségi választók akarataiból szószólók kerültek a Magyar Országgyűlésbe. Azóta is kísért a dilemma, hogy a szószóló most képviselő, vagy valami olyasmi. Számunkra a helyzet egyértelmű, mi a saját nemzetiségünket képviseljük a Magyar Országgyűlésben.

Engedjék meg, hogy idézzek a 2012. évi XXXVI. törvény, vagyis az országgyűlési törvény preambulumból: „A Magyarországon élő nemzetiségeknek államalkotó tényezőkként joguk van ahhoz, hogy önazonosságuk megőrzése, nyelvük és kultúrájuk ápolása, valamint a közös ügyeinkben való részvétel lehetőségének biztosítása érdekében az Országgyűlésben is képvisellel rendelkezzenek; hangsúlyozva valamennyi országgyűlési képviselő közös felelősségét Magyarország, a magyar nemzet és a közjó szolgálatáért; biztosítva a képviselői jogok rendeltetészerű gyakorlásának sérthetlenségét és az Országgyűlés közjogi helyzetéhez méltó működését; előmozdítva az Országgyűlés és a kormány európai uniós ügyekben történő együttműködését.”

Véleményünk szerint a szószóló azon kívül, hogy a plenáris ülésen nem szavazhat, nem választható meg az Országgyűlés tisztségviselőjének, nem interpellálhat, nem szólalhat fel bármely témában, az egyéb képviselői jogosítványok mindegyikével rendelkezhet. És munkájával kapcsolatban ugyanazok az elvárások vonatkoznak rá, mint bármely más képviselőtársunkra; gondoljunk csak a preambulumból idézettekre.

A felelősségteljes munka végzéséhez kell sorolnom a működési és ellátási keret meglétét is. Semmilyen más célunk nincs ezen keretek felhasználásával, mint bármely más képviselőtársunknak, beleértve természetesen a független képviselőket is. A kérdés már jó ideje megfogalmazódott a szószólói bizottságban, felvetésének többször nekifutottunk, megpróbáltuk a szándékainkat megfelelő formában elővezetni, mint azt Fuzik képviselőtársam részletesen is nagyon szépen elmesélte.

Szeretném jelezni, hogy a módosítással kapcsolatban jelentkező többletköltség az Országgyűlés költségvetésében e célra előirányzott összeg 5 százalékkal történő növelését jelenti vagy jelentheti. Hangsúlyozni kívánom, hogy az összeg nem a szószólók kényelmét, hanem a Magyarországon élő nemzetiségek érdekeit szolgálja. Ez a törvényjavaslat az, amelyet a Magyarországi nemzetiségek bizottsága fogalmazott meg és terjesztett elő.

Egy évvel ezelőtt, amikor nagy örömünkre a házelnök úr, a miniszterelnök úr és a köztársasági elnök úr fogadott bennünket egy-egy ismerkedő beszélgetésre, mindnyájuktól azt a tanácsot kaptuk, hogy miután újak vagyunk, rajtunk áll a saját és utódaink sorsának alakítása, tapossuk ki magunknak az ösvényt. Hát most éppen ezt tesszük. Javaslatunk már jó ideje megszületett és bekerült a törvényalkotás rendszerébe. Így természetesen a Házbizottság elé került, ahol ismereteim szerint konszenzussal az a megállapodás született, hogy praktikus okokból, a folyamat egyszerűsítése érdekében, miután e témában a nemzetiségek bizottságának kompetenciája nyilvánvaló, kapcsolódjon ehhez a törvényjavaslat-hoz az Ogytv. 80., 89., 109., 110., 111., 112., 113., 118. és 145. §-a egyes részleteinek módosítása is. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága céljait szem

előtt tartva, jól felfogott érdekében a törvényjavaslat előterjesztését természetesen vállalta.

Lássuk részleteiben a javaslatot! Általában lezögezhető, hogy a továbbiakban felsorolt és részletezett módosítások további terhet a költségvetésre nem rónak. Céljuk a meglévő kereteken belül az egyes térítések felhasználásának, felhasználási lehetőségeinek a gyakorlati igényekhez való alakítása, ha úgy tetszik, módosítása.

Javaslatunk 2. §-a értelmében az országgyűlési képviselőnek be kell jelentenie az Országgyűlés elnökéhez a térségi fejlesztési tanácsi tagságát, illetve az abban betöltött elnöki és alelnöki tisztségét.

Javaslatunk 3. §-ában kifejtésre kerül az üzemanyagkártya felhasználási lehetőségeinek bővítése. Az országgyűlési képviselő másra át nem ruházható, készpénzre át nem váltható üzemanyagkártya használatára jogosult. Az üzemanyagkártyával felhasználható összeg attól függően változik, hogy a képviselő lakóhelye milyen távolságra van Budapeستől, illetve egyéni választókerületben megválasztott országgyűlési képviselő esetén attól is függ, hogy milyen nagyságú a választókerület, ahol megválasztották.

Annak érdekében, hogy valamennyi képviselő a legteljesebb körben, illetve az utazási szokásaihoz, szükségleteihez igazodva használhassa az üzemanyagkártyát, a rendelkezés lehetővé teszi, hogy az üzemanyagkártyával ezt követően ne csak üzemanyagot lehessen vásárolni, hanem a fenntartható fejlődés, illetve a közösségi közlekedés fontosságának hangsúlyozása jegyében helyközi tömegközlekedési jegyet és bérletet, valamint helyi bérletet is lehessen beszerezni. A képviselők által az üzemanyagkártyával felhasználható összeg mértéke nem változik.

Javaslatunk 4. §-a szerint az irodabérlés könnyítése lenne a cél. Annak érdekében, hogy az országgyűlési képviselő minden szempontot figyelembe véve - például a választópolgárok általi megközelíthetőség - a képviselői tevékenység ellátásához szükséges legmegfelelőbb helyen végezhesse munkáját, a rendelkezés lehetővé teszi, hogy az országgyűlési képviselő által bérelhető irodahelyiségek esetében akkor sem kell átminősíteni az adott ingatlant, ha az eredeti rendeltetését tekintve nem irodának minősül.

Javaslatunk 5. §-a technikai pontosítást tartalmaz, amely egyfelől lehetővé teszi, hogy abban az esetben, ha a képviselő lemond a képviselői iroda bérléséről a képviselőcsoportja javára, akkor az irodabérlésre rendelkezésére álló képviselői keret automatikusan a képviselőcsoport működési keretére kerül átcsoportosításra. Másfelől a módosítás lehetővé teszi azt is, hogy a képviselőt megillető, de az adott hónapban fel nem használt, egyéb juttatásokra szolgáló keretösszeget az azt követő hónapban is felhasználhassák a képviselők. Emellett a rendelkezés a különböző keretösszegek túllépése esetére tartalmaz szankciókat.

A javaslatunk 6. §-a és a javaslat 9. § c) pontjában foglalt javaslattal összhangban a módosítás kizárja annak lehetőségét, hogy irodai elhelyezés biztosítására akár a képviselő, akár átruházott jogosultságával élve a képviselőcsoport párt tulajdonában vagy vagyonkezelésében lévő ingatlant vegyen igénybe.

A 7. §-unk technikai szabály, amelynek célja, hogy a képviselőcsoportok által a működésükhöz felhasználható különböző keretek maradványait a cikluson átívelően is felhasználhassák.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbb elmondottak alapján kérem önöket, hogy a javaslatunkat támogassák, és döntsenek a lelkiismeretük szerint. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezerszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezerszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés az előző ciklusban elfogadta a 2012. évi XXXVI. törvényt az Országgyűlésről. Ennek a rendelkezéseiből három fő elemet emelek ki.

(15.20)

Egyrészt lehetővé tette, hogy nemzetiségi képviselőket vagy nemzetiségi szószólókat válasszunk 2014-ben. A másik, hogy az országgyűlési képviselői munkát főállásúvá tette, így aztán az országgyűlési képviselő nem lehet a tavaly október 12-én megtartott önkormányzati választások óta polgármester, alpolgármester, önkormányzati képviselő, és ez együtt járt azzal, hogy az országgyűlési képviselők létszáma gyakorlatilag a felére csökkent.

A nemzetiségek bizottsága által benyújtott törvényjavaslat az alakuló ülés óta szerzett tapasztalatokon alapul, amelyek vonatkozásában négy pontot emelnék ki.

Először is, a szószólók ugyanúgy a független képviselők jogállása szerinti díjazásra lesznek jogosultak. Itt előttem szószóló urak elmondták, hogy milyen problémákkal küzdöttek meg az elmúlt egy évben.

A másik kérdés a képviselőknek a képviselői feladatellátáshoz nyújtott üzemanyagkártya, amivel ezután nemcsak üzemanyagot, hanem helyközi közlekedésre jegyet és bérletet, helyi közlekedésre pedig bérletet lehet vásárolni, így a képviselő, ha nincs autója vagy nem tud fenntartani autót, akkor az üzemanyagkártyáját tömegközlekedésre is fordíthatja, így aztán ennek megfelelően tud közlekedni.

A harmadik pont az irodahasználat. Idáig csak irodaként nyilvántartott ingatlant bérelhetett ki a képviselő, illetve a szószóló. Ezután, ha például lakásnak van minősítve az ingatlan, akkor is használhatja képviselői irodának; egyébként ugyanúgy, mint

az ügyvédeknel, az ügyvédekről szóló törvényben ez korábban is hasonló módon volt szabályozva. Ezt meghaladóan szabályozza a törvény, hogy párt tulajdonában vagy vagyonkezelésében lévő ingatlant a képviselő vagy a frakciója nem bérelhet ki.

A negyedik pont, ami a vidéki képviselőket érinti, akik idáig jogosultak voltak arra, hogy 35-50 négyzetméter közötti lakást az Országgyűlés béreljen nekik, itt mind az alsó, mind a felső határ eltörlésre kerül.

Mind a négy pontra igaz az, hogy csak olyan megkötéssel történnek ezek az eltörlések, hogy egyetlenegy forinttal nem nő a képviselők munkája ellátásához szükséges keret.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvénynek az országgyűlési képviselők javadalmazására, illetve a képviselőcsoportok működési feltételeinek biztosítására vonatkozó rendelkezései az új Országgyűlés megalakulásával, 2014. május 6-án léptek hatályba.

Az Országgyűlésről szóló törvény megalkotásakor a jogalkotó célja az volt, hogy megteremtse a főállású képviselőiséget, azaz hogy az országgyűlési képviselők - kevés kivételtől eltekintve - csak országgyűlési képviselői, törvényalkotói, illetve ehhez kapcsolódó tevékenységgel foglalkozzanak.

A jelen T/5033. szám alatti törvénymódosítás célja, hogy az Országgyűlés alakuló ülése óta eltelt időszakban felhalmozódott tapasztalatok alapján ésszerűbbé tegye az országgyűlési képviselők juttatásaira vonatkozó szabályozást. Le kell szögeznünk, hogy az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott törvényjavaslat nem nyúl az országgyűlési képviselők tiszteletdíjához.

A törvényjavaslat elfogadásával olyan részlet-szabályok módosulnának, amelyek lehetővé tennék például azt, hogy az üzemanyagkártyát - a jelenleg megengedett keretösszeg érintetlenül hagyásával - ezt követően a tömegközlekedésben is használhassák a képviselők. A törvénymódosítás továbbá egyszerűsíti a képviselői irodák bérlésére, illetve a lakáshasználatra vonatkozó szabályokat is. Mindezek mellett a képviselői juttatások, illetve képviselőcsoportok által felhasználható különböző pénzügyi keretek felhasználására további technikai szabályokat fogalmaz meg a törvényjavaslat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a nemzetiségi szószólók részére a független képviselőkkel megegyező pénzügyi keretek felhasználására vonatkozó szabályokat fogalmaz meg, továbbá egyér-

telművé teszi, hogy a tárgyalási rend fenntartására vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell a szószólók tekintetében is.

A törvényjavaslat szerint az országgyűlési képviselőnek be kell jelenteni az Országgyűlés elnökéhez a térségi fejlesztési tanácsi tagságát, illetve az abban betöltött elnöki és alelnöki tisztségét, ebben az esetben ugyanis nem indokolt az összeférhetetlenség fenntartása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az országgyűlési képviselő másra át nem ruházható, készpénzre át nem váltható üzemanyagkártya használatára jogosult. Az üzemanyagkártyával felhasználható összeg attól függően változik, hogy a képviselő lakóhelye milyen távolságra van Budapeستől, illetve egyéni választókerületben megválasztott országgyűlési képviselő esetén attól függ, hogy milyen nagyságú a választókerület, ahol őt megválasztották. Annak érdekében, hogy valamennyi képviselő a legteljesebb körben, illetve az utazási szokásaihoz, szükségleteihez igazodva használhassa az üzemanyagkártyát, a törvényjavaslat lehetővé tenné, hogy az üzemanyagkártyával a jövőben ne csak üzemanyagot tudjon a képviselő vásárolni, hanem a közösségi közlekedés fontosságának hangsúlyozása jegyében a helyközi tömegközlekedési jegyet és bérletet, valamint helyi bérletet is válthasson. Hangsúlyozom, a képviselők által az üzemanyagkártyával felhasználható összeg nem változik.

A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az országgyűlési képviselő által bérelhető irodahelyiségek esetén akkor sem kell átminősíteni az adott ingatlant, ha az az eredeti rendeltetését tekintve nem minősülne irodának.

A törvényjavaslat lehetővé teszi továbbá azt, hogy amennyiben a képviselő lemond a képviselői iroda bérléséről a képviselőcsoport javára, úgy akkor az irodabérlésre rendelkezésre álló képviselői keret automatikusan a képviselői csoport működési keretére kerüljön átcsoportosításra.

A törvényjavaslat végül lehetővé tenné azt is, hogy a képviselőt megillető, de az adott hónapban fel nem használt egyéb juttatásokra szolgáló keretösszegeket az azt követő hónapban is felhasználhassa. Emellett a törvényjavaslat különböző keretösszegek túllépése esetére szankciókat tartalmaz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat kizárja annak lehetőségét, hogy irodai elhelyezés biztosítására akár a képviselő, akár átruházott jogosultságával élve a képviselőcsoport a párt tulajdonában vagy vagyonkezelésében lévő ingatlant vegyen igénybe. A törvényjavaslat rendelkezik továbbá arról, hogy a képviselői csoportok által a működésükhöz felhasználható különböző keretek fel nem használt maradványait a cikluson átívelően is felhasználhassák.

A törvényjavaslat hatályon kívül helyezi a lakás méretére vonatkozó korlátozást, tekintettel arra, hogy a pénzügyi korlát mellett szükségtelen a lakóingatlan méretére vonatkozó korlát meghatározása. A

törvényjavaslat lehetővé teszi egyrészt a 35 négyzetméternél kisebb lakóingatlan bérlését, másrészt pedig azt is, hogy például egy nagycsaládos képviselő 50 négyzetméternél nagyobb ingatlant béreljen. Ennek korlátja csak az erre a célra biztosított keret kimerítése lenne. Hangsúlyozom, hogy a lakóingatlanok bérlésére fordítható keretösszeg szintén nem változik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/5033. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

(15.30)

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! Én egy kicsit más hangulatban fogok hozzászólni ehhez a törvényjavaslatához, mint az eddigi hozzászólások voltak. Ugyanis bárhogyan próbálták az előttem szóló képviselőtársaim ezt tagadni és beburkolni valamiféle más köntösbe, ez a javaslat, tisztelt képviselőtársaim, pluszpénzekekről és pluszlehetőségekről szól. Ez a helyzet.

A nemzetiségi szószólók munkájának elősegítését célzó javaslatokat, ahogy erre Fuzik János szószóló úr is utalt, mi is támogattuk volna. Ezzel maximálisan egyetértettünk, például az irodahasználati lehetőségükkel, ahogy egyébként támogattuk eddig is azokat a javaslatokat, amelyek a magyar nemzetiségek bizottságától jöttek elő előterjesztésként, vagy akár a nemzetiségek lehetőségeit bármilyen módon kiterjesztették, a rendelkezésükre álló költségvetési keretösszeget növelték s a többi. Ezt a javaslatot is, még egyszer mondom, támogattuk volna, és ez így is nézett ki addig, amíg az eredeti javaslatot nem vonták vissza, és nem tették hozzá azt, ami gyakorlatilag burkoltan a Fidesz-KDNP javaslata.

Azt gondolom, hogy ez a javaslat több okból is elfogadhatatlan. Először: a meglátásom szerint házszabályellenes. Ugyanis számos olyan rendelkezést tartalmaz, ami semmilyen módon nem vonatkozik a nemzetiségi szószólókra, a magyar nemzetiségek bizottságára, csak és kizárólag országgyűlési frakciókra és országgyűlési képviselőkre. Attól, hogy van egy része, amelyik vonatkozik a szószólókra, azt gondolom, még nem teszi a teljes törvényben lehetővé azt, hogy egyébként még számos más rendelkezésre is javaslatot tegyenek. Ha ez így lenne, akkor gyakorlatilag elég lenne, mondjuk, egy hosszú költségvetési tárgyú törvényben egyetlen rövid megjegyzést tenni, ami a szószólókra vonatkozik, és onnantól kezdve az

a törvény bármit tartalmazhat. Az a része természetesen, amelyik önökre vonatkozik, abszolút házszabályszerű, a másik része viszont szerintem nem az. Ez az első probléma.

A második, hogy akik benyújtották, de legfőképpen nem a benyújtókat emelném ki, hanem azokat, akik valójában a javaslat mögött állnak, nem értették meg a múlt év végén az embereket, a múlt év decemberében az embereket, akik pontosan erre a javaslatra mondták azt, hogy amíg az emberek nélkülöznek, amíg éhező gyerekek vannak az országban, addig a képviselők nem szavazhatnak meg maguknak könnyebb életet biztosító szabályokat. *(Dr. Répássy Róbert: Csak amikor az MSZP volt többségben.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi megértettük. Ezért nem támogatjuk. Azt a javaslatot valóban, az első körben úgy tűnt, hogy az MSZP is támogatni fogja, és azt a javaslatot pontosan azért nem támogatjuk, amiért azt önök is egyébként visszavonni kényszerültek.

A harmadik ok, ami miatt elfogadhatatlan ez a javaslat, ugyanis meglátásunk szerint a mögötte álló politikai pártok, a Fidesz-KDNP, a Jobbik és az LMP gyakorlatilag titokban megegyeztek erről a javaslatról, de arra és ahhoz már nem volt merszük, hogy saját nevükkel vállalják ezt a javaslatot. Azt tették, hogy a nemzetiségi szószólókat, a nemzetiségek bizottságátolták előre, nyilvánvalóan - és nem is csak nyilvánvalóan, mert, azt gondolom, ez a mai vitából egyértelműen kiderült - bizonyos alkut ajánlva. Nevezetesen: akkor támogatják a szószólók számára újdonságként juttatandó pluszpénzeket, lehetőségeket, ha és amennyiben ennek a javaslatnak a benyújtását ők magukra vállalják. Azt gondolom, ezt nagyon elegánsan elmondta Fuzik János szószóló úr, magyarázva, hogy feltétele volt a Fidesz támogatásának az, hogy a decemberben benyújtott javaslatot is a nemzetiségek bizottsága javasolja. Ezt eddig csak feltételeztem, most a vitában, azt gondolom, egyértelműen az asztalra került és kiderült.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azt tudom mondani, hogy a zsarolás nem szép dolog. A Fidesztől ezt már megszoktuk - Isten hozta önöket is a klubban! De azt sem tartom helyesnek, ha valakik saját érdekeiket szem előtt tartva nem állnak ellen ilyen jellegű zsarolásnak. Az előterjesztők közül, nem tudom, Fuzik szószóló úr mondta-e, de fölírtam magamnak, hogy azt javasolta a köztársasági elnök úr, miniszterelnök úr is és a házelnök úr is, hogy tapossák ki az ösvényt. Igen, egyetérték. Tegyük ezt! Sőt, tegyük jobba az eddigi gyakorlatot! De azt kérném, hogy ne annak a legrosszabb részét tegyék magukévá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak kérdezném, hogy mondjuk, mi köze van a nemzetiségi szószólóknak vagy a magyar nemzetiségek bizottságának ahhoz, hogy a pártok milyen szabályok alapján költhetik el a frakciópénzüket. Mi köze van a szószólóknak ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők lehetnek-e regionális fejlesztési tanácsok tagjai, elnökei, alelnökei? És tisztelt fideszes képviselőtársaimtól azt is

kérdezem, mivel az indokolásban sehol nincs leírva, és nyilvánvalóan ez önöktől származó javaslat, hogy miért teszik most összeférhetővé ezt a pozíciót.

Miért biztosítanak az önök országgyűlési képviselőinek pluszsarzsikat, pluszállásokat, pluszpénzeket? Mert erről szól ez, tisztelt képviselőtársaim. És arról szól, hogy az önök országgyűlési képviselői tudjanak majd az európai uniós támogatások elosztása felett diszponálni. Eddig ezt a törvény nem tette lehetővé, most ezzel a javaslattal önök ezt kívánják lehetővé tenni, ezt a lehetőséget kívánják megteremteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jobbikos képviselőtársaimhoz meg néhány idézettel fordulnék, és szeretném megkérdezni, hogy még mindig egyetértnek-e Novák Előd alelnökükkel, a Jobbik alelnökével, amikor pontosan ezekre a rendelkezésekre, amik itt szerepelnek, ebben a javaslatban, a következőket mondta decemberben még: „Egy elképesztő, elfogadhatatlan javaslatról van szó. Amióta 2010 óta képviselő vagyok, tulajdonképpen minden évben trükköznek valahogy, hogy hogyan növeljék a képviselői juttatásokat, akár olyan kiskapukkal, ügyeskedésekkel, mint tulajdonképpen most is, amikor látszólag nem növekszik a keretösszeg, valójában azonban a felhasználhatóság körét növelve egy olyan keretnél, ami lényegében kihasználatlanul nagy, mint akár az üzemanyagkártya-keret, ez alapján mégis csak növelésről, növekedésről beszélhetünk. Elfogadhatatlan, hogy miközben például a családtámogatások még csak nem is inflációkövetők, aközben évről évre növekszenek a képviselői juttatások ilyen vagy olyan módon.”

Aztán folytatnám, még talán két-három idézetet még megér Novák Előd akkori felszólalása, csak miheztartás végett, az önök frakciója felé: „Ezzel szemben ez a javaslat ahelyett, hogy ezt orvosolná, inkább a politikusi álláshalmaznak teremti meg egy új módját azáltal, hogy a térségi fejlesztési tanácsokban akár elnöki, de bármilyen más tagságot, tisztséget, posztot is biztosít az országgyűlési képviselőknak a jövőben, ami eddig tiltott volt. Ez elfogadhatatlan és nyilvánvalóan komoly anyagi juttatással is járhat, akár egy elnöki tisztség.”

És még egyet, egy rövidebbet hadd olvassak fel: „Így most elfogadhatatlan például az is, ahogy az indokolás fogalmaz. Ha például egy nagycsaládos képviselő 50 négyzetméternél nagyobb ingatlan bérletét tartja szükségesnek, akkor ennek se legyen akadály a jövőben.” Nem tudom, képviselőtársaim, hogy most osztják-e Novák Előd képviselőtársuk véleményét, akkor, abban az esetben nem szólaltak föl, és végül nem támogatták ennek a javaslatnak az elfogadását, és így többek között a Jobbik és más pártok egyetértésével került az visszavonásra.

(15.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A végén több szót nem vesztegetnék erre a javaslatra, két megjegyzést

azonban még engedjenek meg. Az egyik, hogy nagyon örülnék annak, ha a kormánypárti képviselők nem mást tolnának előtérbe, nem mást használnának fel akkor, amikor ők szeretnének valamilyen jogszabályt elfogadtatni, hanem vállalnák a felelősséget saját nevükkel, és úgy nyújtanák be a törvényjavaslatot. Ez volna a tisztességes, ez volna az egyértelmű. Mi ezt nem támogatjuk, ezért nem írtuk alá, és nem is írunk alá ilyet.

A másik pedig, hogy a nemzetiségi szószólóktól szeretném azt kérni, hogy a jövőben, ha lehet, valóban a nemzetiségekről szóló javaslatokat nyújtsák be az Országgyűléshez, s nem pedig mástól származó javaslatot. Ez ugyanis, tudjuk, hogy mástól származik, hiszen egyszer már itt volt az Országgyűlés asztalán. Még azt is el tudnám képzelni, hogy önök találjanak ki egy olyan javaslatot, amely másról szól, és nem a nemzetiségekről. De ezt a javaslatot szó szerint ismerjük. Ez volt decemberben itt a Ház előtt (*Farkas Gergely: Nem ez volt a Ház előtt, te is tudod!*) az Igazságügyi bizottság előterjesztéseként. (*Farkas Gergely: Nem ez volt, másik volt!*) Itt volt a Ház előtt, csak visszavonásra került, tisztelt képviselőtársam! (*Farkas Gergely: Dehogy volt! Te is tudod!*) Itt volt, pontosan ugyanezek a rendelkezések voltak itt.

A másik pedig, hogy amennyiben a nemzetiségi szószólók valóban és tényleg a nemzetiségek érdekében terjesztenek be a jövőben törvényjavaslatokat, azokat ugyanúgy, ahogy eddig, a Magyar Szocialista Párt frakciója ezentúl is támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Dr. Józsa István tapsol. - Dr. Vas Imre: Nagy tapsot nem kaptál!*)

ELNÖK: Kérdezem a Jobbik képviselőcsoportját, hogy vezérszónoki felszólaló van-e. (*Farkas Gergely jelentkezik.*) Jelzi Farkas Gergely képviselő úr, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal kell kezdeni, hogy alapvetően a nemzetiségi szószólók jogainak, illetve lehetőségeinek bővítéséről van szó, amit támogatni tudunk, ahogy előzetesen jeleztük is a számukra, ezekkel egyetértünk és természetesen a törvényjavaslat ezen részével is, sőt a törvényjavaslat többi részével is.

Egyetlenegy dologgal nem értünk egyet. Rögtön reagálásként is mondom Bárándy Gergely képviselőtársamnak, hogy Novák Előd azon szavaival igenis egyetértünk, miszerint a jelenlegi javaslatban található összeférhetlenségi tiltások felhígítását nem tartjuk elfogadhatónak. Annak lehetővé tételével ugyanis, hogy térségi fejlesztési tanácsai tisztséget tölthetnének be képviselők, nem értünk egyet. Viszont erre vonatkozólag van beadva egy módosító javaslat. Bízom benne, hogy ezt elfogadja a Ház, és ebben az esetben a teljes törvénytervezetet mi is tudjuk támogatni.

Az súlyos tévedés Bárándy Gergely részéről - és a „tévedés” nem is biztos, hogy itt helytálló, mert szerintem ön is tudja -, hogy igaztalan mondatokat mondott, miszerint itt ugyanarról a törvényjavaslatról lenne szó, mint ami decemberben előttünk volt. Ez tévedés, és ezt ön is tudja (*Dr. Bárándy Gergely: Miben más?*), Bárándy Gergely képviselőtársam. (*Dr. Bárándy Gergely: Miben más?*) Számos dologban más, többek között abban a pontban, amely decemberben komoly visszhangot keltett, miszerint a képviselők a benzinkártyájuk terhére például autópálya-matricák vásárlására is jogosultak lehetnének. Ez a pont például nem szerepel benne. És van még néhány olyan pont, amellyel akkor mi sem tudtunk egyetérteni, és nem is szerepel ebben a törvényjavaslatban. Úgy gondolom, hogy ez színtisztán nyomon követhető. Kérem ezért, hogy módosítsa azon álláspontját, amit többször is elmondott, és tényszerűen nem igaz, miszerint ugyanarról a törvényjavaslatról beszélne.

Ugyanakkor nagyon fontos dolgokat tesz ésszerűvé, logikussá ez a törvényjavaslat. Nem véletlen például, hogy előszeretettel szeretnénk támogatni azt a jó módosítást, azt a részét ennek a törvénynek, amely kimondja, hogy pártingatlant tilos lesz bérelni. És akárhogya is erről nem beszélt Bárándy Gergely képviselő úr, de ez önöknek igenis nagyon fáj. Beszéljünk akkor erről az önök számára kicsit kellemetlen részéről is! Ugyanis az elmúlt hónapokban önök voltak azok, akik komoly lépéseket próbáltak tenni annak érdekében, hogy oly módon próbálják finanszírozni a súlyosan eladósodott pártjukat, hogy a képviselői keretből, annak terhére az önök számára meglévő pártingatlanban lévő irodákat béreljék ki. Most ez a törvénytervezet igenis megtiltja ezt. Megtiltja, hogy a képviselők ily módon béreljenek irodákat, sőt a frakció sem bérelhet párttól pártingatlant. Úgyhogy azért tegyük tisztába a dolgokat! És örülnék, ha erről is nyíltan beszélne, hogy önöknek fáj ez a módosítás, ez az egyértelművé tétele a törvénynek, ugyanis eddig ez nem volt egyértelmű. Most ez a javaslat egyértelművé teszi, és ezáltal egy tiltott pártfinanszírozási formát szüntet meg.

Több logikus ésszerűsítés is található ebben a törvényjavaslatban. Nem hiszem, hogy az például bárkinek is ellenére lenne, hogy a 35 és 50 négyzetméteres lakásbérlési korlát, a méretre vonatkozó korlát eltörlésre kerül. A keret nem változik, ez egy nagyon fontos szempont. Számtalan esetben ütköztünk, ütköztek képviselőtársak abba a problémába, hogy ilyen szoros keretek között nagyon nehéz ingatlant találni, és ez a lehetőség akár még azt is lehetővé teszi, hogy az eddiginél olcsóbban tudjunk akár egy külső területen albérltet bérelni, annak köszönhetően, hogy eltörlésre kerülnek ezek a négyzetméterkorlátok. Lehetne még mondani néhány ilyen logikus, ésszerű pontot, mert a kereteket nem növelő - és ez nagyon hangsúlyos része a dolognak - módosítási javaslatról van szó, amellyel szerintem ön is egyetért, csak politikai okokból kifolyólag ezt nem mondhatja el.

Összességében még egyszer azt kell hangsúlyoznom, hogy a nemzetiségekre vonatkozó szabályok, lehetőségek bővítését támogatjuk, az ésszerűsítést néhány keret esetében, a keret nem növelésével szintén támogatjuk. Annak kifejezetten örülünk, hogy a tiltott pártfinanszírozás lehetősége tiltva lesz innentől kezdve, és ezt egyértelművé teszi a törvény.

Azt pedig még egyszer hangsúlyozom, hogy a térségi fejlesztési tanácsi tisztségre vonatkozó összeférhetlenség kivételét szeretnénk kérni, és ehhez is szabnánk a törvény támogatását. De mivel erre vonatkozólag van egy módosító javaslat benyújtva, bízom benne, hogy elfogadásra is kerül, és ily módon mi is tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem, hogy az LMP részéről lesz-e hozzászólás. (*Senki sem jelentkezik.*) Úgy látom, hogy nem. Ezzel véget ért a vezérszónoki felszólalások köre.

Most megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, mindenekelőtt szeretném bejelenteni, hogy nem államtitkárként szeretnék hozzászólni, mert a kormány nem foglalt állást a törvény ügyében, hanem képviselői hozzászólásra jelentkeztem.

ELNÖK: Akkor először a kétpercesek jönnek. Ennek értelmében Vejkey Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Vissza kell utasítanom a Bárándy Gergely képviselőtársunk által elmondottakat. Különösen azt, hogy a Fidesz-KDNP zsarolta volna bármilyen úton is a Magyarországi nemzetiségek bizottságát, illetve annak bármely tagját. Ilyen nyilvánvalóan nem történt.

Fontos leszögeznünk azt is, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott törvényjavaslat nem nyúl az országgyűlési képviselők tiszteletdíjához. A képviselők rendelkezésére álló keretösszeg semmilyen tekintetben nem változik. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Most Répássy Róbert képviselő úré a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ismét szeretném megerősíteni, hogy a kormány nem tárgyalta a tárgybéli előterjesztést. Általában egyébként a kormány nem szokott állást foglalni az Országgyűlés működésére vonatkozó szabályokról.

Ezért képviselőként szeretném elmondani önöknek, hogy aki a Holdról jött, vagy nem volt 2010 előtt országgyűlési képviselő, annak szeméből bizo-

nyára könnyeket fakasztott Bárándy Gergely hozzájárulása és azok a mondatok, amelyek a gyermekéhezést vetették össze a képviselői juttatásokkal; esetleg azt feltételezik, hogy amikor ők voltak itt parlamenti többségben, akkor biztosan másként volt az országgyűlési képviselők juttatása. Nos, tisztelt Ház, talán éppen ketten Bárándy Gergellyel vagyunk a teremben azok, akik részt vettünk a legutolsó képviselői jogállást szabályozó törvény vitájában, tehát még az országgyűlési törvény előtt a 2006-2010 közötti ciklusban. Akkor egy bizonyos Göndör István, aki a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselője volt, terjesztette elő önálló képviselői indítványban az országgyűlési képviselők jogállásáról és tiszteletdíjáról szóló szabályokat elszámolás nélküli költség-térítéssel, elszámolás nélküli szállásköltség-térítéssel és egymillió forintot meghaladó képviselői jövedelemmel.

(15.50)

Ezek voltak a Magyar Szocialista Párt akkori szociális érzékenységének a bizonyítékai. Úgyhogy azt tudom mondani, hogy felháborító az az álszent nyilatkozat, amit itt Bárándy Gergely tett, úgyhogy így értékeljük nyugodtan az MSZP hozzáállását ehhez a törvényhez. Tehát amikor ők megtehették, amikor ők kormányon voltak, akkor nem így néztek ki a képviselői juttatások, hanem körülbelül 20-30 százalékkal több elszámolás nélküli jövedelmet kaptak az országgyűlési képviselők.

Ezen változtatott az országgyűlési törvény, ezen változtatott az, hogy az országgyűlési képviselőknek most már semmiféle elszámolás nélküli jövedelm nincs, hanem csak adózott jövedelme van, és természetbeni juttatások vannak az országgyűlési képviselőknek. Természetbeni juttatásként kapnak benzinkártyát, valamint a szállásuk esetében is kizárólag az Országgyűlés Hivatala köti meg a bérleti szerződést a lakásukra. Tehát abban az időben, amikor az MSZP ült itt az Országgyűlésben többségében, akkor egészen más szabályok voltak az országgyűlési képviselőkre, ezért nagyon helyesen tette annak idején 2012-ben az Országgyűlés, hogy megváltoztatta ezeket a szabályokat.

Tehát kérem nyugodtan a nemzetiségi bizottságot is, hogy mérsékelt valóságkritikaként fogadják el Bárándy Gergely MSZP-től jött kritikáját, és természetesen, akik már itt voltunk a parlamentben korábban is, azok pontosan tisztában vagyunk azzal, hogy mik voltak a korábbi juttatásaink. Az országgyűlési képviselők egyébként érzékelik azt a különbséget, hogy mit jelentenek a mostani juttatások. A munkafeltételeik jelentősen javultak az országgyűlési képviselőknek, tehát a munkafeltételeik jelentősen javultak, a jövedelmük azonban egyáltalán nem javult, hanem inkább csökkent a korábbi időszakhoz képest. Természetesen a nemzetiségi szószólóknak az a munkafeltétel, ami eddig az országgyűlési képviselő-

selőknek megadatott, csak a jövőben adatik meg a nemzetiségi szószólóknak azzal, hogy ők is ugyanolyan infrastrukturális juttatást kapnak.

Tehát kedves képviselőtársaim, egy percig ne vegyék komolyan az MSZP véleményét ebben az ügyben. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy ezt kell mondjam, de elég sok valótlanság hangzott el az elmúlt percekben itt az Országgyűlésben. Először is, államtitkár úr, én nem tudom, miről beszél, amikor egymillió forint fölötti fizetésekről beszél. Ilyen törvény soha nem volt hatályban a Magyar Országgyűlés előtt, és higgye el nekem, hogy nem örülne annak, valóban tagja voltam én is annak a bizottságnak - sok ilyen bizottság volt, de volt, amelyiknek én is tagja voltam -, amelyik a képviselői javadalmazásokat volt hivatott előkészíteni, nem örülne neki, ha összeszedném azt, hogy fideszes és KDNP-s képviselőktől milyen javaslatok érkeztek akkor a képviselői javadalmazást illetően.

Az biztos viszont, tényszerű, hogy önöknek azt sikerült elérnie, hogy a 200 fős parlament ma az adófizetőknek lényegesen többbe kerül, mint annak idején a 400 fős parlament került. Lényegesen több pénzt emészt fel a költségvetésben ma a 200 fős parlament működése, mint korábban a közel 400 fős parlament működése. Na, ezt sikerült önöknek elérni költségtakarékosság címen. Gratulálok, államtitkár úr! Úgyhogy azt gondolom, hogy ehhez tartsa magát, amikor ilyen megjegyzéseket tesz.

Az, hogy egyébként a juttatásokat milyen módon adja oda a képviselőknek, na, ezzel lehet trükközni. Azt gondolom, hogy egy dolog az, ami mutatja azt, hogy mennyi kiadást jelent az országnak a parlament működése és a képviselők javadalmazása, ha ránéznek a parlamenti költségvetésre, ami, még egyszer mondom, több, mint ami a mi időszakunkban volt, lényegesen, feleakkora képviselői létszámmal.

Amit a jobbkos képviselőtársamnak mondok: tudja, elhiszem, hogy ez egy jó próbálkozás önöktől, hogy ez nekünk fáj. Tudja, eddig sem volt másként. Nem volt másként! *(Farkas Gergely: De szeretnétek.)* Egyetlenegy pártingatlant nem béreltünk ki. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: De szerettétek volna.)* Egyetlenegy pártingatlan kibérlésére a jelenlegi jogszabályok alapján nem látott lehetőséget az Országgyűlés Hivatala. Akkor mondja meg nekem, milyen változás fáj nekünk?! *(Farkas Gergely közbeszól.)* Mi? Mondja meg nekem, legyen szíves, képviselőtársam! Eddig sem volt, ezután sem lesz. Ez a helyzet. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Magyarán, semmi nem változik a kárunkra, ezt hiába próbálja nekünk elmagyarázni és hiába próbálja ennek a számlájára írni azt, hogy nem

támogatjuk ezt a javaslatot. Ezek olyan tények, amiket kár tagadni, bárki megnézheti ezeket az adatokat, aki kíváncsi rá, kikérheti az Országgyűlés Hivatalától.

A másik, képviselő úr, segítsen nekem, hogy azon kívül, hogy a benzinkártyával nem lehet vásárolni autópálya-matricát, azon kívül milyen változások vannak még a decemberihez képest? Ugyanis a legfőbb pontjai egyébként (*Farkas Gergely: Az előbb azt mondtad, hogy ugyanaz.*), nagyon érdekes, pont Novák Előd képviselőtársam fölszólalását idéztem, érdekes, ő akkor is azokról a rendelkezésekről beszélt, amik ma itt vannak benne.

Az, hogy a benzinkártyával ma nem autópálya-matricát, hanem mondjuk, BKV-bérletet lehet venni, ez talán egy változás. De ezen kívül a regionális tanácsi tagságnak az összeférhetővé tétele abban is benne volt, ebben is benne van. Az, hogy a lakásbérleti lehetőség hogy alakuljon, magyarán szólva, hogy nagyobb lakást is lehessen bérelni, abban is benne volt, ebben is benne van. Az, hogy a frakciókereteket át lehessen csoportosítani; az, hogy a következő ciklusra át lehessen vinni a maradványértéket, abban is benne volt, ebben is benne van. Hol az a nagy különbség, képviselő úr, amiről ön beszél? (*Farkas Gergely: Azt mondtad, hogy ugyanaz.*) Ja, hogy ugyanaz - azt kifogásolja, hogy nem 100 százalékgig, csak 90 százalékgig ugyanaz. Elismerem, képviselő úr, módosítom az előző felszólalásomat, nem 100 százalékosan ugyanaz, csak 90 százalékosan ugyanaz.

Az pedig nyilván Vejkey képviselőtársam szerint is egy abszolút reális lehetőség, hogy a nemzetiségi szószólók, illetve a nemzetiségek bizottsága, amikor benyújtotta a saját javaslatát, akkor utána úgy döntött magától, saját megfontolás alapján, hogy: ó, visszavonom, és még beteszem azt is, ami decemberben nem sikerült elfogadni.

Képviselő úr, ne nézzük egymást hülyének! Köszönöm szépen. (*Dr. Vas Imre: Nagy taps nem volt?*)

ELNÖK: Most megadom a szót kétperces időkeretben Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Számomra egyébként tényleg, én nem kívántam hozzászólni, de felháborító az, ahogy Bárándy Gergely teljes mértékben csúsztatásokról hemzsegő felszólalásait hallgatom. Igen, képviselő úr, ön zsarolásról beszél. Pontosan önök azért nem akarják támogatni ezt a törvényt, mert zsarolással ki akarták erőszakolni, hogy majd közpénzből finanszírozzák az önök pártszékházát. (*Dr. Bárándy Gergely: Eddig sem így volt, ezután sem lesz.*) Igenis, nekünk fontos adott esetben, akik a választókkal kívánunk kapcsolatot tartani, hogy ha irodát bérelünk, akkor az az iroda ne névlegesen legyen kifizetve, hanem olyan helyeken legyenek ezek az irodák, ahol a választók könnyen meg-

találnak minket és könnyen be tudnak jönni ebbe az irodába.

Hogy csak elmondjam az én saját példámat, a XVII. kerületben egy ilyen terület van, a Pesti út, amely Pesti úton csak üzlethelyiségek vannak szinte. Tehát nem lehetett eddig kibérelni ott egy irodát, hogy oda a választók nyugodtan, amikor mennek haza, bejöhessenek és kapcsolatot tudjanak tartani, mondjuk, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom képviselőivel, mert a tulajdoni lapokon nem irodaként voltak nyilvántartva ezek a helyiségek, hanem üzlethelyiségként. És igen, valóban nem az számít, hogy mi van rajta a tulajdoni lapon, ez egy nagyon jó változtatás lesz, hanem az, hogy mire használjuk. És mi ezt irodai célra fogjuk használni. Azért fogom irodai célra használni, hogy ott adott esetben a választókkal kapcsolatot tudjak tartani. Nekünk ez fontos. Önök bevonultak volna az MSZP székházába, nem tudom, milyen kapcsolatot tartottak volna ott a választókkal, mert nem hiszem, hogy adott esetben a XVII. kerületből bárki bejött volna önökhöz az MSZP-székházhoz.

Úgyhogy azt ajánlom önöknek is, hogy amennyiben nem kívánják azt az utat folytatni, bár tőlem folytathatják, ahol jelen pillanatban tartanak és szeretnének beszélgetni a választóikkal, akkor önök is használják ki azt a lehetőséget, hogy mondjuk, a XVII. kerületben is tudnak irodát nyitni, és nem csak azt a pénzt kívánják elrakni, amit az irodabérlésre önök fordíthatnának. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. (*Jelzésre:*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Fuzik Jánosnak, a szlovák nemzetiségi szószóló úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a tisztelt Országgyűlésnek, a tisztelt képviselőknak, akik véleményükkel megtisztelték törvényjavaslatunkat. Nyilván a véleményeket két csoportba kell sorolnom, és első-sorban Bárándy Gergely szocialista képviselő úrnak szeretnék válaszolni.

(16.00)

Ön jogvézett ember, én nem vagyok az, de nem értem azt a felvetést, hogy mi valamilyen módon törvénytelenül nyújtottuk volna be ezt a törvényjavaslatot, hiszen az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése, amelyre hivatkozunk is a benyújtásnál, meghatározza, hogy törvényt a köztársasági elnök, a kormány, az országgyűlési bizottság és az országgyűlési képviselő kezdeményezhet. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága az Országgyűlés bizottsága, tehát azt hiszem, hogy ön egy - ahogy régebben mondtuk - alkotmányos jogunkat kérdőjelezte meg.

A másik már egy nehezebb dolog, tehát az megdöbentett, hogy mi valamiféle zsarolásnak lettünk volna kitéve, és én utaltam volna erre a felszólalásomban. Én erre nem utaltam, nem is utalhattam, hiszen ez nem lett volna igaz, ilyesmi természetesen nem történt. Azt mondtam, hogy amikor a helyzet úgy változott, hogy kibővíthetjük az eredeti javaslatunkat, a rövidített változatot, akkor a bizottságunk mérlegelte azt, hogy ez milyen következményekkel jár, mit jelent az esélyeink tekintetében. Mi ezt akkor egyhangúlag úgy láttuk, úgy értékeltük, hogy növeli az esélyeinket, sőt meggyőződésünk volt, amit külön is mondtam, hogy szolgálatot teszünk az Országgyűlésnek is, a képviselőknek, képviselőcsoportoknak, ha az általunk megkezdett törvényalkotási folyamatot ilyen irányban folytatjuk.

Ugyanakkor, nagy tisztelettel az Igazságügyi bizottsággal szemben is - ahogy ezt Vas Imre képviselő úr a decemberi általános vitában is megemlítette -, az Igazságügyi bizottság egyhangúlag támogatta azt az indítványt, amelyet benyújtottak. Változott azért némileg az az indítvány azóta, hiszen az 1. §-a nem szerepelt akkor benne. Ez szól arról, hogy a 38. alcímet vagy a független képviselőkre vonatkozó szabályozást kiterjesszék a nemzetiségi szószólókra is, ami egy fontos kérésünk volt.

Természetesen én is áttanulmányoztam az általános vita anyagát is az Országgyűlési Naplóban, valóban találkoztam Novák Előd úr felszólalásával, Sallai R. Benedek úr szövegéhez, és még egy jobbikos képviselő, Szávay István, de egyetlenegy szocialista képviselő sem. Nekem meggyőződésem volt, hogy tulajdonképpen a szocialista frakció is teljes mértékben azonosul és egyetért ezzel az indítvánnyal.

A közelmúltban egy egyeztető megbeszélésünk során valaki azt mondta nekünk, hogy a nemzetiségi képviselők örülhetnek, hogy nincs szavazati joguk, mert nem állnak a párt- és politikai csatározások homlokterében. Nem örülünk annak, hogy nincs szavazati jogunk, de úgy látszik, hogy azért a csatározásokat sem tudjuk elkerülni, de én azt hiszem, azért vagyunk itt, hogy valóban képviseljük a nemzetiségeink érdekeit. Hogy tudnánk ezt tenni, ha a magunkét sem tudjuk képviselni?

Felvetődött az is, hogy egyáltalán ez egy nemzetiségi napirendi pont lehet-e, hiszen nemzetiségi szószólók javadalmazásáról és nem a nemzetiségek egészét érintő kérdésről van szó. Én azt hiszem, hogy ha a hazai nemzetiségek elérték azt, hogy van képviselőjük az ország házában, az Országgyűlésben, akkor az sem mindegy, hogy ezek a nemzetiségi szószólók milyen feltételek mellett dolgoznak, nem éri-e őket hátrányos megkülönböztetés. Ha ezt sem tudják valamilyen formában - és nem mindig könnyű ez - kiharcolni és elérni, akkor nehezebben érnek el más célokat is, többek között a teljes érvényű országgyűlési, parlamenti képviselőt a nemzetiségi parlamenti képviselők számára, amelyet természetesen kitűztünk magunk elé, és amelyért nyilvánvalóan dolgozni fogunk.

Tehát tapossuk a magunk útját, nyilvánvaló, hogy nem mindig könnyű ez az út, de azt hiszem, hogy korrekten és tisztességesen jártunk el, és valóban abban a reményben, hitben, hogy az Országgyűlés munkáját is támogattuk. Köszönöm azoknak a pártoknak, frakcióknak, amelyek indítványunkat támogatják; reméljük, hogy valóban törvénymódosítás lesz belőle. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló úrnak, aki ugyancsak válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr, és engedjék meg, hogy én is megköszönjem az önök véleményét. Természetesen Bárándy Gergely úrét is, akitől idézni szeretnék egy mondatot, amely számomra emblemikus lesz, „ne nézzük egymást hülyének, képviselőtársaim”. Ebből induljunk ki, és térjünk is ehhez vissza!

Az, hogy házszabályszerű volt-e az, hogy ezt a javaslatot mi terjesztettük elő vagy sem, az nagyjából egyenlő a félig teli pohár és a félig üres pohár dilemmájával. Részben vonatkozik ránk, részben nem, ezen el lehet vitatkozni, de ez az állásfoglalásunkat nem igazán befolyásolhatja.

Szeretném a tisztelt parlament tisztelt képviselői előtt azért azt jelezni, hogy a magyar Országgyűlés nemzetiségi bizottságában az a 13 szószóló gyakorlatilag az ország lakosságának 15 százalékát képviseli valamilyen módon. Ez semmiképpen nem elhanyagolható része az ország lakosságának, és horizontálisan és vertikálisan is metszeteket lehetne készíteni életünkéből, az ország életéből. Bízom benne, hogy ez is árnyalja képviselő úr véleményét a szószólók kompetenciájáról. És az is, hogyha mondjuk - engedje meg, hogy saját példával álljak elő -, az ember egy kicsit megrázza a családfát, és körülnéz az elei környékén, akkor bizony elég érdekes dolgokra jöhet rá, és előkerül az a gondolat, hogy bizony-bizony vannak itt a 13 nemzetiséghez tartozó képviselők kompetenciájába tartozó ősök és elődök is. Bízom benne, hogy ez is egy picit árnyalja a szószólók kompetenciájával kapcsolatos álláspontját.

Még egyszer nagyon köszönöm mindnyájuknak a hozzáállását, és bízom benne, hogy mindenki saját lelkiismerete szerint dönt ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig van lehetőség.

Ezzel napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek, amelyből kettő van.

Elsőként **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Népművelés dedikálva” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Teljesen meg vagyok hatva, még soha nem hallgatták szerintem ennyien napirend utáni felszólalásomat a parlamentben (*Derűltség a Jobbik soraiban.*), és ezért duplán vagyok meghatva. Felszólalásomat Pócs János képviselőtársamnak dedikálom, ugyanis meghatott áhítattal és álszerényen piruló mosollyal vettem tudomásul a hírt minap, hogy politikai irodalmi munkásságomat az a megtiszteltetés érte, hogy immár két napon is a Fidesznél felülírtam a kivándorlás, bevándorlás, halálbüntetés és minden más ezzel kapcsolatos fontossági sorrendet, és Pócs János úr velem kapcsolatban és szerény politikai naplómról tette fel kérdéseit a kormánynak.

Meghatott ez a kedves figyelmesség, gesztus, amellyel személyemet némileg azért túlértékelve, a Ház elé hozták naplóbejegyzéseimet, és szerettem volna erről megemlékezni. (*Derűltség a Jobbik soraiban.*) Leginkább azért, mert én alapvetően nagyon szeretem a jász embereket, és nagyon becsülöm a jászsági Fideszt, hogy ideküldték a legkiválóbb, legokosabb képviselőjüket (*Derűltség a Jobbik soraiban.*), és ebből adódóan egyetlenegy kicsi hibát láttam ebben. Mégpedig azt, hogy sajnos egy picit félreértette azt, amit írtam, és atyai jóindulattal gondoltam, hogy idesietek a segítségére, és két egyszerű népművelő definíciót felolvasok, hátha úgy jobban megérti legközelebb.

Megvallom őszintén, hogy néha fanyar humorom némi iróniába és kevés szarkazmusba öltöm, és ezeket valószínűleg nem ismeri képviselő úr, ezért megnéztem a lexikonban, hogy hogyan tudnám a legrövidebben, leggyorsabban ezeket az irodalmi stílusokat definiálni, hogy meglegyen, és hátha hozzá is eljut hozzászólásom.

Tehát ez a naplóbejegyzésemben alkalmazott irónia egy olyan közlés módja, amelyben a kimondott, azaz adott esetben leírt jelentést felülírja a közlés módja által hordozott jelentéstartalom. Az irónia eszköze a szokásostól eltérő kontextus, szóban kiejtés vagy más, akár nem verbális gesztus is, mint ahogy azt én is alkalmaztam. Mint azt az internetes tudástár, a Wikipédia leírja: az irónia szó ógörög eredetű, jelentése színlelt tettetés, kertelés, tudatlanságot színlelő kérdegetés; vagyis a tudatlanságot színlelve kérdező személy kifejezésből képzett elvont főnév, amelyet ezek szerint Pócs képviselőtársamnak nem volt szerencséje ismerni, pedig neves elődjének, Szókratésznek egyik kedvelt retorikai eszköze volt (*Derűltség a Jobbik soraiban.*) annak idején, és ezért gondoltam, hogy hátha ismeri.

(16.10)

Tény, hogy az ironikus jelentés nem feltétlenül magától értetődő, néha tragikus, néha humoros jelentést ad az eredeti közlésnek. Richard Rorty amerikai filozófus szerint az ironikus gondolkodás használata azonban segít megőrizni a képességünket a szabadságra, a megújulásra. A nevetségesség forrása

maga az irónia, aminek adott eszköze volt, hogy magam agrároligarchának állítottam be, és ezek szerint ez nem jött le, sajnos, a képviselő úrnak.

Ezúton bocsánatát kérem a Jászság képviselőjének, akinek magam is nagy tisztelője vagyok kiváló szónoklataiért. Írásomban azonban a látszólagos magasztalás mögött megítélés és elmarasztalás bújik meg, amelyet a szövegkörnyezet leplezett le az értő olvasónak, akik közé jelen esetben képviselőtársam nem tartozott. (*Derűltség a Jobbik padsoraiban.*) Ehhez kapcsolódott némi szarkazmus is, ami, nem tagadva, az irodalmi eszközök gúnyos, ellenséges stílusa. Mint az adott esetben is, gyakran iróniával párosul.

Az irónia tehát azt jelenti, hogy a szöveg szó szerinti értelme és a tényleges, beszélő szándéka szerinti értelme ellentétes - tehát így neveztem magamat agrároligarchának a 45 hektárommal. A szarkazmus pedig, hogy a beszélő szándéka valakinek vagy valaminek a gúnyolása - ez volt a Földművelésügyi Minisztériumnak a kormányzati kommunikációja.

Megfelelő stílusérzék nélkül - vagy más, intellektuális vagy érzelmi okból - az irónia és a szarkazmus egyaránt félreérthető, és az írásmódban ezért hangulatjelek alkalmazása szerencsés, mint azt adott esetben én is tettem. Nem ismeri az írásjeleket sem nagyon a képviselő úr, ezért elmondom, hogy tipikus példája a kettőspont, zárójel alkalmazása, amivel jelezni szoktuk azt, hogy esetleg ironikus stílust használunk. (*Derűltség a Jobbik padsoraiból.*)

Kedves jászsági képviselőtársamat, egyik kedvenc fideszes képviselőmet, aki jól szimbolizálja számomra a Fideszt, rohanvást segitettem ki jelen felszólalásommal, hogy az általa idézett mondatokat számára értelmezni segítsék.

Az általa idézett mondatok irónia, szarkazmus nélküli jelentése tehát az volt csak, hogy megértse: „Ébredj, magyar! Ezek a gazemberek szétlopják az országot! Engem támadva próbálják leplezni, hogy a milliárdosokat segítő birtokpolitikájuk egy becsapás, és közben elnéptelenedik a magyar vidék!”

Bízom benne, hogy ezzel a felszólalással segitettem a jövőbeni szövegértését a jászsági Szókratésznek, és ezúton jelzem, hogy megtisztel, ha a jövőben is figyelemmel kíséri a munkásságom és politikai naplóm, amit ezúton megköszönök.

Annyit szeretnék még csak a jegyzőkönyvben rögzíteni, hogy felszólalásom egy részét ironikus formában adtam elő. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni a napirend utánira.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Szerencsétlenségére végighallgattam a hozzászólását, a napirend utáni hozzászólását, ezért engedje meg, hogy néhány szóval kommentáljam. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Egy kis irónia!*)

Tisztelt Képviselő Úr! Ön nagyobb bajban van annál, hogy viccelődjön itt az Országgyűlés ülésén. Nem vall túl egyenes jellemre, hogy egy jelen nem lévő országgyűlési képviselőhöz intéz egy felszólalást, és többször megsérti őt. *(Moraj és közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Ülés van! Nincs a munkahelyén!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy ha a képviselő úrnak szeretne valamit elmondani, akkor nyilván azt megteheti, merthogy az, amit itt elmondott, nyilván nem közérdekű bejelentés volt az ön részéről, hanem valami személyes vitája van a képviselő úrral. Ami egyébként nem baj, hogy a nyilvánosság előtt folytat le személyes vitát, csak helyesebb lenne, hogyha akkor mondaná el, amikor itt van a képviselő úr.

Ellenben a napirend utáni felszólalását felhasználhatta volna arra, amire utaltam, hogy - hát, hogy is mondjam csak - az elmúlt napokban önnek több oka van a magyarázatra, arra, hogy magyarázatot adjon bizonyos ügyekben. Talán itt az Országgyűlés ülésén, mivel itt hangzottak el önrel kapcsolatban elég kemény, súlyos bírálatok, azt gondolom, hogy itt megtehetette volna napirend után, hogy ezekről beszámol nekünk, ha már végighallgattuk önt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. *(Sallai R. Benedek: Mi is köszönjük az értékes gondolatokat!)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót napirend utáni felszólalásra: „A kisebb családi sertéstartó gazdaságok végnapjaikat élik?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A kormányzati sikerkommunikáció ellenére rengeteg nehézséggel küszködik a hazai sertéságazat. Ahhoz, hogy az agrárvezetés számára is világossá váljon, hogy mekkora gondok vannak itt az ágazatban, nem kell mást tenniük, mint meghallgatni a benne élőket, a nap mint nap benne dolgozókat. De mivel ehhez általában nem fülük a foguk, én a segítségükre siettem, és megpróbálom ezt oly módon megtenni, hogy egy kisebb sertéstartó családi gazdaságnak a hozzám intézett panaszlevelét felolvasom most itt, ebben a rendelkezésre álló időkeretben.

„Tisztelt Képviselő Úr! Egy nagyon komoly, számunkra nagyon fontos dologgal keresem Önt. Családunk már két évtizede foglalkozik mezőgazdasággal, van egy kevés földünk - szántó, erdő -, de a család megélhetését a sertéstartás adja. Nekem is őstermelőként ez teszi ki a munkám oroslánrészét. Sajnos, azt tapasztaljuk őstermelőként, hogy a kormány által hangoztatott szövegekben semmi valóság alap nincs. Mi és a hozzánk hasonló kisebb termelők gyakran azt sem tudjuk eldönteni, hogy sírjunk vagy nevéssünk ezeken a kijelentéseken.

Amennyiben itt helyben akarjuk leadni az állatokat, akkor 295 forint/kilogrammért veszik át tőlünk, erre megy rá a kompenzáció, amivel nagyjából

310 forintra jön ki az átvételi ár. Ez olyan siralmas, hogy szinte már veszteséges a tartás, nem csoda, hogy sokan kényszerülnek abbahagyni a sertéstartást. Persze megértem azokat, akik nagyüzemi szinten tartanak több ezer állatot, és nem érdekli őket a mi sorsunk, hiszen ők mindenféle támogatást és kiegészítő juttatást kapva nyereségesek. Azonban úgy gondolom, hogy a felelős döntéshozóknak a kisebb családi gazdaságokra is oda kellene figyelni.

A térségünkben van a Pápai Húsgyár, amelyet a teljes csődtől adófizetői forintokkal mentettek meg, ennek ellenére a mai napig 30 munkanapra fizet az átvett sertés után. Kérdezem én, melyik üzletbe - akár takarmányért, akár saját részre élelmiszerért - mehet be úgy a vevő, hogy megveszi az árut, majd 30 nap múlva fizet. Gondolom, itt sincs más cél, mint hogy használják, forgassák a pénzünket 30 napig. Csak arra lennék kíváncsi, hogy miként lehet egyáltalán ezt megtenni.

A pápaiak minősítés alapján, több kategóriába sorolva állapítják meg az árat. A legfelsőnél 330 forint/kilogrammtól indul az élősúly, de itt vágtott, hasított súlyban fizetnek. Tehát mivel ők minősítenek, az ár itt sem jön ki sokkal többre, mintha elvinnék a fent említett 295 forintos kompenzációs áron. Persze az ember azért próbálja azt a pár forintot is megfogni, még akár azon az áron is, hogy nem teszi egyből zsebre a pénzt, csak 30 nap múlva utalják.

Azonban az élet tovább bonyolítja a helyzetet: nemrég telefonált az ügyintéző hölgy Pápáról, aki jelezte, hogy az eddigi 150 kilogrammos súlyhatárt levitték 130 kilogrammra. Ez a döntés az állatok leadása előtt néhány nappal elfogadhatatlan és etikátlan. Ez a 20 kilogrammos változás azért is verte ki a biztosítékot, mert az állatokat tőlünk elviszik Páparra, majd ott mérik. A digitális mérésnél nincs jelen az értékesítő, sokszor még a fülszámot sem nézik. Ha egy kilóval is túlsúlyosnak ítélik, 225 forint/kilogrammmal fogják csak kifizetni.

Szóval, a pofátlanság csúcsa, amit velünk művelnek! A sok papír, előírás, bürokrácia, az aljas hűzások célja nem lehet más, mint a kistermelők tönkretétele, kijebb rudalása *(sic!)*. Nem kérünk mást, csak hogy dolgozhassunk, hogy érvényesülhessünk, hogy életben maradhassunk. Panaszunkat hiába jeleztük az MVH-nak, a NAK-nak és a térség fideszes országgyűlési képviselőjének is, érdemi választ nem kaptunk.

Ez nem csak a mi esetünk és a mi problémánk, hiszen maga a felvásárlási ár is felháborító. A 2000-es évek környékén 400 forint/kilogramm ár volt az általános, minden egyéb ára folyamatosan növekszik, a hús fogyasztói ára viszont annak ellenére nem csökken, hogy ilyen pofátlanusan alacsony árat kínálnak nekünk a sertésért.

Az meg megint vicc, hogy valamely módon képtelenek megvédeni a magyar piacot. Tudom én, hogy Unió van és sok hibás megállapodást írtunk alá, de

biztos vagyok abban, hogy ha ezt más országok megtudták tenni, akkor a saját országunk érdekében nekünk is meg kellene keresni a kiutat.”

Kérem a tisztelt miniszter urat, hogy haladéktalanul tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az előbb említett család és a sok-sok sors-társa problémája megoldódjon. A helyzet, ahogy ön is hallhatta, tarthatatlan, és a sikerkommunikáció ellenére valóban a végveszély közelében vannak a

hazai sertéstartók. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársak! A napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat. Holnap reggel 8 órakor folytatja ülését a tisztelt Ház. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 16 óra 18 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)